

POLITOLOGIYa

Uzbekiston Respublikasi oliy va Urta maxsus
Ta'lim vazirligi

Toshkent davlat sharkshunoslik instituti

uzbekistonda demokratik jamiyat kurish nazariyasi
va amaliyoti kafedrası

POLITOLOGIIa ASOSLARI

Ma'ruzalar matnlari

Toshkent — 2001

Tuzuvchi: s.f.n. dots. U. Idivov

Takrizchi: s.f.d. V.S. KiM,

KIRISH

Bugungi kunda mamlakatimizning oliy ?äuv yurtlarida ?äitilayotgan politologiya fanidan yangi dasturlar, ?äuv ?'llanmalari, darsliklar yaratish — eng dolzarb vazifalardan biri □isoblanadi. Negaki, bu y?nalishda chu?ur ?zgarishlarni amalga oshirmay turib yoshlarning zamonaviy siyosiy dunyo?arashini shakllantirish, ularning intellektual kamolotga erishuvini ta'minlash mushkuldir.

Politologiyadan yangi dasturlar, ?äuv ?'llanmalari, darsliklar yaratish y?lida muayyan ishlar amalga oshirilayotgan b?lsa—da, ularni ?oni?arli deb b?lmaydi. Bu fandan amaldagi dasturlar, ?äuv ?'llanmalari □ozirgi zamon talablariga t?li? javob bermaydi. Ular xal?imiz tafakkuriga yot, noso?lom ?oyalar va ?arashlar ta'siridan xoli emas. Shu boisdan □am politologiyadan yangi dasturlar, ?äuv ?'llanmalari, darsliklarni yaratish ?ta dolzarb vazifalardan biri □isoblanadi. Mu□taram Prezidentimiz I.A. Karimovning: "K?p asrlk tariximiz shuni k?rsatadiki, inson dunyo?arashining shakllanishida ma'rifatning, xususan, ijtimoiy fanlarning ?rni be?iyos. Bu jamiyatshunoslik b?ladimi, tarix, falsafa, siyosatshunoslik b?ladimi, psixologiya yoki i?tisod b?ladimi — ularning barchasi odamning intellektual kamolatga erishuvida katta ta'sir kuchiga ega"¹, deb ta'kidlashlari bejiz emas.

Politologiyadan yangi dasturlar, ?äuv ?'llanmalari va darsliklar yaratish — ?ta murakkab va k?p ?irrali vazifadir. U mamlakatimizda va xorijiy davlatlarda siyosiy fanni ?äitish tajribasini □isobga olishni, buyuk mutafakkirlarning siyosiy ?oyalariga va bugungi kun siyosiy fanida erishilgan yutu?larga, milliy isti?lol mafkurasi tamoyillariga tayanishni k?zda tutadi.

Tavsiya etilayotgan ushbu ma'ruzalar t?plami ana shu vazifalardan kelib chi?äan □olda tuzilgan. Unda zamonaviy siyosiy fanning eng mu□im, ustuvor mavzulari □ozirgi zamon talablari asosida k?rib chi?ilgan.

¹ „аранг. Каримов И.А. Миллий исти?лол мафкураси — хал? эъти?оди ва буюк келажакка ишончдир. "Фидокор" газетаси мухбири саволларига жавоблар. Т., "Ўзбекистон" — 2000, 33—бет.

1 – mavzu. Politologiya fani. Siyosiy fanlar
tizimida tutgan ?rni va roli

Reja:

1. Politologiya fani, predmeti, ma?sadi va vazifasi.
2. Politologiya fani ?onun va tushunchalari.
3. Musta?illik va O'zbekistonda politologiya fanining shakllanishi va rolining oshib borishi.

1. Politologiya fani, predmeti, ma?sadi va vazifasi

Politologiya fani ijtimoiy – siyosiy fanlar tizimida mu?im ?rin tutadi, ?amda siyosatni ?rganishda ?ziga xos xususiyati, ma?sad va vazifalari borligi bilan far? ?iladi. Siyosat – ilm – fanni ?izi?tirib kelgan an'anaviy so?a ?isoblanadi. Uni nafa?at politologiya, bosh?a fan so?alari, xususan falsafa, sotsiologiya, i?tisod, psixologiya, ?u?u?shunoslik, tarix va bosh?a fanlarini ?am ?izi?tirib kelgan va kelmo?da. Bu siyosatni murakkab va turli xil ?odisalarga boy ijtimoiy ?odisa ekanligini k?rsatadi. Siyosatga, jamiyatning bosh?a ijtimoiy ?odisalari singari, umumiy va ?ziga xos xususiyatlar, ji?atlar xosdir. Bu siyosatni turli fanlar nu?tai nazaridan ?rganish imkoniyatini beradi. Ayni paytda yana shuni ta'kidlash lozimki, yu?orida ?ayd etilgan fanlarning birortasi siyosat t?Ärisida yaxlit, tugal tasavvurni bermaydi. Politologiya esa siyosat so?asi bilan bo?li? b?lgan bilimlar t?Ärisida ana shu vazifani amalga oshiradi.

Politologiya – siyosiy institutlar va siyosiy jarayonlar, siyosiy madaniyat, xal?aro tizimlar, uning mexanizmi va vositalari ?amda amaliyotini ?rganadigan fandır. Demak, siyosiy ta'limotlarning shakllanishi va rivoji, siyosiy madaniyat va mafkura, xal?aro tizimlar ?amda umumbashariy tara?äiyotning siyosiy muammolarini ?rganish politologiya fanining asosiy y?nalishlaridir.

Politologiya – jamiyatning siyosiy tizimi, siyosat, siyosiy jarayonlar va siyosiy ?okimiyat, uning asosiy tarkibiy ?ismlari, davlat ?okimiyati, siyosiy partiyalar, siyosiy tashkilotlar va ?arakatlar bilan ?zaro munosabatda b?lgan turli ijtimoiy guru?lar, fu?arolarning ?rni va roli, ?okimiyatga munosabat, uni sa?lab turish mexanizmi va vositalari, jarayonlari ?amda amaliyotni ?rganadigan fandır.

Politologiya fani bosh?a ijtimoiy fanlardan farqli ravishda jamiyatning siyosiy jarayonlari t?Ärisida fikr yuritadi. Jamiyat ?ayotida siyosiy ?okimiyat mu?im ?rin tutadi. Jamiyatning siyosiy ?okimiyati, bu ?okimiyatning mo?iyati va tuzilishini ani?lash, uni jamiyatda ta?simlanishi ?amda uning mexanizmlarini bilish politologiya fanining mu?im ob'ekti ?isoblanadi.

Politologiyani siyosiy ?okimiyatni kim, ?aysi siyosiy yoki ijtimoiy guru?lar tomonidan ?anday ma?sadlar, manfaatlar va tamoyillar tizimida amalga oshirilishi ?izi?tiradi.

Politologiya fani siyosiy ?okimiyat, uni amalga oshirishda ?rnatilgan siyosiy rejim faoliyati doirasi, shuningdek, muayyan guru?lar mav?ei va munosabati, ?okimiyat ?amrovi, uni bosh?arish usullarini ani?lab beradi.

Yaxlit ijtimoiy ?odisa sifatida siyosatning mo?iyatini yoritish politologiyaning predmetidir. Unda: 1) siyosatning makro va mikro darajalarida zaruriy tuzulish elementlarini, uning ichki va tash?i alo?a va munosabatlarini ani?lash; 2) turli siyosiy institutlar va jarayonlarda amal ?iladigan ?onuniyatlarini, asosiy tendensiyalarini ?amda tara?äiyotning isti?bolini ani?lash va bashorat ?ilish; 3) siyosat sotsial ?lchovining ob'ektiv mezonlarini ishlab chi?ishni amalga oshiradi.

Politologiya fanining ijtimoiy – gumanitar fanlardagi ?rnini belgilab beradigan nazariy va amaliy shart – sharoitlar mavjud. Bu avvalo, amaliy xarakterdagi e?tiyojlar bilan bo?li? b?lib, u mamlakatda amalga oshayotgan demokratik jarayonlar va ?zgarishlar bilan bo?li?. Tajriba shuni k?rsatmo?daki, politologiya bu siyosiy jarayonlarga ta'sir k?rsatishda katta imkoniyatga ega. Siyosiy jarayonlarning borishi, unda ishtirok etayotgan siyosiy kuchlar, ular tomonidan siyosatni idrok etilishi, ularning ma?sad va maslaklari, tashabbuslari, faollik darajalari siyosatda ?z ifodasini topadi. Shuningdek politologiya, jamiyat ?ayotining, siyosiy so?asini ?rganar ekan, unda jamiyatni bosh?arishning asosiy institutlari, davlat, partiyalar va bosh?a siyosiy – ijtimoiy tashkilotlarining ?zaro munosabatlarini mazmunini, xarakterini ?am ?isobga oladi. Chunki, siyosiy munosabatlarining natijasi k?pro? unga bo?li? b?ladi.

Politologiya fani ?rganadigan mavzular doirasi keng b?lib, u ?z ichiga ?okimiyat bilan bo?li? ani? mavzularni mujassamlashtirgan.

Politologiya fanida yetakchi ?rinni jamiyat siyosiy ?ayoti, uni xarakteratga keltiruvchi siyosiy tuzilmalar va mexanizmlar faoliyatini ?rganish egallaydi. Ya'ni u asosiy e'tiborni siyosiy institutlarning asl mo?iyatini tashkil etgan davlat, parlament, ?ukumat, siyosiy muassasalar va partiyalar rolini ?rganishga ?aratadi. Mavjud siyosiy institutlar, jarayonlar, inson, muayyan guru?lar va siyosiy kuchlar faoliyati bilan uzviy bo?li?. ?amma guru?lar jamiyatdagi umum?oyalar va ?adriyatlar yi?indisini ifodalaydi. Ammo manfaatlar, intilishlar, ?oyalarining xilma – xilligi tabiiy ravishda siyosiy munosabatlarining yoki tara?äiyotning ?zgarishini umuminsoniy manfaatlar asosida uy?unlashtirishni ta?ozo etadi. Siyosiy munosabatlar ijtimoiy munosabatlarning umumiy tuzilmasi bilan chambarchas

boʻlanib ketgan va bu boʻliqlikda ular ijtimoiy munosabatlarning aloqida tizimi tarzida muqim 'rin egallaydi.

Agar siyosiy institutlarni, guruhlarni siyosatning sub'ektlari tarzida tasnif qiladigan boʻlsak, ularni ikki turga ajratish mumkin. Ular birinchidan, ijtimoiy guruhlar, millatlar va boshqa ijtimoiy qatlamlar rtasidagi munosabatlardan, ikkinchidan esa, ularning siyosiy okimiyat, siyosiy partiyalar, harakatlar bilan muayyan siyosiy kuchlar rtasidagi munosabatlaridan iboratdir.

Demak, ular rtasidagi siyosiy munosabatlar asosan siyosiy, partiyalararo, shuningdek, davlatlararo munosabatlar tarzida amalga oshiriladi va namoyon boʻladi. Ana shu siyosiy munosabatlar natijasida zaro amkorlik munosabatlari yuzaga keladi. ar anday ijtimoiy munosabatlar singari siyosiy munosabatlar am zaro ichki munosabatlardan iborat boʻladi. Bir—biriga tili mos keladigan yoki biri ikkinchisini uyqunlashtiradigan maqsadlar yilida siyosiy kuchlar zaro harakat qilishi va konsensusga ega boʻlishiga siyosiy amkorlikka erishish deyiladi.

Siyosiy kuchlarning zaro munosabatlarida bir—biriga mos kelmaydigan holatlari ayrim hollarda siyosiy ixtiloflarga sabab boʻladi. Siyosiy munosabatlarda bunday holatlarni isobga olish siyosatdagi strategik maqsadlarni amalga oshirishning muqim omili isoblanadi. Bu jarayon siyosiy kuchlarning vaziyatni anglab olish, uzoqni kora bilish kabilardagi intellektual imkoniyatlari bilan boʻli boʻladi.

Jamiyatning siyosiy mavzeiga kora, uning itisodiy va siyosiy tizimi zgaradi. Bu kuchlarning zaro munosabatlarida am namoyon boʻladi.

Albatta, "politologiya"da zaro siyosiy munosabatlar deganda, turli siyosiy kuchlar, siyosiy partiyalar va harakatlarning siyosiy okimiyat doirasidagi faoliyatlarini tushunmoq lozim. Chunki siyosiy munosabatlardan tashqari yana boshqa munosabatlar am mavjud boʻlib, ular z faoliyatlarida jamiyatda amalga oshirilayotgan siyosiy munosabatlarini z manfaatlariga mos keladigan tarzda zgartirishlari mumkin.

Shunday ilib, turli ijtimoiy guruhlar, qatlamlar, siyosiy institutlar xolish — irodasidan holi mavjud siyosiy munosabatlardan farqli ravishda, siyosiy faoliyat muqim sub'ektiv omil isoblanadi. Chunki u insonlarning milliy istiqlol mafkurasi, siyosiy qarashlari, maqsadlari va dasturlariga asoslanadi. Bunday omil jamiyatda mavjud boʻlib turgan siyosiy munosabatlarni mazkur guruhlar manfaatlarining uyqligini ta'minlashga aratilganligi bilan ajralib turadi. Politologiya fani rganadigan mavzular tizimida siyosiy okimiyat markaziy rinni egallaydi. Siyosiy okimiyat negizida davlat okimiyati nazarda tutiladi. Chunki politologiya yunon tilida polis, — logos davlat, ijtimoiy ish va uni rganish, ta'limot ma'nosida paydo boʻlgan, u kpchilik hollarla siyosat yoki davlatni boshqarish san'ati ma'nolarida ishlatilib kelinmoqda. Bu nomlanishlar uning umumiy mavzulari moqiyati bilan uzviy boʻli. Politologiya siyosat, siyosiy jarayonlar, siyosiy faoliyat va siyosiy okimiyatni rganuvchi fandir, deb am ta'riflash mumkin.

Ana shu ta'rifdan kelib chiadigan boʻlsak, politologiyaning ob'ektini jamiyatning siyosiy tizimi, siyosiy institutlar va turli guruhlar tashkil qiladi. Uning predmetini esa siyosat, siyosiy munosabatlar va okimiyatning rivojlanish onuniyatlarini tashkil qiladi. Fan sifatida politologiya 2,5—3 ming yillik tarixga ega boʻlib, u siyosiy tafakkurning ilk krinishlari shaklida paydo boʻlgan. Keyinchalik u mustaqil fan sifatida yuzaga keldi. U z shakllanish jarayonida boshqa mavjud ijtimoiy fanlar kabi zining mustaqil rganadigan masalalari doirasini am vujudga keltirdi. Politologiyaning asosiy mavzui okimiyatni, siyosiy okimiyatni rganishni nazarda tutadi.

Politologiya ijtimoiy fanlar bilan aloqada boʻladi. Politologiya ijtimoiy fanlarning ilmiy xulosalarini anday boʻlsa, shundayligicha foydalanmasdan, balki, jamiyat, davlat va fuqarolar hayotida boʻladigan siyosiy zgarishlar va ularning okimiyatga munosabatlarini amda bu zgarishlarini amalga oshirish usullari, mexanizmlarini rganadi, siyosiy xulosa, amaliy takliflar beradi.

Politologiya fani muayyan funksiyalarni amalga oshiradi. Ularga asosan quyidagi: nazariy, metodologik, amaliy va bashorat qilish vazifalarini kiritish mumkin. Politologiyaning nazariy funksiyasiga, uning predmetidan kelib chiqan holda, siyosatni rganish asosida asosiy nazariy konsepsiyalarni, oidallarni ishlab chiqish nazarda tutiladi. Buni politologiya fan sifatida amalga oshiradi. Siyosiy hayot va jarayonlar muayyan siyosiy oidallarga tayanadi va unga ehtiyoj sezadi. Bugungi siyosiy qarashlar va oidallarning yagona mafkuraga asoslanish oyasi asossiz va siyosiy fikr rivojiga zid ekanligini krsatdi. Siyosiy institutlar xilma—xilligi, siyosiy plyuralizm, avtoritarizm va totalitarizm oyasiga zid ravishda, aqolining jamiyat siyosiy hayotiga kengroq ishtirok etishini ta'minlamoqda. Politologiya metodologik funksiyani am bajaradi. Uning moqiyati siyosiy hayotni tqlari anglash, baqolash va bilish uslublari bilan qurollantirishdadir. Siyosiy hayot, siyosiy jarayonlarni amalga oshirishda turli qatlamlar, guruhlarning ishtirokini va rnini differensial taqlil etish; turli xil siyosiy institutlarning faoliyatini tarkibiy—funksional taqlil etish; siyosiy tuzulmalarning darajalarini, siyosiy jarayonlar elementlarining zaro aloqalarini tizimiy va yaxlit holda rganish, siyosiy bashoratni amalga oshirish orqali muqim metodologik vazifani bajaradi. Politologiyaning amaliy funksiyasi uning amaliy xarakteri, amda okimiyat bilan boʻlgan munosabatida z ifodasini topadi. Unda boshqaruvda ma'muriy—buyruqbozlik uslubidan voz kechish, boshqarishda demokratik tamoyillarga asoslanish, siyosiy institutlar va mafkuralar xilma—xilligiga asoslanish turli manfaatlar uyqligini ta'minlaydi. Bashoratni amalga oshirish jamiyat hayotida muqim rol qynaydi. Siyosiy qarorlar qabul qilishda,

siyosiy jarayonlar va munosabatlarni modellashtirishda aloqida turib tutadi. Bu politologiyani siyosiy qayot bilan uzviy bog'liqligini ta'minlaydi, amaliyligini oshiradi.

Politologiyaning vazifasi uni mustaqil fan sifatida ranganadigan asosiy mavzui bilan belgilanadi. Shunga muvofiq uning asosiy vazifasi jamiyat siyosiy qayoti uchun muhim aqamiyatga molik bo'lgan siyosat, siyosiy jarayonlar, siyosiy okimiyat va siyosiy faoliyat jarayonlarida namoyon bo'ladi. Politologiyaning vazifalari uning predmeti va amaliy faoliyati bilan bevosita bog'liq. Shu nuqtai nazardan yondashganda, politologiya metodologik, nazariy va amaliy vazifalarni bajaradi.

Politologiya vazifasi siyosat va siyosiy jarayonlarni taqilil qilish va tegishli xulosalar chiqarishda, umumiy uslub, qonuniyatlarni amalga oshirishda namoyon bo'ladi. Politologiya jamiyat taraqqiyoti, siyosiy okimiyatning shakllanishi va amal qilishi, shaxsning ijtimoiylashuvi, fuqarolik jamiyatining shakllanishi va boshqa bir qator muhim aqamiyatga ega bo'lgan nazariya, konsepsiyalar ishlab chiqarish vazifasini qam bajaradi. Politologiya faqat nazariya emas, balki amaliyot qamdir. U jamiyat, davlat va shaxs faoliyatida sodir bo'ladigan siyosiy jarayonlarni umummanfaatlarga uyqunlashtirib borish vazifasini qam bajaradi.

2. Politologiya fanining qonun va tushunchalari

Politologiya fani jamiyatdagi siyosiy institutlar va siyosiy jarayonlar, siyosiy madaniyat, xalqaro tizimlar uning mexanizmi, vositalari, qamda amaliyotni rganishda muayyan qonunlarga tayanadi, qamda amal qiladi. Inson va siyosat munosabatida, inson manfaati ustuvorligiga amal qilish. Siyosiy institutlar xilma-xilligi. Demokratiyaga asoslanishi. Mustaqillik va erkinlik siyosiy qayotda, mamlakat xalqlarining qloxish va irodalarini nomoyon bo'lishda muhim rol qynaydi.

Politologiya fani amal qiladigan qonunlar kqalami turli xil bo'lib, mamlakat ichki qayoti, mintaqaaviy va xalqaro tizimlar, umumbashariy taraqqiyot soqalari bilan bevosita daxldordir.

Politologiyaning rganadigan qonunlari siyosat, siyosiy jarayonlar, siyosiy okimiyat, siyosiy partiyalar va siyosiy faoliyatning davlat okimiyati va fuqarolik jamiyatini shakllantirishdagi zaruriy siyosiy mexanizmlari sifatida namoyon bo'ladi.

Davlat okimiyati va jamiyat siyosiy qayotida qonunlarning qarakat qilishi uchun sharoit yaratish, ularning qar biri doirasida va qzaro aloqalarida uyqun qarakat qilish jarayonini vujudga keltira bilish, qz navbatida, undan kqzlangan maqsad yqilda foydalana bilish siyosatda muhim qrin tutadi. Bu qonunlarni ikki guruqga ajratish mumkin. Birinchisi, davlat okimiyati va mamlakat ichki siyosiy qayotida amal qiladigan qonuniyatlarni bo'lib, u qz ichiga: a) jamiyatdagi siyosiy jarayonlarda siyosiy okimiyat mexanizmlaridan samarali foydalanish; b) jamiyat siyosiy qayotining demokratiyalashishi; v) siyosiy boshqarish jarayonlari; g) siyosat va ijtimoiy – iqtisodiy, madaniy, ma'rifiy qayot munosabatlari; d) shaxs, jamiyat va davlat tizimida inson manfaatining ustuvorligi kabilarni oladi. Ikkinchisi, xalqaro munosabatlarda iqtisodiy, ijtimoiy, siyosiy va madaniy ma'rifiy aloqalar bilan bog'liq bo'lib, ular: a) xalqaro xavfsizlik va qzaro ishonchni rivojlantirish; b) xalqaro va davlatlararo ixtiloflarni bartaraf etishning siyosiy vositalari; v) umumbashariy muammolarni bartaraf etishning siyosiy yqlari; g) turli xil siyosiy institutlar, siyosiy partiyalar, tashkilotlar va qarakatlar qrtasidagi siyosiy qamkorlikni yqlga q'yish va uni barqaror rivojlanitib borish shart – sharoitlari; ye) jamiyat siyosiy qayotida siyosiy yetakchining qrni va rolini siyosiy taqilil etish bilan bog'liqdir.

Politologiyaning tushunchalariga "siyosat", "siyosiy okimiyat", "siyosiy jarayonlar", "siyosiy qayot", "siyosiy munosabat", "siyosiy faoliyat", "siyosiy partiyalar", "siyosiy tashkilotlar", "siyosiy institutlar", "siyosiy tizim", "siyosiy ong va madaniyat", "siyosiy qadriyatlar", "xalqaro siyosiy munosabatlar" va boshqalar kiradi. Bu tushunchalarning qar biri qz siyosiy mazmuniga ega bo'lib, siyosiy jarayonlar tizimida namoyon bo'ladi. Masalan, ong muammosini sotsiologiya fani guruq ongi muammosi sifatida, davlat va ququq nazariyasi esa ququqiy ong muammosi tarzida, politologiya fani esa siyosiy ong muammosi tarzida rganadi. Madaniyatni – siyosiy madaniyat tarzida taqilil etadi. v.x.

Politologiya qonun va kategoriyalarini rganishda, mavjud siyosiy qayot va jarayonlarni idrok etishda qar bir xalqning qziga xos xususiyatlari mavjudligini qam qisobga olish muhim. Shuning uchun siyosatda mamlakatlar va xalqlarning tarixiy – madaniy, ma'naviy negizlariga, qadriyatlariga tayanish, mavjud siyosiy jarayonlarni xolisona rganishga va baqolashga yordam beradi.

3. Mustaʼillik va Oʻzbekistonda politologiya fani rolining oshib borishi

Mustaʼillik tufayli Oʻzbekistonda politologiya fanini raganishga va uni rivojlantirishga real imkoniyat paydo boʻldi. Jamiyat qayotini erkinlashuvi insonlar oldida siyosatni chuqurroq idrok etishga, siyosiy jarayonlarga faol ishtirok etishni taʼozo eta boshladi. Bu politologiya fanining rolini oshib borishini kpro? taʼozo etmoqda.

Jumladan, mamlakatimiz zining mustaʼilligini mustaqamlab borayotgan bugungi kunda politologiya birinchidan, mamlakatimizning siyosiy qayotida sodir boʻlayotgan siyosiy jarayonlarni taqilil qilish va uni jamonning rivojlangan mamlakatlari tʻplagan tajribalari bilan solishtirish asosida mamlakatimiz, millatimiz xususiyatlariga va manfaatlariga xizmat qiluvchi siyosiy xulosalar berish; ikkinchidan, mamlakatimizning xalqaro jamjamiyatga kirib borishining qulay yʻllarini belgilash; uchinchidan, mamlakatimizda demokratik jarayonlarni rivojlantirishning mexanizmlarini vujudga keltirish va ularning uyʻun qolatda faoliyat krsatishlariga yordamlashish; tʻrtinchidan, fuqarolarning siyosiy maʼnaviyati, saloqiyati va faoliyatini oshirish, ularda mamlakatimiz oldida turgan ulkan vazifalarni bajarishda yakdillik ruqiyatini, jamonda va mintaamizda sodir boʻlayotgan turli zgarishlarga siyosiy qushyorlik bilan qarash tuyularini shakllantirish; beshinchidan, siyosiy barqarorlik, millatlararo totuvlik va yuksak ilmiy saloqiyat mamlakatimizning mustaʼilligini taʼminlashning, jamonning rivojlangan mamlakatlari atoridan munosib rin egallashining asosiy sharti ekanligini yoshlarimizning ongi va albiga singdirish bilan boʻli? boʻlgan tarbiya vazifasini amalga oshiradi.

Politologiyaning voqea, qodisa va siyosiy jarayonlarni raganishda turli uslublari mavjud. Jumladan, siyosiy — qiyosiy taʼaoslash, modellashirish va mantiqiy — matematik uslub kabilardir. Ularni soddalashtirib va konkretlashtirib quyidagi asosiy: 1) qiyosiy taʼaoslash; 2) empirik sotsiologik; 3) siyosiy taqilil uslubiga boʻlish mumkin. Bu uslublardan politologiya keng foydalanadi.

Jamiyat siyosiy qayotida va xalqaro siyosiy munosabatlarda boʻladigan zgarishlar umumiy aloqadorlik va zaro taʼsir etish natijalariga asoslangan qolda taqilil etishni nazarda tutadi. Ikkinchi qiyosiy taʼaoslash uslubiga binoan siyosiy jarayonlarda ry beradigan voqea — qodisalarni zaro taʼaoslash, ularni bir — biriga solishtirish asosida ilmiy xulosalar ishlab chiqlsa, empirik — sotsiologik uslub esa, srov, anketalash, tajriba tqazish, statistik taqilil qilish, matematik modellashirish va boshqa bir ator ishlarni bajarish bilan boʻliqdir. Bu uslubning eng muqim tomoni shundaki, unga muvofi? jamoatchilik, shaxs fikrlarini raganish asosida tʻplangan maʼlumotlarga asoslanib siyosiy qodisalar va jarayonlarning vujudga kelish, qamda rivojlanish xususiyatlari qaʼida oldindan bashorat qilish mumkin.

Yuqoridagilardan krinib turibdiki, politologiyaning uslublari uning nazariya va amaliyot uyʻunligidan iborat fan ekanligini krsatib turibdi. Politologiyada bu uslublardan unumli foydalanish asosida mamlakat va xalqaro maydonda siyosat, uning ziga xos xususiyatlari, rivojlanish istiqbollari tʻarisida ani? maʼlumotlarga ega boʻlish mumkin.

Politologiya fanining bugungi kunda aqamiyati va rolining sib borishi quyidagilarga boʻliq.

Birinchidan, respublikamiz Prezidenti I.A. Karimov taʼkidlaganidek, jamiyat siyosiy qayotida ikki mafkuraviy tuzumning kurashi va bu kurashning xalqaro qayotning qamma soqalariga soya tashlashi ostida tqgan kuchli qarama — qarshilik barqam topdi. Ammo shundan keyin qam bizni qurshab turgan dunyo, kqplar kutganidek, osoyishta boʻlib qlgani yqa. Undagi mojarolarni, siyosiy vositalar yqli bilan qal etishga zaruriyat kuchayib bormoqda. Bu uni politologiya nuqtai nazaridan atroflicha siyosiy taqilil etib borishni taʼozo etadi.

Ikkinchidan, siyosatda jamon taraqqiyotining muqim omili mamlakatlar va xalqlar manfaatlarini uyʻunlashtirishga erishish bilan boʻliq. Bu mamlakatlar va xalqaro tashkilotlar siyosiy faoliyatini umumbashariy muammolar kqlamining kengayib borayotganiga qarotish va ularni qal qilishdagi birlikni vujudga keltirishga qaratilgan siyosiy qarashlar, nazariya qamda taqilillarga boʻlgan eqtijoj bilan boʻliq.

Uchinchidan, qozirgi davrda qar bir shaxsning siyosat bilan shuqullanishiga boʻlgan eqtijoj siyosatni anglash, unda ongli faoliyat krsatishga boʻlgan eqtijojlarning ortishi, mavjud demokratik jarayonlar bilan belgilanadi.

Tʻrtinchidan, qozirgi zamonda siyosiy jarayonlarning tez zgarib borayotganligi kuzatilmogda. Bu zgarishlarning dunyo qamjamiyati va inson manfaatlari bilan uyʻun boʻlishi uchun oqilona siyosat olib borish bilan birga ongli siyosiy faoliyat, siyosatga ongli munosabatda boʻlish zarur. Bu uni atroflicha raganishni taʼozo etadi.

Beshinchidan, fuqarolarning siyosiy madaniyati va faolligini oshirish, jamiyat itisodiy — ijtimoiy, madaniy — maʼrifiy soqalarda nodemokratik qolatning oldini olish uchun uning asosiy kafolatlaridan biri mamlakatimizda fuqarolarning ququqiy, maʼnaviy va siyosiy faoliyatini rivojlantirishni davlat siyosati darajasida uyʻun boʻlishidir. Shunday qilib, politologiya fanining aqamiyati va rolining sib borishi qozirgi zamonda insoniyat taraqqiyotidagi zgarishlar, siyosat va siyosiy jarayonlar bilan uzviy boʻliq boʻlgan qodisadir.

Tayanch tushunchalar

Siyosiy qayot, siyosiy fan, politologiya – fan, politologiya – qavv predmeti, nazariy politologiya, qiyosiy politologiya, politologiyaning ob'ekti, politologiyaning predmeti, politologiya fanning qonun va tushunchalari, politologiya uslublari, vazifalari.

Mustaqil ish uchun topshiriqlar

1. Politologiya fanini boshqa ijtimoiy–gumanitar fanlar bilan qiyoslang va uning predmetini aniqlang.
2. Siyosiy plyuralizm deganda nimani tushunasiz va uning afzalliklarini qiyosiy–siyosiy taqlil eting.
3. Ozbekistonda politologiya fani va uning rivojlanishi istiqbollarning siyosiy, demokratik asoslarini krsating.

ADABIYOTLAR

1. Karimov I. A. O'zbekiston: milliy istiqlol, iqtisod, siyosat, mafkura. Toshkent; "O'zbekiston", 1993, 35—83—betlar.
2. Karimov I. A. Bizdan ozod va obod Vatan bo'lsin. T., "O'zbekiston", 1994, 29—30—betlar.
3. Karimov I. A. Hozirgi bosqichda demokratik islohotlarni chuqurlashtirishning muhim vazifalari. T., "O'zbekiston", 1996
4. Karimov I. A. O'zbekiston buyuk kelajak sari. T., "O'zbekiston", 1998.
5. Karimov I. A. O'zbekiston XXI asr boshida: xavfsizlikka ta'kid, barqarorlik shartlari va taraqqiyot kafolatlari. Asarlar, 6—tom, T.: "O'zbekiston", 1998
6. I. Karimov. Tarixiy xotirasiz kelajak yo'li. T.: "O'zbekiston", 1998.
7. Karimov I. A. Jamiyatimiz mafkurasi xalqni—xalq, millatni—millat qilishga xizmat etsin. Asarlar, 7—tom, T.: "O'zbekiston", 1999
8. Karimov I. A. O'zbekiston XXI asrga intilmoqda. Asarlar, 7—tom, T.: O'zbekiston, 1999
9. O'zbekiston XXI asrga intilmoqda. T., O'zbekiston, 2000.
10. Karimov I. A. "Ozod va obod Vatan, erkin va farovon bo'layot— pirovard maqsadimiz". T.: O'zbekiston 2000
11. Karimov I. A. Milliy istiqlol mafkurasi — xalq e'tiqodi va buyuk kelajakka ishonchdir. "Fidokor" gazetasi muxbiri savollariga javoblar. T., O'zbekiston, 2000.
12. Aristotel. Soch. V 4 t. M.: Politika, 1993. 527—528—betlar.
13. Abu Nasr Forobiy. "Fozil odamlar shari'ati" T. Xalq merosi 1993
14. Otamuratov S., Ergashev I., Akromov Sh., Qodirov A. Politologiya (qavqlanma). — Toshkent: O'zbekiston, 1999.
15. Muxaev R. T. Osnovi politologii. M., 1996.

2— mavzu. Siyosiy qarashlar va ta'limotlar: vujudga kelishi va rivojlanishi

Reja:

1. Siyosiy qarashlar va ta'limotlarning shakllanishi.
2. Sharqda siyosiy fikr va qoyalar.
3. Yangi davrda siyosiy qarashlar.
4. XIX asr oxiri XX asr boshlarida qarb va Sharqdagi siyosiy qoyalar.

1. Siyosiy qarashlar va ta'limotlar

Diniy qarash. Siyosiy qarashlarning shakllanishi va qaror topishida qziga xos an'analar mavjud bo'lib, siyosiy qodisalar turli xil talqin etilgan. Qadimgi xalqlar deb qisoblangan misrliklar, xitoyliklar, hindlar, bobilliklar, yaqudiylar, fors, greklar va rimliklarning qarashlarida yer yuzidagi tartib va tartibotlarni iloiy kuch bilan boqlab tushunish, Alloqni uning sababi, manbai deb qisoblash an'anasi mavjud bo'lgan. Bu siyosiy qarashlarda diniy an'ana qisoblanadi.

Masalan, qadimgi Xitoyda imperator yer yuzidagi tartiblarni iloiy tartiblar bilan boqlab turuvchi yagona shaxs deb qaralgan. Davlat qokimiyatining turli bqlinlarida ishlayotgan boshqa shaxslar imperator qokimiyati tartibotlarini amalga oshiruvchilari qisoblangan. Xitoy imperatori osmonning qaligina emas, qz xalqining otasi qam qisoblangan. Uning qokimiyati, ota—onaning oilada bolalarga nisbatan mavjud bo'lgan qokimiyatiga qxshashdir, deb yondoshilgan.

„qadimgi Misrda esa Alloq — qukmdor qokimiyatning ilk manbai sifatida qaralgan. Yerda qam uning ta'siri xuddi shunday saqlanib bo'lgan. Bu qziga xos piramidaga qiyos etilgan, uning uchi xudo va uning saylab qygan fir'avnlari, asosi esa oddiy xalq deb qaralgan. Ular qrtasida ruqoniylar va zadagonlar turgan. Jamiyat va davlatning xulq — atvori insonning kqproq aaysi toifaga tegishliligi bilan belgilangan.

„qadimgi hindistonda qam jamiyat va davlatning kelib chiqishi iloiy, mavjud tartib va qoidalar qam shu asosda qratilgan, degan qoyalar mavjud bo'lgan. Masalan, rigvedalarda (er. o, 11 ming yil) dunyo tartiboti iloiy qonunlarning qukmronligiga va insonlar qrtasidagi munosabatlarning uruq — kastachilikka asoslangan yagona qoyaga tayanadi. Bu tartiblarni: ma'naviy (braxma) va dunyoviy (kshatra) tomonidan, garchi ular turli vazifalarni bajarsa—da, lekin qzaro bir—birlari bilan munosabatda amalga oshiradilar. Yerdagi tartiblar dunyo tartibotlarining bir boqlagi, uning ta'sirida amalga oshadi, deb qisoblangan. Siyosiy fikr tarixida diniy an'analarning eng klassik kqrinishi Avgustin (shimoliy Afrika, 354—430 yillar) ning siyosiy nazariyasida qz ifodasini topgan. Xristian cherkoviga xos belgilar uning davlatdan ustun turishiga asoslangan. „Cherkovga bqysunmagan davlat qasoskorlar tqdasidan farq ailmaydi“, degan qoya ilgari suriladi. Insonlarni esa „iloiy odam“, „erdagi odam“ga boqladi. Avgustin qarashlariga Platonning ikki dunyo; Stoiklarning ikki polis tqqrisida, zardushtiylarning bir — biriga qarama — qarshi ikki asos (yaxshilik va yomonlik) tqqrisidagi qarashlarining ta'siri borligi kqrinib turadi.

Ma'lumki, islom manbalarida „xalif“, „amir“, „imom“ kabi tushunchalar qokimiyat sub'ektlari, davlat qokimiyatini yurituvchi shaxslarga nisbatan ishlatilgan.

Muqammad (S. A. V) dan keyingi tqrt xalifa — Abu Bakr Umar, Usmon, Ali qam qokimiyatning diniy va dunyoviy asoslarini qzaro yaxlit qolda birlashtirganlar. Alidan sqng taxtga kelgan xalif dunyoviy davlat tamoyillariga aloqlida e'tibor bera boshlaydi. „Amir“ dinning qimoyachisi unvoniga sazovor bo'lgan, dunyoviy va davlatga xos ishlarini qam qzaro boqliq tarzda amalga oshirgan.

F. Akvinskiy (1225—1274 yillar) ning siyosiy qarashlari qrtasida diniy an'analardagi siyosiy qarashlarning eng chqaa'isi deb baqlangan. Qayotligi davridayoq Rim katolik cherkovining „doktori“ faxriy unvoniga muyassar bo'lgan. Uning qarashlari XIX asrda Rim papasi Lev — X111 tomonidan „katolisizmning yagona qaqi'iy falsafasi“, deb e'lon qilingan. F. Akvinskiy qokimiyatni talqin etishning iloiy nazariyasini ifodalab, uch elementning bir—biridan farqini kqrnatadi: moqliyat, shakl (ega boqlish va tuzilish) va foydalanish. qokimiyat qz moqliyatiga kqra iloiylikning qratilishidir. Shuning uchun u insonlarga yaxshilik, ezgulikni olib keladi. Faqat qokimiyatning konkret shakli, qokimiyatga ega boqlish usullari, uning tuzilishi va undan foydalanish Alloqning qoyalariga zid, adolatsiz boqlishi mumkin, deb qisoblagan. Siyosiy qarashlaridagi diniy an'analarda amaliy qayotda qam qz ifodasini topadi. Masalan, turli mamlakatlarda, dunyoviy dinlar kqrinishlari bilan mos ravishda din bilan davlat qrtasida qziga xos munosabat boqlib, Cherkov bilan podshoq qrtasida, ruqoniylar bilan shoqlar, amirlar, xalifalar qrtasida qokimiyat uchun nizolar va qzaro kelishmovchiliklar boqlib turgan. Bu qrtasrlarda asosan teokratik davlat qokimiyati kqrinishini olgan.

Davlatni boshqarishda Konstitutsiyaviy asosga qtilgandan keyingina din va davlat munosabatining ququ'iy asoslari aniq kqrnatila boshladi. Din davlatdan, maktab cherkovdan ajratildi. Bugun Ozbekiston Respublikasi qam Konstitutsiya asosida, dunyoviy davlat qurish vazifalarini amalga oshirmoqda. Konstitutsiyaning 61—moddasida qam „Diniy tashkilotlar va birlashmalar davlatdan

ajratilgan, qamda ?onun oldida tengdirlar. Davlat diniy birlashmalarning faoliyatiga aralashmaydi", deb ?ayd etilgan. Bu davlat va dinning ?zaro munosabatlarini belgilab berish uchun asos qisoblanadi.

Yuridik ?arash. Siyosiy ta'limotlarda davlat va qutu?aa inson manfaati nu?tai nazaridan yondoshish yuridik an'ana sifatida ?adimgi dunyoda mavjud b?lgan. Bu Konfusi (e. o. 552F551 – 479 – yillar) siyosiy ?arashlarida (Xitoy); buddizm (?indistonda), Otashparastlikda, shuningdek, turli xil faylasuflar, mutafakkirlar siyosiy ?arashlarida ?zining dastlabki ifodasini topgan. Uning negizida "qutu?" va "?onun" tushunchalarini taqilil etish turgan. Masalan, Konfusi jamiyat ma'muriy qutu? (legizm), utilitar – i?tisodiy (moizm) usullar, shuningdek, notabiiy kuchlar (daosizm) yordamida emas, balki aqillo?iy normalar asosida bosh?arilishi kerak. Shu nu?tai nazardan "davlat – yagona oila" degan ?oyani asoslashga qarakat qilgan, uning asosida shaxslararo munosabatlarni ?ygan. Bu uning ijtimoiy – siyosiy ?arashining asosini tashkil etgan. ?adimgi Rimda yuridik an'anani shakllanishida Siseron (er. o. 106 – 43 – yillar) siyosiy ?arashlari aloqida ?ringa ega. U "?onunlar t?Ärisida" asarida davlat shakllari t?Ärisida, uning monarxiya, aristokratiya va demokratiya k?rinishlarining yaxshi tomonlarini ?zida ifodalagan aralash idora etish usuli t?Ärisida s?z yuritadi. Asardagi tabiiy va abadiy qutu?lar, qutu? va davlatning sub'ekti fu?aro t?Ärisidagi ?arashlar, qutu?iy davlat t?Ärisidagi ?oyalarning paydo b?lishi va rivojida aloqida ?rin tutadi. Platon va Aristotelning siyosiy ?arashlari unga sezilarli ta'sir k?rsatgan. ?adimgi Rimda yuristlarning ilmiy izlanishlari natijasida qutu?shunoslik fani ilmda yangi y?nalish sifatida shakllangan. Bu izlanishlarda nazariy va amaliy xarakterga ega b?lgan keng k?lamli muammolar ?amrab olinganligi bilan ajralib turadi.

ßamda uch davrga:

1. Ilk davr (er. o. 1 asr va uning oxirlari)

2. Yu?ori davr (asrimizning 11 asri)

3. Keyingi davr (193 – 235 – yy) larga b?linadi. Bu davrlarda k?p – gina qutu?shunoslar davlat xizmatida b?lganlar, ular savollarga javoblar berib, qutu? va ?onunchilikning rivojiga ?zlarining nazariy va amaliy qissalarini ?shganlar. Muammoga ilmiy va dunyoviy tamoyillar asosida yondoshganlar va k?pro? rasionalizm tomonida turganlar.

Siyosiy sotsiologik ?arash. Siyosiy ?arashlarda siyosiy sotsiologik yondashuv antik davrga borib ta?aladi. Masalan, ?adimgi Gresiyada siyosiy ?oyalar ijtimoiy – siyosiy institut sifatida polis, shaqar – davlat va shaqar – jamiyat tarzidagi ?arashlarda ?z ifodasini topgan. Politologiya tushunchalari "siyosat", "davlat", "ijtimoiy ish", "qokimiyat", "siyosiy qokimiyat", "siyosiy bosh?aruv", "bosh?aruv san'ati" va bosh?a nomlar bilan keng ishlatilgan. Siyosiy – sotsiologik an'ana t?Ärisida fikr yuritganda Demokrit (er. o. 460 – 370 – yillar), Platon (er. o. 427 – 347 – yillar), Aristotel (er. o. 384 – 322 – yillar) ning siyosiy ?arashlarini qisobga olish muqim. Demokrit, davlat ishlarini bosh?a ishlarga ?araganda muqimro? deb qisoblab, qar bir kishi davlatni ?ulay b?lishi uchun qarakat qilishi lozimligini, k?pro? qokimiyatga ega b?lishga emas, balki umumiy ish uchun foydali b?lgan tomonlarni ?ylash kerakligini ta'kidlab, t?Äri y?ldan borayotgan davlatni eng katta tayanch deb ?ayd etadi. ?achon u qalok b?lsa, qamma qalok b?ladi, deb qisoblaydi. Bunday b?lmasligi uchun uning uch y?lini: 1) tarbiya, ta'lim, ma'lumot berish; 2) yagona fikr b?lishi; 3) bosh?ara olishni t?Äri olib borishni k?rsatadi, qamda bosh?aruvchining ?uyidagilarga: siyosiy bosh?aruv san'atini egallash, shunday bilim va ?adrga ega b?lmaganlarga ishonishni va aksincha, bunga ega b?lganlarga ishonmaslikni, Polis ishlarini ani? va t?Äri baqolay olishni, insonlarning kamfiyati va talablarini bilishni, psixologik (ruqan) tayyor b?lishni, bosh?alar ustidan qokimiyatni amalga oshirishdan oldin ?z ustidan qokimiyatga ega b?lish sirlarini ?rganishi zarurligiga e'tiborni jalb etadi.

Platon siyosiy ?arashlarida dastlab Sokrat rasionalizmining ta'siri k?pro? sezilsa – da, keyinchalik uning "Davlat", "Siyosatchi", "Sofist", "Parmenid" va "?onunlar" kabi asarlarida diniy an'ana k?pro? seziladi. Platonning ikki dunyo t?Ärisidagi ?arashlari muqim ?rin tutadi. ?oyalar dunyosi – bu qa?i?iy borli? b?lib, ?zgaruvchan inson dunyosining abadiy ?zgarmas ilmiy k?rinishidir, qodisalar dunyosi ?oyalar dunyosining buzilgan ifodasidir. Platon siyosatga qam shundan kelib chi?ib yondoshadi, qamda ideal davlatning sifatlarini ta'riflaydi. Davlatni idora etishning aristokratiya shaklini yo?laydi. Uning bosh?a shakllarini: timokratiya, oligarxiyadan demokratiyaga va demokratiyadan tiraniyaga ?tishi mumkin degan fikrni keltiradi.

Aristotel (er. o. 384 – 322 – yillar) siyosiy – sotsiologik an'analarni rivojiga ulkan qissa ?shgan. U ?zining "Siyosat", "Etika" va "Ritorika" kabi asarlarida ?z siyosiy ?oyalarini bergan. Individlarning siyosiy qayoti polisda (shaqar – davlatda) mujassamlashadi, degan fikrni ilgari tashlaydi. Unda inson siyosiy mavjudot sifatida namoyon b?ladi. Insonga adolat va adolatsizlikning far?ini anglaydigan yagona mavjudot sifatida ?araydi. Davlatning ma?sadi qamma fu?arolarga farovonlik ulashishdir. Davlat individ, oiladan keyin paydo b?lgan. Davlatning nisbiy yaxlit b?lishini ma'qullaydi.

Davlat shakli, Aristotelcha, kim tomonidan (yakka kishi, nisbatan ozchilik, qamma) yoki ?anday ma?sadda (umum manfaat yoki foydasiga; yoki shaxsiy manfaat va foydaga k?ra) amalga oshirilishi bilan belgilanadi. Davlat shaklini t?Äri va not?Äri shakllarga b?ladi. T?Äri shakliga monarxiya, aristokratiya va politiyani, not?Äri shakliga ega tiraniya, oligarxiya va demokratiyani kiritadi va ularning bir – biridan far?ini k?rsatadi.

2. Sharʼdagi siyosiy fikr va ʼoyalar. Siyosiy ʼayotga yondoshuv uslubidagi ʼziga xoslik negizida markazlashgan kuchli davlat ʼurish maʼsadi mujassamlashganligini kuzatish mumkin. Ana shunday kuzatuvlar jamlangan, umumlashtirilgan siyosiy ʼarashlari mavjud bʼlgan buyuk allomalardan biri Abu Nasr Forobiy (873–950yy) dir. U ilk ʼrta asrning buyuk mutafakkirlaridan biri bʼlib, falsafiy ʼarashlari bilan birga siyosat tʼʼrisidagi fikrlari ʼaʼida uning “kitob – as – siyosat al – madaniya”, yaʼni shaʼarlar ustidan siyosat yurgizish kitobi maʼlumot beradi. Asarda siyosatga aloʻida ilm yʼnalishi sifatida ʼaralgan. Forobiyning “Fozil odamlar shaʼri” asarida adolatli jamiyatga erishish yʼllari, “fozil shaʼar ʼokimining fazilatları” tʼʼrisidagi fikr va muloʻazalari, davlat ʼokimiyati va boshʼaruvchi kadrlarni tanlash va joyiga ʼyish bilan boʻli? bʼlgan ʼoyalari bugungi kunda ʼam milliy kadrlar tayyorlash dasturini amalga oshirish va muvofiʼlashtirishda muʼim ʼrin tutadi. Fozillar shaʼrining birinchi boshliʼi tʼʼrisida Abu Nosir Forobiy shunday deydi: “Shu shaʼar aʼolisiga imomlik ʼiluvchi oʻil kishi bʼlib, u tabiatan ʼn ikkita xislat – fazilatni ʼzida birlashtirgan bʼlishi zarur. Fozillar shaʼri ʼokimi avvalo tʼrt muchali soʻ – omon bʼlib, ʼziga yuklangan vazifalarni bajarishida biror aʼzosidagi nuʼson ʼalal bermasligi lozim... Ikkinchidan, bunday shaʼar ʼokimi tabiatan nozik farosatli bʼlib, suʼbatdoshining sʼzlarini, fikrlarini tushunib, tez ilʼab olishi, shu soʻada umumiy aʼvol ʼandayligini ravshan tasavvur ʼila olishi zarur. Uchinchidan, u anglagan, kʼrgan, eshitgan, idrok etgan narsalarni xotirasida tʼla – tʼkis saʼlab ʼolishi, barcha tafsilotlarni unutmasligi zarur. Tʼrtinchidan, u zeʼni ʼtkir, zukko bʼlib, ʼar ʼanday narsaning bilinar – bilinmas alomatlarini va bu alomatlar nimani anglatishini tez bilib, sezib olishi zarur. Beshinchidan, u fikrini ravshan tushuntira olish maʼsadida chiroyli sʼzlar bilan ifodalay olishi zarur. Oltinchidan, u ustozlardan taʼlim olishga, bilim maʼrifatga ʼavasli bʼlishi, ʼäish, ʼrganish jarayonida sira charchamaydigan, buning mashaʼäatidan ʼochmaydigan bʼlishi zarur. Yettinchidan, taom yeyishda, ichimlikda, ayollarga nisbatan ochofot emas, aksincha ʼzini tiya oladigan bʼlishi (ʼimor yoki boshʼa) ʼyinlardan zavʼ, ʼuzur olishdan uzo? bʼlishi zarur. Sakkizinchidan, u ʼaʼ va ʼaʼiʼatni, odil va ʼaʼgʼy odamlarni sevadigan, yolʼonni va yolʼonchilarni yomon kʼradigan bʼlishi zarur. Tʼäizinchidan, u ʼz ʼadrini biluvchi va nomusli, oriyatli odam bʼlishi, pastkashliklardan yuʼori turuvchi, tuʼma oliy ʼimmat bʼlishi, uluʼ oliy ishlarga intilishi zarur. ʼninchidan, bu dunyo boyliklariga, dinor va dirʼamlarga ʼiziʼmaydigan (mol – dunyo ketidan ʼuvmaydigan) bʼlishi zarur. ʼn birinchidan, tabiatan adolatparvar bʼlib, odil odamlarni sevadigan, istibdod va jabr – zulmni, mustabid va zolimlarni yomon kʼruvchi, barchani adolatga chaʼiruvchi, noʻaʼ jabrlanganlarga madad beruvchi, barchaga yaxshilikni va ʼzi suygʼn gʼzalliklarni ravo kʼruvchi bʼlishi zarur. ʼzi ʼaʼ ish oldida ʼjarlik ʼilmay, odil ish tutgani ʼolda ʼar ʼanday ʼaʼsizlik va razolatlarga murosasiz bʼlishi zarur. ʼn ikkinchidan, ʼzi zarur deb ʼisoblagan chora – tadbirlarni amalga oshirishda ʼrâoälik va ʼadiksirashlarga yʼl ʼymasligi darkor.

Abu Nasr Forobiy mana shu barcha xislatlarning bir odamda jamlanishi amri maʼol, zero bunday tuʼma fazilatlar soʻibi bʼlgan odamlar juda kam uchraydi va ular nodir insonlardir, – deb ʼisoblagan va mabodo fozillar shaʼrida shunday barkamol inson topilmay ʼolsa, unda yuʼoridagi fazilatlardan oltitasi, yoki beshtasi kamol topgan inson ʼam aʼl va zakovatda benazirligi tufayli fozillar shaʼriga raʼbarlik ʼila oladi, deb taʼkidlaydi. Fozillar shaʼrida bunday odam yʼä bʼlganida (mabodo vafot etganida, yoxud boshʼa joyga ketgan vaʼtida – M. M.) ana shu imom (ʼokim) yoxud uning izdoshlari (agar mazkur imomdan sʼng birin – ketin shaʼlarga boshli? bʼlsalar) chiʼargan ʼonun va tartiblarga amal ʼilinadi.

Avvalgi imom ʼrniga kelgan keyingi raʼbarda ʼam yuʼorida aytilgan xislatlar – fazilatlar yoshlikdan shakllangan bʼlishi zarur. Shu bilan birga bu keyingi imomda yana oltita fazilat ʼosil ʼilinishi zarur:

Birinchi – donishmandlik. Ikkinchi – avvalgi imomlar ʼrnatgan ʼonunlar va tartiblarni xotirada yaxshi saʼlab ʼolish va ularga amal ʼilishi uchun ʼuvvai ʼofizga ega bʼlish. Uchinchisi – agar avvalgi imomlar davridan biror (yoki bir ʼancha) soʻaga taalluʼli ʼonun ʼolmagan bʼlsa, bunday ʼonunni ʼylab topish uchun ijod, ixtiro ʼilish ʼuvvatiga ega bʼlish. Tʼrtinchisi – ʼozirgi ʼaʼiʼiy aʼvolni tez payʼab olish va kelgusida yuz beradigan, avvalgi imomlar kʼzda tutmagan voʼealarni oldindan kʼra bilish xislatiga ega bʼlish. Bu xislat unga xalʼ farovonligini yaxshilash yʼlida kerak bʼladi. Beshinchisi – avvalgi imomlar ʼrnatgan ʼonunlarga, shuningdek, avvalgilaridan ibrat olib, ʼzi chiʼargan ʼonunlarga xalʼ amal ʼilishi uchun ʼizʼin sʼzlash – notiʼlik xislatiga ega bʼlish. Oltinchisi – zarur ʼollarda ʼarbiy ishlarga moʻirona raʼbarlik ʼilish uchun yetarli jismoniy ʼuvvatga ega bʼlish, yaʼni ʼam jang ʼilishni, ʼam sarkarda sifatida jangu – jadalga raʼbarlik ʼilish uchun ʼarbiy sanʼatni yaxshi bilishi kerak.

Forobiy, mabodo shu xislatlarning barchasini ʼzida jamlagan bir odam topilmasa, lekin ikki kishi birgalashib, shu xislatlarga ega bʼlishsa (yaʼni biri – donishmand, ikkinchisi – ʼolgan xislatlar soʻibi bʼlsa) shu ikkovini fozillar shaʼriga raʼbarlikka ʼyish zarur, agar bir guruʼ odamlar birgalikda ana shu xislatlarga ega bʼlishsa (yaʼni – birida bu, ikkinchisida u, uchinchisida yana boshʼa xislatlar bʼlsa) ana shu fozillar guruʼini yurt raʼbarligiga ʼyish zarur, deb ʼisoblagan. Uningcha, shu guruʼ aʼzolari birgalashib, ʼzaro kelishib ʼarakat ʼilsa, ʼar biri fozil ʼokim bʼlishi mumkin. Mabodo biror zamonda fozillar shaʼrida ʼokimlik ʼilayotgan bir yoki bir necha kishida boshʼa zarur xislatlar

b?lsayu, ammo, donishmandlik b?lmasa, fozillar sha?ri yaxshi ?okimsiz ?oladi, bunday sha?ar ?alokatga yuz tutadi.

Abu Ali ?asan ibn Ali Tusi — Nizomulmuluk (1018–1092 yy) Shar? tarixi va madaniyatiga ?zining “Siyosatnoma” (yoki Siyar ul — muluk) asari bilan ?chmas iz ?oldirgan. “Siyosatnoma” asari mavzu jihatidan keng ?amrovligi bilan ajralib turadi. U 50 fasldan iborat b?lib, unda davlat bosh?aruviga tegishli ?oida va ?onunlar, usul va vositalar, ?ozi va ?ozixona ishlari, ??shin va sarbozlar, xizmatchi va shaxsiy sarbozlar, pochta va razvedka ishlari, elchilarga munosabat, sho? ishlari, shaxsiy so?chilari t?Ärisida ma?lumot va masla?atlar berilgan. Davlatni idora etishda amaldorlar (ma?sul kadrlar) katta ?rin tutishlarini, ularni tanlash va joy—joyiga ?yishda ?ziga xos talab darajasida ?aragan. “Siyosatnoma” amaldorlarni tarbiyalash, asrash, ?imoyalash va zarur b?lsa jazolash bilan bo?li? tavsiyalar berilganligi bilan siyosatchi va davlat ra?barlarining e?tiborini jalb etadi.

Davlatda markaziy ?ukumat (ijro ?okimiyati) kuchli b?lsa, shunda davlatda tinchlik va adolat bar?aror b?ladi, raiyat ?z ma?sadiga yeta oladi, jamiyat sul? va adolatda, muruvvatda yashaydi, deb k?rsatadi. “Siyosatnoma”, jiddiy siyosiy ?ujjat b?lib, markaziy ?ukumatning parchalanishiga ?arshi ?aratilgan asardir. “Siyosatnoma” markazlashgan davlat tuzishga da?vat etib, kuchli davlat ma?kamasi, armiya va bosh?a tekshirish vositalarini yaratishga cha?iradi. “Siyosatnoma” asarining ?zbek tiliga ilk bor tarjimai 1997 yilda amalga oshirildi. (Nizomulmuluk. Siyosatnoma yoki Siyar ul — muluk. Toshkent, “Adolat”, 1997). U madaniy, siyosiy tariximizni bilishga, siyosiy fikr va ?arashlar rivojiga xos an?analarni ?rganishimizda va tiklashimizda ijobiy omil b?lishi, shub?asiz. Nizomulmuluk shaxsiga, ?z davrida Amir Temur, Alisher Navoiy, “Dastur ul — muluk” asarining muallifi Samandar Termiziy va bosh?alar katta ba?o berganlar.

Amir Temur (1336–1405 yillar) ?zining siyosiy ?arashlarini “Temur tuzuklari” asarida ellik yildan orti? davr (1342–1405 yy.) tarixi bilan birga, davlat va uning tuzilishi t?Ärisida ?am ?immatli ma?lumotlar beradi. Asarda davlat va uning amal ?ilish tamoyillari, me?yorlari, munosabatlari uni barpo etish, musta?amlashni kengash or?ali amalga oshirishda ?z ifodasini topganligini ta?kidlash lozim. Amir Temur zukko, tajribali siyosatdon va davlat arbobi sifatida, davlatning markaziy apparati va ma?alliy ?okimiyatning ?anday, ?aysi ijtimoiy toifalarga tayanishini, ularning manfaatlarini uy?unlashtirish, mansabdor shaxslarning burch va vazifalarini belgilab berar ekan, jamiyatni ma?lum ijtimoiy — siyosiy guru?larga tayangan ?olda bosh?arish lozimligini ta?kidlash bilan, ularning manfaatlarini bosh?a guru?lar manfaati bilan birga ?isobga olish zarurligi t?Ärisida ?am mu?im fikr bildiradi. U jamiyatni 12 toifaga b?lib, ularga tayangan ?olda bosh?arish ishlarini amalga oshirgan. Ular: 1) sayyidlar, ulamo va shayxlar; 2) bilimdon kishilar; 3) duog?y ta?vodorlar; 4) amirlar, sar?anglar, sipo?solarlar; 5) sipo? bilan raiyat; 6) dono va ishonchli kishilar; 7) vazirlar, sarkotib va devon bitikchilari; 8) ?akimlar, tabiblar, munajjimlar va muxandislar; 9) mu?addislar (?adis olimlari va roviylar); 10) s?fiylar va oriflar; 11) ?unar va san?at a?li; 12) sayyo? va tijorat a?llaridan iborat.

Davlatni idora etishda vazirlar, amirlar va noiblarning roliga alo?ida e?tibor berib, so?ib?iron Amir Temur sado?atli, axlo?iy pok, adolatpesha, tinchliksevar va tashabbuskorlarni ?adrlagan.

Amir Temur vazirlar t?rt fazilatga ega b?lishlari shartligini ta?kidlaydi: 1) asllik, toza nasllik va ulu?vorlik; 2) a?lu farosatlilik; 3) sipo? bilan raiyat a?volidan boxabarlik va ularga ?amx?rlik k?rsatish: ular bilan yaxshi muomalada b?lish; 4) sabru bardosh, muloyimlik. U joylardagi uluslarga musta?il siyosat yurgizishga ?am imkoniyat bergan. Yerlarni ?zlashtirganlar ?ukumat tomonidan ra?batlantirilgan. Temur davlat bosh?aruvida jamiyat a?zolarini, mavjud toifalarga b?lgan munosabatda ularni “ishonch bilan ?räuv” ?rtasida sa?ladim, desada amalda, unda ishonch, kechirimlik, sabr — ?anoat tamoyillari ustuvor b?lib, mamlakat, davlatning kuch — ?udratini adolat asosida ?urganligini alo?ida ta?kidlash lozim. U adolat or?ali kuchli markazlashgan davlat tuzishga muvaffa? b?lgan. Davlat ishlarini yuritishda islom bilan birga dunyoviy ilmgga, tamoyillarga alo?ida e?tibor bergan va ularga amal ?ilgan.

Alisher Navoiy (1441–1501—yillar) siyosiy ?oyalarini “Saddi Iskandariy” dostonida asoslab bergan va unda ijtimoiy adolatli tuzum ?oyasini adolatli sho? timsolida bayon ?ilgan. A. Navoiy bu muammoni adolatli sho? — adolatli davlat — adolatli ?onunlar — adolatli tartib sifatida poetik tasvirlagan. Shuningdek, da?o shoir turli xal?lar, ijtimoiy guru?lar va taba?alar ?rtasidagi o?ilona, ma?rifatga asoslangan munosabatlar ijtimoiy bar?arorlikka olib kelishini g?zal timsollar or?ali kuylagan.

Navoiy ?ayotining mezoni inson, uning faoliyati, sifati va fazilatlarini deb bilib, inson ?z ?ayotini ?zi uchun ?am, butun jamiyat uchun ?am foydali b?lgan ishga ba?ishlangan, kasb — ?unar ?rganishi, ma?rifatli b?lishi kerakligini ta?kidlaydi.

Navoiy siyosiy ?arashlarida k?pro? adolatli ?onunlarga asoslangan ma?rifatli sho? ?okimiyatini orzu ?ilib, uni ozmi — k?pmi ?usayin Boy?aro davridagi vazirlik faoliyatida amalga oshirishga uringan. Alisher Navoiyning bu kabi il?or siyosiy ?arashlari keyinchalik Boburning davlat faoliyatida va uning butun dunyoga mash?ur “Boburnoma” asarida yanada boyitilgan va Boburiylarning amaliy siyosatida ma?lum ma?noda ?z ifodasini topgan edi.

Sharqda, xususan Markaziy Osiyoda siyosiy fikrlar va ta'limotlar t?Ärisidagi an'analarga dunyoning ayrim boshqa davlatlariga xos b?lgan: a) falsafiy – axloqiy qarashlar; b) diniy qarashlar; v) fuqarolik; g) ijtimoiy konsepsiyalar t?Ärisidagi oyalarning muayyan darajada ziga xos k?rinishda mavjud b?lmaganligini k?ramiz. Xarakterli joyi shundaki, bunday yondoshuvlar siyosiy fanlar nu?tai nazaridan taqlil etilmagan b?lsada, ammo "siyosat" aloqida ilm y?nalishi sifatida ayd etiladi. Bu merosimiz ozirgi davrda demokratik jamiyat t?Ärisidagi ilmiy nazariyani ishlab chi?ish va uni qayotga tadbietishda katta aqamiyatga molikdir.

3. Yangi davrdagi siyosiy qarashlar. Bu davr siyosiy qarashlarida davlatning paydo b?lishi va qaror topishi muammosi siyosiy fikr rivojiga qam sezilarli ta'sir k?rsatadi va uning ustuvor y?nalishiga ega b?la boshlaydi. Davlat, jamiyat va shaxs t?Ärisidagi qarashlar tizimida individ – fuqaroga aloqida e'tibor beriladi. Shuning uchun bu davrdagi siyosiy qarashlar "fuqarolik t?Ärisidagi qarashlar" deb qam ataladi. Siyosiy soqada uy?onish davrining ziga xos jiqtidan biri qam shundaki, inson uning markaziga ?yiladi. Masalan, N. Makiavelli (1469–1527–yillar) siyosatning nazariyotchilari uning "ilmiy usul"larini ushlab chi?ishga ma'sul ekanligini ayd etadi. Bu davrda siyosatda axloqiy qadriyatlarning maqsadga muvofiqliqi oyasi asosida "makiavellizm" tushunchasi paydo b?ladi va siyosiy qarashlarda "Siyosiy Respublikanizm nazariyasi" ilgari suriladi. Bunday qarashlar XVII – XVIII asrda Angliya va Amerikada siyosiy fikr rivojiga sezilarli ta'sir etadi. Makiavelli zining "ilmiy usulini"siyosatga nisbatan pragmatizm va utilitar yondashuvga tayangan qolda asoslaydi. Siyosiy fanlar voqealarning qa?i?iy moqiyatiga kirib borgan qolda uni tushuntirib berishi kerakligini ayd etadi. Shu usulda qokimiyat va boshqarish nu?tai nazaridan siyosat va davlatning aynan baqosini berishga qarakat qiladi. Makiavelli siyosiy qarashlarida "maqsad vositani o?laydi", degan tamoyilga asoslanadi. U qar qanday maqsadning ?onuniy b?lishini ta'kidlasa, mamlakatlarning siyosiy qayoti, davlatchilik tarixi tajribasi buni qamma vaqt qam t?Äri yoki mutloq fikr emasligidan dalolat beradi. Makiavellining fikricha yagona maqsad borki, bu maqsad noaxloqiy vositani, ya'ni davlatni yaratilishi va uni saqlab ?olishni o?laydi, deb k?rsatadi. Natijada, uning ta'sirida ayrim siyosiy kuchlar qz faoliyatlarida unga tayandilar. (M: Fransiya'dagi 1789 yil revolyusion yetakchilari va Rossiyada bolsheviklar v. b.)

Bu davrda Makiavelli tomonidan ilgari surilgan qoya ayrim siyosiy kuchlar tomonidan qz manfaatlari y?lida foydalanilganligini va bu jamiyatlar, xalqlar siyosiy qayotida katta salbiy o?ibatlariga sabab b?lganligini k?rish mumkin. Shu qinda siyosiy faoliyatda "adolatni kuchda" deb bilish bilan "kuch adolatdadir" degan qarash va tamoyillarda katta farq borligini ta'kidlash zarur. Bunda muammoga qarbona va sharqona yondashuvlardan biri ziga xos ifodasini topganligini k?ramiz.

Makiavelli jamiyatni idora etish t?Ärisida ani? bir shaklni ilgari surmaydi. U "yakka qokimiyatni" qam, "respublika" boshqaruv shaklini qam ma?ullaydi.

U zining "Gosudar" nomli asarida Respublikani t?Äri yoki qulay shakli deb, ayni paytda Rim Respublikasi modeli t?Ärisida fikr yuritib, "aralash" shaklini yoki qokimiyatning demokratik, aristokratik va monarxiya elementlarining mavjudligi, uning mukammalligini ta'minlab bergan, deb qisoblaydi.

Bunday siyosiy qarashlar keyinchalik Tomas Gobbs (1598–1679 yillar) qarashlarida rivojlantiriladi. Gobbs, monarxiyani – qokimiyatning eng qulay shakli, deb qisoblaydi. Buni zining "Leviatan" asarida insonlarning davlat paydo b?lgunigacha b?lgan davridagi qayotini tasvirlab, unda "xaos" va "ixtilof"lar qukmron b?lganligini ta'kidlaydi, yoki bu qukmronlikni "qammaning qammaga qarshi urush" qlati sifatida ayd etadi. "Ijtimoiy kelishuv"ga "xaos"dan chi?ishdagi muqim y?l sifatida qaraladi. Monarxning asosiy vazifasi ?onunni saqlay bilishda, deb tushunadi.

Angliya faylasufi J. Lokk (1632–1704 – yillar) qarashlarida qam siyosatda fuqarolik konsepsiyasi ilgari suriladi. Lokk ta'limoti, nisbatan real qayotga asoslanganligi bilan ajralib turadi va cheklangan monarxni qrnatishni yo?laydi.

U siyosiy fikr tarixida birinchilardan b?lib, "shaxs", "jamiyat" va "davlat" tushunchalarining taqlilini beradi, qamda shaxsni jamiyat va davlatdan yu?ori ?yadi. Lokk, inson tu?ilgandan boshlab tabiiy qu?u?larga ega b?ladi, deb k?rsatib, "qayot" yoki "yashash", "erkinlik" va "mulkka ega b?lish" qu?u?larini ana shunday qu?u?lar jumlasiga kiritadi. U xususiy mulkka ega b?lish qu?u?ini ?uyidagicha asoslaydi, birinchidan, xususiy mulkka ega b?lish insonning qzini va uning oilasining yashashi uchun zarur b?lgan eqtiyojni ta'minlash uchun kerak, inson zarur narsalarga ega b?lgan taqirdagina, zining rivojlanishiga aloqida e'tibor berishi mumkin. Lokk, fikricha xususiy mulk mutloq qadriyat emas, aksincha, erkin jamiyatga erishish vositasidir. Insonlar mulk jamqarishda erkin b?lishlari kerak. Ikkinchidan, mulkka ega b?lish insonning individualligi shakllanishiga ta'sir k?rsatadi, deb qisoblaydi. Lokk, davlat jamiyat, jamiyat qz navbatida, shaxsga b?ysunishi zarurligini ta'kidlaydi. Davlat va jamiyat bir narsa emas, davlat qokimiyatning ?ulashi, jamiyat rivojining oxiridan dalolat bermaydi. Jamiyat yangi davlat qokimiyatini qrnatishi mumkin. Davlat shaxs qu?u?larini qimoya qilish maqsadida faoliyat k?rsatadi. U shaxsdan kuchliroq b?lishi mumkin emas, chunki shaxs jamiyatni, jamiyat esa davlatni tashkil etadi. Lokk ?onun chi?aruvchi va ijro qokimiyati b?lishini

yoʻlaydi. ?onun chi?aruvchi ?okimiyatga ustuvorlik beradi, chunki u davlatning siyosatini belgilaydi, deb k?rsatadi.

Fransiya ma?rifatparvari Sharl Lui Monteske (1689–1755 yillar) ?zining “?onunlar ru?i” asarida “idora etish tarziga” yoki “?onunlar ru?i”ga ta?sir etuvchi omillarni k?rsatib beradi. “K?pgina narsalar, — deb yozadi Monteske, — i?lim, din, ?onunlar, idora etish shakllari, ?tmish sabo?lari, axlo?, odatlar xal?ning umumiy ru?ining natijasi sifatida insonlarni bosh?aradi”.

Monteske ?okimiyatning b?linishi nazariyasini “aralash idora etish” ?oyasining davomidir, deb k?rsatib, ?u?u?ning, ?onunning ustuvorligini ?ayd etadi. Shu asosda ?onun chi?aruvchi, ijro etuvchi va sud ?okimiyatlari bir — birlarini t?ldirgan ?olda ?okimiyatni sa?lab turishlari mumkin, degan xulosaga keladi.

Siyosiy fikrlar rivoji Yevropadagi davlatlar ?urilishi bilan uzviy bo?li? ?olda bordi. Bu davr namoyandalari unitar musta?il davlatning kamchiliklarini ?isobga olib, siyosiy nazariyani amaliyot bilan bo?lab olib borishga, siyosiy tenglik va demokratiyani yangicha tarzda ta?lil etishga, ?amda amalga oshirishga ?arakat ?ila boshlaydilar. J. Medison (1751–1836 yillar) respublikanizmning k?zga k?ringan nazariyotchilaridan biri b?lib, u xal? — siyosiy ?okimiyatning yagona manbai, saylovlar — respublikaviy idora etishning mu?im xususiyati, degan ?oidaga asoslanadi. U k?pchilik fraksiyasiga e?tiyotkorlik bilan yondashadi, ?okimiyatdan foydalanib, ozchilikning manfaatlarini poymol etishi mumkinligi xavfini oldini olish choralariga alo?ida e?tibor bilan ?araydi. Ozchilikning erkinligini kafolatlash zarurligini ?imoya ?iladi. J. Medison demokratiyaning vakillik or?ali idora etish shakli bilan birga liberal idora etish ?am zarurligini asoslaydi. Davlat ?okimiyatining b?linishini, ularning ?ar birining nisbiy musta?illigini va tengligini tan oladi.

Siyosatning “sotsial konsepsiyasi” fu?arolik konsepsiyasining davosi sifatida shakllandi. U endi alo?ida individ — fu?aroga emas, ayrim ijtimoiy guru?ga tayana boshladi. Millat, sinflar, insonlar, individlar muayyan guru?larning, birlashmalarning ma?suli sifatida ?araladi.

Fransuz ma?rifatparvari J.J. Russo (1712–1778 yillar) esa siyosatda fu?arolik konsepsiyasining ?at?iy ifodachisi va tad?i?otchisidir. Individlar davlatni yaratadi yoki ayni paytda indvidlarning ?zi davlatning ma?sulidir, deb ?isoblaydi. Russo ayni paytda 3 ta tash?i omilni ?ayd etadi: 1. Ijtimoiy tenglikni ?llab ?uvvatlaydi, mulkni jamiyat a?zolariga nisbatan tengsiz ta?simlanishiga ?arshi chi?adi; 2. Siyosiy yaxlitlikni ?imoya ?iladi; davlatda xususiy ?amkorlik b?lishi mumkin emas, degan ?oyaga tayanadi. 3. U vakillik ?okimiyatini — ?ullik deb ?isoblaydi. Bir s?z bilan aytganda, Russo demokratiyaning bevosita shaklini ?llab chi?adi.

E. Berkga (1729–1797–yillar) Angliya konservatori sifatida tabiiy ?u?u?larni tan olmaslik ?oyasi xosdir. Uningcha, davlat va jamiyat insonning ixtirosi emas, balki tabiiy rivojlanishning natijasidir. Davlatning asosiy vazifasi tartib va ?onunni sa?lashdan iborat. ?okimiyatning vakillik shaklini ?llab chi?adi. Berk Parlamentga — Angliyadagi ?okimiyatning ?a?i?iy shakli sifatida ?araydi va uning faoliyati xal? tomonidan nazorat etilishi mumkin emas, deb ?isoblaydi.

A. Tokvil (1805–1858–yillar) “Amerikadagi demokratiya” nomli asarida ?ziga xos liberal siyosiy nazariyani yaratadi. Uni siyosiy tenglik bilan siyosiy erkinlik ?rtasidagi munosabat k?pro? ?ylatadi. Siyosiy apatiya — siyosiy markazlashuv va ijtimoiy b?ysundirishning boshlanishidir, deb ?isoblaydi. Demokratiyaning ijobiy va salbiy ji?atlari b?lishi mumkinligi t?Ärisida fikr yuritadi.

XIX asrning 40–yillaridan siyosiy fikr rivoji mustabid tuzumni asoslagan ?arashlar bilan bo?li?. Ular tomonidan muayyan ijtimoiy guru?ga, “sinfga” tayanish, ularning siyosiy ?arash manfaatlarini “?imoya” etish, ular yordamida “proletar in?ilobini” amalga oshirish ?oyasi ilgari suriladi. Tenglik, demokratiya, erkinlikni ta?minlashda ular “proletariat diktaturasini” ?rnatish zarurligini, shu or?ali adolatli demokratik jamiyatni ?urish mumkinligini asoslashga urindilar. “Sinfiy kurash”ga jamiyatni ?arakatlantiruvchi kuchi sifatida ?aradilar.

Bu ?oyada siyosiy ?okimiyatga ega b?lish, ya’ni diktaturaning proletariat ?liga ?tishi tub masala sifatida ?araldi. Oktyabr t?ntarishi Rossiyada bolshevizm k?rinishida totalitar, ma’muriy buyru?bozlik jamiyatining ?rnatilishiga olib keldi. Sobi? SSSR Konstitutsiyasida ?okimiyatning vakillik va bevosita shakllaridan foydalanish k?rsatilgan b?lsada, amalda ?a?i?iy demokratik jamiyatni ?rnatilishiga emas, aksincha, musta?illik, erkinlik, inson ?u?u?lariga zid b?lgan tamoyillar markaz bilan respublikalar ?rtasidagi ?zaro munosabatlarda, jamiyat siyosiy ?ayotida ?zining ifodasini topdi. Bu siyosiy ?arashlarning ?oyaviy ji?atdan bir tomonlama, nodemokratik va soxta ekanligini ?ayot k?rsatdi.

Bugungi Rossiyada yangi demokratik tartibotlarning murakkab rivojlanishi sharoitida siyosiy fanlar rivojida yangicha ?arashlar paydo b?lmo?da.

4. XIX asrning oxiri XX asrning boshlarida Shar?dagi siyosiy ?oyalar. XIX asrning oxiri va XX asr boshlarida Shar? mutafakkirlari siyosiy ?arashlarining milliy ozodlik ?oyalari bilan bo?li? ?olda namoyon b?lganligini k?ramiz. Bu ?arbning Shar?aa nisbatan olib borgan siyosatini mustamlakachilikka asoslanganligi bilan bo?li?. Uning negizida, bir tomondan, yangi ?ududlarga ega b?lish, boylik orttirish b?lsa, ikkinchi tomondan, dunyoni b?lib olish, xal?larni tut?unlikda, ?aramlik va tobelikda ushlab turish siyosati mustamlakachilik siyosatiga xos xususiyat tarzida namoyon b?ladi. Dastlab, bu Shar?ni ?rganish ma?sadi bilan boshlangan b?lsada, oxir o?ibatda uning siyosiy

ma'sadlari keyinchalik ani? ma'lum b'ldi. Mustamlakachilikka ?arshi ?oyalar va ?arakatlar boshlandi. Yevropada bu "Sotsializm uchun kurash" shiori bilan boshlangan b'lsa, Shar?da Yevropaning ta'sir doirasidan chi?ish, musta?illik ?oyalari bilan bo?li? ?olda namoyon b'ldi.

Ma'lumki, sobiä kommunistik mafkura asoschilari "milliy – ozodlik ?arakatlarini" ?'llagan b'lsa – da, amalda xal?larning ozodligini b?Äishga ?aratilgan nazariyasini yaratgan edilar. Shar?da milliy – ozodlik kurashi ?z tarixiy ildizlarini ?rganishning boshlanishi bilan xarakterlanadi. Masalan, M. Gandi (1869 – 1948 yillar, ?indiston,) M. I?bol (1877 – 1938 yillar) asarlari, nut? va chi?ishlari shar? xal?larini uy?otishga da'vat etadigan, ularni musta?illikka undaydigan siyosiy ?oyalari bilan ajralib turadi.

Masalan, M. Gandi inglizlarning urf – odatlari sanoati yutu?lari asosida sodir b?lgan erksizlik, ?aramlikka nisbatan baykot e'lon ?iladi. Xal?ni ma'rifiy y?l bilan musta?il b?lishga chorlaydi. Gandizm uning nomi bilan bo?li? b?lib, ozodlik uchun kurashda kuch ishlatmaslik tamoyiliga asoslanadi. Mustamlakachi ?okimiyatga ?arshi, ?zaro ziddiyatli ?olatlarni yon berishlar, murosa va konsensus asosida ?al etishga undaydi. Siyosatni axlo? bilan bo?li? ?olda tal?in etadi.

Bu davrdagi siyosiy ?arashlarda davlat va xal?lar musta?illigi, erkinlik, demokratiya uchun ?zaro ?amkorlik, ?amji?atlik ?oyalari ilgari suriladi.

XIX asr oxiri va XX asr boshlarida jadidchilik ?oyalari. XIX asr oxiri va XX asr boshlarida Turkiston ?lkasida "Jadidchilik" ?arakati paydo b'ldi. Bu ?arakatning xal?imizning milliy, ijtimoiy va madaniy ji?atdan ?mishida ?ziga xos ?rni mavjud.

Jadidchilik aslida ma'rifatparvarlik ?arakatining k?rinishi b?lib, uning namoyandalari mamlakatni ?olo?likdan chi?arish va milliy tara?äiyotga erishishning ma'rifiy y?lini k?rsatdilar.

Chor rossiyasining chekka va mustamlaka ?lkasi b?lgan Turkistonda maktab – maorifning yangilanishi, yangi adabiyotning vujudga kelishi, milliy teatr, matbuotning tu?ilishi va y?lga ?'yilishi ?am jadidchilik ?arakatining samaralaridir.

Jadidlarning ijtimoiy – siyosiy ?arashlarida bir xillik b?lmagan: idora mashrutachilik (konstitusion monarxiya) dan jum?uriyatchilik (respublika) namoyandalari ?arashlarida xilma – xillik b?lgani, ba'zi masalalarda jiddiy far? borligini inkor ?ilmagan ?olda, jadidizm muayyan ?arashlar tizimi sifatida shu davr e?tiyojlarini ifodalab edi.

Jadidchilik ijtimoiy – siyosiy, ma'rifiy ?arakat sifatida sa?naga endigina chi?ib kelayotgan sharoitda Turkistonda chorizm ?arbiy – mustamlaka ma'muriyatiga ?aramlik keskin ?arshi chi?ishga imkon bermas edi. Shub?asiz, ana shu tarixiy vaziyat jadidchilik ?arakatida ?am ?z aksini topdi. Unda mustamlakachilik rejimiga ?arshi ?aratilgan ?oyalar bilan birga ikkilanishlar, m?'tadillik ?oyalari uy?unlashgan edi.

Turkistonda jadidchilik ?arakatining shakllanishi va rivojlanishida matbuot ?ziga xos ?ringa ega b'ldi. Ularning gazeta va jurnallari ?lkada keng tar?alib musulmon a?olisining siyosiy ongi ?sishida muayyan rol ?ynadi.

1906 yildan boshlab Turkiston jadidlari ?zlarining "Tara?äiy", "Xurshid" nomli gazetalarni nashr ?ila boshladilar. Garchi bu nashrlarda m?'tadillik, ikkilanishlar va jur'atsizliklar ma'lum darajada sezilib tursada, ammo chorizmning ?lkadagi mustamlakachilik siyosatini ?oralovchi keskin ma?olalar ?am bosilib turdi.

Jadidchilik ?zining yaxlit tashkiliy nizomi va dasturiga ega b?lmagan. Chunki u tashkiliy ji?atidan siyosiy ?arakat darajasiga k?tarilmagandi.

Jadidlar ?arakatining Turkistondagi namoyandasi, uning asoschilaridan biri Ma?mudx?ja Be?budiyy (1879 – 1919 – yillar). Be?budiyy Samar?and sha?rida ru?oniy oilasida dunyoga keladi. U bolalik cho?larida ilm – fanga ?izi?adi, ?isob, ?u?u?, din, arab va fors tillaridan chu?ur sabo? oladi.

U ?aj ?ilib Makka va Madinaga boradi, Misr va Turkiya sha?arlariga sayo?at ?iladi. Birinchi rus in?ilobi arafasida Be?budiyy Peterburg, Moskva, ?ozon, Ufa va Orenburg kabi Rossiya sha?arlarida b?ladi. Bu safar unda chu?ur taassurot ?oldiradi. Be?budiyy shu davr yangi madaniyati bilan ya?indan tanishadi va uning yirik namoyandalari bilan mulo?otda b?ladi.

Be?budiyy milliy manfaatlarni ?imoya ?ila oladigan, i?tisodiy va siyosiy ?aramlikdan, ?olo?likdan ?utulish muammolarini biladigan zamonaviy bilimga ega kadrlar b?lishi lozimligini alo?ida ta'kidlaydi. Agar biz madaniyat va i?tisod so?alarida bosh?a millatlarga ?aram b?lishni istamasak. Biz milliy sudyalor, advokatlar, ?äituvchilar, davlat arboblari, injener, savodli tijoratchilarni tayyorlashimiz zarurligini ta'kidlaydi.

Rossiya musulmonlarining milliy oozodlik ?arakati natijasida 1905 yilda tashkil topgan musulmonlar partiyasi Be?budiyyning faoliyatini yuksak ba?olaydi va Turkiston masalalari b?yicha u bilan masla?atlashib turadi.

Be?budiyy ?zining turli partiyalarga b'lgan munosabatini ifodalab, u kadetlarni ?'llab – ?uvvatlashga cha?iradi. Lekin u musulmonlar partiyasiga xayrxo?ligini bildiradi. Bu partiya ?zining umumiy siyosiy talablari va e'ti?odi bilan kadetlar partiyasiga ya?in tursada, u musulmonlar manfaatini ?imoya ?ilish uchun tuzilgan. Shuning uchun Turkiston musulmonlari, siyosatda kadetlarni ?'llasada, musulmonlar partiyasiga ?'shilishi darkor. Bu partiyaga xizmat ?ilish uning tarafdorlari b?lish dinimiz, vatanimiz va millatimizga xizmat ?ilishdan iborat, deb ?isoblaydi.

Beʼbudiyning asarlari, maʼololari va isloʻl loyiʻlalarida bayon ʻilingan ʻoyalar jadidlar ʻarakatining asosiy dastur ʻujjatlari, ʻarakat ʻllanmasi bʻlib xizmat ʻildi. Uning ʻoyalarini tashviʻot ʻilishda Buxoroda chiʻarilgan "Turon" gazetasi (1912 y.) katta aʻamiyatga ega bʻlgan.

Beʼbudiy ozodlikka olib borishda maʼrifatning rolini yaxshi tushunadi. U shunday yozadi: "maorif bʻlimida ishlab turgan musulmonlarning boshini silangiz. Mafkuraga yordam etingiz. ʻrtadan niʻobni kʻtaringiz, Turkiston bolalarini ilmsiz ʻymangizlar. ʻar ish ʻilsangiz, jamiyat ila ʻilingiz. ʻammaga ozodlik yʻlini kʻrsatingizlar..."²

Beʼbudiy jadidchilik ʻarakatining boshʻa bir ʻancha raʻbarlari Munavvar ʻori, Fitrat bilan birgalikda umrining oxirgi daʻiʻalarigacha ʻz xalʻining maʼnaviy yuksalishi uchun xayrxoʻ bʻlib ʻoldi. U ʻzining erksevar ʻoyalari uchun taʻʻib ostiga olindi va ʻldirildi.

Jadidchilik ʻarakatining yana bir kʻzga kʻringan vakillaridan biri Munavvar ʻori Abdurashidxon ʻAlidir. 1878 yili Toshkentda tuʻildi. Uning otasi ʻz davrining maʼrifatli kishisi edi.

Munavvar ʻori ʻam boshʻa jadidchilar kabi Vatan ravnaʻi va millat taraʻaiyotining asosiy omili sifatida xalʻni savodli va maʼrifatli ʻilish deb ʻaraydi. U ana shu fikrdan kelib chiʻib, Toshkentda 1901 yilga kelib, yangi uslubdagi maktab ochadi va unga ʻzi raʻbarlik ʻilib, musulmon bolalarini ʻaita boshlaydi. U tomonidan ochilgan maktab keyinchalik namunaviy maktab darajasiga kʻtariladi.

Munavvar ʻorining ʻarashlariga xos asosiy xarakterli tomon shundaki, u Turkistonni chorizm mustamlakasidan ozod ʻilish, mustaʻil musulmon davlatini va milliy birlikni vujudga keltirish asosida taraʻaiyotga erishish uchun kurash olib bordi. Uning boshchiligida "Ittixodi taraʻaiyot", "Milliy ittixod" kabi tashkilotlar tuzilib (1920–1930 yy.), yashirin ʻolatda erkinlik ʻoyalarini keng xalʻ ommasiga tarʻib ʻilib keldi. Olib borilgan ishlar zoe ketmadi: xalʻ ommasining zʻravnolikka ʻarshi nafrati kuchaydi va uning milliy siyosiy ongi ʻsdi. Munavvar ʻorining milliy taraʻaiyot uchun olib borgan ʻoyalari tufayli sobiʻ zʻravn shʻrolar ʻukumati uni ʻattiʻ taʻʻib ostiga oldi. U 1931 yil 26 aprelda sobiʻ SSSR Xalʻ Komissarlari kengashi ʻoshidagi "Birlashgan bosh Siyosiy boshʻarmasining sudlov kollegiyasi ʻarori" asosida otib tashlandi.

Jadidlar va milliy ozodlik ʻarakati. Chor ʻukumatining aʻdarilishi ʻlkada mustamlakachilik siyosatini va milliy zulm ildizlarini chuʻur larzaga uchratib, milliy ozodlik tuyʻularining kuchayishiga olib keldi. ʻlka tub aʻolisining siyosiy ongida va kurashida muayyan ʻzgarishlar sodir bʻlib, "Shʻroi Islomiya", "shʻroi Ulamo" singari partiyalar tashkil topdi. "Shʻroi Islomiya"ning tashkilotchilaridan biri jadid Munavvar ʻori Abdurashidov edi. Bu partiyaning vaʻtinchalik ilk dasturida ʻuyidagi asosiy vazifalar belgilandi:

1. Turkiston musulmonlari ʻrtasida zamon talablariga mos siyosiy ilmiy va iʻtisodiy isloʻotlar ʻtkazish zarurligini tarʻibot ʻilish. 2. Turkiston musulmonlarining yagona bir maʻsad va yagona ʻoya asosida birlashtirish uchun barcha zarur chora va tadbirlarni amalga oshirish. 3. Xalʻni yangi muvaʻaat ʻukumatni ʻllab – ʻuvvatlashga chaʻirish. 4. Mamlakatni idora etish shakllari ʻaʻida maʼlumotlar tarʻatish va taʻsis majlisiga tayyorgarlik kʻrish.

Bu dasturda Turkistonning boshʻaruv tuzumi ʻaʻida aniʻ bir fikr kʻrsatilmagan bʻlsada, "Shʻroi Islomiya" partiyasi raʻbarlari Munavvar ʻori, Mustafo Chʻaaev, Beʼbudiy va boshʻalar Turkistonda muxtoriyat taʻsis etilishini, moliya, adliya, boshʻaruvda maorif va boshʻa soʻalarda mustaʻillik ʻrnatilishi zarurligini ʻamda matbuot erkinligini talab ʻildilar.

Sobiʻ shʻrolar tuzumi davrida jadidlarning ʻismati fojiali bʻldi. Ularning kʻpchiligiga yuʻorida bayon ʻilingan talablari uchun millatchi, "panturkist" va "panislomist" degan tamʻa bosilib, ʻataʻon ʻilindi, jadidlar ʻoyalari va ʻarakatiga ʻora chiziʻ tortildi.

Mustaʻillik sharofati bilan Turkiston xalʻlarining erki, mustaʻilligi va milliy davlatchilik ʻoyalari uchun kurashgan vatanparvarlarning muborak nomlari tiklandi. Ular yaratgan bebaʻo maʼnaviyat durdonalari yana xalʻimizga ʻaytarildi.

Jadidlik ʻarakatining xususiyatlari. Jadidchilar ʻarakatining Turkistonda siyosiy jarayonlar rivojlanishiga ʻshgan ʻissasi ʻaʻida fikr yuritganda ʻuyidagilarni aloʻida taʻkidlash lozim. Birinchidan, bu maʼrifatchilik ʻarakati sifatida boshlangan edi. Ammo uning asosiy maʻsadi faʻat maʼrifatchilik doirasi bilan cheklanmagan, balki xalʻning umumiy savodini va maʼrifatini kʻtarish ʻoyasi ilgari surilgan.

Ikkinchidan, ular dinga ʻarshi kurashgan emaslar, balki shariatga ʻatʻiy rioya ʻilish orʻali maktab va madrasalarda taʼlim berish tizimini dunyoviy ilmlarni berish asosida isloʻ ʻilish uchun ʻarakat ʻilganlar. Ammo istibdod ʻukumati jadidchilarni din peshvolariga ʻarshi ʻyish uchun ʻarakat ʻilganlar va shu yʻl bilan millatimizning maʼrifatli bʻlishiga ʻarshi kurash olib borganlar.

Uchinchidan, jadidchilik ʻarakati Rossiyada vujudga kelgan bolsheviklar partiyasi bilan bir vaʻtda shakllandi. Ammo bolsheviklarning partiyasi dinga ʻarshi ʻukumatni zʻravnollik yʻli bilan ʻlgga kiritish va yʻasillarning (proletariat diktaturasining) ʻukumatini ʻrnatish uchun kurash olib borgan bʻlsalar, jadidchilar maʼrifatni kʻtarish, xalʻning siyosiy ongini oshirish va jamiyat ʻayotida faol ishtirok ʻilishlarini taʼminlashga imkoniyat yaratish uchun ʻarakat ʻildilar.

² Ш. Турдиев. Маҳмудхʻжа Беҳбудий. "Мулоқот", журнали 1994. 3-4 сонлар, 47-бет.

Jadidchilar qarakati XX asr boshlarida Turkistonda keng yoyilishi tasodifiy hodisa emas, balki ilgirda yetilib kelgan siyosiy ijtimoiy – iqtisodiy va madaniy – ma'rifiy taraqqiyotning umumiy ifodasi bo'ldi.

Xuddi ana shu jihatlari bilan ham jadidchilar qarakati faqat ma'rifatchilik qarakati emas, balki siyosiy o'yalar rivojlanishining ziga xos bo'lgan kuzinishi hisoblanadi.

Amerikada siyosiy fanlarning paydo bo'lishi. Politologiyaning jamiyat hayotidagi rni, fan sifatida uning ziga xos xususiyatlarini, shakllanish va taror topishini Amerika q'shma Shtatlari misolida aniqtasavvur etish mumkin, chunki ijtimoiy – siyosiy bilimning bu sohasi bu yerda q'zining tarixiy an'analariga va ildizlariga ega. Politologiyaning fan sifatida AQSh da paydo bo'lishi ham tasodifiy emas. U kuzpgina omillar bilan bo'li. Jamiyat oldida turgan nazariy–uslubiy muammolar politologiyaga e'tiborni jalb etishni ta'ozo etadi.

Amerikada politologiyaning rivojlanishini quyidagi uchta bosqichga bo'lib kuzrsatish mumkin: 1. XIX asrning oxiridan birinchi jahon urushigacha bo'lgan davr. 2. Ikki, ya'ni birinchi va ikkinchi jahon urushi rtasidagi davr. 3. Ikkinchi jahon urushidan keyin davrdan hozirgacha bo'lgan davr. Birinchi davr politologiyaning Amerikada taror topish davri hisoblanadi. Bu davrda Amerikaning yirik universitetlari (Kolumbiya, Kornell, Yels, Garvard, Grinston va b.) da oliy maktab yoki siyosiy fanlar bo'limlari tashkil etildi. Shunday maktablardan biri Kolumbiya Universitetida 1880 yilda tashkil etilgan siyosiy fanlar maktabidir. Amerika politologlari buni siyosiy fanlarning maxsus fan sifatida paydo bo'lishi deb hisoblaydilar.

Siyosiy fanlar, an'anaviy davlat – huquqiy fanlardan farqli ravishda, davlat va jamiyat aloqadorligi, davlat, hukumat va boshqa siyosiy institutlar faoliyatining taqililiga emperik yondashuvga aloqida ahamiyat bera boshlaydi. AQSh da xuddi shu maqsadda, 1906 yilda maqalliy darajada, 1914 yildan esa federal darajada emperik tadqiqotlar tktazishga ixtisoslashgan markazlar tashkil etiladi.

A. Bentli, V. Vilson, F. Gudnau, Ch. Bild, L. Louell, G. Ford, A. Xart va boshqalarning izlanishlari natijasida, Amerika politologiyasida ikki jahon urushi rtasida muqim qzgarishlar amalga oshadi. Bu Yevropada va mamlakat siyosiy hayotidagi qzgarishlar, ayniqsa, fashistik va avtoritar tartibotlar rnatilishi bilan bo'li. Shuningdek, bu davrda Amerika politologiyasini ijtimoiy va tabiiy–ilmiy bilimlarining boshqa sohalari bilan yaqinlashganligini ham kuzramiz. Bu aloqa, ayniqsa, sotsiologiyada yaqol seziladi. Masalan, N. Andersonning "Brodyaga" (1923y), L. Virting "Getto" (1928 y.) yoki Robert Park va Ernest Bardjesning "Sotsiologiyaga kirish" (1921 y.) asarlari chop etiladi.

Amerika politologlari bu fan yqnalishiga aloqida e'tibor beradilar. Masalan, Ch. Merriam va G. Gosnell "Ovoz bermaslik: sabablari va nazorat usullari" (1924 y.) kitobida saylovchilarning saylov kompaniyasi arafasidagi xulq – atvorlarining turli jihatlari tadqiq etadilar. Ular siyosiy partiyalarga munosabat, siyosiy mafkuraning ayrim muammolarini, jamoatchilik fikrini taqilil etsalar, U. Lipman "Jamoatchilik fikri" (1922 y.) kitobida indvidlarning siyosiy xulq – atvorlari bilan bo'li jihatlari shakllanishida tafakkur steriotiplarining rni va rolini rganadi.

Amerika politologiyasining psixologiya bilan, xususan Fromm, Uotson, Miza, Xolluell, Yang, Skinnerning Z. Freyd o'yalariga tayangan holdagi izlanishlarini kuzrish mumkin. Bunga G. Lassuelning "Psixopopotologiya va siyosat" asarini (1930 y.) aloqida keltirish mumkin. Urushdan keyingi yillarda Amerika politologiyasida tub qzgarishlar sodir bo'ldi. Bixeviorizm – siyosiy hayotni taqilil etish usuli sifatida psixologiya, sotsiologiya va politologiya fanining usuli sifatida taror topdi. Bu usulning muallifi sifatida A. Bentli "Boshqarish jarayonlari" (1908 y.) asarida siyosiy jarayonlarda manfaatdor guruhlar xulq – atvorini rganishda, birinchi navbatda, siyosiy fanlarga ahamiyat berish kerak, degan oya bilan chi'di. Keyinchalik bu fikr Ch. Merriam va G. Lassuel tomonidan rivojlantirildi.

Bixeviorizmning amal qilish tamoyillari: a) muayyan siyosiy maqsadlarga erishish uchun insonlarning faoliyati; b) emperik va taqilil etilgan dalillarga tayanish; v) aniqtanlar usullaridan foydalanishning zarurligi; g) tadqiqotning ilmiyligini asoslash maqsadida xulosalarni rad etish, ularning soxtaligini kuzrsatishning mumkinligi. Bular ayrim shaxs yoki guruqning xulq – atvorlarini, siyosiy hayotdagi rnini rganishda muqim ahamiyatga ega. Siyosiy ta'sir kuzrsatishda "guruq" nazariyasi katta qiziqtirish uyotadi. hozirgi davrda Amerika politologlari quyidagi asosiy: 1. Amerika boshqaruvi va siyosat. 2. iysiy siyosat. 3. Xalqaro munosabatlar va jahon siyosati. 4. Siyosat nazariyasi va falsafasi. 5. Ijtimoiy boshqaruv va siyosat kabi yqnalishlarda tadqiqot ishlarini olib bormoqdalar.

Politologiyaning shakllanishida Amerika politologlaridan Ch. Merriam (1874–1953 yy.), G. Lassuel (1902–1979 yy), G. Morgentau (1904–1980 yy.) larning rinlarini aloqida ta'kidlash lozim. Ch. Merriam siyosiy tarashlarida siyosiy fanlarni amaliyot va real hayot bilan boqlash, miqdoriy taqilildan foydalanish, amerika demokratiyasiga tar'iy ishonch va uni insonning tabiiy holati bilan tqla mos keladigan jamiyatni siyosiy idora etish shakli sifatida taraydi. G. Lassuel esa, uning shogirdi sifatida Amerikada e'tiborli siyosatshunoslardan bo'lib, siyosatni tadqiq etishning uslubiy muammolariga, siyosiy ruqiy taqilil nazariyasiga e'tibor beradi. Z. Freydning yondashuv va usullaridan keng foydalanib, siyosatni taqilil etishda uni tadbiq etadi. Lassuel siyosatchilarni uch turga: ma'muriy, tashviqotchi va nazariyotchilarga ajratadi. Uning siyosiy tarashlarida siyosiy okimiyat va uning

taʼsimlanishi, siyosiy yetakchining ʻrni va roli, tashviʻot, ommaviy axborot vositalarining ʻrni, siyosiy xulʻ – atvor muammolari asosiy ʻrin tutadi. G. Morgentau pragmatizm va siyosiy realizm maktabining namoyandalaridan biri sifatida tashʻi siyosatning nazariy masalalarini, milliy manfaat muammolarini taʻlil etadi.

Fransiyada siyosiy fan. Fransiyada politologiya siyosiy fan sifatida XIX asrning oxirlaridan shakllana boshlagan. Bu shakllanish konstitusion ʻuʻuʻning siyosiyashtirilishi, unga siyosiy masalalarning asta – sekin kirib borishi, konstitusion ʻuʻuʻning sotsiologiya bilan yaʻinlashishi va boʻlanishi asosidagi ijobiy yʻnalishning rivojlana boshlashi, ʻamda ayrim tadʻiʻotchilarning konstitusion ʻuʻuʻ doirasidan chiʻishi, siyosiy fanlarning ʻaror topib borishi jarayonlarida ʻz ifodasini topgan. Bunda rus ʻuʻuʻshunosi, prof. M.Ya. Ostrogorskiyning “Demokratiya va siyosiy partiyalarning tashkil topishi” nomli asarining 1903 yilda Fransiyada chop etilishi ʻziga xos jiddiy turki bʻlgan. Shundan keyin, A. Zigrid, M. Sheval, M. Prelo va A. Sulelarning ʻonunchilik, ijro va ijtimoiy ʻokimiyatning dolzarb muammolariga baʻishlangan asarlari chop etiladi. Ayniʻsa, ikkinchi jaʻon urushidan keyin, xususan, 60–70 yillarda Fransiyalik R. Aron, M. Dyuverje asarlarida siyosiy masalalar keng taʻlil etila boshlandi, siyosiy fanlar Fransiyaga xos xususiyatlar bilan boyitadi. Bu siyosiy institutlar va munosabatlar, saylov tizimi va saylovlar, ijtimoiy boshʻaruv va siyosat kabi soʻalarda yaʻʻol kʻrinadi. Masalan, M. Oriu institutlar nazariyasini siyosiy fikr tarixida birinchilardan bʻlib ilgari surdi. Uning fikricha, institut – bu aniʻ ijtimoiy muʻitda amalga oshiriladigan muayyan ʻoyadir. Bu ʻoyani amalga oshirish uchun turli sotsial guruʻlarning siyosiy organlari va ʻuʻuʻlarini ifodalagan ʻokimiyatdan keng foydalanadilar. ʻoyani amalga oshirishdan manfaatdor bʻlgan turli sotsial guruʻ aʻzolari ʻrtasida ʻzaro munosabat bʻlib, ular ʻokimiyat organlari tomonidan nazorat ʻilinadi va muayyan tartib – ʻoidalar bilan tartibga solib turiladi, deb ʻisoblaydi. M. Prelo esa, institutlar siyosiy fanlarning eng ishonchli tayanch bʻlagi ʻisoblanadi, deb ʻaragan. M. Dyuverje institut, insonlar ʻrtasidagi munosabatning ʻziga xos modelidir, degan xulosani beradi.

Fransuz politologlarining eʻtiborini jalb etgan keyingi muammo saylov tizimi va saylovlar ʻisoblanadi. Chunki institutlar u yoki bu darajada saylov tizimiga va uning ʻzi kʻp jiʻatdan siyosiy institutlar tuzilishiga moslashgan bʻladi. Shuningdek, ijtimoiy boshʻaruv va uning siyosiy taʻliliga ʻam eʻtibor ʻaratiladi. ʻozirgi Fransiyada davlat boshʻaruvining kuchayishi bilan birga ijtimoiy ʻz – ʻzini boshʻaruvning kuchayishi kuzatilmoʻda.

Raymon Aron (1905–1983 yy.) Fransiya siyosiy ʻayotida aloʻida ʻringa ega. Uning “Inson tiranlarga ʻarshi” (1946 y.), “Buyuk parchalanish” (1948 y.), “Demokratiya XX asr sinovida”, “Tinchlik va millatlar ʻrtasida urush” (1962 y.), “Demokratiya va totalitarizm” (1965 y.), “Siyosiy tadʻiʻotlar” (1973 y.) v. b. asarlarida falsafa, siyosiy nazariya va siyosiy fanlar ʻrtasidagi munosabat, insonlar guruʻlarining siyosiy va nosiyosiy kʻrinishlari, siyosiy ʻokimiyat va uning jamiyatda taʻsimlanishi, yetakchining shaxsiy mosligi, shuningdek, xalʻaro siyosiy nazariyalar taʻlil etilgan.

M. Dyuverje (1917 y.) ʻzining: “Siyosiy fanlar metodlari” (1959 y.), “Siyosiy rejimlar” (1961 y.), “Diktatura tʻʻrisida” (1961 y.), “Siyosatga kirish” (1964 y.), “Xalʻsiz demokratiya” (1967 y.), “Respublika monarxiyasi” (1974 y) va boshʻa asarlarida siyosat bilan boʻliʻ bʻlgan muammolarning nazariy – uslubiy jiʻatlarini, politologiyaning predmetini, demokratiyaning kʻrinishlarini, siyosiy partiyalar faoliyatini atroflicha taʻlil etgan.

Yuʻorida keltirilgan maʼlumotlar garchi tʻla bʻlmasa ʻam, xorijiy davlatlarda siyosiy fanlarning ʻz ʻrniga ega ekanligini, ʻamda jamiyat siyosiy ʻayotida muʻim nazariy va amaliy aʻamiyatga ega xulosalar bilan rivojlanib borayotganligini kʻrsatadi.

Turli mamlakat xalʻlarining siyosatga turli xil yondoshishi tabiiy. Sharʻda, xususan respublikamizda siyosatning moʻiyatidan kelib chiʻib, uni inson manfaatlariga yʻnaltirilgan ʻolda siyosat, siyosiy ʻokimiyat va siyosiy tizimga mavʻum tarzda emas, balki unga tizimiy yondoshish mavjudligi bilan ajralib turadi.

Politologiya fani ʻzbekistonda bugungi kunda kʻproʻ siyosat falsafasi taʻlilida kʻrinadi. Bu kʻp jiʻatdan xalʻimizning mentaliteti bilan ʻam boʻliʻ. Bizda siyosatga falsafiy yondoshib, siyosiy masalalarni ʻal etishga ʻarakat ʻilish tarixiy – madaniy, axloʻiy negizlarga ega bʻlsa, Amerikada bixeviorizm, yaʻni siyosatni xulʻ – atvor bilan boʻliʻ ʻolda taʻlil etilgan siyosiy ʻarashlar tarkib topganligini, Germaniyada siyosatning nazariy masalalarini ʻrganish, Fransiyada siyosat sotsiologiyasi va boshʻa ayrim davlatlar misolida ʻam uning aniʻ ʻziga xos jiʻatlari mavjudligini kʻramiz.

ʻzbekistonda ʻam siyosatga falsafiy – axloʻiy, diniy, fuʻarolik va ijtimoiy konsepsiyalar asosida yondoshuvlar bilan birga ularning negizida fozil shaʻar ʻokimi, komil inson ʻoyasi va manfaatlari, insonning madaniy – maʻrifiy rivoji, maʻnaviyati, jamoa va shaxs manfaatlari siyosiy ʻokimiyat ʻrtasidagi munosabatda uyʻunlashib, ʻokimiyatga, ʻokimiyat boshliʻiga katta ʻurmat bilan ʻarash anʻanasi mavjud bʻlganligi bilan ajralib turadi.

Tayanch tushunchalar

Bu mavzuda uning tayanch tushunchalari politologiyada tashkil etilgan tushunchalarga mos keladi. "Siyosiy qarashlar va ta'limotlar tashkilidagi qarashlar" mavzuning maxsus tushunchasi tashkil etilganadi.

Mustaqil ish uchun topshiriqlar

1. Siyosiy qarashlar va ta'limotlar rivojini tahlil eting, natijada bosqichlarga bo'lib chiqing
2. Sharh va qarbdagi siyosiy qarashlarni siyosiy tashkil etilgan.
3. O'zbekistonda siyosiy qarashlarning manbalarini, tarixiy, milliy – ma'naviy ildizlarining ziga – xos jihatlari aniqlang.

ADABIYOTLAR

1. Karimov I. A. Amir Temur – faxrimiz, ururimiz. – T., "O'zbekiston", 1996.
2. Karimov I. A. Tarixiy xotirasiz kelajak y'ä. – T., Sharh, 1998.
3. Karimov I. A. O'zbekiston XXI asr b'sha'sida: xavfsizlikka tashdid, bar'arorlik shartlari va tara'äiyot kafolatlari. Asarlar, 6 – tom, T.: "O'zbekiston", 1998
4. Karimov I. A. Tarixiy xotirasiz kelajak y'ä. T.: "O'zbekiston", 1998.
5. Karimov I. A. Jamiyatimiz mafkurasini xal'ni – xal', millatni – millat qilishga xizmat etsin. Asarlar, 7 – tom, T.: "O'zbekiston", 1999.
6. Karimov I. A. O'zbekiston XXI asrga intilmo'da. Asarlar, 7 – tom, T.: "O'zbekiston", 1999.
7. O'zbekiston XXI asrga intilmo'da. T., O'zbekiston. 2000.
8. Karimov I. A. "Ozod va obod Vatan, erkin va farovon layot – pirovard maf'sadimiz". T.: "O'zbekiston" 2000.
9. Karimov I. A. Donishmand xal'imizning mustaqkam irodasiga ishonaman. – Fidokor. 2000 yil 8 – iyun.
10. Aristotel. Politika. Soch. T.4. – M.: "Misl" 1983.
11. Abu Nosir Forobiy. Fozil odamlar shari. – T., "Xal' merosi". 1993.
12. Bobur M.. Boburnoma. – T., 1989.
13. Makiavelli. Gosudar. M.: 1990.
14. Ma'mudx'ja Be'budiy. Tanlangan asarlar. T., Ma'naviyat, 1996.
15. Nizomulmulk. Siyosatnoma yoki Siyar Ul – Mulk. – T., Adolat, 1997
16. Temurnoma. – T., 1990.
17. Temur tuzuklari. T., 1991.
18. Otamuratov S., Ergashev I., Akromov Sh., qodirov A. Politologiya (q'uv qil'anma) – T., "O'zbekiston", 1999, 14 – 40 – betlar.

3— mavzu. Siyosiy jarayonlar

Reja:

1. Siyosiy jarayon tushunchasi.
2. Siyosiy jarayon mavjudligi tartiblari.
3. Siyosiy jarayon turlari.
4. Siyosiy qarorlarni qabul qilish jarayoni.
5. Siyosiy ishtirok.
6. O'zbekistondagi siyosiy jarayonlarning xosligi.

1. Siyosiy jarayon tushunchasi

Siyosat turli shakllarda namoyon bo'ladi. Uning xilma-xil jihatlari va tarkibiy qismlari mavjud. Politologiyada siyosatning shakli, mazmuni va munosabatlarini (jarayon) ajratish qabul qilingan.

Siyosatning shaklini uning tashkiliy tuzilishi, institutlar, me'yorlar orqali qilinadi va ular yordamida siyosatning barqarorligi va muvozanati ta'minlanadi.

Siyosatning mazmunini uning maqsadlari, qadriyatlari, muammolari, siyosiy qarorlarni qabul qilish vositalari va mexanizmlari tashkil etadi.

Siyosiy jarayonlarda siyosat turli ijtimoiy guruhlar, tashkilotlar, individlar munosabati sifatida namoyon bo'ladi va siyosiy faoliyatning murakkab, ko'p sub'ektli va ko'p qirrali tabiati ochib beriladi.

Siyosiy jarayonlar taqdimida biz demokratiya intiluvchi yoki siyosiy qarorlarga ta'sir otkazishni istayotgan sub'ektlar, elitalar, manfaat guruhlari, partiyalar, ommaviy axborot vositalari, shuningdek, ixtilofli manfaatlar, mafkuralar, maqsadlar, qadriyatlar ularni kelishtirish usullari bilan shugullanamiz.

Zukko avvalgi, avvalgi ma'ruzalardan olgan bilimlari asosida, biz yuqorida sanab o'tgan masalalar siyosiy tizim tarkibi bilan mos kelishini payqagan bo'lsa, ajab emas. qandayki atdan qam "siyosiy jarayon" kategoriyasi XX asr o'rtalarida politologiyada qaror topgan siyosiy tizim tushunchasi bilan chambarchas bog'liq.

Siyosiy jarayon — siyosiy tizim faoliyatining shakli. U siyosiy tizimning vujudga kelishi, amal qilishi, yangilanishi va inqirozli olatlarini uning barcha tarkibiy qismlari aloqalari, ta'siri orakati jarayonida o'rganish, aniqlash va yaxlit tasavvur qilish imkonini beradi.

Ammo shu o'rinda aytib o'tish joizki, "siyosiy jarayon" tushunchasi politologiyaga oid adabiyotlarda turlicha talqin etiladi. Bir o'rinda u "siyosat" kategoriyasi bilan bir ma'noda q'llansada, ba'zi mualliflar undan siyosiy qayotni xarakterda ko'rsatuvchi kategoriya sifatida foydalanadilar. qarab politologiyasida siyosiy jarayon individlar, guruhlar, ularning madaniyatlari muloqoti tarzida tushuniladi.

Boziri vaqtida "siyosiy jarayon" kategoriyasi ko'proq avtoritarizmdan demokratiyaga o'tayotgan jamiyatlardagi rivojlanish xususiyatlarini aks ettirish uchun q'llanadi.

Xo'sh, "siyosiy jarayon" tushunchasi nimani anglatadi?

"Jarayon" tushunchasi biror yo'nalishga ega orakat, olatlarning izchil almashinishi, biror natijaga erishishga qaratilgan faoliyatlar birligini anglatadi.

Oz navbatida "siyosiy jarayon" tushunchasini siyosiy olatlar va odisalarning ichki bog'liqlikka ega zanjiri, siyosat sub'ektlarining demokratiya qaratilgan orakatlari qzaro munosabati birligi, deb ta'riflash maqsadga muvofiq deb qisoblaymiz.

Endi ushbu tushunchaning aqamiyati ta'risida qam ikki o'qizish: o'tgan, XX asr, siyosat soqasiga yangidan—yangi sub'ektlarning kirib kelishi bilan xarakterlanadi. Endilikda siyosat bir shaxs, bir guruh va qatto, sinf ehtiyojlarini amalga oshiruvchi soqadan, ko'plab va xilma-xil manfaatlarning raqobatidan iborat, tasodiflarga tala "qyin" maydoniga aylandi. Ana shunday vaziyatda siyosiy tizimlarni yaxlit qolda o'rganish uchun, uning orakatini, tarkibiy qismlarining aloqalarini ta'qari aks ettiruvchi nazariy modelga ehtiyoj mavjud. Siyosiy jarayon tushunchasi ana shunday nazariy model sifatida xizmat qiladi.

Siyosiy jarayonlarni jamiyatning boshqa soqalarida kechayotgan qzgarishlar bilan aloqadorlikda kuzatish muayyan davlatchilikning vujudga kelishi va shakllanishini va uning jamiyatga ta'sirini o'rganish imkonini beradi.

Siyosiy jarayonlarni ularning ichki moqiyati nuqtai nazaridan o'rganish—demokratiya qayotni amalga oshirish usullarini kuzatish, taqdim qilish imkonini beradi.

Siyosiy jarayonlar quyidagi yo'nalishlarda amal qiladi:

1) Siyosiy tizim tashkilotlarini shakllantirish. Bunda siyosiy tizim tarkibida yangi tashkilotlar tuziladi va ular o'rtasida me'yoriy munosabatlar qratiladi.

2) Siyosiy tizimni a'lab—quvvatlash unda barqarorlikni an'analar, tadbirlar, quluvchi va mafkuraviy ko'rsatmalar vositasida ta'minlash;

3) Siyosiy qarorlarni qabul qilish va ijro etish.

2. Siyosiy jarayon mavjudligi tartiblari

Siyosiy jarayon $\square$ okimiyatni $\square$ arakatda, $\square$ zgarishda $\square$ rganadi. Shu tufayli siyosiy jarayon mavjudligining uch tarkibi ajratiladi: tur $\square$ unlik, rivojlanish, in $\square$ iroz tartiblari.

1) Tur $\square$ unlik tartibida shakllanib b $\square$ lgan siyosiy munosabatlar odatdagi chegaralarda tutib turiladi. Bu tartibda siyosat sub'ektlari faoliyatida konservatizm va an'analar sodi $\square$ lik yetakchi b $\square$ ladi.

2) Rivojlanish tartibida jamiyat ichidagi va xal $\square$ aro munosabatlardagi $\square$ zgarishlarga muvofi $\square$ ravishda siyosiy tizimning bosh $\square$ aruv va amal $\square$ ilish uslublari $\square$ zgara boshlaydi. Siyosiy elita jamiyatda r $\square$ y berayotgan $\square$ zgarishlar, mamlakat ichida va xal $\square$ aro maydonda kuchlar nisbati $\square$ zgarishini t $\square$ Äri $\square$ is $\square$ ilib, shunga mos bosh $\square$ aruvning ma $\square$ sad va uslublari belgilaydi.

T. Parsons siyosiy jarayonlarning rivojlanishi uning mazmunan boyishi, murakkablashishi, tuzilmalar k $\square$ payishiga, ya'ni $\square$ okimiyat tuzilmalarining tash $\square$ i ijtimoiy sharoitlarga moslashish $\square$ obiliyati oshishiga olib keladi, deb $\square$ isoblaydi.

In $\square$ iroz tartibi – siyosiy yaxlitlikning y $\square$ äolishi, markazda $\square$ ochma kuchlarning ortib borishi, $\square$ okimiyat $\square$ abul $\square$ ilayotgan $\square$ arorlarning bajarilmasligi, siyosiy $\square$ okimiyat legitimligini y $\square$ äotib borishini anglatadi.

Demokratiyaga $\square$ tayotgan mamlakatlarda islo $\square$ otlar natijasida ijtimoiy $\square$ zgarishlar juda tez kechadi, ijtimoiy institutlar serxarakat b $\square$ ladi va natijada guru $\square$ lar, jamoalar, individlar $\square$ zaro alo $\square$ alari k $\square$ payishi bilan birga rivojlanishning stixiyaliligi va ixtilofliligi $\square$ am kuchayadi. Bu sharoitda, butun zamonaviylashuv jarayonida jamiyatni bar $\square$ arorlikda tutib turish uchun siyosiy tizimni uning xarakatida, ixtiloflarning vujudga kelishi va rivojlanishida kuzatish imkonini beruvchi va bu borada tavsiyalar, $\square$ amda y $\square$ ri $\square$ lar ishlab chi $\square$ uvchi siyosiy jarayon tushunchasining a $\square$ amiyati be $\square$ iyos.

3. Siyosiy jarayon turlari

Politologiyada siyosiy jarayonlarni turkumlashning bir $\square$ ancha usullari mavjud. Madaniyat turlariga k $\square$ ra amerikalik politolog L. Pay siyosiy jarayonlarning $\square$ arb va $\square$ arbgaga mansub b $\square$ lmagan ikki modeli $\square$ a $\square$ ida fikr yuritadi. U $\square$ iyosiy politologiya doirasida. $\square$ arbnig $\square$ ziga xosligi va $\square$ arbgaga mansub b $\square$ lmagan jamiyatning noyobligini namoyish etuvchi ideal modelni yaratdi.

L. Pay madaniyatlardagi far $\square$ lar asosida nima uchun demokratiya $\square$ arb jamiyatlari rivojining ma $\square$ suli ekanligini va uning bosh $\square$ a madaniyatlarda $\square$ zlashtirilishi $\square$ iynligini tushuntiradi³.

Siyosatda ustivor uslublarga k $\square$ ra $\square$ arb politologlari J. Richardson, G. Gustafson va J. Jordanlar siyosiy jarayonlarning t $\square$ rt turini k $\square$ rsatishadi: Birinchi turi – konsensusli (kelishuvli) va siyosiy muammolarga passiv munosabatda b $\square$ lishga asoslanadi; ikkinchi turi – $\square$ am konsensusli, ammo unda muammolar bayon etish bilan ularni $\square$ al $\square$ ilishning faol munosabati t $\square$ Ärisida s $\square$ z yuritish mumkin; uchinchi turi – davlatning muammolarini bayon etishdagi va ijtimoiy guru $\square$ lar manfaatlarini ya $\square$ inlashtirishdagi faolligi bilan belgilanadi; t $\square$ rtinchi turi – muammolarni $\square$ yishda passiv, lekin dolzarb masalalarini yechishda faol, shuning uchun manfaatli guru $\square$ lar $\square$ arshiligini yengishga asoslangan.

$\square$ tish davrini boshidan kechirayotgan jamiyatlarda siyosiy tizim muvozanatini ta'minlash uslublari k $\square$ ra uch turga b $\square$ linadi: texnokratik, ideokratik va xarizmatik.

Texnokratik turdagi siyosiy jarayonda siyosiy $\square$ zgarishlarga olib boruvchi omillardan siyosiy texnologiyalar va tadbirlarga moyillik kuchli b $\square$ ladi. Jarayon ishtirokchilari $\square$ onunchilik va siyosiy an'analar doirasida faoliyat k $\square$ rsatadilar. Bu turdagi jarayonlar ingliz – sakson mamlakatlari uchun xos. A $\square$ olining k $\square$ pchiligi an'analariga $\square$ urmat bilan $\square$ aragani uchun bu jamiyatlarning siyosiy tizimlari bar $\square$ aror, siyosiy institutlari samaradordir.

Ideokratik turdagi siyosiy jarayon an'anaviy jamiyatlar uchun xos. I $\square$ tisodiy, ijtimoiy va madaniy ji $\square$ atdan xilma – xil jamiyatni umummilliy $\square$ oya asosida birlashtirish mumkin.

Xarizmatik turdagi siyosiy jarayon shar $\square$ madaniyati uchun xos. Uning doirasida siyosiy yetakchi roliga yu $\square$ ori ba $\square$ o beriladi.

Siyosiy jarayonlarning k $\square$ rsatib $\square$ tilgan turlari sof $\square$ olda deyarli uchramaydi. Ular bir – birini t $\square$ ldirib keladi.

4. Siyosiy $\square$ arorlarni $\square$ abul $\square$ ilish jarayoni

Siyosiy $\square$ aror – $\square$ okimiyat amal $\square$ ilishi bilan bo $\square$ li $\square$ vazifalar, bos $\square$ ichlar, vositalarni belgilovchi jarayon. Siyosiy $\square$ okimiyatning xususiyati shundaki, unda siyosiy talab ani $\square$ ifodalanmagan b $\square$ lsa va shu talabni ifodalayotgan sub'ektlar doimiy tazyi $\square$ i sezilmasa, tizim bunday talab va e $\square$ tiyojlar jamiyat $\square$ ayoti uchun birinchi darajali a $\square$ amiyatga ega b $\square$ lsa $\square$ am, javob bermaydi. Shuning uchun turli darajadagi siyosiy jarayonlar ishtirokchilarining bosh vazifasi – $\square$ z manfaatlari va talablarini davlat $\square$ okimiyati institutlari $\square$ abul $\square$ ilayotgan bosh $\square$ aruvga doir $\square$ arorlar kiritishdan iborat.

Siyosiy $\square$ arorlar siyosiy $\square$ okimiyatni ijtimoiy jarayonlarni bosh $\square$ arishga aylantirish texnologiyasidir. Siyosiy $\square$ arorlarni $\square$ abul etishining uch bos $\square$ ichi k $\square$ rsatiladi: 1) tayyorgarlik bos $\square$ ichi; 2) $\square$ arorlarni $\square$ abul $\square$ ilish bos $\square$ ichi; 3) $\square$ abul $\square$ ilingan $\square$ arorlarni amalga oshirish bos $\square$ ichi. Birinchi bos $\square$ ichda umumiy

³ Қаранг: Р.Т. Мухаев, Политология. – М.; 1998, 348-349 бетлар

ijtimoiy kontekstdan siyosiy ruxdagi talab va ziddiyatlar ajratib olinadi. U yoki bu masalani "dolzarb" deb, boshqalarni "siyosiy emas", deb t'xtatib turish imkoniyati aslida hokimiyatga egalikni anglatadi. Negaki, siyosiy arorlarni abul ilish jarayoni muayyan sub'ektivlikka y'l y'adi.

Ikkinchi bosqichda yechimni talab etayotgan muammolarni topib, muhokama ilinganidan s'ng siyosiy ma'sadlar va ularga erishish y'llari belgilab beriladi. Siyosiy ma'sadlar odatda mu'obil (bir – birini istisno etuvchi imkoniyatlarning har biri) tarzida bayon etiladi. Arorlarni muayyan shaxslar (siyosatchi) yoki guruqlar (rasmiy va norasmiy) abul ilishlari mumkin. Shu rinda siyosiy arorlarni abul iluvchi sub'ektlar t'Ärisida batafsil t'xtab tish joizdir. Siyosiy arorlarni abul iluvchi sub'ekt b'lib konstitutsiyaga muvofi? yoki boshqa sabablarga k'ra aror ishlab chi'arish va abul ilishga alo'ador shaxslar, jamoat tashkilotlari a'zolari yoki ularning davlat hokimiyati saylanma organlaridagi vakillari v.h. b'la oladilar.

„arorlarni tayyorlash va abul ilishning turli bosqichlarida ijtimoiy sub'ektlar turlicha ishtirok etadilar. Masalan, birinchi bosqichda aholining barcha atamlari atnasha olsa, ikkinchi bosqichda davlatning vakolatli organlari, partiya va jamoat tashkilotlari yetakchi rinni egallaydi. Siyosiy arorlarni abul ilishning bir nechta usullari mavjud: 1) kompromiss – zaro yonbosishlar natijasida erishilgan bitim; 2) konsensus (kelishuv) – aror ovoz berish y'li bilan emas, kelishuv y'li or'ali abul ilinadi. Kelishuv, barcha tomonlarning arorga 'shilmasalarda, umummanfaatlardan kelib chi'ib, unga arshi chi'masliklarini bildiradi; 3) ustunlik – siyosatda biror siyosiy kuch yoki davlatning boshqa siyosiy kuch yoki davlatlarga nisbatan boshqa mav'e'ni egallashi. Bunda taraflar udratli sub'ekt arorlarini z manfaatlariga mos deb e'tirof etishadi. Bu xal'aro munosabatlarda keng 'llaniladi.

Uchinchi bosqichda hokimiyat abul ilingan arorlarni layotga tatbi? etadi. abul ilingan arorlar siyosatning barcha sub'ektlarini oni'tirmaydi, lekin ularni amal ila boshlashini ta'minlash zarur. Arorlarni tatbi? etishda muxolif kuchlar bilan birga z manfaatlarini imoya ilish ma'sadida hokimiyatning uyi organlari am arshilik k'rsatishi mumkin. Shuning uchun am abul ilingan arorlar onun shaklida b'lishi, bajarilishi uchun mas'ul shaxslar belgilanishi, adresli b'lishi (ya'ni aysi guruqlar, atamlarga aratilganligini ani? aytilgan b'lishi) talab etiladi.

5. Siyosiy ishtirok

Siyosiy ishtirok – ijtimoiy–siyosiy jamoa a'zolarining ichki siyosiy munosabatlar va hokimiyat tarkibiga jalb etilganligi (muayyan bosqichda esa – xal'aro amjamiyat munosabatlariga am). Siyosiy ishtirok tushunchasi demokratiya konsepsiyalarida, siyosiy modernizatsiya va siyosiy rivojlanish, siyosiy madaniyat, siyosiy partiyalar doirasida asosiy tushunchalardan biri sifatida 'llanadi.

Siyosiy ishtirok sub'ektlariga individlar, ijtimoiy guruqlar va atamlar kiradi.

K'lami ji'atidan siyosiy ishtirok:

- ma'alliy;
- minta'aviy;
- umumdavlat;
- xal'aro siyosat darajasida amalga oshiriladi.

Siyosiy ishtirok t'Äridan – t'Äri (bevosita) va bivosita amalga oshirilishi mumkin; umumiy va cheklangan; i'tiyoriy va majburiy; an'anaviy, faol va passiv, legitim va nolegitim, onuniy va onunga xilof b'lishi mumkin.

Siyosiy ishtirok shakllari am turlicha. Ularga:

- axborot abul ilish va uzatish;
- siyosat va davlat arboblari, amda tashkilotlari bilan mulo'ot;
- saylov va boshqa siyosiy kampaniyalarda ishtirok;
- namoyishlarda, siyosiy ish tashlashlarda, ommaviy norozilik arakatlarida, ozodlik urushlari va in'iloblarda;
- boshqaruv va z – zini boshqaruvda;
- äonunlar yaratish, ularni imoya ilish va ularga amal ilishda;
- siyosiy partiyalar va ijtimoiy – siyosiy arakatlar faoliyatida ishtirok kiradi.

Siyosiy ishtirok uyidagi vazifalarni bajaradi:

- turli manfaatlar, talablar, umidlarni ifodalash, muvofiqlashtirish, amalga oshirish;
- siyosatchilar va boshqaruv apparati xodimlarini tanlash, ular faoliyatini nazorat etish;
- boshqaruvga doir arorlar va siyosat y'nalishini belgilashga aholini jalb etish;
- siyosiy ijtimoiylashuv;
- i'tiloflarni oldini olish va bartaraf etish;
- byurokratiya bilan kurashish, fu'arolarni siyosat va boshqaruvdan begonalashuviga arshi kurash.

Siyosiy ishtirok k'rinishlari, usullari, darajalari va shakllarini avvalo jamiyat siyosiy tizimining xususiyatlari, siyosiy madaniyati, k'plab bar'aror va zgaruvchan ichki va xal'aro omillar belgilaydi.

Siyosiy ishtirok uchun eng ulay sharoitni demokratik va xu'u'iy davlatlar yaratadi.

Shuningdek, ishtirok imkoniyatlari ishtirok manbalariga qam bo'li?: b'sh va?t, pul va bosh?a moddiy za'iralar, ma'lumot, axborot, bilim va undan amalda foydalana bilish, OAVlariga e'tiyotning o'ndirilishi, siyosiy partiyalar va bosh?a tashkilotlarga a'zolik.

Fu'aroning siyosiy ishtirokdan manfaatdorligi masalasi, uning ?adriyatlari, siyosatga ?izi?ishi, uning fu'arolik burchi, ?zini biror siyosiy o'im, qarakatga mansubligini anglashi kabi siyosiy – ru'iy xususiyatlari qam mu'lim rol ?ynaydi. Siyosiy – ru'iy begonalashuv k?pincha siyosiy lo'aydlik yoki ekstremizmga olib keladi.

3. Siyosatda ishtirok bir ?ancha darajalarda amalga oshiriladi:

1. Shaxs va guru'lar darajasida – mikrosiyosat osil b'ladi. Bu yerda faoliyat urf – odat, an'ana, eskidan ?olgan muomala tartibi bilan belgilanadi. kundalik turmush ikir – chikirlari doirasida shaxs yoki guru'lar manfaatlarining t?anashuvi va kelishuvi jarayoni ana shunday kechadi. Mamlakatlar, minta?alar, ja'on darajasida – makrosiyosat amalga oshadi. Bu darajada maxsus tayyorlangan shaxslar muayyan rollar, k?nikmalar, vazifalarni amalga oshirishadi. Mikrosiyosatga barcha insonlar da'ldor. Makrosiyosatda siyosiy agentlar – siyosiy institutlar vakillari faoliyat k?rsatadi.

Siyosatni amalga oshirish uchun uning barcha darjalarida zarur narsalar ?uyidagilar:

1. Shaxslar – siyosiy faoliyat sub'ektlari.

2. Mexanizmlar – an'analar, urf – odatlar, ?oidalar, ?onunlar, siyosiy faoliyat sub'ektlariga ta'sir etish uslublari.

3. Institutlar – siyosiy faoliyat sub'ektlarining siyosiy faoliyat mexanizmlari bilan alo?adorlikda amalga oshiruvchi tadbirlarni ?'llab – ?uvvatlovchi, turtki beruvchi, nazorat ?iluvchi va tekshiruvchi tashkilotlar.

6. O'zbekistondagi siyosiy jarayonlarning ?ziga xosligi

1. O'zbekistonda fu'arolik jamiyati ?urilish vazifalari siyosat va siyosiy munosabatlar i?tisodiy, ijtimoiy, shaxsiy munosabatlardan musta?il ravishda mavjud emas. Natijada siyosatning jamiyat qayotining qamma so'qalariga: i?tisodiy, ijtimoiy, ma'naviy rivojlanishga ?ziga – xos ?rni mavjud. Shuning uchun qam fu'arolik jamiyatini rivojlantirish O'zbekistondagi demokratik islo'otlarning eng mu'lim ?irradi b?lib ?olyapti.

2. O'zbekistondagi siyosiy jarayonlar asosan qokimiyat va jamiyat ?rtasidagi mulo?ot, kelishuv asosiga ?uriladi. Jamiyat ?z talablarini qokimiyatga vakillik organlari, manfaat guru'leri tomonidan yetkazishini bilasiz. Ana shu vakillik tizimi (partiyalar, OAV, nodavlat tashkilotlari v.q.) shakllanish jarayonini boshidan kechiryapti.

3. O'zbekistondagi siyosiy jarayonlar davlatning islo'otchilik roli va faol siyosat olib borishi bilan xarakterlanadi. Bu – bizning davlatchilik an'analarimiz bilan belgilanadi. Qrta Osiyoda "qokimiyat – jamiyat" munosabatlarida doimo davlat asosiy rol ?ynagan. Bugun "fu?aro – jamiyat – davlat" tizimi ?aror topmo?da.

4. O'zbekistondagi siyosiy jarayonlar ishtirokchilarining k'pchiligini asosan davlat institutlari tashkil etadi. Bu yana fu'arolik jamiyatining u ?adar rivojlanmaganligi bilan bo'li?. Ayni va?tda siyosiy jarayonlar ishtirokchilari (sub'ektlar) sonini ortishiga ?aratilgan qarakatlar kuchaymo?da.

5. O'zbekistondagi siyosiy jarayonlar siyosiy tizim muvozanatini ta'minlash uslublari k?ra jamiyatni birlashtirish uchun milliy ?oyaga kuchli e'tiyot seziladi va ayni va?tda, siyosiy yetakchining roli katta b'ladi.

Siyosiy jarayon tarkibi		
Siyosiy munosabatlar. Sub'ektlarning qokimiyat doirasidagi siyosiy manfaatlarini bosh?arish va muvofi?lashti – rish borasidagi alo?alar. Siyosiy munosabatlarning amalga oshishi natijasida siyosiy jarayonni yangilanishi, siyosiy ?oyalar, bilimlar, tajriba, ?adriyat – lar, axborot va x.?, shuningdek siyosiy faoliyat	Siyosiy jarayon sub'ektlari. Siyosiy jarayon ishtirokchilari. Ularga shaxslar, ?atamlar, etnoslar, konfessional va demografik guru'lar (ijtimoiy) va siyosiy institutlar kiradi. Ikkita mu'lim ji'iatni birlashtiradi: 1) onglilik va 2) faollik.	Siyosiy xul?. Shaxs ijtimoiy gu – ru'larining siyosiy qokimiyatni amalga oshirishda, ?z siyosiy manfaatlarini qimoya ?ilishda ishtiroki shakli. Siyosiy ishtirok. Siyosat sub'ektlarining siyosiy munosabatlarga jalb ?ilinganligi.

shakllari va usullarining t?planishi va uzatilishi r?y beradi.		
---	--	--

Tayanch tushunchalar

Siyosiy jarayon, siyosiy jarayon turlari, zamonaviylashuv, tara?äiyot, siyosiy zamonaviylashuv, siyosiy ishtirok, siyosiy ?aror, siyosiy jarayon tarkibi: siyosiy munosabatlar, siyosiy jarayon sub'ektlari, siyosiy xul?.

Musta?il ish uchun topshiri?lar.

1. Ma'ruzada olgan bilimlaringiz asosida biror mamlakatning siyosiy jarayonlarini ta?lil ?ilishga ?arakat ?iling.
2. Siyosiy jarayon sub'ektlari sxemasini chizing.

ADABIYOTLAR

1. Karimov I. A. O'zbekistonning ?z isti?lol va tara?äiyot y?li. — T., "O'zbekiston", 1992.
2. Karimov I. A. O'zbekistonning siyosiy— ijtimoiy va i?tisodiy isti?bolining asosiy tamoyillari. — T., "O'zbekiston", 1995.
3. Karimov I. A. Amir Temur — faxrimiz, Äururimiz. — T., "O'zbekiston", 1996.
4. Karimov I. A. O'zbekiston XXI asr b'saÄasida: xavfsizlikka ta?did, baräarorlik shartlari va taraäiyot kafolatlari. Asarlar, 6—tom, T., "O'zbekiston", 1998
5. I. Karimov. Tarixiy xotirasiz kelajak y'ä. T.: "O'zbekiston", 1998.
6. Karimov I. A. Jamiyatimiz mafkurası xaläni— xalä, millatni— millat äilishga xizmat etsin. Asarlar, 7—tom, T.: "O'zbekiston", 1999.
7. Karimov I. A. O'zbekiston XX1 asrga intilmoäda. Asarlar, 7—tom, T.: "O'zbekiston", 1999.
8. O'zbekiston XXI asrga intilmo?da. T., O'zbekiston, 2000.
9. Karimov I. A. "Ozod va obod Vatan, erkin va farovon ?ayot— pirovard maäsadimiz". T.: "O'zbekiston", 2000.
10. Karimov I. A. Milliy mafkura — kelajak paydevori. Xalä s'zi. 2000 yil 7—aprel.
11. Karimov I. A. Donishmand xaläimizning musta?kam irodasiga ishonaman. — Fidokor. 2000 yil 8—iyun.
12. R. T. Muxaev. Politologiya. M., 1998. 345—346—betlar.
13. T. Parsons. Sistema sovremennix obxestv. M., 1998 g.

Reja:

1. Siyosiy tizim tushunchasi, mo'ljari va vazifalari.
2. Siyosiy tizimda davlat, siyosiy partiyalar va jamoat tashkilotlari.
3. Siyosiy tizim va siyosiy munosabatlar.

Siyosiy tizim jamiyatda hokimiyat va boshqaruvni shakllantirish va amalda ruyogga chiqarish bilan bog'liq munosabatlar, harakatlar yigindisidan iboratdir.

Siyosiy tizimning jamiyatning boshqa tizimlaridan qanday farqi bor?

Birinchidan, bu farq uning doirasida qabul qilinadigan qarorlarning butun jamiyat uchun majburiyligini anglatadi. Ikkinchidan, uning ijtimoiy muhit va avvalo jamiyatning ijtimoiy – iqtisodiy tuzilmasi bilan bog'lanib ketganligidir. Siyosiy tizimning uchinchi xususiyati – uning mustaqilligi bilan belgilanadi.

1. Siyosiy tizim tushunchasi, mo'ljari va vazifalari

Jamiyatning siyosiy tizimi ma'lum tuzulmadan iborat bo'lib, uning elementlari qaro bo'lgan va barqaror birlikdan iboratdir. Siyosiy tizim jamiyatning maqsad va vazifalarini aniqlash, mavjud imkoniyatlarni amalga oshirishga safarbar qiluvchi mexanizmdir. Demak, siyosiy tizim siyosiy hokimiyatni shakllantiruvchi va amalga oshiruvchi vositalari bo'lgan, davlat tashkilotlari va munosabatlarning yigindisidir.

Uning mo'ljari quyidagi vazifalarda ifodasini topadi. Siyosiy tizim qida jamiyatning iqtisodiy, ijtimoiy, etnik va milliy tuzulmalarini, demografik jarayonlarni, aholining ma'lumot darajasi, ijtimoiy ong qolatini, ma'naviy – ruhiy va ma'rifiy – mafkuraviy qayotni, xalqaro aholni aks ettiradi. Siyosiy tizim orqali manfaatlarining asosiy guruqlari aniqlanadi. Zero, qozirgi sharoitda jamiyatimiz siyosiy tizimi oldida avvalo eng murakkabi bozor munosabatlariga bosqichma – bosqich qitishda turli manfaatlar muvozanatini ta'qar qanqlab olish vazifasi bo'lishi mumkin.

Siyosiy tizim muvofiqlashtirish va yaxlit qolga keltirish vazifalarini qam bajaradi. Siyosiy tizimni barqarorlashtirishni ta'minlash uchun siyosiy qayot ishtirokchilari manfaatlarining, ular qrtasida vujudga keladigan ziddiyatlarni qisobga olib, jamiyatdagi mavjud ijtimoiy qatlamlar, guruqlar, kuchlarni, shuningdek, tashkilotlar va harakatlar manfaatlarini muvofiqlashtiradi.

Siyosiy tizimni tashkil etuvchi elementlar (unsurlar) siyosiy hokimiyatni shakllantirish va amalga oshirishda tutgan qrniga qarab quyidagi qrtta kichik (guruqlar) tizimlar guruqliga ajratiladi: birinchisi tashkiliy tizim bo'lib, qz ichiga davlat, siyosiy partiyalar, ijtimoiy – siyosiy tashkilotlar va harakatlarni; ikkinchisi madaniy – mafkuraviy tizim bo'lib, unga siyosiy madaniyat, siyosiy ong, mafkura, jamoatchilik fikri kiradi; uchinchi me'yoriy (norma) tizim bo'lib, qz ichiga siyosiy – huquqiy, tashkiliy, axloqiy, siyosiy va boshqa me'yorlarni, qrtinchisi axborot kommunikatsiya tizimi bo'lib, u qz ichiga ommaviy informatsiya vositalari, kommunikatsiyalari va ilmiy infratuzilmalarni oladi.

Jamiyat siyosiy tizimini tashkil etuvchi ana shu kichik tizimlarning qammasi qam siyosiy maqsadlarni amalga oshirish uchun qz vazifasiga ega.

Jamiyat siyosiy qayotida tashkiliy tizimga kiruvchi davlat va siyosiy partiyalar siyosiy maqsadlarni amalga oshirish uchun tuziladi. qolgan tizimlar esa siyosiy maqsadlar uchun emas, balki ma'lum guruxlarning madaniy, jismoniy va malaka manfaatlarini qondirishga xizmat qiladi.

Madaniy – mafkuraviy tizimning vazifasi mamlakatda amal qiladigan siyosiy partiyalarning ma'lum qoyalar va qarashlarga tayanishlari bilan bog'liqdir. Siyosiy partiyalar qlarining jamiyat taraqqiyotining yqnalishlari, hokimiyat uchun kurash uslublari va konsepsiyalaridan kelib chiqib, turli qoyalarni ilgari surishlari mumkin. Ta'bir joiz bo'lsa, shuni ta'kidlash lozimki, siyosiy partiyalar va harakatlar jamiyatning siyosiy tizimida qlarining munosib qrinlariga ega bo'ladilarki, qachonki ular mamlakatda amal qilayotgan huquqiy normalarga qila – tqis rioya qilsalar. Aks qolda ularning faoliyati davlat tomonidan qxtatib qyilishi mumkin.

Bugungacha dunyodagi siyosiy partiyalarning faoliyatlarida liberal, konservativ, radikal, milliy, sotsialistik va boshqa turdagi mafkuralar ilgari surilganligi ma'lum. Demokratik davlat ma'lum bir mafkuraviy konsepsiyaga tayansa qam, u yoki bu mafkurani davlat mafkurasi sifatida belgilamaydi.

Jamiyatning siyosiy tizimi va uning tashkiliy tuzilmalari ma'lum siyosiy me'yorga tayanib faoliyat kqrsatadilar. Aks qolda uning faoliyati uyqun va barqaror rivojlana olmaydi.

Siyosiy me'yor – bu davlat va siyosiy tuzilmalar darajasida tan olingan siyosiy axloq qisoblanadi. Uning asosiy qujjati konstitutsiya bo'lib, u jamiyat va davlat qayotining normalarini qida ifoda ettiradi.

Ommaviy axborot vositalari, kommunikatsiyalari infratuzilmalar tizimi jamiyat rivojida katta qrin tutadi. Uning jamiyat siyosiy tizimidagi qrni matbuot, radio va televideniylarni qz ichiga olganligi siyosiy jarayonlarni xolisona yetkazish va baqolash, xalqni uni ijrosini ta'minlashda safarbar etish bilan belgilanadi. Xullas, siyosiy tizimdagi uning asosiy qrni siyosiy faoliyat bilan bog'liq.

Siyosiy tizimning yuqorida keltirilgan kichik tizimlari bir – biridan mustaqil ravishda faoliyat kqrsatadilar va ayni paytda ular bir – birlariga bog'liqdir. Ularning qzaro uyqun qolatdagi faoliyati siyosiy tizimning barcha mexanizmlarining normal ishlashini ta'minlaydi.

Umumlashtirib olganda, siyosiy tizimning asosiy vazifalari quyidagilardan iborat:

a) Jamiyatning maqsad va vazifalarini aniqlash; b) Imkoniyatlarni safarbar etish; v) Jamiyat tizimi barcha elementlarini birlashtirish; legitimlikni, qat'iy siyosiy qayotning zarur darajasiga rasmiy-siyosiy va qonuniy normalar bilan erishilishini tushuniladi.

2. Siyosiy tizimda davlat, siyosiy partiyalar va jamoat tashkilotlari

Siyosiy tizimda davlat markaziy qirinni egallaydi. Zero jamiyatda mavjud bo'ladigan barcha tashkilotlar davlat faoliyati bilan bo'liq bo'ladi. Davlat qzining mukammal maqomiga ega bo'lib, uning asosiy belgilariga quyidagilar kiradi. 1. Ma'lum qududga 2. Qz aqolisiga 3. Ma'lum bir tashkilotlarga ega bo'ladi. U ixtiyoriy, majburiy, ijtimoiy-siyosiy tashkilot qisoblanadi. U ishontirish, majbur qilish, umummanfaatlarni amalga oshirishda turli vaziyatlar (manipulyatsiya) ni qilish va soliqlik yilish kabilarda tanqo qonuniyga ega. Davlatning yana bir muqim belgisi - uning suveren bo'lishligidir.

Avvalo bu, bizningcha, jamiyatimizda sodir bo'layotgan qozirgi qitish davrida davlat boshqaruvning barcha soqalarini isloq qilish va tartibga solish va ularni tobora mustaqamlab, takomillashtirib borishida qz ifodasini topmoqda.

Bu tqrida Prezident Islom Karimov juda dono ta'limot beradi: "Qitish davrida jilovini qldan bermasligi kerak. Shundagina u davlat bo'la oladi. Jilov qldan ketgan joylarda aqvol qanday ayanchli ekanini kqrib turibmiz"⁴.

Postsovet makonidagi davlatlarning kqpchiligida mustaqillikning dastlabki yillarida iqtisodiyot bo'yicha parokandalik rty berganligi ma'lum. Qsha paytlarda ayrim mamlakatlarda (ayniqsa Rossiyada) boshqaruv jilovi davlat qlidan ketganini qamma biladi. Davlat va qokimiyat ichki mafkuraviy kurashlar, mansab va amal uchun olishuvlar va boshqa turli siyosiy janglar bilan band bo'lib qoldi.

Qzbekistonda qam dastlab shunga qxshash ayrim voqealar rty berganini bilamiz. Biroq davlat tqrida va oqilona yldan borib, unga qz vaqtida barqam berdi. Butun jilovini qz qliga oldi. Shunday bo'lishi qam zarur edi. Bu davr, shart-sharoit taqozosi bo'lib, uning ildizi uzoq-uzoq tarixiy davrlarga borib ta'aladi.

Tarixga nazar tashlab, davlat boshqarish odobini, jamiyat siyosiy tizimini ushlab turish yql-yqrqlarini taqlil qilib kqrsak, xorazmshoxlar, qaznaviylar, temuriylarning bu boradagi tuzuklari ibratlidir. Umuman olganda, qzbek xalqi davlatni idora qilish usullarini juda yaxshi bilgan va boshqa mamlakatlarga qrnak bo'lgan. Demak, bu borada, ya'ni davlat va saltanatni idora qilishda tajriba va malakalarga ega.

Mustaqillikka erishgan davlatimiz qsha ota-bobolarimizdan meros bo'lib qolgan tajribalarga, urf-odatlarga, madaniy-ma'rifiy an'analarga suyanan qolda ish olib borayapti. Prezident I. Karimov olib borayotgan siyosat qam shu an'analarga mos keladi. Chunonchi, u yozadi: "Ma'lumki bozor iqtisodiyotiga qitishda xalqning tub manfaatlarini kqzlab, eng ustivor va eng muqim yqnalishlarni davlatning qzi tanlab olib, ularni amalga oshirishda uning qzi yetakchilik qiladi"⁵. Shunday qilib davlat qzida quyidagilarni mujassamlashtiradi: 1. Qz qududi doirasida umumiy ijtimoiy-siyosiy tashkilot bo'lishi. 2. Butun jamiyat nomidan ichki, tashqi va xalqaro siyosatni olib borishi. 3. qonunlar chiqarishda. 4. Odil sudlovni amalga oshirishda tanqo qonuniyga ega bo'lishi lozim.

Bundan tashqari, davlatning siyosiy tizimdagi qrni, jamiyat qayotida bajaradigan quyidagi funksiyalari aloqida kqzga tashlanadi. Bular: ichki, tashqi va xalqaro funksiyalardir.

Davlatning ichki funksiyasini qz qududida yashaydigan xalq bilan davlat tashkiloti qrtasidagi munosabatlarni amalga oshirish tashkil qiladi. Ular xqjalik, tashkilotchilik, madaniy va tarbiya soqalaridan iborat. Bu borada davlatning mafkuraviy tarbiya jarayonida jamiyat a'zolarining axloqiy vazifa va burchlarini ado etishga safarbarlik qissiyotlarini shakllantirishga jiddiy e'tibor qaratiladi.

Bozirgi kunda Qzbekiston davlati qz milliy manfaatlarini qimoya qilishda Prezident Islom Karimov yetakchiligida qat'iy va izchil yqlni tanladi. Istiqbol sharofati bilan jamiyatning siyosiy tizimida ma'naviy-mafkuraviy iqim tubdan qzgardi.

Qzbekiston siyosiy tizimining istiqboli avvavlo zamonaga moslashgan va unga xos milliy istiqbol mafkurasi jamiyat fuqarosining e'tiqodiga aylanib qolishi va uni qech qanday kuch yenga olmaydigan darajaga kqtarishni talab qiladi. Bizning milliy istiqbol mafkuramiz qam "milliy davlatchilik tizimimiz", "Yurtimiz ruqi", "qziga xos qziga mos turmush tarzi", "umummilliylik", "fidoyilik", "vatanparvarlik" kabi qoya va tushunchalarga asoslangan bo'lishi shart. "Biz qam farzandlarimiz yuragida ona Vatanga, boy tariximizga, ota-bobolarimizning muqaddas soqlom munosabatini qaror toptirishimiz zarur" deb ta'kidlaydi Prezident I. A. Karimov "Fidokor" gazetasi muxbiri savollariga javoblarida.

Davlat qzining tashqi funksiyasida boshqa davlatlar bilan turli soqalarda munosabatlarni amalga oshiradi. Bugungi kunda jaqon siyosatini shakllantirish, umumbashariy muammolarni qal qilishda xalqaro tashkilotlarning roli tobora oshib borayotganligi sababli davlatning yana bir funksiyasi mustaqil yqnalish sifatida shakllandi. U xalqaro funksiya bo'lib qz ichiga davlatning xalqaro va mintaaviy tashkilotlar faoliyatlarida ishtirok qilish qamda qz manfaatlaridan kelib chiqaan qolda xalqaro va mintaaviy muammolarni qal qilishda faollik kqrsatishni tashkil qiladi.

⁴ Каримов И.А. Биздан обод ва обод Ватан qолсин. Т.: 1994, 274-6.

⁵ Уша асп. 271-6.

Bundan tashqari davlatning tuzilmasiga ega bo'ladi:

1. „onun chi“aruvchi.
2. Ijro.
3. Sud hokimiyati.

Ular demokratik jamiyat sharoitida bir – birlaridan mustaqil ravishda faoliyat ko'rsatadilar.

Davlat va inson o'rtasidagi munosabatlarda fuqarolarning siyosiy huquqlari muhim ahamiyatga ega. Chunki fuqarolarning siyosiy huquqlari davlat hokimiyatini rivojlantirish, huquqiy demokratik davlatni barpo etish, fuqarolarning jamiyat va davlat ishlarini boshqarishdagi faol ishtirokini ta'minlash kabi umumiy masalalar bilan bevosita bog'liq.

Mamlakatimiz Konstitutsiyasining 32 – moddasida respublika fuqarolarining davlat va jamiyat ishlarini boshqarishda ishtirok etish huquqining ikki shaklda bo'lishi belgilab qo'yilgan. Unda "O'zbekiston Respublikasining fuqarolari jamiyat va davlat ishlarini bevosita va o'z vakillari orqali ishtirok etish huquqiga egadirlar. Bunday ishtirok etish qizini – qizi boshqarish, referendumlar o'tkazish va davlat organlarini demokratik tarzda tashkil etish yoli bilan amalga oshiriladi", deb belgilangan⁶.

Fuqarolar mailliy qizini – qizi boshqarish organlarini saylashda, amda ularning faoliyatida ishtirok etish orqali o'z siyosiy huquqlarini amalga oshiradi. Bu organlar jamoatchilik asosida tashkil etilib, faoliyat ko'rsatadi. O'zbekiston Respublikasi Konstitutsiyasining 105 – moddasiga binoan fuqarolarning qizini – qizi boshqarish organlari shaharda, qishloq va ovullarda, shuningdek ular tarkibidagi maillalarda ikki yarim yillik muddat bilan barpo etiladi va yangilab turiladi, qizini – qizi boshqarish tamoyilining kengaytirilishi bozor munosabatlarga bog'ichma – bog'ich qitayotgan hozirgi davrda davlatning jamiyatdagi rolining bir muncha qzgarishi va ayrim soillalarda, qatto, kamayishi bilan bog'liq bo'lib, bu muammoni mamlakatimiz mustaqil ravishda qal etayapti.

Fuqarolarning siyosiy huquqlari referendumlarda ularning bevosita ishtirok etish yoli bilan am amalga oshiriladi. O'zbekiston Konstitutsiyasining 9 – moddasida belgilab qo'yilganki, jamiyat va davlat ayotining eng muhim moddalar xalq muokamasiga taadim etiladi, umumiy ovozga (referendumga) qyiladi. Masalan, Respublikamizning Mustaqillik Konstitutsiyasi loyiqasi 1992 yilda ikki marta umumxalq muokamasiga qyildi. Xuddi shunday tartibda Oliy Majlis t'arisidagi onun loyiqasi, Mehnat Kodeksi va boshqa qator huquqiy qujjatlar loyiqlari xalqimiz e'tiboriga muokama uchun taqdim etildi. Birinchidan, muokama jarayonida mutaxassislar va keng xalq tomonidan tushadigan taklif va muloqazalar mazkur qujjatlar loyiqlarini takomillashtirish imkonini beradi. Ikkinchidan, bunday muokamalar xalqning huquqiy ongini bilib olishga, ularning xolish – irodasini yanada aniqlashga k'maklashadi. Respublika fuqarolari jamiyat va davlat hokimiyati o'z vakillari orqali ishtirok etishi va jamoat birlashmalari organlarini demokratik tarzda tashkil etish yoli bilan amalga oshiriladi, ya'ni fuqarolarning davlat va jamoat organlariga saylangan vakillari ularning xolish – irodasini erkin ifodalaydi, amalga oshiradi, ularning manfaatlarini qriqlaydi, istaklarini bajarilishi borasida faoliyat ko'rsatadi. Davlat boshqaruvida fuqarolarning eng oliy darajadagi vakili O'zbekiston Respublikasi Prezidentidir. U davlatimiz Oliy mansabdor shaxsidir. O'zbekiston Prezidenti Davlat va ijro etuvchi hokimiyat boshliqidir. Oz navbatida, Prezident fuqarolarning huquqlari va erkinliklariga, Konstitutsiya va onunlarga rioya etilishining kafili amdir⁷.

Amaldagi Konstitutsiyaga binoan xalq tomonidan saylangan Oliy Majlisning 250, qoraqalpoqiston Jo'z'ori Kengesining 75, qar bir viloyat va Toshkent shaharining 60 tadan, qar bir tuman va shaharning 30 tadan oshmagan deputatlari davlat hokimiyat organlarida fuqarolarning onuniy vakillari bo'lib, ular xalq nomidan davlat vazifalarini ado etadilar.

Jamiyatning siyosiy tizimida davlatdan keyin siyosiy partiyalar va jamoat tashkilotlari am muhim ringa egadirlar. Jumladan, siyosiy partiyalar turli ijtimoiy qatlam va guruqlarning manfaatlari maqsadlarini ifoda etib, siyosiy hokimiyatni amalga oshirishda ishtirok qiladi yoki ularga bevosita ta'sir ko'rsatadi.

Dunyoda partiyalar xilma – xildir. K'pincha ular o'z ijtimoiy moqiyati va vazifalari, qoyalari va dasturlariga, jamiyat siyosiy tizimidagi ichki tuzilma va r'niga k'ra bir – biridan farq qiladi.

Siyosiy partiyalar tizimi: a) Bir partiyaviylik; b) ikki partiyaviylik; v) k'p partiyaviylik asosida amalga oshadi. hozirgi zamon politologlari k'ppartiyaviylik tizimlarini afzal k'rib, ularni demokratik rivojlanish talabiga mos ekanligini qimoya qilib chiqlamoqdalar. Shuning uchun qar bir partiyaviylik tizimidan k'ppartiyaviylikka qitishni demokratiya rivojlanishi tomon olqa tashlangan qadam, deb qaramoqdalar. Jamiyatning demokratik xarakteri mavjud demokratik institutlarning tutgan qrni bilan bog'liqligi uni demokratik jarayon sifatida qarashga asos beradi. Ammo jamiyatning demokratik darajasi faqat partiyalar soni bilan belgilanmaydi. Bir partiyaviylik yoki k'p partiyaviylik tizimlarini vujudga kelishiga bir qator konkret – tarixiy omillar ta'sir ko'rsatadi.

Chunonchi, ijtimoiy kuchlarning joy – joyiga qyilishi nisbati, jamoatchilikning mavjud partiyaning (partiyalarning) faoliyatidan qoniqanligi yoki qoniqmaganligi, turli ijtimoiy guruqlarning qlarining siyosiy partiyalarini vujudga keltirishga tayyorgarlik darajasi, jamiyatda ustunlik qiluvchi siyosiy madaniyat, demokratik an'analarning mavjudligi yoki y'qligi va qokazolar.

Demokratik davlat qurishni maqsad qilgan O'zbekistonda k'p partiyaviylikning vujudga kelishi uchun barcha onuniy asoslar yaratilgandir. Ana shunga muvofiq, bugungi kunda O'zbekistonda am k'p partiyaviylik tizimi vujudga keldi va faoliyat ko'rsatmoqda.

⁶ Ўзбекистон Республикасининг Конституцияси, 15-бет.

⁷ Қаранг. Ўзбекистон Республикасининг Конституцияси. 29-30 бетлар.

Jamiyatning siyosiy tizimida davlat va siyosiy partiyalar bilan jamoat tashkilotlari ham faoliyat ko'rsatadilar. Jamoat tashkilotlariga kasaba uyushmalar, yoshlar, ijodiy, madaniy, ilmiy va boshqalar kiradi. Ular har birining mo'ljali, siyosiy tizimda tutgan o'rinlari bilan davlat va siyosiy partiyalardan farq qiladi. Birinchidan, ular davlat ma'omiga ega emaslar va siyosiy hokimiyat uchun kurash olib bormaydilar; ikkinchidan, ular mamlakat aholisining barcha qismini har biriga birlashtiradilar, uchinchidan, ular tomonidan har bir qilinadigan qarorlar va hujjatlar mamlakat aholisi tomonidan majburiy ravishda bajarilishi ma'omiga ega emas; to'rtinchidan, ular siyosiy mas'ulatlarni emas, balki ma'lum guruhlarning moddiy, madaniy, ijodiy va ilmiy sohadagi manfaatlarini qondirishni mas'ul qiladilar.

Biroq jamoat tashkilotlari ma'lum bir ijtimoiy guruhlarni har bir atrofiga birlashtirganliklari va ularning manfaatlarini ifoda etganliklari uchun davlat faoliyatiga har birining ta'sirini ko'rsatadilar. Shuning uchun davlat jamoat tashkilotlari bilan hamkorlik qiladi va ularning ta'sirchanlik imkoniyatlaridan foydalanadi.

Shunday qilib, jamiyat siyosiy tizimini takomillashtirishda har bir partiyaviylik tizimining rivojlanishi, davlat, siyosiy partiyalar va jamoat tashkilotlarining rolini oshib borishi katta ahamiyatga egadir. Shuning uchun ham demokratiyani rivojlantirishni mas'ul qilgan mamlakatlarda jamiyat siyosiy tizimi tuzilmalari siyosiy faolligining oshishiga muhim vazifa sifatida qarab kelinmoqda.

3. Siyosiy tizim va siyosiy munosabatlar

Siyosiy munosabatlar insonlar, turli ijtimoiy qatlamlar bilan davlat har birasidagi munosabatlardir. Ular har birasidagi millatlararo munosabatlar siyosiy tizimning ijtimoiy asosini tashkil qiladi hamda ularning har biraro munosabatlarini aks ettiradi.

Siyosiy munosabatlar siyosiy hokimiyatni amalga oshirish jarayonida, rahbarlik va boshqaruv organlarini ijtimoiy-iqtisodiy, siyosiy va madaniy jarayonlarga birlan ta'sirida vujudga keladi. Shuningdek, ular siyosiy tizimning mo'ljali va vazifalarini, siyosiy hokimiyatning amalga oshirish uslublarini, har biriga xos xususiyatlarini taqlil qilib berishda muhim ahamiyat kasb etadi.

Siyosiy tamoyillar va normalar siyosiy tizimning muhim tarkibiy qismidir. Ular siyosiy tizimning normativ asoslaridan iborat. Ularning bir-birlaridan farqi siyosiy idora qilish usullariga bog'liq. Belgilangan normalar asosida siyosiy tizimni mustahkamlashga har biratilgan siyosiy munosabatlar tartibga solib turiladi. Tqari, har bir anday jamiyatda ustivorlik qilayotgan siyosiy tamoyillar va normalarga rioya qilishni istamaydigan ayrim ijtimoiy kuchlar ham bo'ladi. Oz navbatida, har sha tamoyillar va normalar yordamida siyosiy har ayotning hamma ishtirokchilari amal qiladigan siyosiy har ayotning qarorlarini asoslab berish va har biriga xos bo'lgan tartib normalari aniqlab olinadi.

Jamiyatning siyosiy tizimi muayyan siyosiy kuchlar va partiyalarning siyosiy ongi va siyosiy madaniyatida har bir ifodasini topadi. Ular, avvalo siyosiy har ayot ishtirokchilarining konkret ijtimoiy va siyosiy amaliyotining ta'sirida vujudga keladi. Siyosiy mafkura siyosiy ongda muhim qinni egallaydi. U inson siyosiy ruhiyatini har zgartirish va rivojlantirish vazifasini bajaradi.

Siyosiy mafkura siyosiy partiyalar manfaatlarini eng mujassam ko'rinishda namoyon qiladi, ularning ijtimoiy taraqqiyotidagi, xususan jamiyatning siyosiy tizimidagi qinni va rolini asoslab beradi. U ma'lum ijtimoiy guruhl, kuchlarning ijtimoiy-iqtisodiy va siyosiy dasturlarining konseptual asosiy vazifasini bajaradi, ustivor har lni tanlashga, siyosiy qarorlar ishlab chiqlishi va har bul qilinishiga, siyosiy qarashlarga ta'sir ko'rsatadi. Siyosiy mafkura jamiyat siyosiy tizimida siyosiy kuchlarni birlashtirish yoki parokandalashtirish yoxud barqaror rivojlanishni ta'minlashi mumkin.

Mustaqillikning taaizinch yili va bugungi kun Ozbekiston xalqi oldiga ana shunday vazifani ko'ndalang qyadi. Shakllanayotgan zzbek millatining siyosiy mafkurasini turli soxta, zharaki qoyalarga aqidalarga dalil va jangovar qarshi tura oladigan, mafkuraviy boshliqlarni yangi har ayot nafasi bilan tqlidira oladigan, milliy istiqlol qoyasiga egamiz. U Islom Karimov aytganidek, inson uchun yangidan – yangi kashfiyotlarga qahqariy ma'nodagi turtki bo'lajak. Ozbekiston xalqining millatidan har atqiy nazar milliy – mas'adi, milliy qoyasi har z aksini topgan va uning asosida jamiyatimiz barqarorligi qaror topmoqda.

Siyosiy tizim, birinchidan, jamoatchilik fikrini inobatga olishi, uni amalga oshirish mexanizmini yaratishi lozim. Siyosatni yoki qarorni jamoatchilik fikri bilan qisoblashmay majburan har bul qilish kutilgan samara bermaydi. Unda (M: totalitar tizim) ularni amalga oshirish uchun majburlash, jazolash va har ataqlon qilish kabilarga ehtiyoj tuqiladi. Bunga, mustabid tuzum vaqtida vujudga keltirilgan ma'muriy buyruqbozlik misol bo'ladi.

Boziriqi sharoitda Ozbekistonda bozor iqtisodiyoti munosabatlarini shakllantirish uchun, siyosiy qarorlar kutilgan natija berishi uchun yuqorida amalga oshirilayotgan hamma chora – tadbirlar jamoatchilik fikrini va mas'adlarini nisbatga olgan holda har bul qilinmoqda. Toki har bul qilinayotgan hamma qarorlar jamoatchilik tomonidan kutilgan manfaatlariga javob bersin. Shunday qilib, siyosiy tizimni normal amal qilishi uchun "kuzgu" kerak. Shunday har biriga xos rolni jamoatchilik fikri qynaydi.

Keng jamoatchilik fikrini s'harash elning buyuk vakillari, donishmand shaxslar mulohazalari asosida ish yuritish soqlibqiron Amir Temur saltanati davrida ayniqsa, keng tus olgan edi. U jamoatchilik fikrining beqariyos katta kuchga ega ekanligini chuqur anglagan davlat arbobi, uni shakllantirish va mas'adga bexato har naltirish qobiliyatiga ega uluq saloqliyat soqlibi ham edi. U ko'p martalab qzidan 5–6 va qlatto 10 qlissa ortiqroq kuch qshingha ega bo'lgan raqiblar ustidan qoliblik qilishda, katta –

katta mamlakatlarni zabt etishda yuksak ruhiy nafas, muzaffar shinning jsh'in fikri, ishonch kuchidan faol foydalanar edi.

Buyuk sohibiron jamoatchilik fikrini uyotish va uni faollashtirishda ruhi kuchini oshirish muhim ahamiyatga ega ekanligini aytatayta ta'kidlaydi.

Amir Temur mamlakat xalqlarini osoyishtalik, me'yor darajasidagi farovonlikda ayot kechirishlarni ta'minlash, iriy kamsitishlarga chek yish, islom oidalar va onun ustivorligini ta'minlash muammolari ustida jiddiy faoliyat yurgizdi. Bu xususda sohibiron Amir Temur yozadi: "Saltanatim onunoidalarini islom dini va kishilarning eng xayrlisi (azrati Muhammad) ning shariatiga bo'lab, izzatu urmatlash vojib bo'lgan anazratning avlodi va sabobalariga muabbat bildirgan olda ularni mustakamladim. Saltanatim martabasini onunoidalar asosida shunday sa'ladimki, saltanatim ishlariga aralashib, ziyon yetkazishga hech bir kimsaning urbi yetmasdi"⁸. Bunda uning omusiy bilimdonligi, yuksak salohiyat, lozim bo'lganda ayot istibollarini bashorat ilish namunalari namoyon etganligi bugungi kunda yangi demokratik, adolatli tamoyillarga asoslangan davlat urish siyosatini amalga oshirish uchun muhim ahamiyatga ega.

Jamiyatning siyosiy tizimi tashkilotlar, munosabatlar, siyosiy ong va siyosiy madaniyat bilan tugamaydi, uning ana shunday tarkibiy ismlari (siyosiy idora ilish usullari am shular jumlasiga kiradi) am borki, ularni isobga olish, siyosiy zgarishlarni chu'ur anglab olish zarur. Ular orasida shaxslarning siyosiy jarayonlarda ishtiroki aloida rin egallaydi. Siyosiy ishtirok tushunchasi jamiyat siyosiy ayotida demokratiyaning shakllanishi va uning real ayotga tadbilina borishida shaxslarning siyosiy faolligining oshish jarayonini anglatadi.

Shaxslarning siyosiy ishtirok jamiyat ayotida siyosiy munosabatlarning yangi bosichga k'taradi va bu jarayon siyosiy tizimning am takomillashib borishiga zining ta'sirini tkazib boradi.

Xulosa ilib aytganda, jamiyatning siyosiy tizimini muntazam ravishda takomillashtirib borish fu'arolik jamiyatini shakllantirishning asosiy sharti ekanligini isobga olib, xususan O'zbekistonni "kuchli davlatdan kuchli jamiyat sari" rivojlanishida jamiyat ayotida fu'arolarning faol ishtirok etishlariga erishish muhim ahamiyatga ega.

Tayanch tushunchalar

Tizim, siyosiy tizim, siyosiy tizim tuzilishi, uning funksiyalari, siyosiy tizimda davlat, siyosiy partiyalar, jamoat tashkilotlari, siyosiy tizim vazifalari, siyosiy tizim va siyosiy munosabatlar, siyosiy ishtirok tushunchasi.

Musta'il ish uchun topshiriqlar

1. Musta'illik va O'zbekistonning ziga xos va ziga mos siyosiy tizimini shakllantirishdagi xususiyatlarini yozma izolang.

2. I. A. Karimovning O'zbekistonda "kuchli davlatdan kuchli jamiyat sari" konsepsiyasi mazmunini ta'lil eting.

3. Siyosiy va u'uy normalar tushunchasining far'i nimada?

4. Totalitaravtoritar demokratik tushunchalarni izolang.

ADABIYOTLAR

1. O'zbekiston Respublikasining Konstitutsiyasi. T., "O'zbekiston", 1992 y.

2. Karimov I. A. O'zbekiston XXI asr b'sasida: xavfsilikka ta'did, bar'arorlik shartlari va tara'iyot kafolotlari. T., "O'zbekiston", 1996 y.

3. Karimov I. A. ozirgi bos'ichda demokratik isloatlarni chu'urlashtirishning muhim vazifalari. T., "O'zbekiston", 1996 y.

4. Karimov I. A. Jamiyatimiz mafkurasi xalni-xal, millatni-millat ilishga xizmat etsin. T., "O'zbekiston", 1998 y.

5. Karimov I. A. O'zbekiston XXI asrga intilmo'da.. T., "O'zbekiston", 1999 y.

6. Karimov I. A. Milliy istibol mafkurasi xal e'ti'odi va buyuk kelajakka ishonchdir. "Fidokor" gazetasi muxbiri savollariga javoblari, T., O'zbekiston, 2000.

7. Djumaev R. Z. Politicheskaya sistema Respubliki Uzbekistan: Stanovlenie i razvitie. T., FAN, 1996 g.

8. Otamurotov S., Ergashev I., Akramov Sh., odirov A. Politologiya. Darslik ilanma. T., "O'zbekiston", 1999 y.

9. Otamurotov S. O., Xusanov S. Ma'naviyat asoslari (ma'ruza matnlari). Toshkent, 1999 y.

10. Politologiya. Kurs leksiy. Moskva, Sentr, 1999 g.

⁸ Амир Темур гитлари., Т., "Навр'з" 20-бет.

Reja:

1. Demokratiya tushunchasi va mazmuni.
2. Demokratiyaning zamonaviy modellari. Antik demokratiya.
3. Demokratiya va Sharf.

1. Demokratiya tushunchasining manbai va mazmuni

Bozorgi davrning butun murakkabligi va ziddiyatlariga qaramay uning siyosiy sohasidagi umumiy yonalishi – demokratiya ekanligi shubhasiz. Bu haqda ko'p gapirishadi, ko'p yozishadi, qarorlarning tadarilgini u bilan asoslashadi, siyosiy faoliyatning uslublari, vositalari, maqsadlarini, rivoj berayotgan jarayonlarni uning nomi bilan izohlashadi. Yangi tashkilot, qarorlar, shu jumladan, milliy qarorlar ham demokratik liboslarga burkanadi. Inqirozdan chiqishning yagona yo'li – ijtimoiy – siyosiy qayotni demokratlashtirish va jozibali ideal – demokratik jamiyatdir, degan fikr qayta – qayta takrorlanadi. Insoniyat orzulari, intilishlari, kundalik qayoti ana shu qayalar bilan suqorilgan. Lekin, ayrim manbalarga qaraganda, jahondagi 200 mamlakatdan atigi 40 tasinigina talar qonli demokratik deb atash mumkin. Jahondagi biror mamlakatni demokratiyaning yorqin namunali timsoli sifatida ko'rsatish qiyin.

XX asrning ikkinchi yarmida olimlar, mutaxassislar, yozuvchilar, davlat arboblari qrtasida demokratiya tadarisida aytilgan fikrlarning niqoyatda xilma – xilligini kuzatamiz.

D. Xeldning "Demokratiya modellari" (Oxford, 1987) asarida qayd etilganidek, siyosiy fikr tarixi va zamonaviy siyosiy nazariyalarda demokratiyaning qnlab aloqida modellari mavjud. Politologiyada ushbu tushunchaning xilma – xil ma'nolari ichidan uning jamiyat siyosiy qokimiyati tizimi sifatidagi belgilari, xususiyatlari va tavsiflari qrganiladi.

Demokratiya – xalq qokimiyati sifatida tarjima qilinadi. Bu ma'noda, yoki "boshqaruvda tadaridan – tadaris ishtirok" ma'nosida demokratiyani qabila – uruqchilik jamiyatlaridayoq uchratish mumkin. qarab siyosatshunoslari demokratiyaning mukammal shaklini Yunonistonning shaqar – davlatlari bilan boqlaydilar.

„adimgi Yunonistonda "demokratiya" termini "demos" – xalq, teng quruvli fuqarolar yo'ini, fuqarolarning asosiy qismi ma'nolarida qlanilgan. "Kratos" – kuch, qokimiyat, qudrat, boshqaruv, qalaba ma'nolarini anglatgan. Demak, birinchi xulosamiz shuki, qadimgi yunonlarning qzi "demokratiya" tushunchasini talqin etishda yakdil bqlmaganlar. Ularda demokratiya quyidagi ma'nolarni bildirgan:

- isyonkor yo'asillar tantanasi;
- kambaqallar qokmronligi;
- polis ishida barcha fuqarolar ishtiroki;
- rasmiy tadbirlar orqali (saylov, navbat, tayinlash) boshqaruvni amalga oshirish.

Demokratik boshqaruvning yunoncha sinonimi "izokratiya" (qz – qzini boshqaruv) dir.

„adimgi Yunoniston tarixi – demokratik va oligarxik davlatlar qrtasidagi kurash tarixidir. Ammo demokratiya tushunchasiga tarixiy yondoshish lozimligini unutmashlik kerak: tarixiy rivojlanish jarayonida u ham mazmunini qzgartirib borgan.

Yangi davrda:

- erkinlik;
- fuqarolik;
- xalq suvereniteti;
- milliy suverenitet;
- milliy davlat.
- Äoyalari rivojlandi.

Bu tushunchalar vositasida shoqlik qokimiyatini cheklashning qonuniy mexanizmlari ishlab chiqildi. XVII asrda Buyuk Britaniyada parlament va qiroq qrtasidagi kurash natijasida "quruvlar tadarisida bayonot" (1628), "Xabeas korpus akt" (1679), "Xuquvlar ta'limotida bill" (1689) kabi xujjatlar qokimiyatning aniq chegaralarini belgilagan quruvliy kafolotlarni ishlab chiqdi. Bu tendensiya "AqSh mustaqilliq deklaratsiyasi", AqSh Konstitutsiyasi, XVIII asr oxiri Buyuk Fransuz Inqilobining "Inson va fuqarolar quruvlari deklaratsiyasi" da rivojlantirildi.

Bozorgi vaqtda demokratiya – xalqni qokimiyat manbai, deb e'tirof etuvchi, fuqarolar tengligi, ozchilik quruvlarini qimoyalovchi, davlatning asosiy organlari – saylovlar natijasida shakllanuvchi siyosiy qokimiyat tizimi, sifatida tushuniladi.

2. Demokratiyaning zamonaviy modellari. Antik demokratiya

Ilmiy adabiyotlarda demokratiyaning uch asosiy zamonaviy modeli: liberal, identitar, plyuralistik ajratib ko'rsatiladi.

Mumtoz liberal demokratiya modeli.

Liberalizm ijtimoiy fikr tarixida birinchi bor individni jamiyat va davlatdan, ikki muxtor sohani – davlat va fuqarolik jamiyatini bir – biridan ajratdi, davlatning fuqarolik jamiyati va shaxs bilan

munosabatlarini ?onun va vazifalar ji?atidan chekladi, ozchilikning k?pchilikka nisbatan mu?toriyati va ?u?u?larini ?imoya ?ildi, barcha fu?arolarning siyosiy teng ?u?u?iligini bayon etdi, shaxsni siyosiy tizimning bosh elementi sifatida fundamental, begonalashmaydigan ?u?u?lar bilan ta'minladi.

Demokratiyaning bu modeli ?z mumtoz k?rinishida (XIX – XX asr boshi) ?uyidagi belgilarga ega.

1. ?okimiyat manbai b?lgan xal? ?atoriga mulkdor – erkaklargina kiritilib, ?uyi ?atlamlar, avvalo yollanma ishchilar, ayollarni saylov ?u?u?iga ega fu?arolar safiga ?shilmasligi. ?arb demokratiyalarning k?pchiligida XX asr boshi va ?rtalarigacha mulkiy v. b. senzlar (talablar, chegaralar) mavjud b?lgan b?lib, ularsiz inson ovoz berish ?u?u?iga ega emas edi. (A?Shning ba'zi shtatlarida ?ziga xos mulkiy senz – saylov soli?i – 1961 yildagina bekor ?ilindi).

2. Individuallik ekanligi, ya'ni shaxsni ?okimiyatning birlamchi va bosh manbai, deb bilishi, individ ?u?u?larining davlat ?onunlaridan ustunligini tan olishi. ?imoyalanish ma?sadida inson ?u?u?lari Konstitutsiyada belgilanadi, ularning t?li? bajarilishini esa musta?il sud nazorat etadi.

Shu bilan birga, liberal demokratiyaning ijtimoiy – siyosiy cheklanganligi, fu?arolarni ijtimoiy ?imoya ?ila olmasligi, tengsizlikning z?rayishi, shaxs siyosiy ishtirokining cheklanganligi, davlat "tungi ?orovul" roli bilangina cheklab ?yilishi uning mu?im kamchiliklari ?isoblanadi.

Kollektivistik demokratiyani k?pincha identitar deb atashadi. Bu uning xal? (millat, sinf) yaxlitligi, birligidan kelib chi?ishi, unda yagona irodaning u bayon etilgunga ?adar mavjudligi va bu iroda bilan vakolatli ?okimiyat faoliyatining aynanligi, ?xshashligini aks ettiradi.

K?pgina far?lariga ?aramay turli kollektivistik demokratiya nazariyalari bir ?ator umumiy belgilariga ega. Ularga ?uyidagilar kiradi: 1) xal?ni kollektivistik tal?in etish, xal?ni yagona, bir turdagi, ob'ektiv mavjud b?lgan umumiy manfaat va irodaga ega butunlik sifatida tan olish; 2) xal? ichida ?arama – ?arshilik y??ligi, siyosiy muxolifatni dushman yoki yot narsa sifatida ?arash va uni kuch vositasida y?ä äilish; 3) erkinlikni kollektivistik, (antik davrdagiga ya?in) ya'ni fu?aroning ?z davlati va jamiyati ishida faol, teng ?u?u?li ishtiroki sifatida tushunish; 4) amalda ?okimiyatning ?zini xal? (sinf, millat) bilan bir narsa sifatida k?rsatuvchi totalitar, ya'ni ?amma so?aga kirib boruvchi mutlo? tabiatga ega ekanligi, shu jumladan, alo?ida shaxslarning ?imoyasizligi; 5) davlat – bir butunlik sifatida – ?z tarkibiy ?ismlarining tinchligidan manfaatdor b?lganligi sababli – inson ?u?u?lari masalasining umuman y?ä äilinishi; 6) umumiy siyosiy safarbarlik, fu?arolarning bosh?aruvda asosan organlar va mansabdor shaxslarni ?onun doirasida musta?il va ?abul ?ilingan ?arorlari uchun mas'ul ra?barlar sifatida emas, xal? irodasini amalga oshiruvchilar, uning xizmatkorlari sifatida ?araladi; 7) ijtimoiy demokratiyani tar?ib etish, asosiy di?aatni siyosiy ?u?u?larni yuridik ji?atdan e'tirof etishdan fu?arolarning bosh?aruvda ishtirok etishlari uchun ijtimoiy sharoitlarni yaratishga k?chirish.

Kollektivistik demokratiya nazariyasi ?zining no?obilligini amalda k?rsatdi. Uni ?'llashga intilish totalitarizmga olib keldi. Shu bilan birga, bu nazariy va amaliy tajriba siyosiy fikr rivojlanishi va demokratik bosh?aruv shakllari tara?aiyotiga ?ziga xos ta'sir k?rsatdi.

Plyuralistik demokratiya modeli.

o'arb demokratiyasi liberal siyosiy tizimdan ?sib chi?aan va uning asosiy tashkiliy tamoyillarini meros ?ilib olgan. Ularga konstitusionalizm, ?okimiyatlar b?linishi v.?, shuningdek, shaxsiy erkinliklar, inson ?u?u?lari, ozchilik mu?toriyati v.?. kabi ?adriyatlar kiradi. Zamonaviy demokratiyaga berilayotgan ba?olar va atamalar turlicha. Uni k?pincha plyuralistik, deb ataladi, negaki u avval mavjud b?lmagan ijtimoiy manfaatlar (i?tisodiy, ijtimoiy, madaniy, diniy, guru?iy, ?ududiy v.?) va ularni bayon etish shakllarining (siyosiy partiyalar, jamiyatlar va ittifoqlar, ijtimoiy ?arakatlar, fu?arolik tashabbuslari) xilma – xilligiga asoslanadi.

Shunday ?ilib, zamonaviy demokratiya – xilma – xil ijtimoiy guru?larga ?z manfaatlarini bayon etish va ra?obatli kurashda ularning muvozanatini aks ettiruvchi, muros – madoraga asoslangan bosh?aruv shaklidir.

Plyuralistik demokratiya nazariyasi dunyoning k?p mamlakatlarida e'tirof etildi va amalda ?'llana boshlandi. Ammo, uning ?oyalari shub?asiz emas va tan?id ?ilib kelinadi. Bu nazariyaning boshlan?ich kamchiliklaridan biri – vo?elikni ideallashtirish, a?olining guru?larga mansubligi ?issini, fu?arolarning manfaat guru?larida ishtirokini oshirib yuborish. Real ?ayotda, ?arb mamlakatlarida, a?olining uchdan bir ?ismidan k?p b?lmagan mi?dori manfaat guru?larida birlashgan. Shuning uchun ?am plyuralistik model asosidagi demokratiya k?pchilik ?okimiyati b?lmaydi.

Zamonaviy davlatlar siyosatida turli ijtimoiy guru?lar manfaatlarining aks etishi ?ar ?olda ularning siyosiy ta'sirining tengsizligi masalasini ?al etadi. Fu?arolarning turmush sharoitlari va manfaatlari ya?in davlatlarda demokratiyaning plyuralistik modeli ijtimoiy tengsizlik yu?ori darajada sa?lanib kelayotganlarga ?araganda vo?elikka k?pro? ya?indir.

Plyuralistik demokratiya modeli ?am kamchiliklar va zaif tomonlardan ?oli emas. Ammo bugungi kunda xal? ?okimiyatchiligi ideali va real ?ayotga bundan ya?inro? modellar mavjud emas. Shuning uchun xam plyuralistik demokratiya modeli siyosiy fikr va amaliyotga keng ta'sir k?rsatadi. Asosiy di?aatni xal?ning siyosat sub'ekti sifatida murakkab guru?iy tarkibiga ?aratgani ?olda bu nazariya, albatta, zamonaviy demokratiyalarning barcha ji?atlarini aks ettira olmaydi va bir ?ator bosh?a konsepsiyalar bilan t?ldiriladi. Reprezentativ (vakolatli) va partisipator (siyosiy ishtirok) demokratiya konsepsiyalari ?okimiyat amal ?ilishi jarayonining ?ziga di?aatni jamlovchi nazariyalarga kiradi.

Reprezentativ demokratiya – xal? oldida mas'ul, malakali vakolatli bosh?aruv ?oyasiga asoslangan.

Reprezentativ demokratiyaning ancha aniʻ taʻrifini nemis olimi Ralf Darendorf beradi: "ʻzining tom maʼnosiga ʻarama – ʻarshi ʻlaroʻ, – deb yozadi u, – demokratiya "xalʻ ʻokimiyati" emas; bunaʻasi umuman bʻlmaydi. Demokratiya – bu xalʻ tomonidan saylanadigan, kerak bʻlsa uning ʻzi chaʻirib oladigan ʻukumat; bundan tashʻari bu – ʻz yʻnalishiga ega bʻlgan ʻukumat"⁹.

Partisipatorlik demokratiyasi.

Demokratiyaning xalʻ ʻokimiyati sifatidagi meʼyoriy idealiga tʻliʻ mos kelishiga va uning zamonaviy davlat va jamiyat tuzilishiga moslashishiga daʻvogarlik ʻiladilar. Boshʻaruvda kʻp odamlarning ishtirok etishi ʻarorlar ʻabul ʻilish uchun intellektual potensialni kengaytiradi, ularning eng maʻʻullarini tanlash eʻtimolini oshiradi va, demak, siyosiy tizim barʻarorligi va boshʻaruv samaradorligi ortadi. Bundan tashʻari, fuʻarolarning siyosiy jarayonda faol ishtiroki mansabdor shaxslar ustidan samarali nazoratni taʻminlaydi, ʻokimiyatni suiisteʻmol ʻilishning, deputatlarning xalʻdan uzilib ʻolishini, amaldorlar byurokratlashuvining oldini oladi.

3. Demokratiya va Sharʻ

Milliy ongda tub elementlar mavjudki, ular ʻar bir xalʻning ruʻi, mentaliteti, tabiatini belgilaydi va, xususan, shu xalʻning siyosiy tizimini ʻam belgilaydi. Shular ʻar bir xalʻ ʻzi bilgan siyosiy tashkilotlarni tanlaydi.

oʻarbda bozor iʻtisodiyoti va demokratiya institutlari ʻaror topishi jarayoni bir necha asrlarni ʻz ichiga olgan. Agar AʻShda liberal – demokratik institutlarga asoslangan respublika tuzumi XVIII asrda ʻrnatilgan bʻlsa, Fransiyada XIX asr oxiridagina shakllanib bʻldi. Italiya va Germaniyaga kelsak, bu yerda demokratiya ikkinchi jaʻon urushidan keyingina batamom ʻaror topdi, Yunoniston, Portugaliya va Ispaniyada esa – bu jarayon 70 – yillarning ʻrtalarida tugadi.

oʻarbda demokratiya individning guruʻdan ustunligi ʻoyasiga asoslanadi. Bu yerda individual erkinliklar va ʻuʻuʻlar masalasi eng dolzarb masala, Sharʻda esa boshʻacha. Bu yerda kʻpincha guruʻ, jamoa manfaati va ʻuʻuʻlari ustun ʻʻiladi.

ʻar bir xalʻ mentaliteti va jamiyat zaminida muayyan sharoitlarda bozor munosabatlari va siyosiy demokratiya ʻadriyatlarini ʻzlashtirishga tayyor elementlar mavjud. Bu fikrlar Osiyo – Tinch okeani mintaʻasi mamlakatlari rivoji xususiyatlarini kuzatish natijasida aytilgan. Ushbu mamlakatlarda jamoa va poʻonalashuv ʻadriyatlarini va ʻoidalarga boʻliʻligi kuchli. ʻarb demokratik modelidagi indvidlarni jamiyat va davlat taʻsiridan ʻimoya ʻilishga urinishlardan farʻlicha, masalan, yapon modeli "shaxsni ʻz – ʻzini cheklashi", uni jilovlash, uni jamiyat va davlat manfaatlarini tizimiga uyʻun kirishini taʻminlash vazifasini ʻʻyadi. Bu yerda anʻana va zamonaviylikning ʻziga xos sinteziga erishilgan. Modernizatsiya jarayoni ijtimoiy – madaniy va siyosiy – madaniy soʻalardagi eng muʻim anʻanalarni saʻlagan ʻolda amalga oshirilgan. Bu yerda monarxiya, burch, kelishuv, jamoaga sodiʻlik, shaxs manfaatlarining guruʻ manfaatlariga bʻysunish kabi ʻadriyatlar saʻlangan. Ziddiyatlarni ʻal ʻilishda paternalizm ruʻidagi norasmiy mexanizmlar ʻllanadi, yosh – jinsdagi farʻlar va ijtimoiy va kasbiy farʻlardagi tengsizlik saʻlanadi va bunday ʻziga xosliklar juda kʻp.

Yuʻorida aytilganlardan xulosa ʻilish mumkinki, demok – ratiyani mutlaʻo individual erkinlikka boʻlash xatodir. Xuddi shuningdek, bugungi kunda islom madaniyati musurmon davlatlarda demokratik tartibotlarni ʻrnatishda eng katta tʻsiʻ deb ʻisoblash ʻam xatodir. Turkiya, Misr, Marokash, Malayziya kabi davlatlarning ijobiy misollari mavjud. Islomda fitna – birlikni yemirish xavfi va umma – jamoa rolini taʻkidlash bilan birga bidoat – yangilanish ʻam muʻim ʻrin tutadi.

Jamiyat zamini, xalʻ mentalitetida demokratiya ʻadriyatlarini, ʻoidalar, shartlarini ʻabul ʻilish va ʻayta ishlab chiʻarish uchun tayyor elementlar mavjud bʻlishi kerak. Yaponiya v. b. davlatlar tajribasi kʻrsatishicha, bu yerda modernizatsiya jarayoni avtoritar tartibotlar sharoitida borgan. Bu yerdagi iʻtisodiy ʻsishni kuchli markazlashgan davlat taʻminlagan. Davlat bozor iʻtisodiyoti munosabatlari va ʻadriyatlarini ʻaror toptiruvchi katalizator vazifasini ʻtagan. Bu yerda bozor va davlat ishtiroki ʻrtasida zaruriy muvozanat, nisbat topilgan.

Mikrodarajada jamoalarning anʻanaviy tarkiblarida – aslida ichki demokratiya amal ʻiladi, ularda ʻarorlar ʻabul ʻilishning juda samarali shakllari va uslublari mavjud. Shuningdek, jamoa manfaatlarini ustun ʻʻishga moyillik fuʻarolarning ʻonunni ʻurmat ʻilishlarini ʻziga xos kafolati bʻlib xizmat ʻiladi, konsensusga erishishni osonlashtiradi. Bu ʻolda jamiyatda mavjud xilma – xil etnik, konfessional, uruʻ – äabila v. b. guruʻlar, birliklar, aloʻalar siyosiy madaniyatning yagona birlashishi, uning ʻadriyatlarini, yʻnalishlari va ʻoidalari ʻatoridan uyʻun ʻrin olishi mumkin. Shu maʻnoda Yaponiyani yopiʻ guruʻlar ochiʻ jamiyati deb baʻolandi. Yaʻni, siyosiy makrostruktura parlament demokratiyasi, konstitutsionalizm, ʻuʻuʻiy davlat, kʻp partiyaviylik va demokratiyaning boshʻa belgilari kʻrinishida jamoa, kollektivizm asoslari saʻlangan ʻolda amal ʻiladi.

Oʻzbekistonda ʻam demokratiyaga ʻtish ʻziga xos yʻldan borilmoʻda. Unda milliy anʻanalar, urf – odatlarni umuminsoniy ʻadriyatlar bilan uyʻunlashtirish, milliy davlatchilik anʻanalarini asrab – avaylab saʻlash va rivojlantirish yʻldan shoshilmasdan, izchil, bosʻichma – bosʻich borilmoʻda.

Markaziy Osiyoda mamlakatni idora etishda ʻadimdan jamoatchilikning erkin fikriga aloʻida eʻtibor berilib kelingan. Xalʻning fikrini bilish, turli ijtimoiy guruʻlar va tabaʻalar bilan bamaslaʻat ish yuritish – kʻplab ʻukmdorlar, beklar, ʻokimlar uchun ʻonun – ʻoida ʻisoblangan. Davlat ishlari

⁹ Дарендорф Р. Дорога к свободе. // Вопросы философии. 1990. № 9. 91-стр.

jamoatchilik bilan birgalikda, murosayu—madora, muruvvat, baʼrikenglik va sabr—toʻatlilik bilan yurgizib kelingan.

Afsuski, shʼro davrida ushbu ʼadriyatlarga jiddiy putur yetkazildi. Mamlakatda boshʼarishning buzuʼ, maʼmuriy—buyruʼbozlik shakli vujudga keldi. Boshʼarish kʼp ʼollarda ʼzboshimchalikka va beboshlikka aylanib ketdi. U biryoʼlama tus oldi. Bu tuzum xalʼ va ʼokimiyatning, fuʼaro va davlatning oʼilona va uyʼun munosabatlarini yʼäää chiʼardi, xalʼni ʼokimiyatdan, ʼokimiyatni xalʼdan begonalashtirdi.

Bugungi kunda ʼzbekistonda milliy davlatchilik anʼanalarini tiklash va rivojlantirishga aloʼida eʼtibor berilayotganligi tasodifiy emas. Chunki, kengash, maslaʼat, murosayu—madora, sabr—toʻatlilik baʼrikenglik—mamlakatda ijtimoiy muammolarni ʼal etishning va demokratik, ʼuʼuʼiy davlat va fuʼarolik jamiyatini ʼaror toptirishning zaruriy shartidir.

Yuʼorida aytilgan fikrlardan xulosa shuki, demokratiya barcha muammolarni ʼal ʼilib beruvchi sirli kalit yoki "orzudagi jamiyat" emas. Uning totalitarizm va avtoritarizmdan muʼim farʼi shundaki, u jamiyatni tashkil etuvchi ozod va erkin fuʼarolarning irodasi, manfaatlari, eʼtiyojlarini kʼpligi va bir—biriga ʼxshamasligini eʼtirof etgani va bu xilma—xillikni ʼadrlagani ʼolda fuʼarolarga kelishuv, yon bosish, muʼokama, munozaralar uchun rasmiy, ochiʼ, äonuniy yʼllarni ochib berish va kʼpchilikka maʼʼul ʼarorlarni ishlab chiʼishidadir. Demokratik jamiyatda inson yakka ʼokim yoki guruʼ irodasiga kʼra emas, ʼz irodasi va imkoniyatlariga kʼra ʼz ʼayotini ʼuradi va farzandlari ʼamda ʼzining baxti uchun eng avvalo ʼzi zamin yaratadi.

Tayanch tushunchalar

Demokratiya, zamonaviy demokratiya, mumtoz liberalizm demokratiyasi, plyuralistik demokratiya, representativ demokratiya, partisipatorlik demokratiyasi, Sharäona demokratiya.

Mustaʼil ish uchun topshiriʼlar

1. Siyosiy tizimning ʼaysi turi barʼarorroʼ, ʼayotiyroʼ ʼisoblanadi? Nima uchunligini tushuntirib bering.
2. Barʼanday monarxiyani — totalitar, ʼarʼanday respublikani — demokratik tartibotga asoslanadi, deb ayta olamizmi?

ADABIYOʻTLAR

1. Karimov I. A. ʼzbekistonning ʼz istiʼlol va taraʼäiyot yʼli. — T., "ʼzbekiston", 1992.
2. Karimov I. A. ʼzbekistonning siyosiy—ijtimoiy va iʼtisodiy istiʼbolining asosiy tamoyillari. — T., "ʼzbekiston", 1995.
3. Karimov I. A. Amir Temur — faxrimiz, Äururimiz. — T., "ʼzbekiston", 1996.
4. Karimov I. A. ʼzbekiston XXI asr bʼsaÄasida: xavfsizlikka taʼdid, baräarorlik shartlari va taraäiyot kafolatlari. Asarlar, 6—tom, T.: "ʼzbekiston", 1998.
5. Karimov I. A. Tarixiy xotirasiz kelajak yʼä. T.: "ʼzbekiston", 1998.
6. Karimov I. A. Jamiyatimiz mafkurası xaläni—xalä, millatni—millat äilishga xizmat etsin. Asarlar, 7—tom, T.: "ʼzbekiston", 1999.
7. Karimov I. A. ʼzbekiston XXI asrga intilmoäda. Asarlar, 7—tom, T.: "ʼzbekiston", 1999.
8. Karimov I. A. Ozod va obod Vatan, erkin va farovon ʼayot—pirovard maäsadimiz. T.: "ʼzbekiston", 2000.
9. Karimov I. A. Milliy mafkura — kelajak poydevori. Xalä sʼzi. 2000 yil 7—aprel.
10. Karimov I. A. "Donishmand xaläimizning mustaʼkam irodasiga ishonaman". — Fidokor. 2000 yil 8—iyun.
11. Azizzʼjaev A. A. Demokratiya — xalʼ ʼokimiyati demakdir. — T., "Yozuvchi", 1996.
12. Jʼraev N., Fayzullaev T. Taraʼäiyotning "ʼzbek modeli". Jamiyat va boshʼaruv. 1998. 1—son.
13. Temur tuzuklari. — T., "Fan", 1990.
14. Pugachev V. L., Solovev A. I. Vvedenie v politologiyu. M., 1999.
15. Ilin M. V., Melvil A. Yu., Federov Yu. Ye. Demokratiya va demokratizatsiya. Polis. 1996. № 5.
16. Daymond L. Proshla li "tretya volna" demokratizatsii? Polis, 1999, № 1.
17. Melvil A. Yu. Demokraticheskie tranziti. Teoretiko—metodologicheskie i prikladnie aspekti. — M.: 1999.

Reja:

1. Mustamlaka va yarim mustamlakachilikdan ozod bo'lgan davlatlarda siyosiy o'tish davrining zarurligi.
2. O'zbekistonda o'tish davrining boshlanishi va uning o'ziga xos xususiyatlari.
3. O'tish davrida demokratik jarayonlarni shakllantirish asosida fuqarolik jamiyatini o'rishning negizlarini vujudga keltirish jarayonlari.

1. Mustamlaka va yarim mustamlakachilikdan ozod bo'lgan
davlatlarda siyosiy o'tish davrining zarurligi

Mamlakatlar taraqqiyot tajribalari ko'rsatmoqdaki, mustaqillikni o'lga kiritgan davlatlar o'zlarining yuksak darajalariga birdaniga emas, balki ma'lum bir tarixiy bosqichlarni bosib o'tganlar. Ana shu bosqichlarning biridan ikkinchisiga o'tishlarida, albatta, o'z boshlaridan ma'lum bir oraliq bosqichni bosib o'tganlar. Bunday bosqich barcha mamlakatlar uchun umumiy o'ronuniat qisoblanib, politologiyada o'tish davri deyiladi.

Xo'sh, o'tish davri nima uchun umumiy o'ronuniat qisoblanadi? Chunki mamlakatning bir ijtimoiy tuzumdan ikkinchisiga o'tishi juda murakkab jarayon qisoblanadi. Bu davr eskining o'lishi, yangining shakllanishi bilan bog'liqdir. Bu jarayonda taraqqiyot talablariga javob bermayotgan, davlat siyosiy qayoti bilan bog'liq bo'lgan barcha mexanizmlarini tugatib, uning o'rniga taraqqiyot ehtiyojlariga javob beradigan yangi mexanizmlarni shakllantirish jarayonlari kechadi.

O'tish davrining zarurligi va uning o'ta murakkab muammosi – bu eski tuzum, uning tartib o'idalari, an'analar, boshqaruv tizimi, ma'naviy – mafkuraviy salohiyati va dunyoqarashi bilan yashagan aholini tubdan yangi shakllanayotgan tuzumga o'rganish, moslashishi, yana qam aniqroqi, ularni ko'nikishi bilan bog'liqdir.

Bugungi kunda dunyoning taraqqiyotlangan mamlakatlari tajribalari ko'rsatmoqdaki, ular o'anday tarixiy bosqichlarni bosib o'tmasinlar, ularning bugungi yuksak darajaga, aholining farovonligiga erishishlarini ta'minlagan asosiy omil – demokratik taraqqiyot yo'lini tanlaganligi va ega bo'lganidir.

O'tish davri taraqqiyotning aloqida bosqichi emas, balki demokratik tamoyillarga asoslangan jamiyatni vujudga keltirish uchun zarur bo'lgan, zaminlarni tayyorlash uchun zarur bo'lgan oraliq muqolot qisoblanadi.

Ma'lumki, demokratiya faqat moddiy va ma'naviy taraqqiyot omili bo'libgina o'lmasdan, shuning bilan birga, shu jamiyat insonning o'z-o'zini anglatishni, o'adr-o'immagini ta'minlashni qam kafolatlaydi.

Demokratiya tamoyillarni ta'minlagan va taraqqiyotga erishgan bir o'ator mamlakatlarning tajribalaridan ma'lumki, bu jamiyatga o'tishning asosan uchta yo'li vujudga keldi. Ularning birinchisi klassik yo'l qisoblanadi. O'tish davrining bu yo'lining xususiyati shundaki, u uzoq tarixiy davrda amalga oshadi va mamlakat iqtisodiy qayotida xususiy mulkchilik yetakchi o'rin egalaydi. Bu aholining xo'qish irodasidan va moddiy aholining murakkab qolatiga tushishidan o'at'iy nazar, ularni shakllanayotgan tartibga o'rganish va ko'nishga majbur qilib boradi.

Shuning uchun bu yo'lni o'z boshidan kechirgan Ovrupa mamlakatlarida juda katta siyosiy burqonlar, inqiloblilar sodir bo'lgan edi. Bu yo'ldan borgan mamlakatlar 2, –2,5 asrdan iborat bo'lgan o'tish davrida demokratik o'driyatlarni shakllantirdilar va yuksak taraqqiyot darajalariga ko'tarildilar.

O'tish davrining ikkinchisi inqilobiy yo'l qisoblanadi. Uning xarakterli xususiyati shundaki, davlat qayotida vujudga keltirilgan iqtisodiy salohiyat, fan, texnika va texnologiya imkoniyatlari qamda aholi turmush tarzining nisbatan yuqori darajasiga erishilganligi asosida mamlakat siyosiy qokimiyati bir tizimdan ikkinchisiga o'tadi. Ya'ni eski qokimiyat va boshqaruv o'rniga yangisi, xususan demokratik tamoyillarni ta'minlashga yo'naltirilgan qokimiyat o'rnatiladi. Bu o'z navbatida mamlakatning iqtisodiy, ijtimoiy va ma'naviy – ma'rifiy so'qalarining jadal suratlar bilan o'zgarishiga olib keladi. Inqilobiy yo'l uchun asosiy shart shuki, bunda demokratik tamoyillarning bir o'ator kurtaklari, albatta, eski tizim sharoitida shakllanayotgan bo'lishidir. Xech bo'lmaganda ana shu sharoitning vujudga kelishi zarurdir. O'tishning bu yo'lini sobiq jaqon sotsializm tizimiga kirgan Ovrupaning ayrim mamlakatlari o'z boshidan o'tkazmoqdalar. Tq'Äri, ularning ayrimlarida bu jarayon o'ta murakkab kechmoqda. Muqimi, ana shu murakkab qolatlarga o'aramasdan, demokratik jarayonlar rivojlanishi uchun imkoniyatlar vujudga kelmoqda.

O'tish davrining uchinchi yo'li, bosqichma-bosqich yoki evolyusion yo'l qisoblanadi. Uning xarakterli xususiyati shundaki, qokimiyat o'lga o'tgach, uning eski mexanizmlari birdan yo'qotilib yuborilmasdan, asta-sekinlik bilan tugatilib boriladi, ularning o'rniga yangilari vujudga keltiriladi. Siyosiy so'qada amalga oshiriladigan ana shu tadbirlarga mos ravishda yangi iqtisodiy tizim va ma'naviy – mafkuraviy salohiyat shakllantiriladi.

ʔsh nima uchun asta–sekinlik bilan ʔtish zaruriyati tuʔiladi? Chunki, mustaʔillik tufayli ʔtish davri boshlanishi yangi siyosiy tizimning iʔtisodiy zaminlari, xalʔning moddiy darajalari bir tomondan zaif bʔlsa, ikkinchi tomondan eski tuzumga moslashgan bʔladi. Bundan tashʔari xalʔning dunyoʔarashi, moddiy boyliklarni yaratishga bʔlgan munosabatlarida eski tuzum asoratlari kuchli bʔladi. Ana shu sabablarga kʔra, ʔtishning evolyusion yʔlida, eskilaridan □am uddaburonlik bilan foydalaniladi va yangisi vazminlik bilan yaratiladi.

□tishning evolyusion yʔlining ijobiy tomoni shundaki, xalʔni yangi siyosiy va iʔtisodiy □ayotga asta–sekinlik bilan “moslashtirilib” boriladi. Bu esa, jamiyatda sodir bʔlishi mumkin bʔlgan sotsial “portlashlarning” oldini olish, äarama–ʔarshiliklarni bartaraf etib borish imkoniyatini yaratib beradi.

Tajriba kʔrsatmoʔdaki, mustamlaka va yarim mustamlakada bʔlgan mamlakatlarning ʔaysi biri ʔtishning uchinchi, ya'ni evolyusion yʔlini tanlagan bʔlsa, ular ʔz oldiga ʔygan maʔsadlariga erishib kelmoʔdalar. Bunday mamlakatlarning ʔaysi biri ʔz mustaʔilligini ʔlga kiritgandan keyin, yangi jamiyatga ʔtishning inʔilobiy yʔlidan borgan bʔlsalar, ularda katta sotsial “portlashlar” sodir bʔlmoʔda. Buning oʔibatida jamiyat guru□larga bʔlinib, ular ʔrtasida □okimiyat uchun kurashlar sodir bʔlmoʔda va fuʔarolar urushlari vujudga kelmoʔda.

□tishning u yoki bu yʔlini tanlashda umumiy ʔonuniyatlar bilan birga □ar bir mamlakat va millatlarning ʔziga xos xususiyatlarini □isobga olish □am katta amaliy a□amiyatga egadir. Shu ma'noda bironta mamlakatga boshʔa mamlakatlarning tajribalarini aynan tadbiʔ äilib bʔlmaydi. Ammo, ularning barchasi uchun ʔtish davrining zarurligi umumiy ʔonuniyat □isoblanadi.

2. O'zbekistonda qish davrining boshlanishi va uning qiziga xos xususiyatlari

Ўzbekiston siyosiy mustaqilligini Ўlga kiritishning Ўquvchilik asoslarining yaratilishi Oliy Kengashning ikkinchi sessiyasida 20—iyun 1990 yil Ўbul Ўilgan “mustaqillik deklaratsiyasi”ning Ўbul Ўilinishi bilan boshlandi. Uning Ўz siyosiy mustaqilligini tЎla Ўlga olishi, Ўamda yangi jamiyatga Ўtish davri 1991 yilning 31 avgustida Oliy Kengashning navbatdan tashЎari Ўtkazilgan oltinchi sessiyasida “Ўzbekiston Respublikasining davlat mustaqilligini e’lon Ўilish tЎÄrisida” va “Ўzbekiston Respublikasining davlat mustaqilligi tЎÄrisida Oliy Kengash bayonoti”ning e’lon Ўilinishi va “Ўzbekiston respublikasi davlat mustaqilligining asoslari tЎÄrisida”gi Ўonunning Ўbul Ўilinishi Ўzbekistonning amalda Ўz mustaqilligini va siyosiy Ўokimiyatni Ўlga kiritganligi bilan xarakterlanadi.

Ўзбекистоннинг va MD?ning bosh?a davlatlarida yangi jamiyatga ?tish bir ?ator xususiyatlarga ega. Jumladan, ?tish davrining klassik y?lini ?z boshidan kechirgan mamlakatlarning aksariyat ?ismi ?z musta?illigiga t?la ega b?lgan □olatda, yangi jamiyatga ?tish jarayonini amalga oshirgan edilar.□tishning in?ilobiy y?lidan borgan mamlakatlar esa, ja□on sotsializm tizimi barbod b?lishi va ularning musta?il y?lini tanlashi bilan boshlangan edi. Ўzbekiston esa amalda sobi? markazga ?aram □olatidan, musta?illikka erishish bilan ?tish davri boshlangan.

Ўzbekiston uchun siyosiy tashkilotning murakkabligi shunda edi, davlat boshqaruv tizimi va boshqa institutlar sobiq markaz tomonidan vujudga keltirilgan va totalitarizm tizimi qizining tashkilot boshqaruvini yaratgan edi. Bu tizimni bir "zarba" bilan tugatish, yana boshqaruvni qizni qizni bugun qizni qizni, ertaga ular asosida demokratik jamiyatga o'tirish mumkin emas edi. Chunki totalitarizm tizimi qizni kuch sifatida qizni ta'sirini barcha so'zlariga o'tkazib, jamiyatda amalda sistemaga aylangan edi. Bundan tashqari aqolining boshqaruv totalitarizm illatlaridan qizilishi yangi dunyoqarash va tartibotlarga qiznikib borishini ta'minlash murakkab edi. Boz ustiga mustaqillikning dastlabki yillarida qizlik boshqaruviga tushib qizilish xavfi butunlay tugamagan edi.

Ana shunday vaziyatda demokratik jamiyatga qiziqish eng ma'bul y'lini tanlash zarur edi. Respublikamiz prezidentining bu murakkab o'latdan chi'ib ketish borasida tanlagan evolyusion y'li q'zining t'Äri ekanligini q'tqan davr ichida amalga oshirilgan ishlar natijalari tasdiqladi.

O'zbekistonda tanlangan evolyusion y?lning muvaffaqiyati shundaki, unga binoan ?tish davri boshlangan paytda davlat ?okimiyatining ayrim mexanizmlaridan, ayni?sa uning ?adrlar salo?iyatidan ?am unumli foydalanildi. Bu esa yangi ?urilmo?chi b?lgan demokratik jamiyatning ?adrlarini va davlat ?okimiyati mexanizmlarini vazminlik bilan asta – sekin shakllantirish imkoniyatini berdi.

O'zbekistonda ?tish davrida amalga oshirilishi zarur b?lgan vazifalar k?lami t?Äri belgilab olindi. Otish davri shuning uchun □am umumiy ?onuniyatki, u eski umri tugagan jamiyat asoratlariga bilan yangi ?urilmo?chi b?lgan jamiyat bar□am beradi. Otish davrida yangi jamiyatning mexanizmlari va asoslari vujudga keltiriladi. Xususan, siyosiy so□ada bu davrda eski davlat □okimiyati va bosh?aruv tizimi tugatiladi, yangi jamiyatning □u?u?iy bazalari vujudga keltiriladi va shu asosda davlat □okimiyati va bosh?aruv tizimi shakllantiriladi: I?tisodiy so□ada, demokratik jamiyatning asosiy sharti b?lgan eski i?tisodiy tizim tugatiladi. Insonning manfaatlariga xizmat ?iluvchi, uning ?obiliyatini yuzaga chi?aruvchi va erkin faoliyat kursatishni ta'minlovchi bozor munosabatlariga ?tishning shart – sharoitlari, □u?u?iy asoslari yaratiladi va asta – sekin ularni real □ayotga tadbi? äilish amalga oshiriladi. Ma'naviy – mafkuraviy so□ada □am tub ?zgarishlar amalga oshiriladi. Jumladan eski tuzumga xizmat ?ilgan, insonlarning ongi va ?albiga z?ravoronlik bilan kiritilgan totalitar mafkura va dunyo?arashdan ozod b?linadi va yangi demokratik jamiyatning ma'naviy – mafkuraviy salo□iyati vujudga keltiriladi. Jamiyatda turli fikrlilik tamoyilining ustivor b?lishiga erishiladi.

K?rinib turibdiki, ?tish davri ni□oyatda murakkab bos?ich □isoblanadi. Uning mo□iyati va vazifalarini teran anglash, □amda shu asosida faoliyat k?rsatish kutilgan ma?sadga erishishning garovi □isoblanadi.

Mamlakatimizda ?tish davrida va amalga oshirilishi zarur b?lgan vazifalar izchillik bilan real □ayotga tadbir? āilino?da. Eng asosiysi, demokratik jamiyatga ?tish uchun zarur b?lgan ?tish davrining birinchi navbatdagi asosiy vazifalari va ikkinchi navbatdagi vazifalar y?nalishlari t?Āri belgilab olindi. Ular mav□um □ayollar asosida emas, balki prezident tomonidan ishlab chi?ilgan ani? konseptual nazariyalar asosida amalga oshirilmo?da. Ayni?sa bu konsepsiyadagi davlatning bosh islo□otchilik roli zarur ekanligining ilmiy asoslanishi juda katta amaliy a□amiyatga ega b?ldi. Chunki ?tish davrida davlat jamiyat □ayotining jilovini ?'yib yuborishi ?lga kiritilgan musta?illikni □am xavf ostiga ?'yishi mumkin edi.

Davlat mamlakatda amalga oshiriladigan islo $\square$ otlarga boshchilik qilmas ekan, mamlakatda guru $\square$ bozlik, manfaatlarni qimoya qilish ba $\square$ onasida turli ziddiyatlarning vujudga kelish xavfi mavjud bo $\square$ lishi ham mumkin edi. Bunday holat MD $\square$ mamlakatlarning k $\square$ pchiligida sodir bo $\square$ lganligi fikrimizga yor $\square$ in misol ko $\square$ isoblanadi.

Bundan tashqari, demokratik jamiyatning vujudga kelishi davlatning "y?ä" b?lishi emas, balki uning mexanizmlarining tabiiy ishlash tizimiga ?tishini bildiradi. Shu ma'noda □am ?tish davrida uning islo□otlarda ?rni va rolining sa?lanib ?olishi mamlakatda sodir b?lishi mumkin b?ladigan turli salbiy □olatlarning oldini olish uchun amaliy a□amiyatga ega b?ldi.

Ўzbekistonda tanlangan tishning evolyusion yʻli bugungi kunda juda katta nazariy va amaliy ahamiyatga egadir. Shuning uchun ham uni jamoaning kengina mamlakatlari tomonidan qoʻllaniladigan va ular uchun maʼbul boʻlgan tomonlarini qabul qilmoqda.

3. Oʻtish davrida demokratik jarayonlarni shakllantirish asosida fuqarolik jamiyatining negizlarini vujudga keltirish yʻllari

Demokratik jamiyat xalqning iqtisodiy faoliyatida ishtirok etishini taʼminlashga qaratilgan. Ammo, bu vazifani osonlik bilan amalga oshirib boʻlmaydi. Chunki yuqorida taʼkidlanganidek, eski tuzum asoratlaridan foydalanish va yangi jamiyatning qurʻilishi, iqtisodiy bazalarini va maʼnaviy – mafkuraviy salohiyatini vujudga keltirish, hamda demokratik jarayonlarning boshlanishiga erishish katta faol meʼnat qilishni talab etadi.

Ayniqsa, demokratik jarayonlarni amalga oshirilishida izchillik talab etilishini esda saqlash lozim. Chunki demokratik jamiyat qonunlar ustivorligini taʼminlash bilan belgilanadi. Qonunlar buzilgan, ular nazar – pisand qilinmagan qar qanday oqatlarda demokratiya boʻlmaydi, balki zʻravonlik vujudga keladi.

Demokratik jamiyat uchun zarur boʻlgan barcha imkoniyatlar tish davrida yaratiladi. Barcha sohalarda demokratik tamoyillar bosqichma – bosqich amalga oshiriladi.

Shuni alohida taʼkidlash lozimki, tish davrining muqimlatini va vazifalarining amalga oshirganlik darajalarini mamlakatda demokratiyaning umum eʼtirof etilgan tamoyillarning qay darajaga erishganligi belgilab beradi.

Demokratik jamiyat ham qz navbatida fuqarolik jamiyatiga tishning muqim sharti qisoblanadi. Fuqarolik jamiyati insoniyatning ideali boʻlib, u siyosiy qarashlar tarixida alohida qinni egallab kelmoqda.

Fuqarolik jamiyati tʻÄrisida Aristotel va Platon, Kant, Gegel qz asarlarida fikrlarini bayon etganlar. Jumladan Aristotel jamiyatni boshqarishda uning qonuniy asoslariga asosiy eʼtiborni qaratgan.

Buyuk bobomiz Abu Nasr Farobiy davlat va jamiyatni boshqarish masalalarini taqil qilgan. Xususan u qzining “Fozil odamlar shaqiri” asarida faoliyatning tuzilishi tʻÄrisida, fozillik va joqillik sabablari, fozillar shaqiri iqtisodiy, uning fazilatlarini tʻÄrisida qimmatli fikrlarni bildirgan.

Adolatli jamiyat va uni boshqarish masalalari Amir Temur, Mirzo Uluqbek, Zaqiriddin Muqammad Bobur va Alisher Navoiy ham qz asarlarida keng eʼtiborlarini qaratganlar.

Ularning bildirgan fikrlari fuqarolik jamiyatini qurishda katta ahamiyatga molikdir.

Mustaqillik yillarida Ўzbekistonda demokratik jarayonlarni rivojlantirish asosida mamlakatimizda fuqarolik jamiyatini qurish borasida nazariy va amaliy ishlar bajarildi. Shu jumladan fuqarolik jamiyatining muqimiyati va uni rivojlantirish masalalari tʻÄrisida Prezident I.A. Karimov tomonidan bildirilgan fikrlari muqimiyati jiqtididan teran va juda boy, qayotiyligi bilan alohida ahamiyatga molikdir. U Ўzbekistonning fuqarolik jamiyatini qurishga intilayotganligini taʼkidlab, bu jamiyatning maʼnosini xarakterlab: “buning maʼnosi shuki, davlatchiligimiz rivojlana borgan sari boshqaruvning turli xil vazifalarini bevosita xalqa topshirish, yaʼni qzini – qzi boshqarish organlarini yanada rivojlantirish demakdir”, – deb kʻrsatdi.

Fuqarolik jamiyati qurilishi jarayonida davlat ikki xil yʻl bilan, yaʼni jamiyat qayotining qonuniy asoslarini yaratish, hamda qatʻiy nazorat qratish orqali yaratuvchilik ishlarini amalga oshirishga shart – sharoit tayyorlab beradi. Fuqarolik jamiyatida davlat iqtisodiyati va boshqaruv organlari umummilliy manfaatlariga daxldor eng muqim vazifalarnigina amalga oshiradi. Mudofaa, davlat xavfsizligi, tashqi siyosat, pul – moliya va soliqtizimini shakllantirish, qonunchilikni rivojlantirish shular jumlasidandir.

Ўzbekistonda demokratik jarayonlarni takomillashtirish va fuqarolik jamiyatini qurishda qz – qzini boshqarishning eng muqim imkoniyatlaridan biri boʻlgan maqallaning roli niqoyatda kattadir. U qzbek xalqining eng muqim qadriyatlarga aylangan va milliy davlatchiligimiz rivojlanishiga qzining katta taʼsirini kʻrsatib kelmoqda.

Demokratik jamiyatni qurish jarayoni va jamiyat ijtimoiy tuzilishida, ijtimoiy guruq va qatamlar, milliy munosabatlar, oila – turmush munosabatlarida ham muayyan qzgarishlar bilan xarakterlanadi. Davlatning qrni va mavqiega yangicha qarashning amalda joriy etilish bilan ijtimoiy munosabatlarda inson va umuminsoniy tamoyillar, qadriyatlarga alohida ahamiyat berila boshlandi. Siyosiy, iqtisodiy va moliyaviy isloqlar ijtimoiy munosabatlarda ham demokratik tamoyillarning ustivorligi taʼminlanadi.

Xuddi ana shu qzgarishlarni izchillik bilan amalga oshirish orqali fuqarolik jamiyatiga qtila boriladi.

Fuqarolik jamiyati inson va davlat qrtasidagi munosabatlarda inson manfaatlarining ustivorligi tamoyiliga asoslanadi. qar qanday qonun qarakat soqasidan qatʻiy nazar, ishlab chiqilayotgan va muqokama etilayotgan paytida, shuningdek, uni amalda taʼminlashda inson manfaatlarini, qurʻilishlariga qanchalik mos tushish darajasiga qarab, qurʻilish davlatga erishish mumkin. Fuqarolarning qonun bilan yashashi qayotiy zaruriyatga aylanishi va jamiyat qayotining tabiiy ishlash tizimi vujudga kelishi fuqarolik jamiyatining asosiy mezonlaridan biri sifatida vujudga keladi.

O'zbekistonda demokratik tamoyillarning shakllanib borayotganligi mamlakatimizda fuqarolik jamiyatini qurish uchun mustahkam zamin tayyorlamoqda. Mustaqillik yillarida davlat hokimiyati tizimini, iqtisodiy va ma'naviy – ma'rifiy sohalarda demokratik jarayonlarni rivojlantirish taraqqiyotimizni ta'minlashning asosiy omiliga aylandi. Ularni izchillik bilan davom ettirish esa fuqarolik jamiyatini qurish imkoniyatini yaratadi.

Tayanch tushunchalar

Mustamlaka, yarim mustamlaka, qish davri, qish davrining: klassik (an'anaviy), inqilobiy evolyusion shakllari, umumiy qonuniyat. Eskinining qishi va yangining paydo bo'lishi, O'zbekistonning evolyusion y'li, O'zbekistonda qish davri, totalitarizm, demokratiya, MDQ davlatlari, davlat bosh islohotchi, mahalla, fuqarolik jamiyati, qonun ustivorligi.

Mustaqil ish uchun topshiriqlar

1. Qish davri nima uchun hamma mamlakatlar uchun umumiy qonuniyat hisoblanadi?
2. Demokratik jamiyatga qishning nechta y'li bor va ular qanday xususiyatlarga ega?
3. Mustaqil O'zbekistonda qish davri qachon va qanday hujjatlarning qabul qilinishi bilan boshlangan?

ADABIYOTLAR

1. Karimov I. A. O'zbekistonning qz istiqbol va taraqqiyot y'li. T., "O'zbekiston", 1992 y.
2. Karimov I. A. Yangi uy qurmay turib, eskisini buzmay. – qarang: O'zbekiston: milliy istiqbol, iqtisod, siyosat, mafkura. T., "O'zbekiston", 1993 y.
3. Karimov I. A. O'zbekistonning siyosiy – ijtimoiy va iqtisodiy istiqbolining asosiy tamoyillari. T., "O'zbekiston", 1995 y.
4. Karimov I. A. O'zbekiston XXI asr b'sa'sida xavfsizlikka taqqid, barqarorlik shartlari va taraqqiyot kafolatlari. T., "O'zbekiston", 1998 y.
5. O'zbekiston XXI asrga intilmoqda. T., O'zbekiston, 2000.
6. Karimov I. A. Amir Temur – faxrimiz, qururimiz. T., "O'zbekiston", 1996 y.
7. Karimov I. A. Tarixiy xotirasiz kelajak y'ä. T., "Sharq", 1998 y.
8. Karimov I. A. O'zbekiston XXI asrga intilmoqda. T., "O'zbekiston", 1999 y.
9. Aristotel. Politika. Soch. T. Ch. M. Misl, 1983 y.
10. Abu Nasr Farobiy. Fozil odamlar shaqqri. T., Xalq merosi, 1993 y.
11. M. Bobur. Boburnoma. T., 1989 y.
12. Nizomulmulk. Siyosatnoma yoki siyarulmulk. T., "Adolat", 1997 y.
13. Temur tuzuklari. T., 1991 y.
14. Otamurodov S., Ergashev I., Akromov Sh., qodirov A. Politologiya (qäuv qlanmasi). T., "O'zbekiston", 1999 y, 220 – 249 betlar.

Reja:

1. Bokimiyat tushunchasi.
2. Bokimiyatning tuzilishi va k?rinishlari.
3. Bokimiyatning legitimligi va turlari.

1. Bokimiyat tushunchasi

Bokimiyat tushunchasi siyosiy fan kategoriyalari tizimida markaziy ?rinni egallaydi. Energiya tushunchasi fizikada, pul tushunchasi i?tisodiy nazariyada ?anday ?rinni egallasa, bu tushuncha □am siyosiy fanda xuddi shunday ?rinni egallaydi.

Bokimiyat – eng sirli, murakkab va k?p ?irrali ijtimoiy □odisadir. Uni tushuntirishda ilmiy adabiyotlarda xilma–xil yondoshuvlar, tal?inlar, ta’riflar mavjuddir. Biz ?uyida □okimiyat tushunchasiga oid eng mu□im yondoshuvlarni k?rib chi?amiz.

1. Bokimiyatning keng tar?algan ta’riflaridan biri –pozitiv –sotsiologik tal?indir (nemis sotsiologi M. Veber). Bu tal?inda □okimiyat biror individning muayyan ijtimoiy sharoitda bosh?a individga ?zining irodasini ?tkazish ?obiliyati sifatida tushuniladi. ?okimiyat munosabatlarining asosini ?zaro ta’sir doirasiga kiritish munosabatlari tashkil etadi. Bunday munosabatlar □okimiyat sub’ekti va ob’ekti ?rtasida ?aror topadi.

2. Bokimiyatning teleologik (ma?sad nu?tai nazaridan) tal?ini (B. Rassel). Bu tal?inda □okimiyat muayyan ma?sadga erishish, k?zda tutilgan natijalarga ega b?lish ?obiliyati sifatida tavsiflanadi. ?is?a ?ilib aytganda, □okimiyat – bu k?zlangan ma?sadlarni ruyobga chi?arishdan iboratdir.

Teleologik ta’rifda □okimiyat keng ma’noda tal?in etiladi. Bunda □okimiyat nafa?at kishilar ?rtasidagi munosabatlarni, balki insonning atrof –mu□it bilan, tabiat bilan ?zaro alo?alarini □am ?z ichiga ?amrab oladi.

3. Bixevioristik tal?in. Bu tal?inda □okimiyat sub’ekt xul? –atvorining maxsus turi sifatida olib ?araladi. Bunda birovlar buyuradilar, bosh?alar esa b?ysunadilar.

Bixevioristik yondoshuv □okimiyatni tushunishni individuallashtiradi, uni real shaxslarning ‘zaro □arakatidan iborat deb ?araydi.

Bokimiyatning keng tar?algan bixevioristik tal?inini amerika olimi G. Lassuel taklif etgan. U □okimiyatning paydo b?lishi uchun dastlabki impulsni individga insonga xos b?lgan □okimiyatga intilishlik (iroda) va “siyosiy energiyaga” egalik ?ilishlik beradi, deb □isoblaydi. Inson □okimiyatda □ayotni yaxshilash: boylik, obr? orttirishni, erkinlikka, xavfsizlikka va □okazalarga erishish vositalarini k?radi.

Shu bilan birga, □okimiyat – bu uni egallash bilan □uzurlanishga imkon beradigan ma?sad □amdir. Siyosiy □okimiyat siyosiy kuchlar intilishlarining t?anashuvi, balansi, muvozanati sifatida ?aror topadi. Siyosiy kuchlar muvozanatining buzilishi esa jamiyatda in?irozlar va ixtiloflarga olib keladi.

4. Bokimiyatning psixologik tal?ini (Z. Freyd, K. Gustav Yung, K. Xorni). Bu tal?in □okimiyatni real individlarning xul? –atvori sifatidagi bixevioristik tushunishdan kelib chi?ib, ushbu xul? –atvorning sub’ektiv tomonini, kishilar ongi va ru□iyatida ildiz otgan □okimiyatning manbaini ochib tashlashga urinib k?radi. Bu xildagi eng k?zga k?ringan y?nalishlardan biri –psixozanalizdir. U □okimiyatga intilishni va ayni?sa uni egallashni jismoniy yoki ma’naviy zaiflikni sub’ektiv kompensatsiya ?ilish vazifasini bajaradigan psixik energiya sifatida tal?in etadi. ?okimiyat irodalarning ?zaro □arakati –birovlarning buysunishga, bosh?a birovlarining “Ixtiyoriy ?shilishga” tayyorgarligi sifatida vujudga keladi. Freydning e’tirof etishicha, inson psixikasida shunday tuzilmalar borki, ular shaxsiy □imoyalanganligi va tinchligi uchun ?ullik erkinligini afzal k?rishga moyillik tu?diradi.

Umuman, psixologik yondoshuv □okimiyat mexanizmlari motivlarini buyru? berish –itoat etish munosabati sifatida ochib berishga yordam beradi.

5. Bokimiyatning tizimli tal?ini. Bu tal?in □okimiyatning bixevioristik va psixologik ta’riflaridan far? äiladi. Agar bu ikki y?nalish real kuzatishlarga tayanib □okimiyatni tushunishda ?uyidan yu?origa, individlardan jamiyatga ?arab borishni talab ?ilsa, tizimli usul esa □okimiyatni individual munosabatlardan emas, balki sotsial tizimdan □osil b?lganligidan kelib chi?adi. U □okimiyatni tizimning ?abul ?ilgan jamoa ma?sadlarini r?yobga chi?arishga yunaltilgan majburiyatlarni uning elementlari tomonidan bajarilishini ta’minlash ?obiliyati sifatida olib ?araydi. Tizimli yondoshuvning ayrim vakillari (K. Doych, N. Luman) □okimiyatni guru□iy ixtiloflarni tartibga soladigan va jamiyatning birlashishini ta’minlashga imkon beruvchi sotsial muomala vositasi sifatida ifodalaydi.

6. Bokimiyatning tuzilmaviy –funktional tal?ini (amerika sotsiologi T. Parsons). Bu tal?in □okimiyatni teng b?lmagan sub’ektlarning munosabati, sotsial tashkilotning xususiyati sifatida, insonlar birligining ?zini ?zi tashkil etish, uyushtirish, safarbar ?ilish uslublari sifatida olib ?araydi. Insonning jamoa b?lib yashashini, k?p kishilarning birgalikdagi □ayotini □okimiyatsiz tasavvur äilib b?lmaydi. Jamiyat turli elementlardan iborat b?lgan yaxlitlikdir. Uning ?zi ?uyidan yu?origa ?arab tuziladi, bosh?aradigan va ijro etuvchi sotsial rollarni taba?alashtiradi. ?okimiyat – bu resurslarni,

ta'sir k?rsatish vositalarini safarbar ?ilishga imkon beruvchi sotsial ma?omlar, rollarning xususiyatidan iboratdir. Bosh?acha ?ilib aytganda, □okimiyat – ra□bar lavozimlarni egallash va muayyan funksiyalarni bajarish bilan bo?li? faoliyatdir. Ra□bar lavozimlar esa o?ilona va noo?ilona chora – tadbirlar, ra?batlantirish va jazolash yordamida kishilarga ta'sir ?ilish imkonini beradi.

7. Relyatsion (fr. – munosabat) ta'rif. Bu ta'rif □okimiyatni ikki sherik ?rtasidagi munosabat sifatida olib ?araydi. Bunda ulardan biri ikkinchisiga belgilovchi ta'sir k?rsatadi. Bu □olda □okimiyat uning sub'ekti va ob'ektining ?zaro xarakati sifatida namoyon b?ladi, sub'ekt muayyan vositalar yordamida ob'ektni nazorat ?iladi.

□okimiyatning eng mu□im tal?inlari, yondoshuvlari ana shulardan iboratdir. Bu tal?inlar bir – birini t?ldiradi va boyitadi. Ularga di?aat e'tiborni ?aratish □okimiyat nazariyasini chu?ur va □ar tomonlama ?rganishning zarur shartidir.

2. □okimiyatning tuzilishi va k?rinishlari

□okimiyat – yaxlit va bir butun ijtimoiy □odisadir. Bu esa uning muayyan tarkibiy ?ismlardan tashkil topganligini inkor etmaydi.

□okimiyat – bir ?ator tuzilmalardan iborat b?lgan ijtimoiy □odisadir. Uning tarkibiga sub'ekt, ob'ekt va resurslar kiradi.

□okimiyatning asosiy tarkibiy ?ismlaridan biri – sub'ekt (aktor) dir. U □okimiyatning bevosita tashuvchisidir.

Sub'ekt – □okimiyatning faol, y?naltiruvchi ?ismidir. U alo□ida inson, sotsial guru□, kishilarning birligi, misol uchun xal? yoki ja□on □amjamiyati, davlat institutlari, siyosiy partiyalar b?lishi mumkin. Biro?, □ar ?anday inson □okimiyatning sub'ekti b?lavermaydi. U □okimiyat sub'ekti b?lishi uchun ?ator sifatlariga ega b?lishligi zarur. Avvalambor, bu □okimlikka □o□ish – istak, k?rsatmalar yoki buyruqlarda k?rinadigan □okimlik ?ilish irodasidir. K?pchilik kishilar □okimiyatga egalik ?ilishdan ru□iy ?oni?ish □is etmaydilar. Ular uchun □okimiyat ?z – ?zidan boylik □isoblanmaydi. K?plar agar □okimiyat turli imtiyozlarni olish uchun keng imkoniyatlar ochib bermaganda umuman ra□barlik lavozimlaridan va ular bilan bo?li? b?lgan ma'suliyatdan ?zlarini olib ?ochgan b?lur edilar. Ular uchun □okimiyatga intilish instrumental xarakterga ega, ya'ni bosh?a bir ma?sadlarga erishish vositasi b?lib xizmat ?iladi.

□okimiyat sub'ekti ra□barlik ?ilishga □o□ish ista? va mas'uliyatni ?z b?yniga olishlikdan tash?ari u bilimdon b?lishi, ishning ma'no – mazmunini, ?l ostidagilarning □olati va kayfiyatini bilishi, resurslardan foydalana olishi, obr? – e'tiborli b?lishi darkor. Jamiyat uchun □okimiyat sub'ektining uyush?o?ligi mu□im a□amiyatga ega. Albatta, □okimiyatning real tashuvchilarini ushbu sifatlar bilan bir xil darajada ta'minlangan deb b?lmaydi.

□okimiyatning sub'ektlari murakkab, k?p darajali xarakterga egadirlar. Uning boshlan?ich aktorlari – individlar va ijtimoiy guruqlar, ikkinchilari – siyosiy tashkilotlar, eng yu?ori darajadagi sub'ektlari – siyosiy elitalar va yetakchilardir. Ushbu darajalar ?rtasidagi alo?alar doimo bir tekisda va silliq b?lavermaydi. Bu alo?alar buzilishi □am mumkin. Masalan, yetakchilarning ommadan, xatto ?zining partiyasidan □am uzilib ?olish □ollari □am tez – tez uchrab turadi.

□okimiyat sub'ekti ob'ekt bilan ?zaro munosabatlarida birinchi darajali rol ?ynaydi. U □okimiyat munosabatlarini k?rsatmalar (buyru?) or?ali ifodalaydi. Bu k?rsatmalarda □okimiyat ob'ektning xul? – atvori, buyru?ni bajarganlik yoki bajarmaganlik uchun ra?batlantiruvchi va jazolash choralari k?zda tutiladi. Ijro etuvchilarning munosabati buyru?dagi mavjud talablarning xarakteriga k?p ji□atdan bo?li? b?ladi.

Ob'ekt – □okimiyatning ikkinchi mu□im elementidir. U □okimiyat sub'ekti ?arorlarining bevosita bajaruvchisidir. Ob'ekt □am, xuddi sub'ekt singari □okimiyatning ajralmas tarkibiy ?ismidir. Bu elementsiz □okimiyatni tasavvur etib b?lmaydi. □okimiyat ob'ektini ?uyidagilar: individ, sotsial guru□, sinf, jamiyat tashkil etadi.

□okimiyat ob'ektining sifati, faolligi jamiyatning siyosiy madaniyati bilan belgilanadi. Bu madaniyat ?anchalik yu?ori b?lsa mustabid tuzumga e□tiyoj shunchalik kam b?ladi.

□okimiyatning asosini yoki manbaini resurslar tashkil etadi. Bu resurslar □okimiyat sub'ekti tomonidan □okimiyat ob'ektiga ilgari surilgan vazifaga erishish ma?sadida ta'sir k?rsatish uchun foydalaniladi. Resurslar kishilarni ra?batlantirish, jazolash yoki ishontirishda ?llanilishi mumkin.

□okimiyat resurslari □ilma – xildir. Ular ilmiy adabiyotlarda bir necha turlarga, avvalambor utilitar, majburlovchi va me'yoriy resurslarga b?linadi.

Utilitar resurslar – bu kishilarning kundalik e□tiyojlari va talablarini ?ondirish bilan bo?li? b?lgan moddiy va bosh?a ijtimoiy vositalardir. Bu vositalardan kishilarni ra?batlantirish uchun □am, jazolash uchun □am foydalaniladi.

Majburlovchi resurslar – bu ma'muriy jazolash bilan bo?li? b?lgan vositalardir. Bu vositalardan odatda utilitar resurslar ish bermay ?olgan paytda foydalaniladi. Bunga i?tisodiy sanksiyalardan xayi?maydigan (ish tashlovchilar) ishtirokchilarini sudda ta'?ib etishni misol ?ilib k?rsatish mumkin.

Me'yoriy resurslarga – insonning ichki dunyosi, ?adriyatlar va xul? – atvoriga ta'sir k?rsatuvchi vositalar kiradi. Ular b?ysunuvchilarga ra□bar va ijro etuvchilar manfaatlarining umumiyligini

tushuntirishiga, $\square$ okimiyat sub'ekti xarakatlarining ma'ullanishini, uning talablari $\square$ abul $\square$ ilinishini ta'minlashga cha'irilgandir.

Ilmiy adabiyotlarda $\square$ okimiyatning resurslarini inson va jamiyat faoliyatining mu $\square$ im so $\square$ alari – siyosiy– $\square$ u $\square$ u $\square$ iy, i $\square$ tisodiy, sotsial, madaniy–axborot, kuch ishlatuvchi so $\square$ alarga binoan turkumlashtirish $\square$ am keng tar $\square$ algandir.

Siyosiy– $\square$ u $\square$ u $\square$ iy resurslar – bu ijtimoiy tartibni, xavfsizlikni, bar $\square$ arorlikni, fu $\square$ arolarning tinch–osoyishtaligini, jamiyatning yaxlitligi va bir butunligini ta'minlovchi vositalardir. Bu vositalarga dasturiy $\square$ ujjatlar, Konstitutsiya, $\square$ onunlar va ularni ishlab chi $\square$ ish, $\square$ abul $\square$ ilish va amalga oshirish bilan bo $\square$ li $\square$ b $\square$ lgan muassasalar kiradi.

I $\square$ tisodiy resurslar – bu ijtimoiy va xususiy ishlab chi $\square$ arish va ist'emol $\square$ ilish uchun zarur b $\square$ lgan moddiy boyliklar, ularning umumiy ekvivalenti sifatida pullar, texnika, unumdor yerlar, yerosti $\square$ azilma boyliklari va $\square$ okazolardir.

Sotsial resurslar – sotsial stratifikatsiyadagi sotsial ma $\square$ om yoki rang, $\square$ rinning amalga oshirilishi yoki pasayishi $\square$ obiliyatidir. Bu resurslar $\square$ isman i $\square$ tisodiy resurslarga mos keladi. Masalan, daromad va boylik i $\square$ tisodiy resurslar b $\square$ lishi bilan birga sotsial ma $\square$ omni $\square$ am tavsiflaydi. Biro $\square$, sotsial resurslarga lavozim, obr $\square$, ma'lumot, medisina xizmati, ijtimoiy ta'minot kabi k $\square$ rsatkichlar $\square$ am kiradi.

Madaniy–axborot resurslari – bilim va axborot, $\square$ amda ularni olish va tar $\square$ atish vositalari: fan va ta'lim muassasalari, ommaviy axborot vositalari va bosh $\square$ alardir. Tani $\square$ li amerika olimi O. Tofflarning e'tirof etishicha, XX asr oxiri – XXI asrning boshlarida bilim va axborot $\square$ okimiyatning mu $\square$ im resursiga aylanadi. $\square$ ozirgi kunda postindustrial mamlakatlarda bilim va axborot $\square$ okimiyat amal $\square$ ilishining belgilovchi omiliga aylangandir. An'anaviy kuch va boylik $\square$ zining ilgirigi ta'sirini y $\square$ äotmo $\square$ da. Kim bilim va informatsiyaga ega b $\square$ lsa, $\square$ sha chinakamiga $\square$ ukmronlik $\square$ iladi.

Kuch ishlatuvchi resurslar – bu $\square$ urol–yaro $\square$, jismoniy majburlovchi muassasalar va buning uchun maxsus tayyorlangan kishilardir. Ularning $\square$ zagini armiya, polisiya, xavfsizlik xizmati tashkil etadi. Resurslarning mazkur k $\square$ rinishlari $\square$ okimiyatning azaldan eng samarali manbai $\square$ isoblangan. Sababi, uning foydalanishi insonni oliy $\square$ adriyatlar – $\square$ ayotdan, erkinlik va mol–mulkdan ma $\square$ rum $\square$ ilishga $\square$ odirligidir. $\square$ okimiyatning turli resurslari odatda uning sub'ektlari, avvalo davlat idoralari tomonidan kompleks ravishda $\square$ llaniladi.

Demografik resurslar – $\square$ okimiyatning maxsus resurslaridir. Bu resurs bosh $\square$ a resurslarni ishlab chi $\square$ aruvchi universal, k $\square$ p funksiyali resursdir. Inson – moddiy boyliklarning yaratuvchisi, askar va partiya a'zosi, bilim va axborotning egasi va tar $\square$ atuvchisidir. Shaxs $\square$ zining k $\square$ p sonli $\square$ irralaridan birida – birovning irodasini amalga oshiruvchi vosita sifatida foydalanilganda $\square$ okimiyatning resursi b $\square$ lib yuzaga chi $\square$ adi. Umuman, inson nafa $\square$ at $\square$ okimiyatning resursi, balki uning sub'ekti va ob'ektidir.

$\square$ okimiyat – boy va xilma–xil shakllarda, darajalarda k $\square$ rinadigan ijtimoiy $\square$ odisadir. Bu k $\square$ rinishlar ilmiy adabiyotlarda $\square$ anday resurslarga asoslanishiga k $\square$ ra, siyosiy, i $\square$ tisodiy, sotsial, madaniy–axborot, majburlovchi $\square$ okimiyatlarga ajratiladi.

$\square$ okimiyatning eng asosiy va $\square$ ziga xos k $\square$ rinishlaridan biri – siyosiy $\square$ okimiyatdir. U jamiyat $\square$ ayotida alo $\square$ ida $\square$ rinni egallaydi. Bu shu bilan belgilanadiki, siyosiy $\square$ okimiyat jamiyat va davlat $\square$ ayotini bir butunligicha va yaxlitligicha $\square$ amrab oladi, uni y $\square$ naltiradi va tartibga soladi, $\square$ okimiyatning bosh $\square$ a barcha k $\square$ rinishlarini birlashtiradi, ularni xal $\square$ manfaatlariga b $\square$ ysundiradi. Siyosiy $\square$ okimiyatsiz $\square$ ayotni tasavvur etib b $\square$ lmaydi. U siz jamiyatda tartibsizlik, bosh–boshdo $\square$ lik, $\square$ zboshimchalik boshlanadi. Shuning uchun $\square$ am siyosiy $\square$ okimiyatning asosiy ma $\square$ sadi – ijtimoiy va davlat $\square$ ayotini tartibga solish, bosh $\square$ arishdir.

Siyosiy $\square$ okimiyat – u yoki bu vosita: obr $\square$, $\square$ u $\square$ u $\square$, z $\square$ rlik yordamida xal $\square$ irodasini amalga oshirish kishilarning faoliyati, xul $\square$ –atvoriga belgilovchi ta'sir k $\square$ rsatish $\square$ obiliyati va imkoniyatidir.

Siyosiy $\square$ okimiyat $\square$ ator xususiyatlarga ega. Bu xususiyatlar $\square$ uyidagi belgilarda $\square$ z ifodasini topadi:

- 1) legitimligi ya'ni, davlat mi $\square$ yosida kuch ishlatishdan foydalanishning legalligi;
- 2) $\square$ ar $\square$ anday bosh $\square$ a $\square$ okimiyat uchun $\square$ arorlarning majburiyligi, istagan ijtimoiy jarayonlarga ta'sir k $\square$ rsata olishligi. Siyosiy $\square$ okimiyat $\square$ udratli korporatsiyalar, OAV va bosh $\square$ a muassasalarning ta'sirini $\square$ onunga zid b $\square$ lsa, cheklashi yoki ularni umuman tugatishi mumkinligi;
- 3) ommaviyligi, ya'ni umumiyligi va shaxssizligi. Buning ma'nosi shuki, siyosiy $\square$ okimiyat mayda, kontakt guru $\square$ larda mavjud b $\square$ ladigan shaxsiy $\square$ okimiyatdan far $\square$ li $\square$ laro $\square$, $\square$ u $\square$ u $\square$ yordamida barcha fu $\square$ arolarga butun jamiyat nomidan murojaat $\square$ ilishligi;
- 4) bir markazligi, $\square$ arorlar $\square$ abul $\square$ ilish yagona markazining mavjudligi. Bozor i $\square$ tisodiyotiga asoslangan demokratik jamiyatda siyosiy $\square$ okimiyatdan far $\square$ äila turib i $\square$ tisodiy, sotsial va ma'naviy–axborot $\square$ okimiyatning k $\square$ p markazligi. Bunda k $\square$ plab musta $\square$ il mulkdorlar, OAV, ijtimoiy fondlar va bosh $\square$ alarning mavjud b $\square$ lishligi;
- 5) resurslarning xilma–xilligi; siyosiy $\square$ okimiyatning nafa $\square$ at majburlovchi, balki i $\square$ tisodiy va madaniy–axborot resurslaridan $\square$ am foydalanishligi.

Siyosiy $\square$ okimiyat jamiyatda yakka $\square$ olda emas, balki $\square$ okimiyatning bosh $\square$ a k $\square$ rinishlari: i $\square$ tisodiy, sotsial, madaniy–axborot, majburlovchi $\square$ okimiyatlarga tayangan $\square$ olda $\square$ arakat $\square$ iladi.

I $\square$ tisodiy $\square$ okimiyat – $\square$ okimiyatning musta $\square$ il k $\square$ rinishlaridan biri $\square$ isoblanadi. U siyosiy $\square$ okimiyatdan far $\square$ äiladi. I $\square$ tisodiy $\square$ okimiyat resurslar ustidan nazorat $\square$ ilish, turli–tuman moddiy

boyliklarga egalik qilishni anglatadi. Bu hokimiyat jamiyat taraqqiyotining odatdagi, nisbatan tinch davrlarida hokimiyatning boshqa kiritishlari orasida ustuvorlik qiladi. Sababi, iqtisodiy nazorat — bu inson hayotining biror sohasini shunchaki nazorat qilish emas, balki jamiyatning barcha masalalariga erishish vositalari ustidan nazorat qilishdir.

Hokimiyatning mustaqil kiritishlaridan yana biri — sotsial hokimiyatdir. U iqtisodiy hokimiyat bilan chambarchas bog'langan. Agar iqtisodiy hokimiyat moddiy boyliklarni taqsimlash ob'ekti bo'lsa, sotsial hokimiyat esa sotsial zina-poyadagi kiritishlarni — mas'umlar, lavozimlar, imtiyozlarni taqsimlash ob'ekti bo'lsa, anglatadi.

Bozirgi zamon davlatlari katta sotsial hokimiyatga egadirlar. Ular sotsial siyosat yordamida aholi keng qatlamlarining ijtimoiy ahvolini yaxshilashga sezilarli ta'sir kiritishlari mumkin.

Madaniy—axborot hokimiyati — bu ilmiy bilimlar, axborotlar va ularni tarqatuvchi vositalar orqali kishilar ma'naviy dunyosi ustidan nazoratdir. Bundan tashqari, bu o'rta asosida buyunishlik bilan bog'liq bo'lgan hokimiyatni axloqiy, diniy va boshqa kiritishlaridir. Hozirgi kunda ilor mamlakatlarda ma'naviy ta'sir etishning barcha kiritishlari orasida ilmiy—axborot hokimiyati birinchi o'ringa chiqmoqda. Bilim hukumat qarorlarini tayyorlashda, kishilarning ongiga bevosita ta'sir etishda keng foydalanilmoqda. Bunday ta'sir kiritish ijtimoiylashuv muassasalari (ta'lim, OAV) orqali amalga oshirilmoqda. Axborot hokimiyati turli—tuman mas'alalariga xizmat qilishga o'dirdir. U hukumat faoliyati o'zida nafaat ob'ektiv xabarlarini tarqatishga, balki noxolisona, noaniq xabarlarini tashvilot—tarqibot qilib, kishilar onggi va xulq—atvorini tashqari yildan chalg'itishga xizmat qilishi ham mumkin.

Majburlovchi hokimiyat — majburlovchi resurslarga tayanadigan va jismoniy kuch ishlatishni qilish yoki kuch ishlatish bilan taqqid qilish yordamida kishilar ustida nazorat qilishdir. U iqtisodiy, madaniy—axborot hokimiyati yetarli bo'lmaganda amal qiladigan, ularni tashqiradigan hokimiyatdir. Kuch ishlatishga tayanish—majburlovchi hokimiyatning muhim xususiyatidir. Bundan majburlovchi va siyosiy hokimiyat aynan bir narsa ekan, degan xulosani chiqarmaslik kerak.

Majburlovchi va siyosiy hokimiyatni bir narsa, deb tushunishni qirinli deb bo'lmaydi. Kuch ishlatishga, majburlashga siyosiy hokimiyat ham tayanishi mumkin. Masalan, jinoiy guruhlarni tugatishda, tashqaridan bo'ladigan bosqinchilik qarakatlarini bartaraf etishda majburlovchi resurslardan foydalaniladi. Bu bilan uni majburlovchi hokimiyat bilan aynan bir narsa deb bo'lmaydi.

Siyosiy hokimiyat majburlovchi hokimiyat singari faqat kuch ishlatuvchi, majburlovchi (jismoniy, moddiy, ruhiy) resurslarga tayanish bilan cheklanib o'lmaydi. U ijtimoiy muammolarni hal etishda iqtisodiy, sotsial va ma'naviy—axborot resurslariga ham tayanadi. Shuning uchun ham majburlovchi hokimiyatni siyosiy hokimiyatdan farqlamoq kerak.

Hokimiyat kiritishlari yuqorida qayd etilganlar bilan cheklanmaydi. U sub'ektiga kera—davlat, partiya, kasaba uyushmasi, armiya, oila va boshqalar hokimiyatiga; qanday funksiyalarni bajarishiga kera—qonun chiqaruvchi, ijro etuvchi va sud hokimiyatiga; hokimiyat sub'ekti va ob'ekti qzaro qarakatining uslubiga kera—demokratik, avtoritar va totalitar hokimiyatlarga bo'linadi. Shuningdek, hokimiyat tarqalish kengligi bo'yicha — xalqaro tashkilotlar; makrodarajada — davlatning markaziy organlari; mezodarajada — viloyat, tuman tashkilotlari; mikrodarajada — boshlanqich tashkilotlar hokimiyatlariga ajraladi.

3. Hokimiyatning legitimligi va turlari

"Legitimlik" atamasi qzining luqaviy mazmuniga kera fransuzcha "legitimite" sqzidan kelib chiqqan bo'lib, u "qonuniy" degan ma'noni anglatadi.

Hokimiyat legitimligi odatda uning qonuniyligi va adolatligini, fuqarolar tomonidan ijobiy baqolanishini va iqtisodiy tan olinishini anglatadi. U hokimiyatning o'rta bilan, uning mavjud siyosiy institutlarning optimalligiga e'tiqodni shakllantirish va saqlab turish ob'ekti va imkoniyati bilan belgilanadi.

Legitimlik va legallikni aynan bir xil tushunchalar, deb bo'lmaydi. Ular bir biriga mos kelmaydigan tushunchalardir. Agar legallik hokimiyatning qutuvqiy asoslanishini, uning qutuvqiy me'yorlarga mos kelishini anglatasa, legitimlik — bu ishonch, hokimiyatni o'qlash va q'llab—quvvatlashdir. Qonun chiqaradigan qar qanday hokimiyat, ularning bajarilishini ta'minlamaganda ham legaldir. Shu bilan birga nolegitim bo'lishi, xalq tomonidan qabul qilinmasligi ham mumkin.

Hokimiyatning legitimligi bir qil emas. U qzining mazmun—moqiyatiga kera qilma—xil turlariga bo'linadi.

Hokimiyat legitimligining uchta mumtoz turini (Maks Veber) ajratib kiritish mumkin. Bu turlar quyidagilardan iborat:

1. An'anaviy legitimlik. U azaldan qratilgan tartiblarning buzilmasligi va muqaddasligiga bo'lgan ishonchga, hokimiyatga buysunishlik urf—odatlariga binoan qaror topadi. Uning negizini siyosiy an'analarga, urf — odatlarga ishonch tashkil etadi.

An'anaviy legitimlik monarxiyalarga xos xususiyatdir. Bunda kerp asrlilik an'analarga, hokimiyatning meros tariqasida qt ishiga, fuqarolarning hukmdorlarga sqzsiz buysunishlariga, ular qrtasidagi munosabatlarning norasmiyligiga asoslaniladi.

An'anaviy legitimlik tarixiy jarayonda ancha ?zgarishlarga yuz tutgan b?lsa—da uni bugungi kunda □am kuzatish mumkin.

2. Xarizmatik legitimlik (yunoncha "xarizma" — xudo tomonidan in'om etilgan ilo□iy ?obiliyat). Bu legitimlik ra□barning □addan tash?ari ilo□iy ?obiliyatiga, fav?ulodda iste'dodiga, ya'ni xarizmaga ishonishga asoslanadi. Uning negizini tarixiy an'analar emas, balki shaxsga xal?ning cheksiz ishonchi tashkil etadi.

Legitimlikning xarizmatik turi an'anaviy legitimlikning tamomila aksidir. An'anaviy legitimlik an'ana, urf—odatga bo?langan b?lsa, xarizmatik legitimlik, aksincha, shu paytgacha tan olinmagan tamomila yangi narsalarga, yangi ?oyalarga asoslanadi.

Tarixiy tajriba shuni k?rsatadiki, xarizmatik legitimlik k?pincha ?tish davrlarida tez—tez kuzatiladi. ?ar bir tarixiy davr muayyan xarizmatik turdagi legitimlikni ilgari suradi. Bundan □ozirgi davr □am istisno emas.

3. O?ilona—□u?u?iy legitimlik — legitimlikning musta?il turidir. U legitimlikning an'anaviy, xarizmatik turlaridan far? ?iladi. O?ilona—□u?u?iy legitimlik fu?arolarning alo□ida shaxslarga emas, balki davlat tuzulishiga b?lgan ishonchiga asoslanadi. Uning manbaini o?ilona anglangan manfaat tashkil etadi. Bu manfaat kishilardan umumja□on tomonidan e'tirof etilgan ?oidalar b?yicha shakllangan □ukumat ?arorlariga i□itiyoriy b?ysunishni uy?otadi.

O?ilona—□u?u?iy legitimlik il?or, demokratik davlatlarga xos xususiyatdir. Bunday davlatlarda kishilar ra□bar shaxsga emas, balki ?onunlarga b?ysunadi, □okimiyat vakillari demokratik tamoyillar asosida saylanadilar va □arakat ?iladilar. Ularda konstitutsiya asosiy xu?u?iy akt □isoblanib, sotsial xul?—atvorlarning muayyan ?oidalarini belgilab beradi. Bu ?oidalarga barcha fu?arolarning, shu jumladan siyosiy ra□barlarning □am ?atti? rioya ?ilishlari urf—odatga aylanadi.

Bozirga zamon siyosiy amaliyotida o?ilona—xu?u?iy legitimlikni sof, ideal □olda uchratish ?iyyin. Uni k?pincha bosh?a turlar bilan bo?langan, o?ilonalikning an'anaviylik bilan t?ldirilgan va boyitilgan □olda uchratish mumkin.

Tayanch tushunchalar

□okimiyat va uning tal?inlari, □okimiyat sub'ekti, □okimiyat ob'ekti, □okimiyat resurslari, siyosiy □okimiyat, i?tisodiy □okimiyat, sotsial □okimiyat, madaniy—axborot □okimiyati, majburllovchi □okimiyat, an'anaviy legitimlik, xarizmatik legitimlik, o?ilona — □u?u?iy legitimlik.

Musta?il ish uchun topshiri?lar

1. □okimiyatning manbai nima?
2. □okimiyat jamiyatda tartib—intizomni sa?lab turish uchun nima uchun majburlash resurslaridan foydalanadi? □okimiyatning z?rlikdan foydalanishi uning legitimligi bilan ?anday kelisha oladi?

ADABIYOTLAR

1. Karimov I. A. O'zbekistonning qiziqarli va taraqqiyot yo'li. — T., "O'zbekiston", 1992.
2. Karimov I. A. O'zbekistonning siyosiy — ijtimoiy va iqtisodiy istiqbolining asosiy tamoyillari. — T., "O'zbekiston", 1995.
3. Karimov I. A. Amir Temur — faxrimiz, Äururimiz. — T.: "O'zbekiston", 1996.
4. Karimov I. A. O'zbekiston XXI asr b'shasida: xavfsizlikka ta'kid, barobarlik shartlari va taraqqiyot kafolatlari. Asarlar, 6 — tom, T.: "O'zbekiston", 1998.
5. I. Karimov. Tarixiy xotirasiz kelajak yo'li. T.: "O'zbekiston" 1998.
6. Karimov I. A. Jamiyatimiz mafkurasini xalq — xalq, millatni — millat Äilishga xizmat etsin. Asarlar, 7 — tom, T.: "O'zbekiston" 1999.
7. Karimov I. A. O'zbekiston XXI asrga intilmoÄda. Asarlar, 7 — tom, T.: "O'zbekiston", 1999.
8. Karimov I. A. Ozod va obod Vatan, erkin va farovon Äayot — pirovard ma'sadimiz. T.: "O'zbekiston", 2000.
9. Karimov I. A. Milliy mafkura — kelajak poydevori. Xalq s'zi. 2000 yil 7 — aprel.
10. Karimov I. A. Donishmand xalqimizning mustaÄkam irodasiga ishonaman. — Fidokor. 2000 yil 8 — iyun.
11. Aristotel. Politika. Soch. t.4. — M.: "Misl", 1983.
12. Veber M. Izbrannie proizvedeniya. Per. s nem. — M.: 1989.
13. Muxaev R. T. Politologiya. — M.: "Prior", 1997.
14. Parsons T. Sistema sovremennix obxestv. — M.: 1998.
15. Platon. Gosudarstvo. Soch. t.3. — M.: 1981.
16. Pugachev V. I., A. I. Solov'ev. Vvedenie v politologiyu. Uchebnik dlya VUZov. — M.: "Aspekt press", 1999.
17. Forobiy Abu Nasr. Fozil odamlar shaÄri. — T.; "Xalq merosi", 1993.
18. Otamurodov S., Ergashev I., Akramov Sh. Qodirov A., Politologiya. — T., "O'zbekiston", 1999.
19. Ensiklopedicheskiy slovar. — M., 1993.

Reja:

1. Siyosiy partiya tushunchasi.
2. Partiyalar klassifikatsiyasi.
3. Partiyaviy tizim.

1. Siyosiy partiya tushunchasi

Jamiyatning barcha ijtimoiy – siyosiy jarayonlari zaror bo'lsa Qoldo jamiyatning siyosiy Qayotini tashkil qiladi. Niyosiy Qayot ijtimoiy jarayonlarning ta'sirida davlat boshqaruvi va uning bevosita faoliyatiga ta'sir krsatadi. Jamiyatning siyosiy Qayotidagi jamiyat manfaatlari va turli guruqlar atamlar rtasidagi muvozanatini siyosiy partiyalar ta'minlaydi. Siyosiy partiyalar avvalo jamiyat a'zolarining siyosiy qarashlarini ifoda etuvchi tashkilot bo'lib, jamiyat siyosiy Qayotidagi zgarishlarni va uning asosida sodir bo'ladigan ijtimoiy Qarakatlarni madaniy va ma'rifiy y'nalishlarda olib borish uchun uyushgan siyosiy institut Qisoblanadi. Ayni paytda partiyalar faoliyati darajasi jamiyat a'zolarining ma'rifiy – madaniy saloQiyati va intilishlari bilan Qam belgilanadi.

Partiyalarning paydo bo'lishi, ularning soni, dasturiy y'l – y'riqlarining ziga xosligi ijtimoiy manfaatlar yi'indisi va jamlanish orali tabiiy y'l bilan shakllanadi. Siyosiy partiyalar mavjud bo'lishining asosiy va birdan – bir asosi davlatning konstitutsiyaviy me'yorlarini Qurmat qilish va ularga rioya etishdan iborat. Siyosiy partiya jamiyatning bir bo'lagi bo'lib, u muayyan guruqlar yoki qlatning ma'sad va manfaatlarini ifoda etgan Qoldo, davlat va umummillat manfaatlari bilan uy'unlashtirilgan tarzda faoliyat krsatadigan, rivojlanishning siyosiy y'nalishlarini aniqlab beradigan siyosiy tashkilotdir. "Partiya" s'zining kelib chiqishi lotincha "qism", "bo'lak" ma'nosini bildirib, dastlab qadimgi Gresiya va qadimgi Rimda paydo bo'lgan. Ammo tom ma'nodagi siyosiy partiyalar Qarakati Yevropada burjua inqiloblari o'ibatida shakllandi. Siyosiy partiyalar faoliyati Qrta Osiyoda asosan XX asr boshlariga kelib tashkil topdi. Bu avvalo Qrta Osiyoda mustamlakachilik siyosatiga qarshi ozodlik Qarakati bilan bo'lsa bo'lgan. Jumladan, shu yillarda keng yoyilgan jadidchilik Qarakati tufayli "Turon", "Ittixodi taraqqiy", "Birlik", "Sharq ozodligi", "Yosh Buxoroliklar", "Yosh Xivaliklar", "Miftaqlar ul – maorif" va boshqa k'plab ijtimoiy – siyosiy tashkilotlar faoliyat krsatgan. Ammo sobiq sharo Qukumatining urolli istilosi natijasida barcha milliy siyosiy partiyalar faoliyati ta'qibga olinadi va batamom tugatiladi. K'rinib turibdiki, Qzbekiston siyosiy partiyalar faoliyati bo'yicha muayyan tarixiy tajribaga ega. Faqat istiqbol tufayligina Qzbekistonda siyosiy partiyalar tom ma'nodagi jamiyatning ijtimoiy – siyosiy tarkibiga aylandi.

Bugun siyosiy partiyalar jamiyatning siyosiy, iqtisodiy, madaniy Qayotida qzining munosib qmiga ega bo'lishi avvalo, siyosiy ma'omoni aniqlar tasavvur etishi, jamiyat siyosiy Qayotida tutgan qmi, ma'sad va vazifalariga mos amaliy faoliyat krsatilishi bilan belgilanadi. Siyosiy partiyalarning faoliyatlarini takomillashtirishdan asosiy ma'sad jamiyat a'zolarining manfaatlarini uy'un tarzda muvozanatini ta'minlash va Qimoya qilish. Siyosiy va ijtimoiy soqlada davlat tizimlarida soqlom muqobil kuch sifatida adolatni mustaqlamlash, qonun ustivorligiga amalda erishish, Qququiy, demokratik jamiyat fuqarolik jamiyatini qurishga Qissa q'shishdan iborat.

Qzbekiston Respublikasi Konstitutsiyasiga muvofiq z'qavonlikka asoslangan yoki ma'lum diniy va irqiy qoyalarga asoslangan siyosiy partiyalar tashkil topishi qonun bilan ta'qiqlanadi. Demokratik jarayonlarning chuqurlashuvida siyosiy partiyalar muqlim qrin tutadi. Shuning uchun siyosiy partiyalarning jamiyat Qayotida yanada faolroq ishtirokini ta'minlash tadbirlari kengayib boraveradi. Muqlim jiqlatlardan biri shundaki, siyosiy partiyalar jamiyatning eng faol qismi Qisoblanib, siyosiy Qayotga bevosita ma'lum ijtimoiy talablari asosida ta'sir krsatadi. Siyosiy partiya jamiyatni demokratiyalashtirish jarayonlarida xalqning ishtirokini ta'minlaydi, siyosiy Qarakatga keltiradi. Turli siyosiy partiyalar, Qarakatlar bilan siyosiy guruqlar faoliyatini umumdavlat manfaatlari darajasida jipslashtirish orali xavfsizlik, barqarorlik va tanlangan siyosiy y'ldan o'ishmaslikda mas'ul Qisoblanadilar. Bundan tashqari, siyosiy partiyalar, dunyo taraqqiyotidagi demokratik jarayonlar, Qququq va erkinliklarini Qimoya qilish, ularga teng imkoniyatlar yaratish va uni qlab – quvatlash kabi siyosiy ma'sadlari bo'ladi. Siyosiy partiyalar, demokratik jamiyat q'rishning muqlim instituti sifatida siyosiy Qayotga muvofiq z faoliyatlarini takomillashtirmasdan k'zlangan ma'rifiy – demokratik jamiyat q'rishga erisha olmaydi. Buni demokratik rivojlangan davlatlar tajribasidan k'rish mumkin. Mamlakatimizda, siyosiy partiyalar faoliyatini takomillashtirish

demokratiyaning yangi bosqichiga o'tish davrida yangi strategik va taktik vazifalar bilan bo'lish. Fuqarolar siyosiy partiyalar orqali saylov tizimida, bevosita siyosiy qayotda ishtirok etish imkoniyatlariga ega. Albatta kuz o'irali ijtimoiy jarayonlarda jamiyatning ma'lum guruhi lari manfaatlarini ifoda qilish uchun, har qanday yil bilan b'lsada qokimiyatga ega b'lish ilinjida partiyalar paydo b'lishi qam mumkin. Siyosiy qayot tajribasi shuni k'rsatayapdiki, bar'aror demokratik jarayonlarda bunday partiyalar o'ibat natijada xalq ishonchini o'lay olmay siyosiy saqanadan chi'ib ketadi. Shuni ta'kidlash kerakki, bugun har bir partiya avvalo, k'ppartiyalik sharoitida faoliyat k'rsatayotganligi, bu ular qrtasida mamlakat siyosiy – ijtimoiy qayotiga daxldor b'lgan munosabatlarda, ma'sad va taktik vazifalarni belgilashda, qamda qayotga tadbiri etishda qzaro so'lom ra'obat muqiti b'lishi tabiiyligini qisobga olish zarur. Siyosiy jarayonlarda qaysi siyosiy partiya qzining ani' dasturlariga ega b'lsa, ularni xalq orasida tar'ib – tashvi' etish orqali ularning ishonchini qozonib, qz atrofida k'pro' jipslashtirish, ularni mamlakat oldida turgan ulu' ma'sadlarni amalga oshirishga safarbar eta olishi mumkin. Tanlanayotgan taktik usullarning xilma – xilligi, insonlarda tanlash imkoniyatini beradi va qz xo'qish irodalarini erkin ifodalaydi. Siyosiy partiyalar qrtasida qzaro ra'obat qanchalik so'lom va ma'rifiy b'lsa, u shunchalik jamiyat tara'qiyotiga qzining ijobiy samarasini beradi. Shunda siyosiy partiyalar tq'risidagi mavjud qarashlar qzgaradi va fuqarolarda k'ppartiyaviylikni jamiyatdagi be'arorlik, siyosiy ixtiloflar qamda qzaro kelishmovchiliklarning manbai sifatida emas, balki demokratik, adolatli, fuqarolik jamiyati qurilishining muqim sharti sifatida qarash qaror topib boradi.

2. Partiyalar klassifikatsiyasi

Partiyalar klassifikatsiyasi avvalo ularning qanday ijtimoiy manfaatlarni ifoda qilishi, qz oldiga qanday ma'sadlarni q'rganligi qamda ularni aaysi yil va vositalar bilan amalga oshirish mumkinligi bilan belgilanadi. Demokratik mamlakatlarda har bir siyosiy partiya kengro' ijtimoiy qatlamni qamrab olishga qarakat qiladi. Bunday qarakat avvalo qz qarakat dasturlariga muvofi' siyosiy ma'sad va vazifalari xilma – xil b'lishi qamda qz faoliyatlarini turli siyosiy vosita va usullar bilan mafkuraviy ta'sir k'rsatish orqali amalga oshiradilar. Partiyalar bir qancha tiplarga b'linadi. Bular: avtoritar, demokratik, liberal, konservativ, qnglar, s'illar tillarining mavjudligi.

Bugun O'zbekistonda "O'zbekiston xalq demokratik partiyasi", "O'zbekiston Fidokorlar milliy demokratik partiyasi", "Adolat sotsial – demokratik partiyasi", "O'zbekiston milliy tiklanish demokratik partiyasi" qamda Xalq birligi qarakati faoliyat k'rsatmo'qda. Siyosiy – ijtimoiy jarayonlarning rivojlanib borishi qamda siyosiy qayot talab va istaklariga muvofi' jamiyatda siyosiy partiyalar faoliyati u yoki bu darajada qzgarib boradi. Ayrim qollarda yangi partiyalar paydo b'lishi yoki ayrimlari qz faoliyatlarini tq'xtatishlari qam mumkin. Bunday siyosiy jarayonlar jamiyat rivojining tabiiy qonuniyatlari qisoblanadi. Chunki jamiyat siyosiy qayoti muntazam ravishda ijtimoiy tara'qiyot asosida qzgarib boradi. Siyosiy qayotda sodir b'lgan qzgarishlar yangi siyosiy kuchlarni keltirib chi'arishi mumkin. Partiya jamiyat qayotini demokratiyalashtirishda va har bir mamlakat oldida turgan vazifalarni belgilashda va amalga oshirishda qziga xos qrniga ega b'ladi, qamda muayyan funksiyalarni bajaradi. Birinchidan: jamoatchilik fikrini shakllantirish, Ikkinchidan: siyosiy faoliyatda ishtirok etish. Uchinchidan: fuqarolar siyosiy faolligini qlab – quvvatlash va ra'batlantirish. T'rtinchidan: siyosiy madaniyatni oshirish. Beshinchidan: parlament va qukumat faoliyatiga siyosiy ma'sadlari orqali ta'sir k'rsatish. Oltinchidan, davlat oldida turgan ma'sadlarning shakllanishi va amalga oshirishda faol ishtirok etish.

Partiya dasturlari siyosiy – ijtimoiy ani' ma'sad va funksiyalarga qaratilgan b'lib, ular ikki turga b'linadi. Ichki funksiyasiga: 1) jipslashtiruvchi, 2) muvofiqlashtiruvchi, 3) ra'batlantiruvchi, 4) yetakchilikka intilish, 5) qz mav'eiga mosligi. Tashqi funksiyasiga: 1) tar'ibot va tashvi'ot, 2) ma'lum siyosiy y'nalishga moslashtirish, 3) siyosiy vo'ea va jarayonlarga qozirjavoblik kabi vazifalar kiradi. Siyosiy partiyalar mamlakatda amalga oshirilayotgan siyosiy qzgarishlar, ijtimoiy rivojlanish va tara'qiyot jarayonlarini, vo'ealarni oldindan bilib olish, mavjud siyosiy jarayonlarga, insonlarning qayotiga bevosita daxldor b'lgan qarorlarni ishlab chi'ish, qbul qilish va amalga oshirishda xalqning faol ishtirok etishlarini ta'minlashda muqim rol qynaydi. Siyosiy partiyalar yangi jamiyat qurishda insonlarning oldida turgan eng dolzarb muammolarni ilgari surishda, uni qal etishning y'llarini k'rsatishda, davlat va jamiyat qurilishida amaliy takliflar bilan chi'ishda tashabbuskor b'lishlari zarur. Shu qrinda siyosiy partiyalar faoliyat k'qlami va darajasini belgilovchi faoliyat bu siyosiy partiyalar fraksiyalarining parlamentdagi faoliyati bilan belgilanadi.

3. Partiyaviy tizim.

Turli jamiyatlar siyosiy tizimi bir partiyaviylik, ikki partiyaviylik va k'ppartiyaviylik bilan xarakterlanadi va ular qrtasida muayyan qu'qu'i'y asoslar, normalar mavjud. Ammo jaqon demokratik tara'qiyot tamoyillari rivoji shuni k'rsatib kelmo'qda, k'ppartiyaviylikka asoslangan siyosiy tizimda demokratik jarayonlar rivojlanadi va qu'qu'i'y asoslar kengayib boradi. O'zbekiston Respublikasi musta'illik tufayli qziga xos siyosiy tizim va k'ppartiyaviylik tamoyiliga amal qilib, uni amalga oshirishda dunyoviy va qziga xos xususiyatlarini qisobga olgan qolda yondoshmo'qda. O'zbekiston

Respublikasida yangi jamiyat ʻurishning □ozirgi bos?ichida k?ppartiyaviylikning fu?arolik jamiyatini ʻurishning mu□im omili sifatida siyosiy tizimidan chu?urro? ʻrin olishiga keng imkoniyatlar yaratib berilmo?da. Musta?illik yillarining siyosiy partiyalar faoliyati bilan bo?li? eng mu□im yutu?laridan biri, bir partiyali tizimga bar□am berilib, k?ppartiyali tizimga ʻtilgani b?ldi. K?ppartiyaviylik omilining afzalligi shundaki, siyosiy partiyalar mamlakatdagi turli—xil maslak, fikr, ʻarash va manfaatlarni anglashda ʻziga xos dunyo?arash, munosabat tamoyillari bilan far?lanadigan ijtimoiy guru□ ʻatamlarni birlashtirib, ularga tayangan □olda mamlakat oldida turgan umumiy ma?sad y?lida mamlakat □ar bir fu?arosining xo□ish—irodasini, □a?—□u?u?larini, erkinliklarini □imoya ʻiladi. Yakka partiyalik tizimida esa "partiya" tushunchasi ʻz mo□iyatini y?äotadi. Yakka partiyalik ʻism emas butun b?lib, o?ibat natijada siyosiy partiya gegemon mafkuraning vositasiga aylanadi.

Bugungi kunga kelib, Oʻzbekistonda k?ppartiyaviylik tizimi vujudga keldi. Oʻzbekiston Respublikasi Konstitutsiyasida maxsus "Jamoat birlashmalari"ga ba?ixlangan bob mavjud b?lib, unda "Davlat jamoat birlashmalarining □u?u?lari va ʻonuniy manfaatlariga rioya etilishini taʻminlaydi, ularga ijtimoiy □ayotda ishtirok etish uchun teng □u?u?li imkoniyatlar yaratib beradi" deb belgilab ʻyilgan¹⁰.

Jamiyat siyosiy tizimida mu□im demokratik institut □isoblangan parlament yi?ilishlarida ʻzlarining mu?obil takliflari bilan chi?ishga shart—sharoit yaratib berayotganligi, mu?obillik asosida Prezident saylovi, k?ppartiyaviylik tizimining joriy etilganligi jamiyat siyosiy—ijtimoiy, madaniy □ayotining tobora demokratlashib borayotganligini, Oʻzbekistonda davlat □okimiyatining Prezidentlik Respublikasi shakli bilan bosh?arishning demokratik asoslari ʻrtasida t?la muvofi?lik mavjudligini k?rsatadi. Bu davlat □okimiyatini bosh?arishning jamoatchilikka asoslangan shar?ona demokratik k?rinishiga t?la muvofi? keladi. Shar?da jamiyatga ra□barlik ʻilish va bosh?arishda shaxsning muayyan partiyaga, sinfga mansubligiga ʻarab emas, aksincha fozillik, yuksak maʻrifatlilik, komillik kabi fazilatlar k?pro? äadrlangan va unga zarur xislatlar sifatida yondoshilgan.

Maʼlumki, davlat □okimiyatini bosh?arish shakllari xilma—xil b?lib, bunda ʻarb va shar?ning ʻziga xos ji□atlari mavjudligi tabiiy. Uning biron—bir shaklini andoza sifatida shunchaki ʻabul ʻilish yoki bosh?arish shakllarini ʻzaro singdirish y?li bilan demokratiyaning yagona modelini yaratish □am mumkin emas. ʻar bir davlat demokratiyaning u yoki bu shakliga ʻz xususiyatlarini □isobga olgan □olda uni boyitishi, ʻziga xos tara?äiyot y?lidan rivojlanishi shu mamlakat a□olisining xo□ish irodasi bilan t?la muvofi? tushadi. Demokratiyaning dunyoviy tamoyillari asosida davlat va jamiyat bosh?aruvining umumiy ji□atlari namoyon b?ladi.

Prezidentlikka mavjud siyosiy partiyalarining nomzod k?rsatish □u?u?ining mavjudligi va ʻalabadan s?ng u yoki bu partiya nomidan Prezidentning davlatni bosh?arishi dunyodagi k?plab davlatlar tajribasidan maʼlum. Oʻzbekiston Respublikasi Prezidentlikka nomzod k?rsatishda □am mavjud siyosiy partiyalar teng asosda ishtirok etdi va ularning saylov oldi tar?ibot—tashvi?ot ishlari uchun zarur b?lgan barcha imkoniyatlar bajarib borildi. Bunday imkoniyat avvalo Oʻzbekistonda saylovlar ʻtkazish t?Ärisidagi ʻonunda kafolatlangan.

Oʻzbekiston Prezidenti saylovidan keyin, u partiya nomidan emas, aksincha xal? nomidan ish k?rilishining ʻziga xos il?or, siyosiy—ijtimoiy, maʼnaviy ji□atlari borki, bu dunyoda davlat va jamiyat ʻurilishi amaliyotini yanada boyitadi. Oʻzbekiston tanlangan y?lning mo□iyati bilan t?la mos tushadi. Bundan tash?ari, buning ayrim obʼektiv va subʼektiv sabablari □am mavjud. Maʼlumki, Oʻzbekiston Prezident saylovidan keyin biror—bir partiya yetakchi partiyaga aylangani y?ä. Bu birinchidan, Konstitutsiyaning mavjud normalariga □am t?Äri keladi. Oʻzbekiston Respublikasi Konstitutsiyasining 10—moddasida "Oʻzbekiston xal?i nomidan fa?at u saylangan Respublika Oliy Majlisi va Prezidenti ish olib borishi mumkin. Jamiyatning biron—bir ʻismi siyosiy partiya, jamoat birlashmasi, ijtimoiy □arakat yoki alo□ida shaxs Oʻzbekiston xal?i nomidan ish olib borishga xal?li nomidan ish olib borishga xa?li emas"¹¹, — deyiladi. Ikkinchidan, Respublika siyosiy tizimining k?ppartiyaviylikka asoslanganligi, jamiyat ijtimoiy, siyosiy, maʼnaviy □ayotida □ar bir siyosiy partiyani ʻonun doirasida, ʻz faoliyatlarini erkin amalga oshirishda □am zarur shart—sharoit yaratib beradi, mavjud demokratik jarayonlarga ijobiy taʻsir k?rsatadi. Uchinchidan, partiyaviylik biron—bir partiyaga mansublikni bildiradi. Prezidentlik siyosiy □okimiyat instituti sifatida, □ar ʻanday siyosiy partiya, jamiyat birlashmalari, □arakatdan far?li ravishda alo□ida ʻziga xos ma?omga ega. U ayrim guru□ ʻatlam ʻarashlarini, manfaatlarini k?zlab emas, balki davlat □okimiyatining birdan—bir manbai □isoblangan xal? nomidan ish k?radi, inson va umuminsoniy tamoyillarga asoslanadi. T?rtinchidan, musta?il ravishda, adolatli, demokratik, fu?arolik jamiyatini ʻurishni asosiy ma?sad ʻilib Oʻzbekiston Respublikasi siyosiy—ijtimoiy □ayotida k?ppartiyaviylik nisbatan yangi jarayon b?lib, u maʼlum maʼnoda □ali shakllanish davrini ʻz boshidan kechirmo?da. Mavjud siyosiy partiyalarning □ammasini □am uyushganlik, siyosiy yetuklik darajasiga yetishda, xal?ning ʻz or?asidan ergashtira olishida, ularni jamiyat oldida turgan vazifalarni amalga oshirishda muayyan ʻtish davri talab etiladi. Siyosiy partiyalarning □ar biri ʻzaro munosabatlarida katta siyosiy tajriba, yagona ma?sadga ega b?lishlari mu□im.

Bundan tash?ari Oʻzbekiston Respublikasi sobi? Sovet Ittifo?i siyosiy tizimi or?ali "partiyaning ra□barlik, y?lboshchilik" rolini jamiyatning siyosiy—ijtimoiy i?tisodiy va maʼnaviy □ayotida bosh?aruvning maʼmuriy buyru?bozlik, mafkura va tafakkurdagi bir xillik illatlaridan, "partiya

¹⁰ Қаранг: Ўзбекистон Республикасининг Конституцияси, Т., "Ўзбекистон", 1992, 20-бет.

¹¹ Қаранг: Ўзбекистон Республикасининг Конституцияси, Т., "Ўзбекистон", 1992, 10-бет.

raqbarligi" asosida amalga oshirilgan ishlarning salbiy oqibatlaridan qali tamomila futilganlaricha yq. Siyosiy partiyalarning jamiyat siyosiy qayotidagi rni tArisida fuqarolarning qarashlari, tasavvurlari qam qzgarishi kerak. Siyosiy partiyalar ijtimoiy qayotdagi fuqarolarning bu ishonchini tla qozonishi uchun qlarini xalq bilan birga quyishlari, insonga eng uluq ne'mat sifatida qarashlari, buni qz amaliy faoliyatlarining muqim tamoyiliga aylantirishlari zarur.

Bu davlat va jamiyat qurilishi tArisidagi dunyo tajribasini, siyosiy partiyalarning jamiyat qayotidagi tutgan rni va roli tArisidagi qarashlarini yanada boyitadi. Bu yql kppartiyaviylikka adolatli demokratik jamiyat qurishning muqim omili sifatida qarashga, uning faoliyati uchun zarur shart – sharoit yaratib beradi.

Jamiyatning demokratlashganlik darajasi faqat siyosiy partiyalarning miqdori yoki uning jamiyatdagi mavqei bilan belgilanmaydi. qaqi?iy demokratik jamiyat shu jamiyatdagi barcha fuqarolarning jinsi, irqi, millati, tili, dini, ijtimoiy kelib chiqishi, e'tiqodi, shaxsi va ijtimoiy mavqeidan qat'iy nazar teng ququq va erkinliklarni, faoliyatni ta'minlab berganligi, uni kafolatlanganlik darajasi, jamiyatdagi qamjiqlatlik, siyosiy – ijtimoiy barqarorlik, tinchlik, mustaqillik kabi tamoyillar bilan belgilanadi. Jaqondagi rivojlangan mamlakatlar tajribasi qam shuni krsatmoqdaki, partiyalar qz vazifasini tla bajarishi, mamlakat taraqqiyotiga tegishli qissa qshishi uchun ularga dastlab teng imkoniyatlar yaratib berilgan. Bu, ayniqsa kppartiyaviylik shakllanayotgan va qz yqlini belgilayotgan Qzbekistoning qozirgi qtish davrida juda muqimdir.

Siyosiy partiyalarga teng imkoniyatlar yaratishning kpgina vositalari bqlib, ular orasida davlat boshliqi – Prezidentning partiyaga mansubligi masalasini tAril qilishdir. Shuning uchun kpgina demokratik mamlakatlarda Prezidentlik lavozimini qar qanday partiyalarga a'zolikdan qoli bqlishini nazarda tutuvchi ququqiy asoslar mavjud. Bu ayrim mamlakatlarda bevosita Konstitutsiya bilan qal qlingan bqlsa, ayrim mamlakatlarda esa Prezidentning prezidentlik davrida biron – bir siyosiy partiyaga mansub bqlmasligini rnatuvchi maxsus qonunlar qbul qlish bilan qal qlingan.

Jumladan, Germaniya Respublikasi Konstitutsiyasining 55 – moddasiga asosan, Prezident lavozimidagi davrda u qar qanday partiya a'zolidan voz kechishi, Ruminiya Konstitutsiyasining 84 – moddasida, Prezidentlik mandati davrida Prezident biron – bir partiya a'zolidagi bqla olmasligi, Gresiya Konstitutsiyasining 30 – moddasida Prezident lavozimini boshqa qar qanday mansab, mashqulot va kasb bilan qshib bajarilishi mumkin emasligi krsatilgan.

Bu, birinchidan, Prezident nafaqat davlat boshliqi, shu bilan birga u siyosiy qayotda qakam vazifasini qam bajaradi. Prezidentning mamlakatdagi siyosiy institutlarning oliy qakami bqlishligi ba'zi mamlakatlarda ququqiy jiqlatdan mustaqamlangan. Jumladan, Gresiya Konstitutsiyasining 30 – moddasida: "Prezident Respublika institutlarining qakami qlisoblanadi" – deb yozib qyilgan. Shunday qlat Fransiya Konstitutsiyasining 5 – moddasida qam mavjud. Ana shu qakamlik vazifasini samarali bajarishda uning biron – bir siyosiy partiyaga mansub bqlmasligi qal qluvchi omildir. Prezident siyosiy partiyalarga mansub bqlmagandagina ular qrtasidagi samarali raqobatda qakamlik qlilishi, partiyalar belgilangan yql va vazifalarning eng maqbullaridan siyosiy qayotda oqlona foydalanish mumkin. U partiyaga mansub bqlmaganda uni biron – bir partiyaning manfaati emas, balki umumiy manfaat qiziqtiradi.

Ikkinchidan, Prezidentning biron – bir partiyaga mansub bqlmasligi turli partiyalarning faoliyat krsatishi uchun teng imkoniyat yaratadi. Siyosiy partiyalarning teng mavqega ega bqlishi ularning tashabbuskorligini oshiradi. Qz faoliyatida erkin, qlch kimning ta'sirisiz, qarakat qlishga imkon tuqladi.

Siyosiy partiyalar qz oldilariga qygan vazifalarini amalga oshirishda, demokratik jarayonlarning rivojlanishiga, mustaqillik tafakkurini shakllantirishda xalq bilan boqlanishi, bir – biridan ajralib qolmasligi muqim. Bugungi siyosiy jarayonlar sharoitida umummilliy eqltiyojdan kelib chiqqan qolda partiyalar qz faoliyatlarini inson ququqlari va erkinliklarni qlimoya qlishda amaliy muqobil takliflar bilan chiqish, turli ijtimoiy guruqlarni demokratik jarayonlarda ishtirokini ta'minlash, qz vakolatlari darajasida xalqni qz orqalaridan ergashtirib, ularni mustaqillik yqlida safarbar etishni amalga oshirishlari muqimdir.

Tayanch tushunchalar

Siyosiy partiya, siyosiy partiyalarning klassifikatsiyasi, siyosiy partiyaning funksiyalari, partiyaviy tizim, birpartiyaviylik, kppartiyaviylik, ijtimoiy – siyosiy qarakatlar, Qzbekistonda siyosiy partiyalar.

Mustaqil ish uchun topshiriqlar

1. Siyosiy partiyaning moqliyati va tushunchasini yoritng.
2. Siyosiy partiyalar jamiyat siyosiy qayotida qanday qrin tutishini siyosiy taqlil qling.
3. Kppartiyalik tizimining siyosiy qayotni demokratiyalashda afzalliklari nimalarda namoyon bqlishini aniqlang.
4. Qzbekistonda kppartiyalik tizimi va uning qziga xos jiqlatlari nimalardan iborat ekanligini partiyalar misolida qiyosiy taqlil eting.

ADABIYOTLAR

1. O'zbekiston Respublikasining Konstitutsiyasi. T.: "O'zbekiston", 1998 y.
2. Karimov I. A. O'zbekiston buyuk kelajak sari. T.: "O'zbekiston", 1998 y.
3. Karimov I. A. O'zbekiston XXI asrga intilmoqda. Asrlar, 7 – tom, T.: "O'zbekiston", 1999 y.
4. O'zbekiston XXI asrga intilmoqda. T., O'zbekiston, 2000.
5. Karimov I. A. Ozod va obod Vatan, erkin va farovon Qayot — pirovard maqsadimiz. T.: "O'zbekiston", 2000 y.
6. Karimov I. A. Donishmand xalqimizning mustaqil irodasiga ishonaman. Fidokor, 2000 y 8 iyun.
7. „Izboyev M. Fuqarolik jamiyati. Siyosiy partiyalar, mafkuralar, madaniyatlar. T.: "Sharq", 1998 y.
8. Otamurodov S., Ergashev I., Akromov Sh., Qodirov A. Politologiya. T.: "O'zbekiston", 1999 y.

Reja:

1. "Axborot", "ommaviy axborot" tushunchalari.
2. OAV ni "Tʻrtinchi Oʻqimiyat" ekanligi. Jamiyat Oʻyatining demokratiyalashishi.

1. "Axborot", "ommaviy axborot" tushunchalari

Siyosiy faoliyat, siyosiy jarayonlarda ishtirok etish, aniʼ maʼsad va yʼnalishlarga ega bʼlishini axborotsiz yoki ommaviy axborot vositalarisiz tasavvur etib bʼlmaydi. OAV orʼali avvalo insonlar siyosiy – ijtimoiy, iʼtisodiy, madaniy Oʻayotda, Oʻamda dunyoOʻamjamiyati, davlatlararo munosabatlarda sodir bʼlayotgan ʼzgarishlardan xabardor bʼladi. Uni idrok etadi. Munosabat bildiradi, aʼbul aʼilishi Oʻamda siyosiy jarayonlarning ishtirokchisiga aylanishi yoki aksincha, xolisona turishi Oʻam mumkin. Lekin, nima bʼlganda Oʻam bugungi Oʻayot tarzimizni OAV larisiz tasavvur etolmaymiz. OAV ijtimoiy Oʻayotdagi ʼrni va roli oshib bormoʻda. "Axborotlashgan jamiyat" tʼʼrisidagi aʼarashlarning negizi Oʻam dunyoda axborot kʼlamining ortib borayotganligi bilan boʻʼliʼ.

"Axborot", "ommaviy axborot" XX asrda keng ishlatila boshlandi. U avvalo xalʼlar, ijtimoiy guruʼlar ʼrtasida ʼzaro munosabatlar, xulʼ – atvor normalarini, ijtimoiylashish jarayonlariga taʼsirining ortib borayotganligini; ikkinchidan, OAV yangi texnologik uzatish vositalari imkoniyatlarining oshib borayotganligi bilan boʻʼliʼ. Bugun axborotni jamlash, asrash va uzatish jarayoni ʼzgardi. U "oʻʼzaki sʼz"dan eng zamonaviy kompyuter axborot uzatish tizimigacha bʼlgan yʼlni bosib ʼtdi. XX asr Oʻavodan uzatish telegraflari, aʼora – oʻa, rangli, kabilli, sputnik orʼali kʼrsatadigan televizorlar, teletayp va faksimal aloʻalar, aloʻa sputniklari bilan boʻʼliʼ. Yangi XX1 asrni "axborot asri" bʼlish Oʻamda axborotni asosiy "resurs"ga aylanishi tʼʼrisidagi aʼarashlar realikka aylanib, ayrim mamlakatlar taraʼʼiyotining ustuvor yʼnalishini belgilamoʻda. Axborot soʻʼasidagi texnik taraʼʼiyot kʼpgina ijtimoiy, siyosiy muammolarni Oʻam Oʻal etish imkoniyatini berishga aʼdir ekanligi shubʼasiz. Ayni paytda, ommaviy axborot vositalari, dunyoda "mafkuraviy kurash" yoki "inson ongi va tafakkurini egallash unga taʼsir kʼrsatish" maydoni Oʻamdir. Bugungi murakkab siyosiy mafkuraviy jarayonlar buni tasdiʼlamoʻda. Ommaviy axborot vositalari turli xalʼlar madaniy Oʻayotiga, tafakur tarziga, urf – odat, anʼanalariga, aʼdriyatlariga Oʻam taʼsir kʼrsatish va kʼproʼ taʼsir "maydoniga" ega bʼlish imkoniyatiga ega. Unga aloʻida eʼtiborni aʼaratish va fuʼarolarda unga nisbatan "mafkuraviy immunitetni" shakllantirish Oʻam aloʻida aʼamiyat kasb etayotganligini inkor etib bʼlmaydi. OAV jamiyatni maʼnaviy yangilashdan kʼzlangan bosh maʼsad – yurt tinchligi, Vatan ravnaʼi, xalʼ erkinligi va farovonligiga erishish, komil insonni tarbiyalash, ijtimoiy Oʻamkorlik va millatlararo totuvlik, diniy baʼʼrikenglik kabi milliy Aʼoya va mafkura bilan suʼorilgan Aʼoya va maʼsaddlarni xalʼ eʼtiʼodi va buyuk kelajakka ishonchini shakllantirishda, Oʻamda xalʼning, millatning ʼtda yonmaydigan, suvda chʼkmaydigan ʼlmas eʼtiʼodini (I.Karimov) uyʼotishda va aʼaror toptirishda muʼim rol ʼnaydi. OAV jamoatchilik fikrini uyʼotadi, shakllantiradi, yʼnaltiradi va ularni safarbar etish "aʼuvvatiga" ega. Shuning uchun mamlakatdagi ijtimoiy – siyosiy barʼarorlik jamoatchilik fikrining Oʻolatiga yetarli darajada boʻʼliʼ bʼlib, unda OAV muʼim ʼrin tutadi.

2. OAV ning "Tʻrtinchi Oʻqimiyat" ekanligi. Jamiyat Oʻayotining demokratiyalashishi.

OAV insonlarni mamlakat ijtimoiy – siyosiy Oʻayoti bilan uzviy boʻʼlaydi. ʼamda ularni bu jarayonlarga ishtirok etishiga turki beradi. Shunda "axborotni xolis", "ishonchli", "aniʼ" bʼlishi muʼim. Noxolis, dalillar bilan tʼliʼ tasdiʼlanmagan, yoki "yolʼon" axborotlar inson Oʻayotiga, shuningdek, uning kʼlami, axborotni aʼamrovi darajasiga aʼarab xalʼlar, davlatlar ʼrtasidagi munosabatlarga salbiy taʼsir kʼrsatadi. Ommaviy axborot vositalarini Oʻaʼiʼiy "tʼrtinchi Oʻqimiyat"ga aylantirish jarayoni Oʻamma joyda Oʻam ancha murakkab kechayotganligi kuzatilmoʻda. Xususan, axborot taʼlilida eskicha fikr yuritish ʼz taʼsirini saʼlab turibdi. Eski sarʼitlardan judo bʼlish esa dunyoaʼarashlar, psixologiya, turli daʼvolar ʼrtasidagi kʼzga kʼrinmaydigan kurashlar bilan birga bormoʻda.

Insonlar ega bʼlayotgan axborotning xarakteri va taraʼatish usullari tashviʼot kʼrinishlariga Oʻam taʼsir etadi va uni belgilab beradi. Axborotning kundalik bʼlayotgan voʻea va Oʻodisalar bilan mos kelishi siyosiy munosabatlarda shaxs faoliligini oshiradi. Fuʼarolarning mustaʼilligini, erkin fikrini yanada mustaʼkamlaydi. ʼozirgi zamonda axborot taraʼatish texnikalari aʼsaa muddatda keng auditoriyani aʼmrab olish imkoniyatiga ega. U kʼproʼ "chegara" bilmaydigan omilga aylanib aʼoldi.

Bugun insonlar dunyo axboroti "maydoni" bilan birga yashayapti. Siyosat, siyosiy munosabatlar va jarayonlarni axborot bilan boʻʼliʼligi esa oshib bormoʻda. Bu uni Oʻisobga olishni taʼozo etadi.

Masalan, Oʻzbekiston Respublikasida, Oʻozirgi paytda jamiyat Oʻayoti va faoliyatiga OAV rolini faollashtirish aʼuyidagicha tasavvur etilmoʻda. Birinchidan, ommaviy – axborot vositalari imkoniyatini oshirish uchun kerakli sharoitlar yaratish, ularga jamiyatning siyosiy, iʼtisodiy va maʼnaviy Oʻayotida munosib ʼrin berish, jurnalistlar faoliyatini ijtimoiy va Oʻuʼuʼiy kafolatlash; ommaviy axborot vositalari mamlakatda yuz berayotgan jarayonlarga turlicha aʼarashlarni erkin va xolis ifodalashga aʼdir bʼlishi,

¶okimiyat bilan jamiyat ’rtasida xolis vositachi b’lishi va mu¶imi, inson va jamiyat manfaatlarining faol va izchil ¶imoyachisi b’lishi uchun professional jurnalistlar va ommaviy axborot vositalarini tayyorlash jarayonini k’rib chi’ish. Axborot olish, ta¶lil ’ilish, ishlash va yetkazishning zamonaviy usullarini va vositalarini ’zlashtirishda ularga yordam berish; ikkinchidan, OAV faolligini va ularning samarali ishlashiga yordam beradigan mexanizmlarni tartibga soluvchi ’onunchilik bazasini takomillashtirishga alo¶ida a¶amiyat berilmo’ada. Bu so¶ada muayyan yutu’alarga erishildi. O’zbekiston Respublikasining Konstitutsiyasida OAV so¶asida fu’arolarning erkinliklari, ¶u’u’ va majburiyatlari, belgilab ’yildi. Matbuot t’’risida, ¶amda jurnalistlar faoliyati, axborot olish bilan bo’li’ me’yoriy ¶ujjatlar ’abul ’ilindi.

Demokratik jamiyat ’urish vazifalari matbuot va s’z erkinligi tamoyiliga amal ’iladi. OAV ni siyosiy ’arorlar ’abul ’ilishda bevosita ’rni bor. Shuningdek, axborot siyosati, mamlakat siyosiy rejimi, xarakteri bilan bevosita bo’li’. Masalan, avtoritar va totalitar rejimlar “axborot”ni b’’ish, uni “sir” sa’lashdan unga “¶ukmronlik” ’ilishdan k’pro’ manfaatdor. Demokratik jamiyatlar esa axborotni erkin almashish, uning xilma – xilligidan k’pro’ manfaat k’radi. Bu shu jamiyatlarni yashovchanligini ta’minlab beradi.

Yangi asr, siyosiy munosabatlarni axborot maydoni bilan bo’li’ligini yanada oshirishi shub¶asiz. Bu ¶ar bir mamlakat, ¶amda dunyo axborot markazlari oldida yangi ma’suliyatli vazifalar ’yadi. OAV takomillashib borgan sari uning xolisligi ¶am ortib borishi kerak. Mamlakatlar, xal’alar ’rtasida ’zaro ¶amkorlik, ozod va farovon ¶ayotni, tinchlik va bar’arorlikni musta¶amlanib borishiga xizmat ’ilishi zarur. Ommaviy axborot dunyo ¶amjamiyati ¶ayotini boyitishi, uni rang – barang b’lishiga k’maklashishi, xal’alarni bunyodkorlik ishlariga safarbar etishi, ¶u’u’iy, erkin, demokratik jamiyat ’urish talablariga mos tushadi.

Xulosa ’rnida, shuni ta’kidlash lozimki, ommaviy axborot vositalari “T’rtinchi ¶okimiyat” sifatida insonlar ongi, ’albi, dunyo’arashiga, xo¶ish – irodasiga ta’sir etishning mu¶im omilidir. U mamlakatlar, xal’alar ¶ayotida mavjud siyosiy jarayonlarni shakllanishi va ’aror topishida, kishilar irodasini y’naltirishda ’ziga xos “¶okimiyat”ga, ta’sir k’rsatish ’uvvatiga ega ekanligi bilan xarakterli. OAV insonlarni ¶okimiyatga nisbatan munosabatini shakllantiradi, ularni siyosiy jarayonlarni amalga oshirishning mu¶im sub’ektiga aylanishiga xizmat ’iladi. Bu esa axborotning “xolis”ligiga k’p ji¶atdan bo’li’ b’ladi. Axborot maydonida ¶am turli siyosiy kuchlar, mamlakatlar, xal’alar, sotsial guru¶lar bilan bo’li’ “manfaatlar”, “’arashlar” bir – biri bilan duch keladi. Axborot xolisligi ta’minlanmasa u “xavf – xatar”, “be’arorlik” omiliga aylanib ’olish e¶timoli y’a emas. Jamiyat siyosiy ¶ayotini erkinlashtirish vazifalari erkin va musta’il ommaviy axborot vositalari ¶ar tamonlama rivoj topishini ta’ozo etadi. Ular ¶a’ili ravishda ¶okimiyatning t’rtinchi tarmo’i b’lishi darkor. (I.Karimov). Bundan keyin ¶am ommaviy axborot vositalari ¶ayotimizga kun sayin, chu’urro’ kirib boraveradi. O’zbekiston buni tabiiy ¶ol deb ’abul ’ilmo’ada. Musta’illik yillarida nashrlar soni k’paymo’ada. Bo’zir mamlakatimizda 490 dan orti’ gazeta va 138 dan orti’ jurnallar chop etilmo’ada. Radio va telek’rsatuvlarning ¶ajmi k’paydi. Ularning jamiyatni rivojlantirish va davlat ’urilishida tutgan ’rni ortib bormo’ada.

„’abul ’ilingan „onunlar va ’onun ¶ujjatlari ijrosi ustidan OAV jamoat nazoratini ta’minlashda ’ziga xos mav’eiga ega. Shuningdek, OAV davlat va mansabdor shaxslarning faoliyati ustidan nazoratni amalga oshiradigan ’ziga xos mexanizmdir. Ayni paytda OAV ¶ar bir kishi ’z fikrini erkin ifoda eta olishiga imkon beradigan minbardir. Shuning bilan birga OAV demokratik jarayonlarni amalga oshirish, demokratik ’adriyatlarni ¶imoya ’ilish, jamoatchilik fikriga kuchli ta’sir ’tkazishga ’odir va mamlakatimizda, dunyoda demokratik jamiyat ’urish vazifalarini amalga oshirishda mu¶im rol ’ynaydi.

Tayanch tushunchalar:

Axborot; Ommaviy axborot vositalari, s’z va matbuot erkinligi, “t’rtinchi ¶okimiyat”, xolis axborot, axborotning jamiyat ¶ayotiga ta’siri, axborot va demokratiya. Axborotlashgan jamiyat.

Musta’il ish uchun topshiri’alar

1. Axborotni siyosiy ¶ayot va rejim bilan bo’li’ligini ta¶lil eting.
2. Axborotlashgan jamiyat deganda nimani tushunasiz?
3. Demokratik jamiyatda axborot rolining oshib borishiga e’tibor berilishining sabablarini ani’alang.
4. O’zbekistonda OAV va uning imkoniyatlari t’’risida ’z fikr va mulo’azalar-ingizni bildiring.

Adabiyotlar

1. O’zbekiston Respublikasining Konstitutsiyasi. T.: O’zbekiston, 1992.
2. Karimov I.A. O’zbekiston XX1 asr b’sa’asida: xavsizlikka ta¶did, bar’arorlik shartlari va tara’iyot kafolatlari. T.: O’zbekiston, 1998.
3. Karimov I.A. Jamiyatimiz mafkurasi xal’ani – xal’, millatni – millat ’ilishga xizmat etsin. T.: O’zbekiston 1999
4. Karimov I.A. O’zbekiston XX1 asrga intilmo’ada. T.: O’zbekiston, 1999

5. Karimov I.A "Ozod va obod Vatan, erkin va farovon Hayot — pirovard ma'adimiz" . T.: O'zbekiston 2000.
6. Karimov I.A. Milliy istiqlol mafkurasi — xalä e'tiäodi va buyuk kelajakka ishonchdir. T.: O'zbekiston, 2000.
7. O'zbekiston XXI asrga intilmoäda. T., O'zbekiston, 2000.
8. Azizx'jaev A.A. Davlatchilik va ma'naviyat. T.: Sharä, 1997.
9. Azizx'jaev A.A. Demokratiya xalä Hayokimiyati demakdir. T.: 1996.
10. Ergashev I. Taraäiyyot falsafasi. Akademiya, 2000.

Reja:

1. Siyosiy yetakchilik tushunchasi va tabiati.
2. Siyosiy yetakchilik tushunchasiga doir yondoshuvlar.
3. Siyosiy yetakchilik turlari.
4. Hozirgi dunyoda yetakchilik rivojlanishining yangi tendensiyalari.

1. Siyosiy yetakchilik tushunchasi va tabiati

Siyosiy yetakchilik qodisasiga sotsiologiya, politologiya, psixologiya va boshqa fanlarda kplab nazariyalar mavjud. Bu qodisaga izi?ish va uni taqlil etishga intilishning ibtidosi ?adimgi davrlarga borib ta?aladi. Antik davrning mualliflari Gerodot, Plutarxlar qlam siyosiy yetakchilik t?Ärisida k?plab muloqlazalar bildirishgan.

Siyosatshunoslik nu?tai nazaridan siyosiy yetakchilik qodisasini taqlil etishda Abu Nasr Farobiy, Amir Temur, A. Navoiy, N. Makiavellining xizmatlari kattadir. Uning fikricha, siyosiy yetakchi – bu butun jamiyatni jipslashtiruvchi, ijtimoiy tartiblarni sa?lab ?olish va mustaqlamlash uchun qlar ?anday vositalarni ?llovchi qlukmdordir.

Yetakchining volyuntaristik nazariyasini G. Karleyl (1795–1881) va R. U. Emersonlar (1803–1882) ishlab chi?aanlar. Ular fikriga k?ra tarix ?aqlamon, diniy shaxs ijodining maqlsulidir.

Siyosiy fikrlar taqlimotidagi siyosiy yetakchilik nazariyasida F. Nisshe ishlab chi?aan paradigmalar qlam muqlim rol ?ynaydi. U oliy biologik tip–etakchi, y?lboshchi inson, ?ayri tabiiy fav?ulotda inson t?Ärisidagi ?oyani asoslashga qlarakat ?ildi. ?ayri tabiiy fav?ulotda inson insoniy axlo? normalari bilan chegaralanmagan, yaxshilik va yomonlikdan yu?ori turadi. U oddiy odamlarga, ?ziga ?xshash fav?ulotdagi y?lboshchi insonlar bilan meqlribon, muloyim b?lishi mumkin. U yuksak qlayotiy ?uvvatga egaligi va qlokimiyatga b?lgan irodasi bilan boshqa kishilardan ajralib turadi. U kuchli, irodali, rivojlangan va g?zal insondir.

Yetakchi, y?lboshchilar t?Ärisidagi zamonaviy nazariyalarga G. Tard (1843–1904) ijodi sezilarli ta?sir k?rsatgan. U ijtimoiylashuv t?Ärisidagi nazariya asoschilaridan biri b?lib, qlayotning asosiy ?onunlaridan biri – yetakchi, y?lboshchilarga izdoshlarning ta?lid ?ilishidir, degan ?oyani asoslashga qlarakat ?ildi. Jamiyat tara?aiyotining asosiy manbalaridan biri tashabbuskor va noyob shaxslar tomonidan ?ilingan yangiliklar, kashfiyotlardir.

Yetakchi – y?l k?rsatuvchi ma?nosini anglatadi. Bu xususiyatga ega inson boshqalarga ta?sir eta olishi, muayyan ma?sadlarga erishish uchun ularning birgalikda faoliyatini tashkil eta olish ?obiliyatiga ega.

Siyosiy yetakchilik – siyosiy faoliyat turi b?lib, u ikki tomon ?zaro aloqalarini anglatadi: birinchi tomon – yetakchilar ?z izdoshlarining manfaat va eqltiyoqlarini biladilar va bayon etadilar, boshqa tomon esa, shu manfaatlarni ifodalash va amalga oshirishlari uchun ?z vakolatlarining bir ?ismini ularga iqltiyoriy ravishda topshiradilar.

Zamonaviy politologiyada yetakchilikka doir bir ?ancha yondoshuvlar mavjuddir:

1. Yetakchi – bu boshqa kishilarga ta?sir etish demakdir. Yetakchi va uning izdoshlari ?rtasidagi ?zaro munosabatlar mavjud b?lib, u yetakchidan guruql a?zolariga ?arab qlar doim bir tomonlama y?naltirilgan b?ladi.

2. Yetakchilik – bu boshqaruvchanlik ma?omi, ?arorlar ?abul ?ilish bilan bo?li? b?lgan ijtimoiy pozisiyadir.

3. Siyosiy yetakchilik – bu siyosat bozorida amalga oshiriladigan maxsus tadbirkorlik shaklidir. Bunday ra?obatchilik kurashuvida tomonlar ijtimoiy vazifalarini yechish b?yicha dasturlar bilan almashinadi.

Siyosiy yetakchi – siyosiy jarayonlar bilan birga butun jamiyat, siyosiy tashkilot, yoki qlarakatni qlam boshqaradi, voqealarning borishi va siyosiy jarayonlar y?nalishini ?zgartira oladi. Siyosiy yetakchilar jamiyatdagi siyosiy jarayonlarni jonlantiradilar, jamiyatning tarixiy rivojlanishini belgilovchi dasturlar, ?oyalarni ilgari suradilar.

2. Siyosiy yetakchilik tushunchasiga doir yondoshuvlar

Siyosiy yetakchiga kuchli iroda, yo?imlilik, ?at?iylik ?obiliyati, intuisiya zarur.

Yetakchilik va y?lboshchilikning tabiatini tushuntirib berishda xilma–xil nazariyalar mavjuddir. Ulardan biri xarakter nazariyasidir. Ushbu nazariyaning moqliyati shuki, unda yetakchilik qodisasi shaxsning yuksak xususiyatlari asosida tushuntirib beriladi. Bunday xususiyatlarga ?uyidagilar kiritilgan: ?tkir zakovat, faqlm–farosat, temir iroda, ?ayno? energiya, yuksak tashkilotchilik ?obiliyatlari, kishilarga yo?a olishlik xususiyati, ayni?sa bilimdonlik va ma?suliyatlilikni ?ziga olishga tayyorlik xususiyati. ?ozirgi demokratik davlatlarda siyosiy yetakchilarga xushsur?atlilik, noti?lik xususiyatlari qlam asosiy talablar sifatida ?yilmo?da.

Siyosiy yetakchilarning xarakterli xususiyatlarini aniqlash ma?sadida keng sotsiologik tad?i?otlar ?tkazilgan. Bu tad?i?ot natijalari xarakterlar nazariyasini muayyan darajada inkor etadi, ya?ni

chu?urro? ta'lim il ?ilganda yetakchilarning individual xususiyatlari umuman shaxsning barcha ji'atlari va ijtimoiy xususiyatlari bilan umuman olganda mos kelishi aniqlangan.

Yana shu narsa aniqlanadiki, shaxsning yetakchilik qilishi uchun muayyan xususiyatlari yiqindisi qalqatdan qam muayyan darajada rol ?ynaydi. Bu xususiyatlar yiqindisi tarixiy davr va dunyodagi turli – xil davlatlar xususiyatlariga k?ra turlicha b?lishi mumkin.

Bular xarakterlar nazariyasidagi ikkinchi y?nalishni yoki omillik – ta'limliy ta'limotlarni vujudga keltiradi. Bu ta'limot yetakchilarning sof individual xususiyatlarini va muayyan siyosiy ma?sadlarini amalga oshirish y?lidagi xul? – atvrlarning belgilarini ta'lim il ?iladi.

Omili – ta'limliy ta'limot siyosiy yetakchilar nazariyasiga muayyan vaziyat bilan bo?li? ma?sad va vazifalar tushunchasini kiritadi. Siyosiy yetakchining individual xususiyatlari va uning oldida turgan ma?sadlarga erishishga intilishi natijasida siyosiy yetakchining "ikkinchi tabiati" vujudga keladi. Xul? – atvori uslubi ishlab chi?iladi. Siyosiy yetakchining ma?sadni m?ljallash va unga erishish uslubiga muayyan ijtimoiy vaziyatlar ta'sir k?rsatadi.

Yetakchilikning muayyan ijtimoiy shart – sharoitlariga bo?li?ligini vaziyatlar ta'limoti yanada rivojlantiradi va asoslab beradi. V. Dall, T. Xilton, A. Gardner va boshqalar yetakchi qodisining nisbiyligidan, k?p xilligidan kelib chi?adi. Yetakchi – muayyan vaziyat ma?sulidir. Aynan vujudga kelgan muayyan vaziyatlar siyosiy yetakchilarni tanlab oladi va uning xul? – atvorini belgilaydi. Tarixda tasodifiy yetakchilar b?lmaydi. qar bir yetakchi ?z davrining, tarixiy vaziyatining ma?sulidir. Iskandar Zul?arnayn, Oliver Kromvel, Chingizxon, Amir Temur, Jaloliddin Manguberdilar qam ?z davrining yetakchilari edilar. Ammo, bir – birlaridan far? aildilar.

Sh?ro tuzumining in?irozi B. Yelsin, I. Karimov, N. Nazarboyev, A. Akaev va boshqa yetakchilarni ilgari surdi. Ular eski totalitar tuzumni yemirish va demokratik jamiyatni barpo etish sari xal?ni yetakladilar. Siyosiy yetakchiga ?'yiladigan talablar mavjud davlatning in?iroz qolatida, yoki bar?aror rivojlanishda ekanligiga qam bo?li?dir.

Vaziyatlar ta'limoti siyosiy yetakchining individual xususiyatlarini rad etmaydi, lekin ularni mutlaqlashtirish qam no?rin deb qisoblaydi va siyosiy yetakchini muayyan siyosiy vaziyatlar qosilasi deb ?araydi. Vaziyatlar ta'limotiga aniqlik kiritish, rivojlantirish va sifat ji'atlaridan boyitish natijasida siyosiy yetakchilikni, uning izdoshlari va tarafdorlari yordamida tushuntirish ta'limoti vujudga keldi.

Zamonaviy politologiyada tarafdorlar tushunchasi keng ?amrovli b?lib, siyosiy faollardan tashqari yetakchining saylovchilari, shuningdek u bilan ?zaro munosabatda b?luvchilar qam bu tushuncha mazmuni tarkibiga kiritiladi. Ularni ta'lim il qilish siyosiy yetakchining xul? – atvorini, ?abul ?iladigan ?arorlarini oldindan bilish imkoniyatini beradi.

Bunday yondoshuvning afzalligi shundaki, yetakchilik raqbar va tarafdorlar ?rtasidagi maxsus munosabatlar sifatida ?araladi.

Yetakchi bilan munosabatlarning shakllanishi va amal qilishida siyosiy faollarning roli kattadir. Aynan tarafdorlar uning shaxsiy sifatleri va imkoniyatlarini yetarli baqlalay oladilar, uni ?llab – ?uvvatlash kompaniyasini tashkil qiladilar. Ular vositasida ayni?sa ularning ma?sad va ?arashlariga, shuningdek saylovchilarning kayfiyatlariga ta'sir k?rsatadi. Siyosiy yetakchilarni tarafdorlar, manfaatlarining ifodachisi sifatidagi bunday ?arash birmuncha kamchiliklarga qam egadir. Ushbu nazariya va vaziyatlar ta'limoti qam siyosiy yetakchining qokimiyatni egallagandan keyingi faoliyatidagi musta?illikni, faollikni tushuntirib bera olmaydi. Tarix saboqlari k?rsatadiki, k?pgina siyosiy raqbarlar, uni qokimiyat tepasiga keltirgan ?atamlar va guruqlar manfaatlariga ?arshi ?aratilgan faoliyat yuritganlar.

Buni Stalin faoliyatida ya?aol k?rishimiz mumkin. U qokimiyatga chi?aandan keyin ?n besh yil davomida ?zini qokimiyat tepasiga keltirgan bolsheviklarni deyarli butunlay, bundan tashqari ?z partiyasi a'zolarining yarmini y?a aildi. Bunga ?xshash qoln A. Gitlerda qam k?rishimiz mumkin. U qam ?zini qokimiyat tepasiga keltirgan eski nasitlar partiyasi a'zolarini deyarli butunlay y?a aildi.

Bu va k?pgina dalillar k?rsatadiki, yetakchi va tarafdorlar ?zaro ta'sirini ikki tomonlama y?naltirilgan qarakat sifatida ?arash kerak. Yetakchilar ?z ijtimoiy tayanchlarini muayyan darajada ?zgartirishlari mumkin. Bunday qol ayni?sa avtoritar va totalitar siyosiy tuzumlarda fojiali tus olishi mumkin.

Siyosiy yetakchilik tabiatini tushuntirish murakkab va uni bir xilda izoqlash, uning sub'ektiv mexanizmlarini psixologik ta'limotlar, xususan psixoanalitika nazariyasi tushuntirib beradi. Uning asoschisi Z. Freyddir. Siyosiy yetakchilik asosida sensual xarakterdagi mayllar yotadi. Sublimatsiya, boshqa qolatga ?tish jaryonida, u ijodiy faoliyatga jumladan siyosiy yetakchilikka qam intilish sifatida namoyon b?ladi. K?pgina kishilarda raqbarlik lavozimlarini egallash sub'ektiv – kompensatorlik vazifasini bajaradi. Turli xil kamchiliklarga y?l ?ymaslik, nomukamallik qissiyotini yengishga yordam beradi. Muayyan psixologik eqtioylar siyosiy yetakchiga b?ysunishga majbur etadi. Siyosiy yetakchilikning psixoanalitik nazariyasi rivojiga Frankfurt maktabi vakillari E. Fromm va T. Adorno sezilarli qissa ?shdilar. Ular avtoritarizmga moyil b?lgan va qokimiyatga intiluvchi shaxs tipini aniqladilar. Bunday shaxs noso?lom, ya'ni oilaviy nevroz qolatini kelitirib chi?aruvchi sharoitlarda shakllanadi. Kishi bunday sharoitlarda ularning qammasidan qukmronlik yoki b?ysunish munosabatlariga ?ochishga intiladi. Yetakchilik – avtoritar shaxs uchun ?zining notekis kayfiyatlaridan qoli b?lishga va ?z irodasiga boshqalarni b?ysundirishga imkon beradigan psixologik eqtioydir. Boshqalar ustidan cheksiz qukmronlik qilish, bunday kishiga ?ziga xos sarxushlik baxsh etadi. U ?ziga xos sadizm, z?ravonlik, shaklidir. Shu bilan bir va?tda avtoritar shaxs mazoxistik xususiyatga

Qam egadir, ?zidan z?rro? kuch bilan t?änashganda unga sajda ?iladi. Bosh?alarning kuchsizligi unda ?azablanish, ularni tax?irlash kayfiyatlarini tu?diradi.

Bunday ?ul? – avtor shakli psixologik ma'noda kuchlilikning emas, kuchsizlikning namoyon b?lishidir. Avtoritar shaxs ?a?äoniy kuchga ega b?lmasdan, bosh?a kishilar ustidan ?ukmronlik ?ilish vositasida u kuchga ega b?lishga ?zini ishontirishga ?arakat ?iladi. Bunday shaxs irrasionaldir, mistikaga moyildir va birinchi navbatda xissiyotlar asosida ish yuritadi, tenglik va demokratiyaga to?at ?ila olmaydi. Bosh?a barcha kishilarni kuchli – kuchsiz munosabatlari vositasida idrok etadi.

3. Siyosiy yetakchilik turlari

Siyosiy yetakchilikning turli xil izoqlari majmui uning turli xil tomonlarini k?rishga imkon beradi, lekin ushbu qodisani yaxlit qolda aks ettira olmaydi. Ushbu vazifani qal etish, siyosiy yetakchilikni kompleks taqlil qilish amalga oshiradi. U yetakchilikning 4 asosiy xususiyatlarini qisobga oladi: yetakchining xarakter qususiyatlari, u bajarishi lozim b?lgan vazifalar, uning izdoshlari va ularning qzaro xarakati tizimi, yetakchi va qzaro munosabat mexanizmi. Lekin yetakchilikning universal ta'limotini yaratish mumkin emas. Sababi, bu vo?elikning qzi namoyon b?lishiga, vazifalariga, tarixiy davr, siyosiy tizim xususiyatlariga k?ra xilma-xildir. qozirgi zamon politologiyasida siyosiy yetakchilar u yoki bu mezonlarga k?ra xilma-xil turlarga ajratiladi.

Raqbarning q?l ostidagilarga munosabatiga k?ra, u avtoritar va demokrat yetakchilarga ajratiladi. Avtoritar yetakchilik tanqo y?qaltirilgan ta'sir etish xususiyatiga ega b?lib, u sanksiyalar, kuch ishlatishni nazarda tutadi. Demokratik yetakchilik raqbar tomonidan guruq yoki tashkilot barcha a'zolarining fikrlari, manfaatlarini qisobga olishda, ularning boshqarishda ishtirok etishda ifodalanadi.

Ushbu klassifikatsiya qzining kamchiliklariga aaramasdan uni qlashda oddiy va qlaydir. Birinchi turdagi yetakchilik asosida odatlar, ikkinchisida tafakkur, uchinchisida e'tiqod va xissiyotlar yotadi. Ushbu klassifikatsiya asoschisi M. Veber xarizmatik yetakchilikni taqlil etishga aloqida e'tibor beradi. U yetakchilikning ushbu turini inqiroz davrida jamiyatning yangilashning muqim qaraktlantiruvchi kuchi sifatida qaraydi, chunki xarizmatik doqiy obr? - e'tibori qtmish bilan boqli? b?lmasdan, u ommani ijtimoiy yangilanish vazifalarini yechishga safarbar etishga qodirdir. Jamiyat tara?aiyotidagi nisbatan tinch davrda esa tarixiy an'analarini avaylab - asrovchi va zaruriy isloqotlarni amalga oshiruvchi rasional - legal yetakchilar maydonga chi?adi. Umuman olganda k?pgina davlatlar tarixida siyosiy yetakchilar turlarining almashinuvida muayyan ketma-ketlik kuzatiladi. Doqiy - asoschi, xarizmatik, an'anaviy yetakchi - qri?chi bilan, u esa qz navbatida isloqotchi - qonunchi bilan almashinadi.

Yetakchilikning mumtoz, deb qisoblash mumkin b?lgan uch turini M. Veberning "Siyosat - qam mayl, qam kasb sifatida" maqolasida bergan legitimlikning uch turiga asoslanadi:

An'anaviy yetakchilik. Yetakchilikning bu turlari an'analar, marosimlar, odat kuchi kabi mexanizmlarga tayanadi. Itoat qilish odati an'analarning muqaddasligiga va qokimiyatning meros tariqasida qtishiga asoslangan. Yetakchilikning bu turi doqiyalar, oqsoqollar, shoqlar boshqaruvi uchun xosdir.

Xarizmatik yetakchilik. Bkmdor - yetakchining qudratiga xalqning cheksiz ishonchiga asoslanadi.

Rasional - oshkora yetakchilik. Yetakchilikni saylashning tartibi, unga muayyan qokimlik vakolatlarining oqilligi, qonuniyligi tqarisidagi tasavvurlarga asoslanadi.

Amerikalik politolog Robert Taker siyosiy yetakchilikning uch turini ajratib k?rsatgan:

Konservatorlar. Jamiyatni shu qlatida saqlab qlashga qaratilgan faoliyat olib boriladi.

Reformatorlar. Bokimiyat tarkibini keng qamrovli isloqotlar vositasida tubdan qzgartirishga intiladilar.

Inqilobchilar. Odatda qrol kuchi bilan boshqa ijtimoiy tuzumga tez, sakrash orqali qtishni rejalashtiradi.

Zamonaviy politologiyada yetakchilarning 4 ta yi?ma obrazi qlaniladi: bayroqdor yoki buyuk inson, xizmatchi, savdogar va qt qchiruvchi. Yetakchi bayroqdorni vo'e'likni shaxsiy idrok etish, ommani jalb etishga qodir b?lgan qoyalar, ideallar ajratib turadi Bunday turga Martin Lyuter Kingni kiritish mumkin.

Xizmatchi - etakchi qam qz tarafdorlari va saylovchilarning manfaatlarini ifoda etishga intiladi va ular nomidan ish k?radi. Savdogar - etakchi uchun qzining qoya va rejalarini chiroyli qlib k?rsatish, fuqarolarni ularning afzalligiga ishontirish, ularni bu qoyalarni sotib olishga jalb etish xosdir. Va niqoyat, qt qchiruvchi yetakchi eng dolzarb ijtimoiy muammolarga, davrning muxim talablarini mqljalga oladi. Uning xatti - qaraktlari konkret vaziyatga k?ra aniqlanadi. Real qayotda bu 4 obrazdagi yetakchilar aloqida qolda uchramasdan, siesiy arboblarda aralashgan qolda uchraydi.

Yetakchilar klassifikatsiyalashning boshqa konsepsiyalari qam mavjuddir. Yetakchilar turining xilma-xilligi, ularning faoliyatlari yqnalishlarining boyligi qal etiladigan vazifalarning kengligi bilan boqli?dir.

Yetakchining funksiyalari - uning faoliyatining bosh yqnalishlaridir. Ularning miqdori siyosiy tartibot, fuqarolik jamiyatining yetukligi, aqli turmush darajasi kabi omillarga boqli?.

Adabiyotlarda yetakchilikning asosan quyidagi 6 funksiyasi k?rsatiladi:

1. Jamiyatni jipslashtirish va birlashtirish. Yetakchi qzida va boshqa davlatlar bilan munosabatda milliy birlikni gavdalantrishi va namoyish qilishi, fuqarolarni umumiy maqsadlar va qadriyatlar yqilda birlashtirishi, Vatanga, davlatga, xalqa xizmat qilishda qmak b?lishi lozim.

2. Eng maqbul siyosiy qarorlarni ishlab chiqishi va qabul qilishi. Yetakchilar xatolar qilishdan kafolatlanmagan b?lsa qam, k?pincha yaxshi sa'yi - qaraktlar k?rsatmasa qam, baribir ijtimoiy vazifalarni qal qilishning eng maqul yqlini topa olishlik qobiliyatlari odatda ularning raqbarlik lavozimlarini egallashlarini oqlaydi.

3. Ijtimoiy o'qamlik va patronajlik, q'ri?chilik,, ommani ?onunsizlikdan, amaldorlarning ?zboshimchaligidan ximoya ?ilish, tartibot va ?onunchilikni nazorat, ra?batlantirish va jazolash chorolari bilan sa?lab turish.

4. Bokimiyat va ommaning mulo?ot, siyosiy va o'issiy alo?a kanallarini musta?kamlash va shu bilan fu?arolarning siyosiy ra?barlikdan begonalashuvining oldini olish. Ommaviy axborot vositalari, ayni?sa televidenie, shuningdek saylovchilar bilan ?zaro uchrashuvlar va bosh?a tadbirlar or?ali prezidentlar va bosh?a siyosiy ra?barlar xal? bilan bevosita alo?ada b?lishi uchun keng imkoniyatlarga ega b?ladilar.

5. Yangilanish tashabbuskori b?lish, optimizm va ijtimoiy energiyani t?plash, ommani siyosiy ma?sadlarini amalga oshirishga safarbar ?ilish. Yetakchi xal? an'analarini avaylab asrashi, ?z va?tida yangiliklarni il?ay olishi, jamiyat tara?aiyotini ta'minlashi, xal?da ijtimoiy ideallar va ?oyalarga ishonch uy?otish lozim.

6. Tizimni legitimlashtirish. Bu funksiya asosan totalitar jamiyat yetakchilariga xosdir. Siyosiy rejim tarixiy xal? an'analarida va demokratik tartiblarida ?z-?zini o?lay olmaganida, u buni xarizmatik yetakchining alo?ida xususiyatlaridan izlashga o'arakat ?iladi. Bunda yetakchilarning ?obiliyatleri xaddan tash?ari b?rttiriladi.

4. Bozirgi dunyoda yetakchilik rivojlanishining yangi tendensiyalari

Bozirgi dunyoda yetakchilik rivojlanishida beshta tendensiya shakllandi:

1. Milliy yetakchilar global muammolarni endilikda chetlab ?ta olmaydilar. Ular ?z ichki siyosatlarini umumja?on, global jarayonning bir ?ismi sifatida ?arashleri lozim b?ladi;

2. Norasmiy yetakchilarning roli va ta'siri ortib borishi;

3. Yetakchilar faoliyati i?tisodiy va ijtimoiy muammolarni o'al ?ilishga k?pro? jalb ?ilinyapti. Bu — yetakchi faoliyati bilan bo?li? ravishda u yoki bu millat turmush darajasining ortishida namoyon b?lyapti, ?z navbatida bu faoliyat davomiyliqi o'am ortyapti.

4. Yetakchi — ?a?ramon va yetakchi — anti-?a?ramon kabi siyosatchilarning paydo b?lishi e?timoli kamayyapti.

5. Bokimiyatlar b?linishi va fu?arolik jamiyati chegaralarining kengayishi o'isobiga siyosiy yetakchi o'okimiyati o'am cheklanyapti.

Bar bir mamlakatda yetakchilarni yetishtirib beruvchi kadrlar tayyorlash tizimi mavjud. U jamiyat siyosiy tizimi ma?sadlari, siyosiy mafkura ?adriyatleri bilan chambarchas bo?li?. Shunga k?ra kadrlar tayyorlash tizimlarini uchga jaratish mumkin:

1. Liberal — demokratik tizim: Uning ikki k?rinishi mavjud: ?arbiy va shar?iy.

2. Totalitar. Unda yetakchiga, tizimga va mafkuraga sodi?lik alo?ida ?adrlanadi.

3. Teokratik tizim. Diniy mafkura amal ?iladigan mamlakatlarda mavjud.

Siyosiy yetakchining ijtimoiy a?amiyati t?Äridan — t?Äri siyosiy madaniyat darajasi va ommaning faolligi bilan bo?li?dir. Faol siyosiy madaniyatning, bar?aror demokratik an'analarning mavjudligi, davlat tomonidan nazorat ?ilinmaydigan fu?arolik jamiyati va siyosiy mu?olifatning borligi zaif yetakchilar uchun imkoniyatlarni kamaytiradi, turli xil ?zboshimchalikning, o'okimiyatni suiste'mol ?ilishning oldini oladi va shu bilan birga siyosatda individual ?obiliyatlar va talantlarni namoyon ?ilishga keng y?l ochib beradi.

Tayanch tushunchalar

Siyosiy yetakchilik, siyosiy yetakchilik turlari, an'anaviy yetakchilik, xarizmatik yetakchilik, rasional — oshkora yetakchilik, siyosiy yetakchi, konservator, reformator, in?ilobchi, siyosiy yetakchilik rivojlanishining yangi tendensiyalari.

Mustaqil ish uchun topshiriqlar

1. Ma'ruzadan olgan ma'lumotlaringiz asosida birorta siyosiy yetakchining siyosiy faoliyatini taqdimlab berib, tanlagan faoliyatining belgilari, siyosiy dasturlari, faoliyatiga e'tibor berib.
2. O'zingizni siyosiy yetakchi, deb tasavvur qiling. O'z dasturingiz Sizni qandaylab – qandaylovchi ijtimoiy sharoitlar tashkil etganida ma'lumot berib.

ADABIYOTLAR

1. O'zbekiston Respublikasining Konstitutsiyasi. – T., "O'zbekiston", 1998.
2. Karimov I. A. Amir Temur – faxrimiz, qururimiz. T., "O'zbekiston", 1996.
3. Barkamol avlod – O'zbekiston taraqqiyotining poydevori. Toshkent: O'zbekiston. 1997.
4. Bazarbaev B. Fenomen politicheskogo liderstva. T., "O'zbekiston", 1993.
5. Blondel J. Politicheskoe liderstvo. Moskva.1992.
6. Veber M. Izbrannie proizvedeniya. Per. s nem. Moskva.1989.
7. Juraev N. Agar o'g'rimiz...". Portretga chizgilar. T., "Sharq", 1998.
8. Levitin L., Karlayl D. Islom Karimov – Yangi O'zbekiston Prezidenti. T., "O'zbekiston". 1996.
9. Ilin M. V., Koval B. I. Lichnost v politike. Kto igraet korolya?, "Polis". 1991 №6.
10. Mills R. Vlastvuyuxaya elita. M.: 1959.
11. Pugachev V. P., Soloveev A. I. Vvedenie v politologiyu. Uchebnik dlya Vuzov. – M., "Aspekt press", 1999.
12. Forobiy Abu Nasr. Fozil odamlar sharafigi. – T., "Xalq merosi", 1993.

Reja:

1. Millat tushunchasi.
2. Siyosiy jarayonlar va milliy munosabatlar.
3. Milliy munosabatlarni barʼarorlashtirishning siyosiy yʻli.

1. Millat tushunchasi

Siyosat va millatlararo munosabatlar masalasi politologiyada muʼhim mavzulardan birini tashkil qiladi. Chunki har qanday davlatda ham millatlararo munosabatlarni barʼarorlashtirmasdan turib, taraʼfiyotga erishib boʻlmaydi. Millatlararo mojarolar albatta muarrar ravishda ham taraʼfiy etgan mamlakatlarning ham rivojlanishiga zarba beradi. Shuning uchun ham bu mavzunirganish dolzarb. Millatlararo munosabatning mohiyatini, uning barʼarorlashtirish omillari hamda fikr yuritishdan oldin millat tushunchasining mohiyatini tushinib olish maʼsadga muvofiʼdir.

Millat tushunchasini aniqlashga turlicha yondashuvlar mavjud boʻlib, ularning mualliflari uning turli irralarni ochib berishga eʼtiborlariniaratganlar. Jumladan, ingliz faylasufi Ernest Gellner, millatni "inson yaratgan, u inson ishi va ongining mahsul" Farang: Voprosi filosofii, №7, 1989, 124F, rus olimi L. Ionning fikricha "millatga mansublik insonga tuʼzilishdan beriladi va uning butun hayoti davomida zgar may oʻladi. U jins kabi mustahkamdir..." Farang: "Voprosi filosofii" №12, 1990, 10 – betF; ham bu fikrlarga arshi fikrlar ham ilgari surilmoʻda. Jumladan rus olimi V. A. Tishkovning fikricha "Millat ilmiy tushincha emas, bu siyosiy shior va safarbarlik vositasidir" Farang: sotsiologicheskiy issledovaniya, №1, 1997, 52 – betF

Oʻzbekistonda millat tushunchasiga turli fikrlar bildirilib kelinmoʻda. Ammo, sobiq shʼrolar davrida "millatga taʼrif berishda sinfiy nuʼtai nazardan arashlar ustivor edi. Buning oʻibatida sinfiy manfaatlar milliy manfaatlardan ustivorlikka ega boʻlib keldi.

Aslida yuʼorida keltirilgan bir ator mualliflarda boshqa mavjud nazariy materiallarni rganish asosida uyidagi xulosalarni ilish mumkin:

Birinchidan millat insoniyat va jamiyat taraʼfiyotining osilasi isoblanadi. Uning shakllanishida moddiy omillar xususan xudud, davlat, iʼtisodiyot muʼhim rol ynagan boʻlsa ham, ular millatning tʼli? mohiyatini ochib berolmaydi. Ular insonning zaro yaʼinlashishida zining taʼsirini tkazgan. Ammo, millatni birlashtiruvchi narsa maʼnaviy omillar isoblanadi. Xususan, ruhiyat, til, maʼnaviyat, urf – odat, anʼana, adriyatlardir;

Ikkinchidan, millat tushunchasini taʼriflashda sinfiy yondashuv, uning chinakam kuch, udratini xas – pushlash isoblanadi. Chunki, insoniyat va jamonning bir ator rivojlangan mamlakatlari tajribalari kʼrsatadiki, sinflar rtasida ziddiyatlar, arama – arshiliklar zamini moddiy manfaatdorlik bilan boʻli?. Mamlakatlarda aksariyat aholining moddiy extiyojlarini taʼminlash zaro arama – arshiliklarni ham sʼnib borishiga olib keladi. Ammo milliy manfaatdorlik, (z tili, maʼnaviyat, urf – otadlar, anʼanalar, adriyatlarni, zlikni saʼlab olishga intilish) moddiy extiyojlar tʼla ondirilgan sharoitlarda ham saʼlanib oʻladi;

Yuʼoridagi fikrlarga asoslanib millatga uyidagicha taʼrif berish mumkin: millat, til, maʼnaviyat, milliy zlikni anglash ruxiyati, urf – odatlar, anʼanalar, adriyatlar asosida muayyan xududda yashovchi kishilarning etnik birligiga aytiladi. Kʼrinib turibdiki bu taʼrifda maʼnaviy omillarga ustivorlik berilgan. Buning asosiy sababi shuki, iʼtisodiy extiyojlarni ondirish manfaatlaridan kelib chiʼaan olda etnik birlik vujudga keladi. Ammo u, maʼnaviy omillarning "yʼa" bʼlishiga z taʼsirini tkazaolmaydi. Chunki maʼnaviy omillarni kishilarni etnik birlikka birlashtirib ularni "tashʼi" avf – xatlardan ogo ilib turadi. Shu maʼnoda ham u millatni inson kabi doimo taraʼfiy etib takomillashib borishida yetakchi rin egallab kelaveradi.

2. Siyosiy jarayonlar va milliy munosabatlar

Millatlar mavjudligi ularning ziga xos siyosiy manfaatlarining mavjudligini ham bildiradi. Ana shu manfaatlarning aysi darajada amalga oshganligini jamiyat hayotidagi siyosiy jarayonlar olatida z ifodasini topadi. Siyosiy jarayonlar siyosiy institutlarning ishlashi va ularning jamiyat siyosiy olatini barʼaror ishlashini taʼminlash ijtimoiy guruqlar, shu jumladan millatlar rtalaridagi munosabatlarning barʼaror rivojlanishiga zining ijobiy taʼsirini kʼrsatadi. Agar davlat okimiyati tarmoqlarining barʼaror ishlashi buzilsa, albatta u barcha munosabatlar, shu jumladan milliy munosabatlarning buzilishiga ham olib keladi. Yoki davlat z faoliyatida millatlarning siyosiy manfaatlarini xususan zaro tengligini kafolatlay olmasa, u yoki bu millatning davlat okimiyatida ishtirok ilishini tashkil ilaolmasa jamiyat hayotida siyosiy tanglik vujudga keladi.

Demak, siyosiy jarayonlar, siyosiy okimiyat, siyosiy partiyalar va arakatlarning zaro munosabatlarining olati bilan boʻli? boʻlgan tushuncha isoblanadi. Bu jarayonlarga millatlar va ular rtasidagi munosabatlar ham boʻli? boʻladi. Chunki millatlararo munosabatlarni barʼaror rivojlantirishni tashkil ilmasdan turib siyosiy jarayonlarning barʼaror rivojlanishini tashkil ilib

b?lmaydi. Agar sobi? sh?rolarning tatalitar tuzumi sharoitidagi siyosiy jarayonlar □olatiga nazar tashlaydigan b?lsak, milliy manfaatlar davlat manfaatlariga b?ysundirilgan edi. U yoki bu millatning ?z manfaatlarini ?rtaga ?yishi davlatga ?arshi ?aratilgan □arakat sifatida ba□olanar edi. Shuning uchun davlat bunday □arakatlarni kuch ishlatib b?lsa □am "tinchitishga" xarakat ?ilar edi. Ammo, davlatning bunday □arakatlari milliy jarayonlarning butunlay y?ä b'lib ketishiga olib kelmadi, aksincha zimdan bu jarayon katta kuch sifatida shakllanib keldi va davlat □okimiyatining ichidan yemirilish jarayonini tezlashtirdi.

Bu achchi? "tajribadan" kelib chi?adigan xulosa shuki, davlat jamiyatida b?ladigan munosabatlarning tabiiy rivojlanish ?onunlariga asoslangan □olda 'zining faoliyat y'nalishlarini belgilab olishi zarur.

Ayniäsa, millatlararo munosabatlarni baräaror rivojlanishi uchun □ar bir millatning siyosiy manfaatlarini □isobga olish davlat siyosatida ustuvor b'lishi amaliy a□amiyatga egadir. Shuning bilan birga millatlararo munosabatlarga siyosiy tus aerish xatarli ekanligini □am esdan chiäarmaslik lozim. Ya'ni millatlarning 'zaro munosabatlarida yuzaga kelishi mumkin b'lgan u yoki bu salbiy □olatlar davlat □okimiyatini ä'lga kiritish uchun kurash darajasiga k'tarilmasligi kerak. Chunki bunday jarayon albatta davlatni □alokatga va millatlar manfaatlarini paymol b'lishiga olib keladi. Siyosiy jarayonlarning rivojlanishi millatlararo munosabatlarning bar?aror tara?äiyot etishga xizmat ?ilishi lozim. Au esa 'z navbatida butun jamiyatning baräaror taraääiy etishiga xizmat äiladi.

3. Milliy munosabatlarni baräarorlashtirishning siyosiy y'li

Millat mavjud ekan, albatta milliy masala □am, millatlar 'rtalarida turli munosabatlar □am mavjud b'ladi. Milliy masala deganda turli millat va elatlarning 'zaro munosabatlarida zarur e□tiyojlarni äondirishga t'säinlik äiluvchi □olatlarning ?zaga kelishi tushuniladi. Ular k'p millatlar yashaydigan mamlakatlarda u yoki bu millatlarning manfaatlarini □isobga olmaslik □olatlaridan eelib chiäadi.

Milliy munosabatlar esa turli millatlar yashaydigan mamlakatlarda ular 'rtasida moddiy va ma'naviy so□ada 'zaro yordamlashish, boyish, almashish va ijobiy ma'nodagi ta'sir k'rsatish oräali namoyon b'ladi. Adolat va äonun ustuvorligi äaror topgan mamlakatlarda milliy masala bar□am topishi mumkin. Ammo milliy munosabatlar mavjud b'lib äolaveradi. U millatning abadiyligi va ular manfaatlarining saälanib äolishi bilan bo'Äliädir. T'Äri, milliy manfaatlarni t'la äondirish juda murakkab □isoblanadi. Chunki e□tiyojlar millatlarning 'zi kabi 'sib boradi, uning t'xtashi milliy taraääiyotning t'xtaganligini □am bildiradi. Shuning uchun □am milliy munosabatlarni baräarorlashtirishning:

Birinci va asosiy y'li davlat siyosatida barcha millatlarning e□tiyojlarni □isobga olish □isoblanadi;

Ikkinchidan, äabul ?ilinadigan ?onunlar va ?arorlarda barcha millatlarning tengligi, ularning barcha yaratiladigan moddiy va ma'naviy boyliklardan teng foydalanishi kabilar ?z ifodasini topishi lozim;

Uchinchidan, k?p millatli davlatlarda ?andaydir sabablar xususan tash?i kuchlarning aralashuvi yoki ?zlarini millatparvar ?ilib k?rsatuvchi aslida ?zining jirkanch ma?sadlarini amalga oshirish y?lida ataylab millatlararo munosabatlar omilidan foydalanishga intilishga urinuvchi ichki kuchlarning aybi bilan □am yuzaga kelishi mumkin b'lgan millatlararo mojarolarni □al ?ilishda siyosiy vositalardan foydalanish y?lidan borish zarur b'ladi. Chunki milliy mojarolarni □al ?ilishning kuch ishlatish y?li xech ?achon ?zining ijobiy natijasini topmagan. Aksincha, kuch ishlatish y?li – bu davlat □alokatga, millatlarni ja□olatga olib keluvchi eng xatarli y?li □isoblanadi. Shuning uchun □am agar millatlararo mojarolar kelib chu?äuday b?lsa, uni □al ?ilishning yagona y?li siyosiy vositalardan foydalanish □isoblanadi.

K?rinib turibdiki, millatlararo munosabatlar ni□oyatda murakkab □isoblanadi. Shu boisdan □am davlat faoliyatida milliy siyosat ustuvor y'nalishlaridan biri b?lib kelgan va shundan b?lib ?olaveradi.

Milliy siyosat deganda davlat tomonidan jamiyatdagi turli millatlar va etnik guru□larning rivojiga, millatlararo munosabatlarni takomillashtirishga va shu asosida bar?aror rivojlanishi tashkil ?ilishga ?aratilgan ani? ma?sad asosida olib boriladigan faoliyat tushuniladi.

Milliy siyosatda barcha millat va etnik guru□lar manfaat □amda extiyojlarning ?ondirilishi adolatli tashkil ?ilingan b?lsa, millatlararo mojarolar kelib chiäamasligi uchun imkoniyat yaratilgan b'ladi. Bu ?z navbatida jamiyatning bar?aror rivojlanishining mu□im kafolatlaridan biri □isoblanadi.

Tayanch tushunchalar

Millat, til, ma'naviy omillar, xudud, davlat, milliy ?zlikni anglash, millat tushunchasiga ?arashlar, siyosiy jarayon, siyosiy munosabatlar, siyosiy institutlar, siyosiy manfaatlar, milliy munosabat, davlat faoliyati, milliy masala, milliy e□tiyoj, milliy manfaat, millatlararo mojarolarni □al ?ilish, siyosiy y?l, siyosiy vosita, milliy siyosat ustuvorligi.

Musta?il ish uchun topshiri?lar

1. Millat tushunchasiga äanday ta'riflar berilgan?
2. Siyosiy jarayonlar bilan milliy munosabatlar 'rtasidagi aloäadorlik nimalarda 'z ifodasini topgan?

3. Millatlararo mojarolarni qal etishning siyosiy vositalari nimadan iborat?

ADABIYOTLAR

1. Karimov. I. A. Ozbekiston: milliy istiqlol, iqtisod, siyosat, mavkura. T., "Ozbekiston", 1993. 35–48, 80–82, 162, 165, 174 betlar.
2. Karimov. I. A. Odamlar bir–birlarini qldirmasinlar. – (literaturnaya gazetasining Muxbiri savollariga javoblar) – Ozbekiston adabiyoti va san'ati, 16– avgust 1991 yil
3. Karimov. I. A. Ozbekiston XXI asr b'sa'sida: qavfsizlikka taxdid, bar'arorlik shartlari va tara'äiyot kafolatlari. – T., "Ozbekiston", 1997, 69–137 betlar.
4. Karimov I. A. Jamiyatimiz mafkurasi xal'i–xal?, millati–millat qilishga xizmat etsin. T., "Ozbekiston", 1998.
5. Bushyorlikka da'vat. Prezident Islom Karimovning Ozbekiston milliy axborot agentligi muxbirining savollarga javoblari. – Xal' s'zi, 25–iyun, 1999.
6. Aytmatov Ch. Ja'annam uzra qar'alar faryodi. Bir yil qtgach qsh qa'ida qylar – Ozbekiston adabiyoti va san'ati, 9–avgust, 1991.
7. Otamuratov S. Millat, Milliy ong, Milliy qurur, Ozbek millatining qz–qzini anglashi. (Ma'ollar). – Musta'illik izoqli ilmiy–ommabop lu'at. T., "Sharq"; 1998. 120–121, 133–135, 142–144, 154–155 betlar.
8. Otamuratov S., Ergashev I., Akramov Sh., qodirov A. Politologiya (qäuv qlanmasi). T., "Ozbekiston", 1999, 115–129 betlar.

Reja:

1. Siyosat sub'ekti tushunchasi.
2. Siyosiy sub'ektlar: guruqlar va äatlamlar.
3. O'rta mulkdorlar äatlami va siyosiy barâarorlik.

1. Siyosat sub'ekti tushunchasi

Siyosat qayotning 'ziga xos muqim soqasi qisoblanadi. Bamma insonlar qam siyosat bilan shuqullanavermaydi. Ayrimlar siyosiy faoliyat bilan unchalik âiziâimasalar, ayrimlar esa u bilan âiziâishga vaât topolmaydilar. Ayni paytda shunday odamlar qam borki siyosatdan "chetda " turishni istaydilar yoki siyosatni sirli, tushunarsiz bir soqa deb qisoblaydiganlar qam topiladi. Ammo, siyosatga b'lgan munosabat inson yoshi bilan bo'liâ qolda 'zgarib boradi. Inson 'z meqnat(kasb)i faoliyatidan âat'iy nazar vaâti bilan unga âiziâish paydo b'lishi va siyosiy faoliyat bilan bevosita, faol shuqullanishi, uning ishtirokchisiga (sub'ektiga) aylanishi qam tabiiy jarayondir.

Xalâimizda shunday dono fikr bor "Bar bir kishi siyosat bilan shuqullanishi kerak, aks qolda siyosat u bilan shuqullanadi". Bunda âanday ma'no bor. Bundan niyosat bilan inson 'rtasidagi munosabatda ikki xil munosabat mavjudligini qamda qar xil oâibatlar keltirib chiâarishi mumkinligini anglab olish mumkin. Inson siyosat bilan shuqullansa uni siyosatning faol sub'ekti sifatida, unda 'ziga xos siyosiy dunyo âarash, ong va madaniyat, qamda siyosiy munosabatlarning moqiyatini idrok etadigan, siyosiy jarayonlarga baqo beradigan k'nikma, malakaga ega ekanligidan dalolat beradi.

Aksincha siyosat insonlar bilan shuqullansa insonda unga nisbatan "tobe" lik ruqiyati ustuvorlik âiladi.

Bu jamiyatning siyosiy tizimi, uning xarakteri va mazmuni bilan qam bevosita bo'liâ b'ladi. Masalan, demokratik tamoyillarga asoslangan jamiyat insonlarni siyosatning sub'ekti sifatida, uni bevosita ishtirok etishidan k'proâ manfaatdor.

Shunga tegishli shart – sharoitlarni berishni oldiga maâsad âilib â'yadi. Mustaâillik tufayli O'zbekiston Respublikasi shunday demokratik jarayonlarni amalga oshirmoâda. Maâsad mamlakatda qauâiyy, demokratik, adolatli, fuâarolik jamiyatini âurishdir.

Ma'muriy buyruâbozlik boshâaruviga asoslangan jamiyatda demokratik tamoyillar rivojiga 'rin berilmaydi. Bunday jamiyatda siyosat insonni siyosat bilan shuqullanishiga erkinlik bermaydi.

Ayrim insonlar siyosiy faoliyat bilan bevosita bo'liâ b'lmasalarda, lekin bundan u inson sifatida siyosat bilan aloâador emas u uning qayotiga ta'sir k'rsatmaydi va qech âanday majburiyatlarni undan talab âilmaydi degan xulosani bermaydi. Buni qisobga olish kerak.

Bozirgi zamon jamiyati murakkab tashkiliy tuzilishga egaki, unda siyosiy qokimiyat muqim vazifalarni bajaradi. Masalan, qar bir kishi (inson) u yoki bu davlatning fuâarosi qisoblanishining 'zi, uni davlat âurilishining siyosati bilan bo'laydi, uning quâuâlari va erkinliklari, burchlarini belgilab beradi. Inson kundalik qayotida 'z xoxishiga bo'liâ b'lmagan qolda siyosat bilan bo'alanadi. Bunda inson u yoki bu jamiyatda yashar ekan, albatta siyosatdan chetda b'lolmaydi.

Siyosat – bu insonlar 'rtasidagi munosabat soqasidir. Shuning uchun, siyosatga juda k'p omillar, munosabatlar ta'sir k'rsatadi. Shunda "Siyosat sub'ekti" tushunchasi ishlatiladi. Siyosat sub'ekti deganda, siyosiy munosabatlarda ishtirok etayotgan kuchlar, sotsial guruqlar, äatlamlar, tashkilotlar siyosiy faoliyatning tashuvchilari, siyosatning sub'ekti deyiladi.

O'zgarishga, 'zgartirishga yoki â'llab – âuvvatlashga y'naltirilgan siyosiy faoliyat bilan bo'liâ siyosiy reallik, siyosat ob'ekti deb ataladi.

Siyosat sub'ekti sifatida, aloqida insonlar, sotsial guruqlar, äatlamlar, institutlar va qarakatlar faoliyatda ishtirok etishini bildirsada, ularning siyosatda tutgan 'rni va roli xilma–xil b'ladi. Bunda ularning siyosiy munosabatlarda ishtiroki 'rni va roli ular oldida â'yilgan maâsad, uning tamoyillari, manfaat doirasi bilan belgilanadi. Masalan, muayyan "guruq manfaati" doirasidan chiâa olmagan siyosat sub'ektining manfaati davlat qokimiyatining bevosita aralashuvini taâoza etmasligi mumkin. U siyosiy munosabatlar va jarayonlarning borishiga sezilarli ta'sir k'rsatmaydi yoki siyosiy aqamiyat kasb etmaydi. Faâat u e'tiborni âaratishni va 'z k'lami darajasida qal etiishini taâoza etadi.

2. Siyosat sub'ektlari: guruqlar va äatlamlar

Siyosiy faoliyatda shunday sub'ektlar, ularning manfaatlari doirasi mavjudki u siyosiy munosabat va jarayonlarda, uni ishlab chiâishda qamda amal âilishda aloqida aqamiyatga ega. Masalan, mamlakatda mavjud turli xil sotsial äatlamlar, guruqlar, 'rta mulkdorlar äatlami va boshâalar; yoki millatlar, âaysiki insonlarni umumiy til, madaniyat, urf–odat va an'analar bilan bo'lab, ularni birlashtirib turadi. Ularning 'zaro munosabatlarida muayyan muammolar, manfaatlar doirasi mavjudki, aloqida aqamiyat berishni taâoza etadi. Ular jamiyatdagi muayyan siyosiy kuchlar, partiyalar, qarakatlar, ijtimoiy tashkilotlar orâali siyosatda ishtirok etadi. Muammolar mavjud b'lganda uni qal etish uchun davlat qokimiyatining aralashishi zarur b'ladi. Siyosatda masalan, etnik va millatlararo munosabatlarda ziddiyatlarni keltirib chiâarmaslik uchun milliy âadriyatlar va an'analarni saâlab âolish

bilan bo'lib tabiiy intilishlari, ularni til, madaniyat va boshqa xususiyatlarini erkin rivojlantirishni olib olish muhim 'rin tutadi.

"Ayni mamlakatda, — deb ta'kidlaydi, — Prezident I.A. Karimov, — bir millat 'z ehtiyojlari va manfaatlarini boshqa millatning yoki boshqa xalq vakillarining xuddi shunday intilishlarini kamsitish olib olishga ruyobga chiqarish lozim. Ba'zi millat, etnoslar vakillarining boshqalarga takabburlik bilan mensimay munosabatda b'lishi kabi holatlar yuzaga chiqishi mumkin b'lgan har qanday sharoitga barham berish lozim".

Bu mamlakatda siyosiy jarayonlarni va munosabatlarni barabarlashtirish, mamlakatda demokratik jamiyat a'irish vazifalarini amalga oshirish, fu'karolarni muayyan sotsial guruhi o'xish — irodasi, orzu — umidlarini ruyobga chiqarish bilan bo'lib. Uni siyosatda alohida e'tiborga olinishi, siyosatning sub'kti sifatida, sotsial guruhi manfaatini 'zida uy'lashtiradi. O'zbekiston Respublikasini k'p millatli (polietnik) davlat sifatida, mavjud sotsial guruhi manfaatlarini aniq olib olishga olinayotganligini, millatlararo totuvlik, ammiyatlikni misol tarzida keltirish mumkin.

Siyosiy fikr tarixida turli ijtimoiy guruhi, a'atamlar manfaatini olib olish zarurligiga alohida e'tibor a'ratilgan fikrlarni k'plab uchratamiz. Xususan, A.N. Forobiy, Yusuf Xos Rojib, A. Temur, A. Navoiy, Z.M. Bobur va b. misol tarzida keltirish mumkin. Masalan, A. Temur mamlakatni mavjud ijtimoiy guruhiarga tayangan holda boshqarish, ularning manfaatlarini uy'lashtirish tarzida olib olish zarurligini, 'zi shunga amal a'lgan holda jamiyatdagi 12—toifani olib olishga olib boshqarganligini keltiradi v.

Musta'ail O'zbekiston davlati siyosatida, mamlakatning ijtimoiy—i'atısodi y rivojlanish darajasi, bozor munosabatlariga 'tishning 'ziga — xos xususiyatlari bilan mos ravishda, uning sotsial munosabatlarining negizini tashkil etuvchi muayyan guruhi, a'atamlarga, ularning ma'sad, manfaatlari mamlakatda muammolarini aniq olib olishga olgan holda amalga oshirilmo'ada. Mamlakatimizda amalda davlat boshqaruvi tizimi tarkib topdi. Davlatimizda a'onun chiqaruvchi organ — Oliy Majlis, saylab a'yiladigan mamlakati vakolatli organlari — Kengashlar, Prezident, Bosh Vazir, Bosh Vazir 'rinbosarlari, tegishli vakolatga ega b'lgan vazirlar va mamlakatlar rahbarlari, b'kimlar va ularning tarkibiy b'linmalari bor. Ularning pirovard ma'sadi — xalq irodasi va umidlarini, turli sotsial guruhi manfaatlarini olib olish mamlakatda ruyobga chiqarishga a'ratilgan.

Siyosatning sub'kti sifatida yoshlar, sotsial guruhi yoki a'atlam sifatida siyosiy munosabatlarda alohida 'rin tutadi. Mamlakatimizda yoshlarga alohida e'tibor berilayotganligi avvalo yoshlarning mamlakat a'olisi tarkibidagi 'rni bilan bo'lib b'lsa, ikkinchidan, O'zbekistonning kelajagi ana shu sotsial guruhi ma'sad va intilishlarini, muammolarini siyosiy munosabatlarda aniq olib olish bilan bo'lib ekanligini a'ayotning 'zi k'rsatib turibdi. Bugun Respublika Oliy Majlisida "Yoshlar bilan ishlash a'mitasi"ning tashkil etilganligi, Respublika televideniesida "Yoshlar" telekanalining ochilishi, O'zbekiston FMDP Yoshlar a'anoti, uning "E'zozchilar" va "Ekolog" guruhi larining tashkil etilishi, Respublika "Kamolot" jam'armasi mamlakatda uning joylardagi b'limlari, Yoshlarning siyosatda a'anday 'rin tutishini k'rsatadi.

Respublika a'olisini ijtimoiy, i'atısodi y, siyosiy, madaniy a'ayot so'alari, mamlakatda ularni yosh tarkibi, kasb y'nalishlari, ijtimoiy—i'atısodi y av'oli v. so'alar b'yicha turli sotsial guruhiarga b'lish mumkin. Bu siyosat sub'kti va uning ishtirokchilarini 'rganishda, ta'kil etishda alohida a'amiyat kasb etadi.

Shuning bilan birga Respublikamiz k'pkonfessiyali davlat ekanligiga ham e'tiborni a'aratish lozim. Jumladan, islom, rus — pravoslav, Rim katolik, arman — grigoryan, moteran, baptistlik, ya'udiylık v.b. diniy konfessiyalar ham muayyan ijtimoiy guruhi larni tashkil etadi. Shuning uchun siyosatda ularning har birining manfaatlari alohida e'tiborga olinmo'ada.

3. O'rta mulkdorlar a'atlami va siyosiy munosabat

Siyosat va siyosiy munosabatlar rivojida mamlakatdagi "O'rta mulkdorlar a'atlami"ning 'rni, k'lami muhim 'rin tutadi. Ya'ni mamlakatda 'rta mulkdorlar a'atlami a'ancha k'payib borsa, shuncha barabarorlik va musta'illik musta'kamlanib boradi. Ijtimoiy — i'atısodi y islo'otlarning, bozor i'atısodi va xususiylashtirish jarayonidan k'zlangan ma'sadlardan biri ham shunda. Siyosiy tafakkurda "O'rta mulkdorlar sinfi" tushunchasi 'tmishda ishlatilgan "sinf" tushunchasidan tubdan farq a'iladi. Bu 'rinda gap agar mulk shakllari xilma — xilligi birinchi navbatda xususi y mulk har a'anday davlatning demokratik negizlari barabarorligining i'atısodi y asosi olib olinsa, real ishlab chiqarish vositalarining 'rta mulkdorlardan iborat kuchli a'atlamining mavjud b'lishi uning siyosiy asosi ekanligi t'arisidir. K'pukladli ya'ni mulkning xilma — xilligiga asoslangan i'atısodni shakllantirish uning kafolati b'lib xizmat a'iladi. Bu "davlat boy b'lsa, oila, har bir odam boy b'ladi" degan fikrning 'rnida aksincha, "oila, har bir odam boy b'lsa davlat ham boy b'ladi" degan A'oyani amalda tasdiqlaydi.

O'rta mulkdorlar a'atlami siyosatning "sub'kti" sifatida 'zini namoyon eta boradi. Shuning uchun "tadbirkorlar", "mulk egalari sinfi" ya'ni musta'ail, 'z xususi y ishiga ega kishilar toifasini shakllantirish hukumat va mamlakati okimliklarning oldida turgan ma'sad va vazifalar sirasiga kiradi. Davlatning kuch — a'drati ham avvalo, demokratik institutlarning musta'ail faoliyat k'rsatishi uchun shart — sharoit yaratish, fu'karolar va jamiyatning barcha siyosiy — ijtimoiy salohiyatini ruyobga chiqarish, tadbirkorlik va i'atısodi y tashabbuslar erkinligi uchun zarur imkoniyatlarni tashkil etib berish a'obiliyati

bilan ʻlchanadi. Bu soʻqada Oʻzbekistonda erishilayotgan yutuʻalar ʻrta mulkdorlar ʻatlamining keng rivojlanishidan dalolat berib turibdi. Siyosiy munosabatlarda ularning manfaat, ʻiziʻish va muammolarini tʻlaroʻ qisobga olish kelgusida qam subʻekt sifatida mamlakatda siyosiy jarayonlarni rivojida yangi istiʻbollarga ega, qamda siyosatda muqim ʻrin tutadi.

Tayanch tushunchalar

Siyosat subʻekti. Siyosiy manfaatlar xilma — xilligi. Siyosat subʻektlari. Inson. Sotsial guruqlar va ʻatlamlar. "Oʻrta mulkdorlar sinfi. Millat. Yoshlar. Siyosiy partiyalar. Diniy konfessiyalar. Oʻrta mulkdorlar ʻatлами va manfaatlar uyʻunligi. Siyosiy barʻarorlik.

Mustaʻil ish uchun topshiriʻlar

1. Siyosat subʻektlarini aniʻlang? "Siyosat suʻbekti" va "obʻekti" tushunchalarini taqlil eting?
2. Oʻrta mulkdor sinfi va siyosiy barʻarorlik jarayonlarini boʻliʻligini kʻrsating?
3. Siyosat subʻekti sifatida yoshlar, ularning maʻsad va manfaatlari qamda siyosiy munosabatlarda tutgan ʻrniga munosabat bildiring. Siyosiy taqlil eting?.

Adabiyotlar

1. Oʻzbekiston Respublikasining Konstitutsiyasi. T.: Oʻzbekiston, 1992.
2. Karimov I.A. Oʻzbekiston XX1 asr bʻsaʻasida : xavsizlikka taqlid, barʻarorlik shartlari va taraʻʻiyot kafolatlari. T.: Oʻzbekiston,1998.
3. Karimov I.A. Jamiyatimiz mafkurasi xalʻni — xalʻ, millatni — millat ʻilishga xizmat etsin. T.: Oʻzbekiston 1999
4. Karimov I.A. Oʻzbekiston XX1 asrga intilmoʻda. T.: Oʻzbekiston, 1999
5. Karimov I.A "Ozod va obod Vatan, erkin va farovon qayot — pirovard maʻsadimiz" . T.: Oʻzbekiston 2000.
6. Karimov I.A. Milliy istiʻlol mafkurasi — xalʻ eʻtiʻodi va buyuk kelajakka ishonchdir. T.: Oʻzbekiston, 2000.
7. Oʻzbekiston XX1 asrga intilmoʻda. T., Oʻzbekiston, 2000.
8. Azixʻjaev A.A. Davlatchilik va maʻnaviyat. T.: Sharʻ, 1997.
9. Azixʻjaev A.A. Demokratiya xalʻ qokimiyati demakdir. T.: 1996.
10. Smergunov L., V.Semenov. "Politologiya". Sankt — Peterburg, 1996.
11. Ergashev I. Taraʻʻiyot falsafasi. Akademiya, 2000.

Reja:

1. Siyosiy ong: tushunchasi, manbai va funksiyalari.
2. Siyosiy ongning darajalari va shakllari.
3. Siyosiy ong shakllanishining asosiy omillari.

1. Siyosiy ong: tushunchasi, manbai va funksiyalari

Siyosiy ong nima? U qanday funksiyalarni bajaradi? Siyosiy ong – siyosiy fan kategoriyalaridan biri hisoblanadi. U qanday mohiyati, manbai, funksiyalariga katta iqtisodiy, xulqiy, falsafiy, axloqiy, estetik, diniy ongdan farq, qiladi.

Siyosiy ong – siyosiy borliqning idrok qilinishidir. Kishilar mavjud siyosiy voqelik bilan qanoatlanib qolmaydilar. Ular qamisha bu voqelikni bilishga, anglashga va uni qzgartirishga intiladilar. Kishilarning ana shu siyosiy borliq xaqidagi bilimlari, qarashlari, tasavvurlari ularning siyosiy ongini tashkil etadi. Siyosiy ong – bu kishilarning siyosiy bilimlar, tasavvurlar, maslaklar, ehtiyoqlar, qzlari yashab turgan siyosiy tuzumga baqo berishlari yiqindisidan iboratdir.

Siyosiy ong – siyosiy borliqning sub'ektiv aks etishidir. U siyosiy voqelikni qanday bqlsa, shunday, xolisona tarzda, bqtirmasdan, mutlaqlashtirmasdan aks ettiradi. Biroq, siyosiy ong siyosiy voqelikni oyna kabi qanday bqlsa, shunday, mexanik tarzda, jonsiz aks ettirmaydi. U siyosiy voqelikning sir – asroriga "kirib" boruvchi, undan ilgarilab ketuvchi, ijtimoiy siyosiy jarayonlarning qzgarishi va rivojlanishini bashorat qiluvchi aks etishdir. Siyosiy ong – jamiyatning siyosiy qayoti va uning barcha boshqa soqalariga katta ta'sir kqrsatishga qodir bqlgan ijtimoiy qodisadir. Bundan tashqari, aloqida olingan kishilarning qam, jamiyat ijtimoiy – siyosiy birlashmalarining qam xulq – atvori va faoliyatlarining xarakteri kqp jixatdan siyosiy ongning shakllanish va rivojlanish darajalariga boqliqdir. Shuning uchun qam ijtimoiy jarayonlarni siyosiy boshqarish amaliyotida, qam jamiyatning, qam uni tashkil etuvchi individlar, ijtimoiy guruqlar, qatlamlarning siyosiy ongi qolatini qisobga olish qta muqimdir. Bu qrinda qokimiyatlar, siyosiy partiyalar ijtimoiy – siyosiy muvozanatni saqlab turishga imkon beradigan, davlatning ijtimoiy taraqaiyoti ehtiyoqlarini tqla ifoda etadigan siyosiy ongni shakllantirish va rivojlantirishga intilishlari zarur bqladi.

Siyosiy ong kqpincha siyosiy tasavvurlar yiqindisidan iborat bqladi. Siyosat dunyosi ma'naviy soqlasining qzi tasavvurlardan tashkil topadi. Ongsiz, tasavvurlarsiz kishilik jamiyati bqlmaganidek, siyosiy ongsiz, tasavvurlarsiz qech qanday siyosiy soqlaning bqlishi qam mumkin emas.

Siyosiy ong – bu guruqliy xarakterga ega bqlgan ongdir. qar bir kishi ma'lum ijtimoiy guruq, tabaqaning a'zosi, birorta millatning vakili, biror davlatning fuqarosi qisoblanadi. Mana shu mansublik kishilar siyosiy ongining mazmunini belgilaydi. Boshqacha qilib aytganda, siyosiy ong kishilar tomonidan qlarining biron – bir guruqga mansub ekanliklarini anglash asosida shakllanadi. Guruqga mansublik esa qz navbatida kishilarda muayyan siyosiy pozitsiyaga egalik qlissini tuqdiradi.

Siyosiy ong nafaqat guruqliy, balki individual xarakterga qam egadir. U aniq tarixiy shart – sharoitning, muayyan omillar ta'sirining maqlsulidir.

Siyosiy ongning shakllanishi va rivojlanishiga quyidagi manbalar asosiy omil bqlib xizmat qiladi.

Birinci manba – insonning oilaviy muqitidir. Siyosiy qoyalar va qlissiyotlar unga oiladagi tarbiya orqali beriladi. Bunga tqari keluvchi ijtimoiy – ruqliy qarashlar – siyosiy ongning poydevorini barpo etadi. Uning negizida esa fuqaro shaxsi shakllanadi.

Ikkinchi manba – bu keng ma'nodagi axborotdir. U insonga qam muomala orqali, qam ommaviy axborot vositalari (televidenie, radio, matbuot) orqali "kirib" boradi.

Uchinchi manba – bu individning shaxsiy tajribasidir. Bu shaxsiy tajriba olingan bilimni rad qiladi yoki tasdiqlaydi. Biroq u qar qanday qolatda qam siyosiy ongning shakllanishi va rivojlanishi jarayoniga muqim ta'sir kqrsatadi.

Quyorida qayd etilgan manbalar insonga siyosat dunyosini taqlil etishga va unga nisbatan munosabatini belgilab olishga imkon beruvchi bilimlarni yiqindisini tashkil etadi. Bunda oilada olingan bilimlar turli avlodlar tomonidan tqplangan tajriba sifatida qam bqlishi mumkin, ammo shu bilan birga xurofotlar materiali qam bqlishi mumkin. Axborot xaqiqiy qam, yoki yolqon qam bqlishi mumkin. Insonning qayotiy tajribasi qam uning boshidan kechirilgan boyligi bqlaturib tipik bqla olmasligi va siyosiy voqelikni aks ettira olmasligi qam mumkin.

Bar qanday sharoitda qam insonning qzi bu omillarni kqproq yoki ozroq darajada ravshan bqlgan va ma'naviy jiqlatdan tuzilgan siyosiy tizim qzgartiradi. Kqp kishilarda bu jarayon stixiyali tarzda, tasodifan va mavqum ravishda sodir bqladi. Bundan tashqari kqp kishilar ularga qrgatgan, yoki boshqa tashqi manbalardan bqlgan siyosiy mqljalga qaratilgan fikr muloqlazalarni qaytarishga moyil bqladilar.

Kishilarning siyosiy muammolarni anglashi, siyosat dunyosi qaqlidagi tasavvurlari, qiziqlishlari bilan chambarchas boqliqdir. Masalan, oqir aqlvolda qolgan korxona ishchisi ishdan bqlshatishni kqzda

tutmaydigan qarorlarni – vaziyatni tashkil qilish boshqaruvchisi yaxshi qarorlardir, deb hisoblaydi. Boshqarayotgan partiyaning faoli, agar hokimiyatga muxolifat kelsa, mamlakatda iqtisodiy vaziyat yomonlashadi, deb yulaydi. Agar biror siyosiy arbob korrupsiyada ayblansa, uni qzining siyosiy mavqeiqa bo'lgan oqolda aybdor, deb hisoblaydi.

Demak, voqelik qzidan – qzi siyosiy ong orqali baqolmaydi. Uning qabul qilinishi kishilarning avvalgi e'tiqodlari va manfaatlariga qam bo'liqdir.

Siyosiy ong yakka oqolda emas, balki ijtimoiy ongning boshqa shakllari: iqtisodiy qarashlar, falsafiy ta'limotlar, xuquqiy nazariyalar va me'yorlar, axloqiy qonuniyatlar, estetik qadriyatlar bilan qzaro bo'liq va birgalikda qarakat qiladi.

Kp siyosiy ta'limotlar va qadriyatlar siyosiy ongning maqsuli bqlaturib, xozirgi jamiyatda qoyaviy aqamiyatga egadir. Ular faqt kishilarning siyosiy madaniyatini takomillashtirish uchungina emas, balki insoniyatning ma'naviy, ma'rifiy, madaniy taraqqiyoti uchun qam juda muximdir.

Shu bilan birga, ayrim davlatlar va ulardagi birlashmalar, ijtimoiy guruqlar, millatlar, partiyalarning siyosiy faoliyati jarayonida siyosiy ongning u yoki bu pozitsiyasi tashiri kelmay qilishi murosasizlikka qsim qtmashligi, uning tinch, madaniy xarakterda bqlishi qta muximdir.

Endi siyosiy ongning funksiyalarini kqrib chiqamiz. U qam ijtimoiy ongning boshqa shakllari kabi bir qator funksiyalarni bajaradi. Bu funksiyalarga quyidagilar kiradi:

1. Bilish – axborot berish. Kishilar ertami yoki kechmi, qoxlaydimi yoki yqami, ammo muqarrar ravishda siyosat dunyosiga duch keladi. Ular bu soqila bilan shuqullanishni qoqlamasalarda siyosat ular bilan baribir "shuqullanadi". U kishilarning qayotiga va taqdiriga davlat, partiyalar va boshqa jamoat tashkilotlari orqali ta'sir kqrsatadi. Siyosat kishilarga siyosiy axborot kqrinishida "kirib" boradi.

Bozirgi qayotning mexanizmlari shundayki, kishilar doimo biror yqlni, shu jumladan siyosiy yqlni tanlab olishga majburlarlar. Bu ularni siyosat dunyosini bilishga, siyosiy axborotlarni egallashga undaydi.

Siyosiy ong bu tomondan qaraganda kishilarga siyosiy bilimlar va axborotlarni qzlashtirishga, ijtimoiy – siyosiy qayotda qz qrnini belgilashga va unda tashiri mqljalni olishga yordam berishga chaqirilgandir.

2. Baqolash. Siyosiy ong sotsial – siyosiy voqelikni nafaqt biladi, izoqlaydi, balki uni baqolaydi. Kishilar u yoki bu siyosiy qodisalar va voqealarni anglash jarayonida, ularga qz munosabatlarini bildiradilar, qlari uchun muayyan xulosalarni chiqaradilar. Aynan siyosiy voqelikni baqolash asosida kishilar qlarining siyosiy qarashlarini, e'tiqodlarini, pozitsiyalarini, qiziqlarini shakllantiradilar.

3. Yqaltirish. Siyosiy ong kishilarga qlarini jamiyat va davlat oldida nafaqt burchlarga, majburiyatlarga, balki muayyan xuquqlar, erkinliklar va siyosiy manfaatlariga ega bqlgan fuqarolar ekanliklarini anglashga yordam beradi. Oz navbatida fuqarolik qzini – qzi idrok etish kishilarni sotsial voqelikni bqlsh, bir tomonlama anglashdan ijtimoiy – siyosiy qayotda aniq va faol ishtirok etishga undaydi. Bu bilan siyosiy ong qzining Yqaltiruvchilik funksiyasi orqali kishilarning aniq siyosiy xulq – atvorini, qlarining sotsial siyosiy manfaatlarini qimoya qilishlari uchun ijtimoiy qayotda ishtirok etishlari, siyosiy partiyalarga, jamoat tashkilotlari va boshqa siyosiy uyushmalarga qlarining qam fikrlari bilan birlashishlari zarurligini uyqtotadi.

4. Tartibga solish. Siyosiy ong voqelikni idrok etish asosida, xamda uning tomonidan ishlab chiqlgan siyosiy qoyalar, me'yorlar, tasavvurlar va e'tiqodlar negizida kishilarning ijtimoiy xulq – atvorlarini tartibga soladi.

Siyosiy ongning tartibga solish funksiyasiga eqtijoq jamiyat taraqqiyotining keskin burilish bosqichlarida, inqirozli davrlarida mislsiz ortadi. Aynan siyosiy tizimning samaradorligi, voqealarning rivojlanish yqli, ijtimoiy – siyosiy qzgarishlarning yqaltirilganligi jamiyat keng qatlamlarining siyosiy ongiga, "yuqoridagilar" ning siyosiy kqrsatmalariga bo'liq bqladi.

Shunday qilib, siyosiy ong – sotsial sub'ektlar (individdlar, guruqlar, sinflar, ijtimoiy birliklar) ning ijtimoiy qayotning siyosiy soqasi xaqidagi bilimlari, tasavvurlari va baqolashlarining yiqindisidan iboratdir. U bir qator funksiyalarni: bilish, baqolash, yqaltirish, tartibga solish kabi funksiyalarni bajarish bilan jamiyat qayotida muqim rol qynaydi, uni xarakatga keltiradi, qzgartiradi.

2. Siyosiy ongning darajalari va shakllari

Siyosiy ong – bu favqulotda murakkab va kp qirrali qodisadir. U turli – tuman darajalar va shakllarda, avvalo, maxsus va ommaviy siyosiy ong shakllarida mavjud bqladi.

Maxsus siyosiy ong – bu qoida bqlaycha, mafkuraviy jiqlatdan bir xil bqlgan ongdir. Dastlab u kam sonli kishilarning mulki hisoblanadi. Uning tashuvchilari – siyosiy partiyalar va boshqa siyosiy tashkilotlar va birlashmalardir. Ular muayyan yqnalish bqlaycha ommaviy ongni shakllantirish va rivojlantirishga qaratilgan maqsadga muvofiq faoliyat zarurligini belgilaydi.

Maxsus siyosiy ongda bosh masala – ijtimoiy guruqlar, qatlamlarning oddiy vakillari ongiga muayyan kqrsatmalarni, qoidalarni ishlab chiqlsh, rivojlantirish va joriy etishdir.

Ommaviy siyosiy ong jamiyat extijoqlarining darajasi va mazmunini bevosita ifoda etadi. U siyosiy voqelik xaqidagi jamiyat bilimlarining xarakterini qam aks ettiradi. Bunday bilimlar, bir tomondan,

turli mafkuralar tomonidan ishlab chiqiladi va siyosiy madaniyatda mustakamlanadi. Ikkinchi tomondan esa ushbu bilimlar ijtimoiy guruhlarining amaliy faoliyati tomonidan qo'llaniladi.

Ommaviy siyosiy ong aniqlanish tarixiy va qzgaruvchan xarakterga egadir. U tez-tez kuzatilish va pasayish davrlarini qz boshidan kechiradi. Unga kuzalib omillar: u yoki bu partiyalarning siyosiy yo'li va taktik-strategik faoliyati, turli ijtimoiy aloqalar-daloqlar, muayyan tarixiy vaziyatning mazmuni va boshqalar ta'sir qtkazib turadi.

Maxsus siyosiy ong va ommaviy siyosiy ong qzaro chambarchas bo'langandir. Real qayotda ular qrtasidagi aloqalarning turli variantlari bo'lishi mumkin.

Ayrim vaqtlarda muayyan siyosiy partiya tomonidan nazariy va amaliy voz kechilgan va bartaraf etilgan qoidalar, urf-odatlar jamiyatning siyosiy ongida uzoq vaqtgacha asorat sifatida saqlanib qolishi mumkin. Bu qolni kuzalib siyosiy arboblardan, donishmandlardan ta'kidlagan edilar.

Teskari vaziyat qam bo'lishi mumkin: ommaviy siyosiy ongda u yoki bu siyosiy qarakatning, qandaydir siyosiy qarorni qabul qilishning zarurligi e'tirof etiladi, maxsus ong esa bunga tayyor emas. Masalan, mamlakatda kuz partiyaviylikning zarurligi qayidagi qoya jamiyatda oldindan qz tasdiqlanini topgan bo'lsa qam, kerak bo'lgan tashabbus qukmron partiya, davlat tomonidan ancha kechikib qilinishi mumkin.

Oz-qzidan yaqin kuzrinib turibdiki, jamiyatning konstruktiv va barqaror ijtimoiy-siyosiy taraqqiyoti uchun maxsus va ommaviy siyosiy ongning qzaro qarakati juda muqimdir. Ularning kishilar va jamiyatning, uni tashkil etuvchi ijtimoiy guruhlarining ichki dunyosidagi, kayfiyatidagi qzgartirishlarga birgalikdagi aniqlanish va qz vaqtidagi reaksiyasi, javobi bundan qam muqimroqdir.

Siyosiy ong nazariy va empirik daraja va shakllarga ajraladi.

Nazariy siyosiy ong — bu siyosiy xarakterga ega bo'lgan turli turdagi qoyalar, konsepsiyalar, qarashlardir. Uning belgilari:

- yaxlitlik;
- sistemalashganlik;
- bashorat qilishga qobiliyatlilik.

Mazkur ong fan va u yoki bu ijtimoiy atamlarning qarashlari bilan chambarchas bo'langandir.

Siyosiy nazariyalar va ta'limotlarda quyidagi muammolarni tadqiq etish maqsad qilish q'yiladi:

- a) siyosatning ma'no-mazmunli kuzinishlari;
- b) qonuniy siyosiy tendensiyalar va jarayonlar,
- v) ularni keltirib chiqaradigan sabablar;
- g) siyosiy pozitsiyaning real yo'li;

d) qonunchilik, ma'muriy va sud organlari tomonidan qabul qilinadigan qarorlarning qayiqiy va kelajakda sodir bo'ladigan oqibatlar.

Nazariy siyosiy ongning xususiyati — uning iqtisodiy, xuzuiy, qarbiy-strategik va boshqa reallik bilan chambarchas bo'liqligidir. Siyosiy ongning ushbu shakli siyosiy nazariyalarning kerakli siyosiy dasturlar, deklaratsiyalar va doktrinalar bo'lib shakllanganligi bilan qam farq qiladi.

Amaliyotda joriy etiladigan ushbu dasturlar, deklaratsiyalar va doktrinalar siyosiy ongni siyosatning yetakchi elementi sifatida mustakamlab q'yadilar. Siyosiy munosabatlar va siyosiy institutlar, tashkilotlar va muassasalarning xarakteri qz navbatida bu elementga bo'qiliqdir.

Nazariy ong darajasi va shaklida siyosatni anglash quyidagilarni:

a) uning muqim maqsadlari va qam fundamental (strategik), qam kundalik (taktik) vazifalarni q'yish va qal etishga;

b) ularga erishishning vositalari va usullarini aniqlashga;

v) dolzarb muammolarni qal qilishda tashkiliy-siyosiy jiqlatdan ta'min etishning yo'nalishlari va yo'llarini aniqlab olishga;

g) siyosiy qarorlar va maqsadli dasturlarning bajarilishi ustidan sotsial nazoratga konseptual yondashuvlarni ishlab chiqishga;

d) amaliy tajribani xisobga olgan qolda siyosatga tuzatishlar kiritishga imkon beradi.

Empirik siyosiy ong — bu bevosita amaliyotga, siyosiy jarayonda aloqida kishilarning, mayda va yirik sotsial birliklarning jonli ishtirok etishlariga asoslangan siyosiy ong darajasi va shaklidir. U nazariy siyosiy ongning zamini bo'lib xizmat qiladi.

Empirik siyosiy ong — siyosiy voqelikni qissiyotlar, tasavvurlar, illyuziyalar, kechinmalar shaklida aks ettiradi. U birinchidan, ommada siyosat va siyosiy arboblarga nisbatan jamoatchilik fikrini shakllantirish uchun ozuqa bo'lib xizmat qiladi;

Ikkinchidan, jamiyat siyosiy madaniyatining ma'naviy negizi bo'lib xizmat qiladi.

Siyosiy ong "ijtimoiy siyosiy ong" va oddiy (kundalik) ong daraja va shakliga qam ajraladi.

Ijtimoiy siyosiy ong — bu rasmiy siyosat ishlab chiqariladigan, asoslanadigan, amalga oshiriladigan va siyosiy munosabatlar tartibga solinadigan siyosiy ong darajasidir. Uning tashuvchilari — davlat institutlaridir. Bu institutlar siyosiy munosabatlarni turli qonun loyiqalari, dasturlar, qarorlar, konstitutsiyalar va ularning moddalariga tuzatishlar va boshqalarni ishlab chiqish, qabul qilish, qayotda tadbir etish yo'li bilan tartibga soladi.

Bu ong darajasining eng muqim belgisi — turli siyosiy kuchlarning umumiy manfaatlarini ifoda etishga intilishidir. Bu darajada mavjud siyosiy tartiblar va boshqarish prinsiplari izchillik, qat'iyatlilik

bilan qimoya qilinadi, jamoatchilik fikrining davlat institutlari olib borayotgan siyosatga moslashtirilishi sodir b?ladi.

Siyosiy ong uchun siyosiy vo?elikni o?ilona – pragmatik uslubda idrok etish – qokimiyatni egallash, ?lda ushlab turish jarayonida muvaffaq?iyatga erishishni m?ljallash qam xarakterli xususiyatdir.

Oddiy siyosiy ong – bu ijtimoiy ?atlam yoki kishilar guruqlarining kundalik qayotidan bevosita paydo b?ladigan ?oyalar va ?arashlar yi?indisidir. U mazmuniga k?ra k?p jixatdan empirik ongga ?xshashdir. Lekin, oddiy ong empirik ongdan far? ?iladi. U muayyan mafkuraviy va nazariy elementlarga egadir.

Oddiy ongga ravshan k?zga tashlanadigan sotsial–ruxiy belgilar: ziddiyatlilik, ?zgaruvchanlik, tizimga kirmaganlik, qissiyot, kayfiyat, eqtiroslar xosdir. Bu unga ?ziga xos dinamiklik (tez ?zgaruvchanlik) siyosiy vaziyatning ?zgarishini ani? qis etishni baxshida etadi.

Siyosiy ongning oddiy darajasi rasionallik va emotsionallikning, jonli qayot tajribasi va an'analarining, da?i?alik kayfiyat va bar?aror stereotiplarning ?aro bo?li?ligi bilan far?lanadi. Shuning uchun qam u be?aror, qissiyot va bevosita tajribaning ?zgarishiga bo?li? tebranishlarga maqum etilgandir.

Shunday ?ilib, siyosiy ong fav?ulodda murakkab va k?p ?irrali qodisadir. U nafa?at siyosiy vo?elikni aks ettiradi, balki uni ijod ?iladi, ?zgartiradi.

3. Siyosiy ong shakllanishining asosiy omillari

Siyosiy ong insonda muayyan ijtimoiy–siyosiy, i?tisodiy, ma'naviy–ma'rifiy shart–sharoitlar negizida shakllanadi. Bunday shart–sharoitlar mavjud b?lmas ekan, insonda siyosiy ong shakllanmaydi. U siyosatning ob'ektligicha ?olaveradi. Siyosiy ongning shakllanishi – murakkab jarayondir. Bu jarayon avvalo, ijtimoiy–siyosiy shart–sharoit – demokratik siyosiy tartibotning mavjudligiga bo?li?dir. Jamiyatda bunday munosabatlar mavjud b?lmasa, mustaqamlanib borilmasa insonda siyosiy ong shakllanmaydi. Jamiyatda mavjud b?lgan avtoritar, ma'muriy–buyruqbozlik siyosiy tizimi esa inson siyosiy ongning shakllanishiga imkon bermaydi. Aksincha, bu tizim insonni ?ullikka maqum etadi, uni qokimiyatdan begonalashtiradi, bi?i?lik, befar?likni tu?diradi, bosh?aruv apparatlarini xal?dan uzoqlashtiradi.

Jamiyatda demokratik siyosiy tizimning mavjudligi va uning mustaqamlanib borishi – insonda siyosiy ong shakllanishining qal ?iluvchi shartidir. Bunday siyosiy tizim inson siyosiy onggi va faoliyatining rivojlanishiga keng imkoniyatlar yaratadi, uni ra?batlantiradi. Jamiyat siyosiy tizimi ?anchalik demokratik b?lsa, inson shunchalik siyosiy qayotda faol ishtirok etadi.

Siyosiy ongning shakllanishi jamiyatda fa?at demokratik siyosiy tizimning mavjudligi bilan belgilanib ?olmaydi. U jamiyat i?tisodiyotining tara?qiy etib borishi darajasiga, xal?ning moddiy farovonligiga k?p jiqtatdan bo?li?dir.

Jamiyat i?tisodiyotining yu?ori darajada tara?qiy etishi fu?arolik xizmatining bilimdon, malakali, kasbiy tayyorgarlikka ega b?lgan bosh?aruv kadrlari korpusining shakllanishi uchun zarur baza b?lib xizmat ?iladi. Yetishmovchilik, ?ashsho?lik sharoitida demokratiya negizida samarali bosh?arish uchun zarur b?lgan umumta'lim va kasb tayyorgarligining yu?ori darajasiga ommaviy mi?yosda erishish ?iyyin. Bunday sharoitda kadrlarni shakllantirishda, ulardan foydalanishda bilimdonlik va kasbga b?lgan talablar bosh?a tamoyillar: ?on–?ardoshlik, yurtdoshlik, oshna–o?aynigarchilik, boshli?aa sodi?lik va bosh?alar bilan almashtiriladi. Davlat xizmati, siyosiy faoliyatga tezda boy b?lib ketish ma?sadida shaxsiy manfaatlarini ?ondirishning vositasi sifatida ?arash bosh?arish tizimi uchun o?ir o?ibatlar keltirib chi?aradi.

I?tisodiyotning tara?qiy etishi, xal?ning farovonligiga erishuvi – siyosiy ong shakllanishining asosiy shartlaridan biridir. Jamiyat ?anchalik i?tisodiy jiqtatdan tara?qiy etib borsa, u idora ?ilishning demokratik shakllariga shunchalik ochi? b?ladi. Xal? ?anchalik boy va badavlat, farovon yashasa, u shunchalik demokratiyani ?llab–?uvatlaydi va qimoya ?iladi.

Siyosiy ongning shakllanishi jamiyatning ma'naviy–ma'rifiy rivojlanishiga k?p jiqtatdan bo?li?dir. Sababi, ma'naviy–ma'rifiy jiqtatdan tara?qiy etmagan jamiyat qech ?achon insonni siyosat sub'ekti sifatida shakllantira olmaydi. Bunday jamiyat va uning fu?arolari siyosiy manipulyatsiya – firibgarlikning ob'ekti b?lib ?olaveradi. Ma'naviy ?ashsho?, savodsiz b?lgan inson jamiyat anglagan xal?aro siyosatdan tash?arida b?ladi. U siyosiy xarakatlarning sub'ekti emas, balki ob'ekti b?lib ?oladi. Tarixiy tajriba shuni k?rsatadiki, jamiyatning ma'naviy–ma'rifiy soqasi, insonning ma'lumotlilik darajasi ?anchalik yu?ori b?lsa, u shunchalik siyosiy bilimdon va siyosiy y?naltirilgan b?ladi. Eng asosiysi, demokratik y?l, k?rsatmalar, qatti–qarakatlarga moyil b?ladi. Xususan, mukammal ta'lim insonning siyosiy dunyo?arashini kengaytiradi, sabr–to?atli, meqr–o?ibatli b?lishga yordam beradi, ekstremistik ?oyalarga alo?ador b?lishdan sa?laydi, saylov kompaniyalari davrida uning odil va o?ilona y?lni tanlash ?obiliyatini oshiradi. Yu?ori ma'lumotga ega b?lgan shaxs qukumatning ?arorlarini, k?rsatmalarini yaxshi anglaydi, siyosiy xabarlarini chu?ur biladi, keng doiradagi masalalar b?yicha ?zining mustaqil fikriga ega b?ladi. Inson ?anchalik ma'lumotli b?lsa–da, uning siyosiy baqs– munozaralarda ishtirok etish eqtimoli shunchalik yu?ori b?ladi. U ?zini kichik bir murvat

emas, balki hukumatga ta'sir k?rsatishga ?odir inson, deb isoblaydi. Individd ?anchalik ma'lumotli b?lsa, u muayyan jamoat tashkilotlarining faol a'zosi b?lishi, ?zini ?rab turgan ijtimoiy – siyosiy muhitga ishonch bildirishi ehtimoli shunchalik yu?ori b?ladi.

Shunday ?ilib, siyosiy ong muayyan ijtimoiy – siyosiy, iqtisodiy, ma'naviy – ma'rifiy omillar, shart – sharoitlar negizida shakllanadi. Bu omillar yo inson siyosiy faoliyatining rivojlanishiga, uning siyosat sub'ekti sifatidagi potensial fazilatlarining ochilishiga yordam beradi yoki bu jarayonlarni ?iyinlashtiradi va eski siyosiy tizim negizini sa?lab ?oladi.

Tayanch tushunchalar

Siyosiy ong, siyosiy ongning funksiyalari, siyosiy ong darajalari va shakllari, maxsus siyosiy ong, ommaviy siyosiy ong, nazariy siyosiy ong, empirik siyosiy ong, oddiy siyosiy ong, siyosiy ong shakllanishining omillari.

Mustaqil ish uchun topshiriqlar

1. Siyosiy ong mazmuniga k?ra ?ana?a turlarga b?linadi? Bu turlar ?anday omillar bilan belgilanadi? Javobingizni asoslang.

2. Yangi siyosiy ongning shakllanish jarayonida siyosiy bilimlarning ?rni va roli beni?soya kattadir. Buni tushuntirib bering.

ADABIYOTLAR

1. O'zbekiston Respublikasining Konstitutsiyasi. – T: "O'zbekiston". 1998 y.
2. Karimov I. A. O'zbekiston buyuk kelajak sari. – T: "O'zbekiston". 1998 y.
3. Karimov I. A. Donishmand xalqimizning mustaqil irodasiga ishonaman. "Fidokor", № 68 (168). 2000 yil, 8 iyun.
4. O'zbekiston XXI asrga intilmoqda. T., O'zbekiston, 2000.
5. Gadjiev K. S. Vvedenie v politicheskuyu nauku. M. 1997.
6. Panarin A. S. Politologiya. M., 1997.
7. Otamurodov S., Ergashev I. E., Akromov Sh., ?odirov A. Politologiya. – T.: "O'zbekiston", 1999 y.

Reja:

1. Siyosiy madaniyatning mo'ljayati va uning strukturasi.
2. Siyosiy madaniyatning darajalari modellari va turlari.
3. O'zbekistonda Milliy siyosiy madaniyatni tiklash zarurati va amaliyoti.

Politologiya fanini bevosita o'rganadigan muhim mavzulardan biri, bu siyosiy madaniyat mavzusidir.

Siyosiy madaniyat — jamiyat siyosiy tizimining eng muhim elementlaridan biridir.

Jamiyatda siyosiy madaniyatning necho'lik rivojlanganlik darajasiga qarab, uning siyosiy tizimini tashkil qilishning mukammal tashkil qilinishiga baho berish mumkin bo'ladi. Boshqacha qilib aytadigan bo'lsak, siyosiy madaniyat fuqarolarning siyosiy va ijtimoiy jihatdan layoqatlilik darajasini ifoda etib, jamiyatda siyosiy va davlat institutlarini shakllanishi, faoliyat krsatishiga, shuningdek davlat va jamiyat o'rtasidagi munosabatlarni tashkil qilinish jarayoniga katta va qalqiluvchi, ta'sir etkazuvchi omil sifatida namoyon bo'ladi.

Siyosiy madaniyat o'zining mazkur jihatlari bilan mamlakatda siyosiy barqarorlikni saqlash, mustakamlash, jamiyatni demokratiyalashtirish, siyosiy, ijtimoiy va iqtisodiy islohotlarni amalga oshirish jarayonida, aholini ma'naviy jihatdan yuksaltirishda muhim vosita bo'lib xizmat qiladi.

1. Siyosiy madaniyatning mo'ljayati va uning strukturasi

Siyosiy madaniyat umummilliy madaniyatning o'ziga xos, shu bilan birgalikda ajralmas qismi hisoblanadi. Siyosiy madaniyat, avvalambor, katta va kichik ijtimoiy guruqlarning, umuman, insoniyatning tarixiy taraqqiyoti jarayonida olgan siyosiy tajribasidir, deb aytish mumkin. Siyosiy madaniyat bir joyda o'tib turmaydi, u doimo o'sishda, o'zgarishda bo'ladi. Ayni bir paytda siyosiy madaniyat bosh joyda, o'z-o'zidan paydo bo'lib qam o'lmaydi. Siyosiy madaniyatning shakllanishiga ta'sir qiluvchi kplab omillar borki, biz bu qanda keyinroq aloqida t'xtalamiz.

Xsh, siyosiy madaniyat tushunchasi o'achon paydo bo'lgan, uning mo'ljayati nimalarda o'zining aniqlik ifodasini topadi?

Insonlarning bevosita ma'naviy qayoti, adriyatlar, dunyoqarashi, urf—odatlar bilan bo'li? qolda namoyon bo'luvchi siyosiy qodisa bo'lgan siyosiy madaniyat omili xuddi siyosatning o'zi kabi uzoq tarixga egadir. Siyosiy madaniyat tushunchasi u yoki bu tarzda adimgi mutafakkirlar tomonidan qam ma'lum darajada tal'in qilingan. Siyosat olamining buyuk donishmandlari bo'lmish Konfusiy, Arastu, Aflotun, Abu Nasr Forobiy, Yusuf Xos Xojib, Makiavelli va boshqalarni bunga misol qilib keltirish mumkin.

“Siyosiy madaniyat” terminining o'zi esa ancha keyinroq paydo bo'ldi. Uni ilmiy muomalaga birinchi bo'lib XVIII asrda nemis faylasufi va ma'rifatparvari I. Gerder olib kirgan deb hisoblanadi.

Empirik asosga ega bo'lgan siyosiy madaniyat t'arisidagi ilmiy konsepsiyalar esa qarab XX asrning o'rtalariga kelibgina shakllana boshladi. Bunda yirik xalqaro tadqiqotchilar bo'lgan G. Almond, X. Fayer, S. Verba, A. Lipset, M. Dyuverje, U. Rozenbaum, G. Pauell, L. Pay kabilarning ulkan qissalari bor. Masalan, qozirgi zamon politologiyasida birinchilardan bo'lib “siyosiy madaniyat” tushunchasini ishlatgan amerikalik nazariyotchi X. Fayerning 1956 yilda bosilib chiqaan “Evropaning buyuk davlatlari boshqaruv tizimi” nomli kitobi siyosiy madaniyatning mo'ljayati anglash y'lidida yilgan dastlabki muhim adamlardan biri bo'lgan bo'lsa, undan sal keyinroq G. Almond va S. Verba besh mamlakat AQSh, Buyuk Britaniya, Germaniya, Meksika va Italiya siyosiy jarayonlarini tadqiq qilish asosida 1963 yilda o'zlarining “Fuqarolik madaniyati” nomli kitobini e'lon qildilar. Shundan ikki yil keyin, 1965 yilda L. Pay bilan S. Verba o'nta mamlakat jamiyati siyosiy madaniyatini o'rganish asosida “Siyosiy madaniyat va siyosiy taraqqiyot” nomli asarni nashr qildilar.

Mazkur ikki yirik ilmiy ish siyosiy madaniyatning qozirgi zamon konsepsiyasi shakllanishiga muhim turtki bo'ldi, qamda siyosiy madaniyat nazariyasining kelajakdagi taraqqiyotiga ma'lum darajada zamin tayyorlab berdi.

Siyosiy madaniyatga oid mavjud adabiyotlar taqilili shuni krsatadiki, siyosiy madaniyat tushunchasini tal'in qilishda turlicha yondashuvlar mavjud. Bu tabiiy qol albatta, lekin ularning barchasini bir—biriga bo'lab turuvchi umumiy jihat qam mavjud. Bu — siyosiy madaniyatning jamiyat siyosiy—ijtimoiy jarayonlari, siyosiy institutlari bilan bevosita uzviyligi qolatidir.

Bu o'rinda siyosiy madaniyatning qozirgi vaqtda ilmiy muomalada mavjud bo'lgan quyidagi tal'inlarini keltirib qitish mumkin.

- siyosiy madaniyat bu — o'ziga siyosiy ma'rifatni, siyosiy onqlilikni, qamda ijtimoiy—siyosiy faoliyatni qam qamrab olgan shaxs va ijtimoiy birlikning madaniyatidir;
- siyosiy madaniyat bu — o'z ichiga ijtimoiy—siyosiy institutlar va siyosiy jarayonlar bilan bevosita aloqador bo'lgan elementlarni qamrab olgan jamiyat ma'naviy madaniyatining bir qismidir;
- siyosiy madaniyat bu — konkret ijtimoiy birlik yoki shaxsga tegishli bo'lgan siyosiy ong va siyosiy xulq — atvor stereotiplari yilindisidir;
- siyosiy madaniyat bu — tarixan qaror topgan siyosiy munosabatlar tizimida ijtimoiy sub'ektning (shaxsning, ijtimoiy guruqlning, jamiyatning) o'z siyosiy bilimlarini, adriyatlaridan kelib

chi?aan □olda m?ljallangan niyatlarini, □amda ?ziga xos siyosiy xul? – atvorini namoyon ?ilishi, amalga oshirilishidir.

Siyosiy madaniyatning yu?orida keltirilgan umumiy tal?inlaridan kelib chi?aan □olda unga ?uyidagi ta'rifni berish mumkin:

Siyosiy madaniyat bu – siyosiy tafakkur va siyosiy faoliyat madaniyatidir, shuningdek, siyosiy institutlarning xarakteri va faoliyat tartibining va jamiyat siyosiy □ayoti barcha jab□alarining sivilizatsiyalashganligi darajasidir.

Siyosiy madaniyat ?ziga xos ichki tuzilishga (strukturaga) ega b?lib, ?uyidagilar uning asosiy elementlari □isoblanadi:

1. Siyosiy tajriba;
2. Siyosiy ong;
3. Siyosiy xul? – atvor.

□z navbatida mazkur elementlarning ?zi bir ?ancha komponentlarni ?amrab oladi:

1. Siyosiy tajriba: a) xal?ning ?ziga xos milliy – ma'naviy ?adriyatlarini; b) mentaliteti; v) tarixiy xotirasi va an'analari; g) milliy davlatchilikni amalga oshirish tajribasi, ?z milliy ?adriyatlaridan kelib chi?uvchi siyosiy m?ljallari.

2. Siyosiy ong: a) mafkuraviy, ?oyaviy komponent; b) emotsional – psixologik komponentlardan iboratdir.

3. Siyosiy xul? – atvor: a) siyosiy vaziyat, jarayondagi xatti – xarakat, faoliyat y?nalishi; b) ijtimoiy – siyosiy faoliyat uslubining, namunalari, turlari xususiyatlari.

Demak, ?is?a ?ilib aytadigan b?lsak, siyosiy madaniyat ?z ichiga tarixiy tajriba asosida t?plangan siyosat □a?idagi bilimlar va siyosiy tafakkur usulini, siyosiy □issiyot va an'analarni, ma?sadlarni, tafakkurdan chu?ur joy olgan siyosiy faoliyat usullarini ?amrab oladi.

Siyosiy madaniyatning mazkur ?ziga xos tuzilishidan shunday manti?iy xulosani keltirib chi?arish mumkin: Avvalambor, shuni alo□ida ta'kidlash lozimki, siyosiy madaniyatning asoslari □ar bir □al?da uzo? tarixiy davrni ?zida ?amrab oluvchi jarayonlar asosida shakllanadi. Bunda □ar bir xal?da shakllangan madaniy va ma'naviy ?adriyatlar, ulardagi ?ziga xos milliy fazilatlar va ?ziga xos tafakkur ?ilish uslubi □al ?iluvchi fundamental asos b?lib xizmat ?iladi.

Shu bilan birgalikda, siyosiy madaniyatning shakllanishi fa?atgina sub'ektiv □olatning ?zi bilangina bo?li? b?lmaydi. Siyosiy madaniyatning shakllanishida odamlarning jamiyatdagi siyosiy reallik bilan □amkorlik ?ilishi va ularning siyosiy jarayonlarga ?shilishi mu□im ?rin tutadi. Masalan, siyosiy jarayonlarda bir ?ator siyosiy institutlar ishtirok ?iladi. Jumladan, jamiyat siyosiy tizimi bilan ijtimoiy □ayotning turli so□alari □amkorlik ?iladi. Ularning □ar biri ?z navbatida siyosiy madaniyatni shakllantirishda u yoki bu darajada ishtirok ?iladi, □amda mazkur jarayonning y?nalishlarini belgilab beradi. Bu ?rinda davlat, siyosiy partiyalar, jamoat tashkilotlari, ommaviy axborot vositalari, fan va ta'lim tizimining ma'lum ma?sadga y?naltirilgan siyosiy ta'lim – tarbiya, ma'rifat, ma'naviy va mafkuraviy ishlarini alo□ida ta'kidlab ?tish lozimdir. Bularning barchasi mamlakatda ?ziga xos siyosiy madaniyat modelini shakllanishida □al ?iluvchi ?rin tutadi.

2. Siyosiy madaniyatning darajalari, modellari va turlari

Siyosiy madaniyat ?z mo□iyatidan kelib chi?aan □olda turli darajalardan iborat b?lgan □odisadir. ?ozirgi zamon politologiya fanining k?pchilik nazariyotchilari siyosiy madaniyatning uchta darajasi borligi □a?idagi fikrni yo?laydilar. Bular: a) tafakkur ?ilish, anglash darajasi; b) fu?arolik darajasi; v) siyosiy daraja.

„uyida ushbu darajalarning □ar biri t?Ärisida alo□ida t?xtalib ?tamiz:

Tafakkur ?ilish, anglash darajasi. Mazkur darajada shaxs tomonidan siyosat dunyosida ?z ?rmini ani?lab olish, u yoki bu y?nalishdagi siyosiy m?ljallarni va siyosiy xul? – atvor normalarini ani?lab olish □olati yuz beradi. Mazkur daraja ?zidan keyingilari uchun asos b?lib xizmat ?iladi.

Fu?arolik darajasi. Bu darajada siyosiy madaniyatning asosiy ?zagi shakllanadi. Ushbu daraja odamlarning siyosiy □okimiyatga munosabatini belgilab beradi. Inson siyosat dunyosi bilan duch kelib, mu?arrar ravishda unga, jamiyat siyosiy tizimiga nisbatan, siyosiy □okimiyat imkoniyatlari va vakolatlariga nisbatan ?z munosabatlarini shakllantiradi. Siyosiy □okimiyatning ?rni, rolini anglash natijasida, ?zining fu?arolik burchlari va majburiyatlarini ichki tuy?usi bilan □is ?iladi.

Siyosiy daraja. Mazkur darajada insonning siyosat □odisasiga munosabatlari shakllangan ?adriyat darajasiga yeta boshlaydi. Inson ?zini siyosatning sub'ekti sifatida ?abul ?ila boshlaydi. Bu darajada inson va siyosat ?rtasidagi ?zaro alo?adorlikning barcha ji□atlari oydinlashadi. Inson □ayotida siyosatning ?rni ani? tasavvur ?ilingan b?ladi. Odamlarning siyosiy ?adriyatlardan kelib chi?uvchi m?ljallari ularning siyosiy xul? – atvorlarida bevosita aks etadi.

Bu ?rinda shuni alo□ida ta'kidlash lozimki, siyosiy madaniyat darajalarining xususiyatlari siyosiy madaniyatning ?ziga xos modellari va turlariga ?arab ma'lum darajada far?lanishi mumkin.

Bugungi kunga kelib t?plangan ilmiy – nazariy bilimlar, empirik manbalarga tayangan □olda siyosiy madaniyatning "totalitar – avtoritar", "liberal – demokratik" va "shar?ona siyosiy madaniyat" modellarini misol keltirish mumkin.

X?sh, bu □ar uchchala model ?anday xususiyatlarga ega, ular nimasi bilan bir – birlaridan far? äiladi? ?uyida mana shu savol b?yicha t?xtalamiz:

Siyosiy madaniyatning totalitar–avtoritar modeli – avvalambor, shuni bilan xarakterlidirki, unda shaxsning individual jiʼatlarini sunʼiy ravishda buziladi; ikkinchidan, jamiyatda siyosiy qadriyatlar va siyosiy ong markazlashgan tarzda davlat tomonidan shakllantiriladi va shuning asosida davlat manfaatlarini inson, ijtimoiy guruhiy manfaatlaridan ustun qoʻyiladi; uchinchidan, jamiyatni siyosiy axborot bilan taʼminlash ishi iqtisodiy tomonidan belgilab berilgan, faqat bir yoʻnalishda olib boriladi va davlat tomonidan monopoliyalashtiriladi, qandam faol ravishda siyosiy senzura amalga oshiriladi; toʻrtinchidan, siyosiy qatʼiyot bir xil qoʻlida kechadi, jamiyatning siyosiy madaniyati qanday qanday muqobilsiz yoʻrildan turib shakllantiradi; beshinchidan, aqoli aksariyat qismining siyosiy madaniyati niqoyatda past boʻladi; oltinchidan, siyosiy madaniyatning totalitar–avtoritar modeli tashqi dunyoga nisbatan sunʼiy ajratib qoʻyilganligi va “siyosiy–madaniy makon” sifatida biqoʻlligi bilan ajralib turadi.

Siyosiy madaniyatning liberal–demokratik modeli – fuqarolar siyosiy qoʻnuq va erkinliklarini qoʻnuq asosida yoʻqori darajada ryoʻqga chiqarishga yoʻqaltirilganligi bilan ajralib turadi.

Mazkur model uchun qoʻyidagi qoʻlatlar bevosita xarakterlidir:

Birinchidan, jamiyatning siyosiy ongi va qadriyatlarini aksilmarkazlashtirilgan qoldam shakllantiriladi. Unga kqara davlat manfaatlarining ustivorlik darajasi, uning jamiyat, shaxs, ijtimoiy guruhiy manfaatlarini bilan qanchalik qamoliqligiga boʻliqdir; ikkinchidan, jamiyat keng qamrovli siyosiy axborot tizimidan foydalanish imkoniyatiga ega boʻladi; uchinchidan, jamiyatning siyosiy tizimi yetarli darajada yoʻqori boʻladi, uning taraqqiyoti uchun tegishli shart–sharoitlar yaratib beriladi; toʻrtinchidan, siyosiy madaniyatning liberal–demokratik modeli tashqi siyosiy–madaniyat makoniga nisbatan qzining “ochiqliq” bilan ajralib turadi.

Baqzi qoʻlatlarda (masalan, tashqi taqdid, yoki ijtimoiy–iqtisodiy inqiroz va boshqa salbiy qoʻlatlar ryoq beradi) liberal–demokratik siyosiy madaniyat modeli doirasida avtoritar model elementlari jonlanishi mumkin. Buni biz masalan, jamiyat qatʼiyotiga davlat aralashuvini kengayishida, fuqarolarning qoʻnuq va erkinliklarini maʼlum darajada cheklanishi qoʻlatida kqishimiz mumkin.

Sharqona siyosiy madaniyat modeli – siyosiy madaniyatning sharqona modeli, jumladan, qzbek xalqining qziga xos siyosiy madaniyati asoslari kqasrlilik taraqqiyot yoʻlini bosib qtgan niqoyatda boy madaniy va maʼnaviy makonda shakllangandir.

Respublikamiz Prezidenti I. A. Karimov taʼkidlaganidek: “Markaziy Osiyo tarixida siyosiy aql–idrok bilan maʼnaviy jasoratni, diniy dunyoqarash bilan qomusiy bilimdonlikni qzida mujassam etgan buyuk arboblal kqasrlilgan.

Imom Buxoriy, Imom Termiziy, Xqja Baqovuddin Naqshband, Xqja Aqmad Yassaviy, Al–Xorazmiy, Beruniy, Ibn Sino, Amir Temur, Mirzo Uluqbek, Zaqiriddin Bobur va boshqa kqplab buyuk ajdodlarimiz milliy madaniyatimizni rivojlantirishga ulkan qissa qshdilar, qalqimizning milliy iftixori boʻlib qoldilar. Ularning nomlari, jaqon sivilizatsiyasi taraqqiyotiga qshgan buyuk qissalari qozirgi kunda butun dunyoga maʼlum. Bizning madaniyatimiz butun insoniyatni qziga rom etib kelayotgan markaz boʻlib qolganligi tasodifiy emas”¹².

Buyuk ajdodlarimiz siyosiy madaniyat, uning mezonlari, siyosiy madaniyat omiliga nisbatan qyiladigan talablar, uning amaliyotda qlanishi va aqamiyati qaʼida butun bir ilmiy–falsafiy va siyosiy fikrlar majmuini yaratib berganlar.

Masalan, uluq donishmand bobolonimiz Abu Nasr Farobiy qzining “Fozil odamlar shaqri” nomli asarida mamlakatning xaʼiqatdan qam “Fozil” boʻlishi uchun uning aqolisini umumiy madaniy saviyasi, jumladan, siyosiy madaniyati yuksak boʻlishi kerakligiga aloqida ishora qilib shunday fikrlarni yozgan edi: “Fozillar shaqrining barcha aqolisi uchun umumiy boʻlgan xususiyatlar quyidagilardir: Birinchidan, ular asliy sababni va uning barcha sifatlarini bilishi zarur... Fozil odamlar yana shaqlar (davlatning) birinchi raqbari u yoki bu vaqt mobaynida yoʻa boʻlib qolganida (bir yoʻaa ketganida, kasalligida va qokazo), uning qrnini bosa oladigan raqbarlarni bilishi zarur. Fozillar shaqri, uning aqolisi, ularning dillari erishadigan baxt–saodat nima ekanligini bilishlari zarur...”¹³.

Shuningdek, Farobiy davlat raqbari boʻladigan shaxslar uchun zarur va shart boʻlgan yetuk siyosiy madaniyat darajasini, ushbu darajaning qziga xos mezonlarini mazkur asarida taʼriflab bergan.

Buyuk alloma Yusuf Xos Xojibning “qutadqu bilig” asarida va soqibiron bobomiz Amir Temurning tuzuklarida qam bugungi kunda biz “Siysiy madaniyat” deb atayotgan tushunchaning qziga xos elementlari, uning siyosiy xulq atvorda namoyon boʻlish qoʻlatlari qaʼida kqplab fikrlar ilgari surilgan. Maʼlumki, ushbu Aqyalarning paydo boʻlishida albatta xalqimizning, ajdodlarimizning qziga xos turmush tarzi, etnopsixologik xususiyatlari, tafakkur tarzi, ijtimoiy–siyosiy ongi qal qiluvchi rolni qynagan.

Xqsh, xalqimizning qziga xos sharqona dunyoqarashi natijasida shakllangan siyosiy madaniyat asoslari qanday moqiyatga ega?

Avvalambor, shuni aloqida taʼkidlash lozimki, buyuk madaniyat va maʼnaviyat soqibi boʻlgan xalqimizning ajdodlari siyosatda sharqona aqloq masalasiga yetakchi eʼtibor berganlar.

Siyosatning yuksak axloq asosiga qurilishi lozimligi tÄrisidagi mazkur qoya inson va davlat qrtasidagi munosabatlar qaʼidagi qziga xos tasavvurlar, qarashlarning shakllanishiga olib kelganki, biz ularni sharqona siyosiy madaniyatning qziga xos mezonlari deb qabul qilishimiz lozim boʻladi.

Buni biz quyidagi jiʼatlarda kqishimiz mumkin:

¹² Каримов И.А. “Ўзбекистон XXI аср боʻсаʼасида: хавфсизликка тахдид, барʼарорлик шартлари ва тараqqiёт кафолатлари”, Т., “Ўзбекистон”, 1997, 140-141 бетлар.

¹³ Абу Наср Фаробий “Фозил одамлар шаqри”, Т., “Абдулла qодирий”, 1993 й. 166-167-б.

Birinchidan, ajdodlarmiz siyosiy tafakkurida davlat raqbari siyosatidagi adolat va insof masalasi qalqiluvchi, markaziy qinni egallagan. Mamlakatimiz raqbari I. A. Karimov ta'kidlaganidek: "Adolat va qalqiluvchi atga intilish esa xalqimiz tabiatining eng muqim fazilatlaridan biridir. Qtmishda oliy adolat qoyasi mansabdor shaxslarga q'yladigan talab va baqoning asosi b'lgan. U davlatchilik negizlarini belgilash, islomiy qoidalar va shariat mezonlarining poydevorini tashkil etgan"¹⁴.

Ikkinchidan, siyosiy tqs-tqpolonlarga nisbatan toqatsizlik, siyosiy muvozanatni saqlash, siyosiy tinchlik va barqarorlikka, osoyishtalikka kuchli moyillik. Siyosiy jarayonlarga vazminlik, chuqrur fikr muloqaza bilan yondashish, unda kqpchilik manfaatlarini kqproq qurmatlash;

Uchinchidan, qzining oliyjanob maqsadlarida, kundalik qayotida siyosiy raqbarga suyanish, undan doimo adolat kutib yashash va unga nisbatan chuqrur qurmat va eqqtirom kqrsatish, siyosiy xulq-atvorda kuchli andishalikni namoyon qilish;

Turtinchidan, siyosiy erkinlikni aqilloq me'yorlari doirasida qabul qilish;

Beshinchidan, baqri kenglik (tolerantlik), xalqaro totuvlik va ishonchga kuchli moyillik.

Yuqorida keltirilgan mezonlardan kqrinib turibdiki, sharqona siyosiy madaniyat asoslari insoniyat zakovati yaratgan eng oliyjanob jiqlatlarni qziga qamrab oladi. Shuning uchun qam u boshqa siyosiy madaniyat turlarining eng yaxshi ijobiy jiqlatlarini qziga qabul qilishi mumkin.

Siyosiy madaniyatning modellari bilan bir qatorda uning turlari qam mavjuddir. quyida ularning eng asosiylari tqrarisida ma'lumot berib qtamiz:

1. siyosiy madaniyatning "yopi?" turi — qzining siyosiy jiqlatdan biqiligi bilan xarakterlanadi. Siyosiy madaniyatning boshqa turlariga nisbatan murosasiz bqladi, ularni mutlaqo qabul qila olmaydi. Faqat qzining tor milliy qobiqida qoladi.

2. Siyosiy madaniyatning "ochi?" turi — siyosiy madaniyatning boshqa turlarini ijobiy qabul qila oladi.

Boy an'analari bqlgani qolda siyosiy voqeliklardagi qzgargan yangi realliklarni qabul qiladi. Doimiy ravishda qz—qzini boyitib borish qususiyatiga egadir, shundan kelib chiqaan qolda ijtimoiy va siyosiy jiqlatdan qarakashligi bilan ajralib turadi.

3. Siyosiy madaniyatning patriarxal turi — unchalik rivojlanmagan boy ma'naviy madaniyati, qadriyatlarga ega bqlmagan xalqlarga xos bqlib, ushbu tur vakillarining siyosiy faollik qolati deyarli bqlmaydi, ular siyosiy qadriyatlar, siyosiy normalar va institutlarga qiziqlish bildirmaydilar.

4. Faol siyosiy madaniyat turi — uning xususiyati shundaki, fuqarolar jamiyat siyosiy qayotiga faol ravishda shaxsiy aralashuvga intiladilar. Shu orqli jamiyat siyosiy tizimida shaxsan ma'lum bir statusga ega bqlishlikni mqljallaydilar.

Shuni aloqida ta'kidlash lozimki, real qayotda siyosiy madaniyatning sof qoldagi faqat birgina turining namoyon bqlishi juda kam uchraydi. Kqpincha ular u yoki bu ravishda aralashgan tarzda namoyon bqladi. Masalan, qozirgi vaqtda siyosiy adabiyotlarda keng qlanilayotgan "Fuqarolik madaniyati" tushunchasi ana shunga mos keladi. Fuqarolik madaniyati effektiv ravishda siyosiy madaniyatning boshqa turlaridagi ijobiy elementlarni qlashtirib oladi va siyosiy tartibotning konstruktiv ravishda faoliyat kqrsatishiga yordam beradi.

3. Ozbekistonda Milliy siyosiy madaniyatni tiklash zarurati va amaliyoti

Ma'lumki, bugungi kunda mamlakatimiz quauaiy demokratik davlatni, pirovardida fuqarolik Jamiyatini shakllantirishdek buyuk maqsadlar sari yashamoada. Bu borada istialolimizga erishgandan keyin tqgan yillar ichida ulkan ishlar amalga oshirildi. Milliy davlatchilikni shakllantirish, yangi iqtisodiy munosabatlar, qamda quauaiy tizimning shakllanishi, mustaail taraaiyotimizning qalailuvchi asosiga aylandi. 9 yil ichida bosib tqgan ylimiz ayni bir paytda mamlakatimiz taraaiyoti oldiga a'ylgan maqsadlarga erishish uchun bugungi kunda qalailinishi zarur b'lgan vazifalarni qam namoyon ailmoada.

Ma'lumki, mustaail yurtimizda amalga oshirilayotgan barcha isloqlotlar oxir—oqibatda inson manfaatlarini mukammal ravishda ryobga chiqarish, xalaimizga farovon turmush tarzini yaratib berishdek ezgu maqsadlarga y'naltirmoada. Ushbu vazifalarni aisaa muddatlarda muvaffaqiyatli qalailinishi bugungi kunda nafaat davlatimiz, balki qimiz yashayotgan jamiyatimiz qar bir a'zosining bu boradagi sobitadam va ongli faoliyati bilan qam boqliadir. Mamlakatimiz Prezidenti tomonidan ilgari surilgan kuchli davlatdan kuchli jamiyat sari Ayosining asosida aynan mana shu qaachil moqiyat yotadi. Kuchli Jamiyatni shakllantirish, avvalambor, insonnig jamiyatdagi rmini anglab yetishi bilan boqlia b'lgan qodisadi?. Bu rinda jamiyat a'zolarining siyosiy madaniyatini yuksaklik darajasi, ularning siyosiy faolligi qoriligi kabi omillar qalailuvchi aqamiyatga egadir. Demak, siyosiy madaniyat omili mamlakatimiz taraaiyotining bugungi kundagi dolzarb vazifalarini ryobga chiqarishning eng asosiy vositasiga aylandi, desak xato ailmaymiz. Shuning uchun qam siyosiy madaniyat masalasining nazariy va amaliy jiqlatlariga bugungi kunda mamlakatimizda katta aqamiyat berilmoada. Bu rinda shuni aloqida ta'kidlash lozimki, Respublikamiz Prezidenti I.A. Karimovning asarlarida, nuta va maolalarida mazkur masalaning konseptual asoslari bevosita bizning jamiyatimizga tadbiaan yechib berilgan.

¹⁴ Каримов И.А. "Ўзбекистоннинг сиёсий-ижтимоий ва иqtisodiy istiqbolining asosiy tamoyillari". Т., "Ўзбекистон", 1995 й. 13-б.

Jumladan, davlatimiz rahbari tomonidan, Respublika Oliy Majlisining XIV – sessiyasida äilingan “O‘zbekiston XXI asrga intilmo‘da” nomli ma‘ruzada mamlakatimiz aholisining siyosiy madaniyati va siyosiy faoliyati bilan bog‘liq bo‘lgan mavzuga alohida katta e‘tibor qaratildi, bunda bu boradagi muammolar va vazifalar k‘rsatib berildi: “Aholimizning siyosiy faolligi qali zamon talablari darajasida emasligini, qamon sust ekanini äayta – äayta aytishga t‘Äri kelmo‘da. Tan olishimiz kerak: eski andozalardan t‘liä äutila olmayapmiz. Barcha muqim äarorlar yuäoridan äabul äilininib, bizlarni bor – y‘Äi itoatg‘y ijrochilarga, ba‘zan ‘ylanmay äabul äilingan äarorlar äurboniga aylantirgan ma‘muriy buyruäbozlik, mustabid tuzum illatlaridan judo b‘lishimiz äiyin kechayapti.

Siyosiy madaniyatni yuksaltirish kerak. Odamlar qokimiyat äarorlari äanday äabul äilinishini, ularning ijrosi äanday nazorat äilinayotganini bilishlari, bu äarorlarni tayyorlash va amalga oshirishda faol ishtirok etishlari zarur. Boshäacha aytganda, jamiyat markazda va joylarda saylangan qokimiyat ‘z taädirini äay tarzda qal etayotgani, ularning istiäbolini äay tarzda belgilayotganidan xabardor b‘lib turishi kerak”¹⁵.

Yurtboshimizning iazkur fikrlari mamlakatimizda amalga oshirilayotgan demokratik isloqotlarni chuäurlashtirish fuäarolik jamiyati asoslarini shakllantirish vazifalarini qal äilishga bevosita y‘naltirilgandir. Jamiyatimiz a‘zolarining siyosiy madaniyatini yuksaltirish, ularni siyosiy va ijtimoiy faolligini k‘tarish, bugungi kunda demokratik taraäiyotimizning bosh mezoniga aylandi. Bu ‘rinda gap demokratiya, fuäarolik jamiyati Äoyalarini mamlakatimiz barcha aholisi tafakkurida tom ma‘noda anglangan zaruriyatga aylantirish vazifalari ustida ketmo‘da. Bunda siyosiy madaniyat omili xal äiluvchi vosita b‘lib xizmat äiladi. Chunki siyosiy madaniyat, yuäorida ta‘kidlanganidek, avvalom bor bu siyosiy tafakkur va siyosiy faoliyat madaniyatidir. Siyosiy madaniyat mamlakat siyosiy institutlari bilan uning aholisi ‘rtasidagi munosabatlarining äanchalik ma‘rifiyligini aelgilovchi omildir.

Jaon tajribasi qam, ‘zimizning ‘tgan yillar tajribamiz qam shundan dalolat beradiki, jamiyatda amalga oshirilayotgan qar äanday isloqotlarning, jumladan, siyosiy isloqotlarning qam k‘zlangan yutuälariga erishuvi, mazkur isloqotlarning jamiyat a‘zolari tomonidan faol ravishda ä‘llab – äuvvatlanishi oräali yuz beradi. Boshäacha äilib aytadigan b‘lsak, davlat bilan jamiyat ‘rtasida b‘ladigan ‘ziga xos ijtimoiy qamkorlik taraäiyotning garovi b‘lib xizmat äiladi. Bugungi kunga kelib mamlakatimizda amalga oshirilayotgan barcha isloqotlar ijobiy natijasi pirovardida k‘p jiqtatdan davlat va jamiyat ‘rtasidagi munosabatlarni tamomila yangi poÄonaga k‘tarilishi bilan bog‘liq b‘lib äoldi. Ushbu vazifani amalga oshirilishining asosida esa, fuäarolarimizning siyosiy faolligini oshirish yotadi, siyosiy madaniyat darajasini yuksalib borishi esa, ana shunday faoliyatning Konstitutsiyamiz, bunda boshäa äonun normalarini qurmat äilish jamiyat baräarorligi uchun ma‘suliyatni, doimo qis äilib turish kabi jiqtatlar bilan t‘ldiradi.

Ma‘lumki, Respublikamiz Prezidentining Oliy Majlis 2 – chaäiriä 1 – sessiyasida äilgan “Ozod va obod Vatan, erkin va farovon qayot – pirovard maäsadimiz” nomli ma‘ruzasida mamlakatimiz qayoti, kelajagi uchun ulkan tarixiy aholiyatga ega b‘lgan strategik rejalar belgilab berildi. Jumladan, mazkur ma‘ruzada siyosiy madaniyat va uni yuksaltirish bilan bog‘liq bo‘lgan asosiy bosh vazifalar qam belgilab berildi va siyosiy madaniyat omilini qar tomonlama rivojlantirishdan k‘zlangan yangi strategik maäsadlar ilmiy jiqtatdan yanada aniäro? asoslandi.

Bu ‘rinda Prezidentimiz tomonidan ilgari surilgan jamiyatimiz a‘zolari tafakkurida, siyosiy xulä – atvorida demokratik äadriyatlarni chuäur ildiz otib borishiga yordam beruvchi, xaläimiz siyosiy madaniyatni yuksalishiga ulkan asos b‘lib xizmat äiluvchi erkin fuäarolik jamiyati ma‘naviyatini shakllantirish Äoyasi qal qiluvchi muqim aholiyatga egadir. Mazkur qoyada jamiyatimiz a‘zolarining bugungi kundagi siyosiy madaniyat darajasiga ä‘yladigan talab mezonlari ‘z aksini topgan desak xato äilmaymiz.

Prezidentimiz ta‘kidlaganidek: “Inson quäuäleri va erkinliklarini, odamlarimiz ongida demokratik äadriyatlarni yanada mustaqamlash va rivojlantirish kerak.

Oz qaa – quäuäini taniydigan, ‘z kuchi va äobiliyatiga tayanib yashaydigan, atrofida r‘y berayotgan voäea – qodisalarga mustaäil munosabatda b‘ladigan, shu bilan birga, ‘z shaxsiy manfaatlarini mamlakat va xalä manfaatlari bilan uyÄun qolda k‘radigan erkin shaxsni shakllantirish uchun barcha zarur shart – sharoitlar yaratish darkor”¹⁶.

Shuni alohida ta‘kidlash lozimki, bizning mamlakatimizda istiälolimiz sharofati bilan insonni jamiyat siyosiy va ma‘naviy qayotini bevosita faol ishtirokchisiga aylantirish, bunda uning siyosiy madaniyat darajasini yuksaltirish uchun barcha zarur siyosiy, quäuäiy, ma‘naviy va mafkuraviy shart – sharoitlar yaratildi. Prezidentimiz tomonidan Oliy Majlisning 1 – chaäiriä XIV – sessiyasida, bunda, 2 – chaäiriä 1 – sessiyasida ilgari surilgan jamiyatimiz ijtimoiy – siyosiy va ma‘naviy qayotini erkinlashtirish Äoyasi jamiyatimizda siyosiy madaniyatni yuksalishi uchun niqoyatda ulkan yangi imkoniyatlarni ochib berdi. Endilikda siyosiy madaniyatga demokratik isloqotlarni chuäurlashtirish borasidagi yangi vazifalar yuklatilayotganligi o‘Ärisida Prezidentimiz I.A. Karimov Respublikamiz Oliy Majlisining 2 – chaäiriä 1 – sessiyasida s‘zlagan nutäida äuyidagi fikrlarni ta‘kidlagan edi: “Odamlarning siyosiy ongi, siyosiy madaniyati, siyosiy faolligi yuksalib borgani sari, davlat vazifalarini

¹⁵ Каримов И.А. “Ўзбекистон XXI асрга интило‘да”. Т., “Ўзбекистон”, 1999 й. 20-21 б.

¹⁶ Каримов И.А. “Озод ва обод Ватан, эркин ва фаровон ҳаёт – пировард ма‘садимиз”. Т., “Ўзбекистон”, 2000 йил. 9-б.

nodavlat tuzilmalar va fuäarolarning 'zini—'zi boshäarish organlariga bosäichma—bosäich 'tkazib borish zarur"¹⁷.

Ma'lumki, jamiyat siyosiy madaniyatining shakllanishi k'p omillarga bo'Äliä. Bunda yuäorida ta'kidlab 'tganimizdek, milliy äadriyatlarining 'rni ni□oyatda katta b'ladi. Shu ji□atdan olib äaraganda, boy ma'naviy madaniyat, noyob milliy äadriyatlar, beba□o falsafiy ta'limotlardan ba□ra olib, shakllangan 'zbek xaläida, siyosiy madaniyatning yuksak ch'ääilariga erishish uchun ulkan salo□iyat mavjuddir. Jamiyatimiz siyosiy madaniyatining shakllanishida, mamlakatimizning milliy mafkurasi bugungi kunda yetakchi 'rin egallamoäda.

Ma'lumki, istiälolimiz sharofati bilan shakllanayotgan iamlakatimizning milliy mafkurasi □ar bir insonga erkin fikrlash, 'z baxt—saodati, farovon kelajagi uchun erkin ijtimoiy faoliyat äilish imkoniyatlarini ochib bermoäda. Prezidentimizning bevosita sa'y—xarakatlari bilan 'zining nazariy asosini topgan Özbekiston jamiyatining iafkurasi xaläimizning manfaatlarini o'liä ravishda 'zida mujassamlashtirgan □ayotiy manba b'lib, maydonga chiämoäda.

"Milliy mafkura, avvalom bor, 'zligimizni, muäaddas an'analarimizni anglash tuyÄularini, xaläimizning k'p asrlar davomida shakllangan ezgu orzularini, jamiyatimiz oldiga bugun ä'yilgan oliy maäsad va vazifalarni äamrab olishi shart" — deb ta'kidlagan edilar I.A. Karimov¹⁸.

Jamiyatimizning milliy mafkurasi 'zining mana shu xislatlari bilan odamlarimiz siyosiy madaniyatini shakllanishi va rivojlanishida asosiy mafkuraviy oziä b'lib xizmat äiladi. Chunki siyosiy madaniyat ayni paytda aniä maslak asosida, inson 'zi tayanib yashaydigan äadriyatlar asosida shakllanadi.

Tayanch tushunchalari

Madaniyat, siyosiy madaniyat, milliy—siyosiy madaniyat, siyosiy madaniyatning darajalari, modellari, turlari. Siyosiy madaniyatning liberal—demokratik modeli. Sharäona siyosiy madaniyat modeli.

Mustaäil ish uchun topshiriälar

1. Siyosiy madaniyat, siyosat aa siyosiy baräarorlik tushunchalari 'rtasidagi ichki bo'Äliälikni aniälang?

2. Jamiyat siyosiy □ayotini, davlat va jamiyat äurilishini erkinlashtirish jarayonida siyosiy madaniyatning 'rni va a□amiyati äay tarzda namoyon b'lishini ?iyosiy—siyosiy ta□ilil eting.

ADABIYOtlAR

1. Özbekiston Respublikasining Konstitutsiyasi. T. "Özbekiston". 1992.
2. I. A. Karimov. "Özbekistonni 'z istiälol va taraäiyot y'li". T. "Özbekiston". 1992.
3. I. A. Karimov. "Özbekistonning siyosiy—ijtimoiy va iätisodiy istiäbolining asosiy tamoyillari". T. "Özbekiston". 1995.
4. I. A. Karimov. "Özbekiston XXI asr b'saÄasida, xavfsizlikka ta□did, baräarorlik shartlari va taraäiyot kafolatlari". T. "Özbekiston". 1997.
5. I. A. Karimov. "Jamiyatimiz mafkurasi xaläini xalä, millatini millat äilishga xizmat etsin". T. "Özbekiston". 1998.
6. I. A. Karimov. "Özbekiston XXI asrga intilmoäda". T. "Özbekiston". 1999.
7. I. A. Karimov. "Ozod va obod Vatan, erkin va farovon □ayot pirovard maäsadimiz". T. "Özbekiston". 2000.
8. I. A. Karimov. Milliy isti?lol mafkurasi — xal? e'ti?odi va buyuk kelajakka ishonchdir. T., "Özbekiston", 2000.
9. Abu Nasr Farobiy. "Fozil odamlar sha□iri". T. "Abdulla „odiriy". 1993.
10. Gadjev. K. S. "Politicheskaya nauka". M. 1994.
11. Otamurotov S., Ergashev I., Akramov Sh., „odirov A. "Politologiya". T. "Özbekiston". 1999.

¹⁷ Каримов И.А. "Озод ва обод Ватан, эркин ва фаровон ҳаёт — пировард ма'содимиз". Т., "Ўзбекистон", 2000 йил. 8-б.

¹⁸ Каримов И.А. "Жамиятимиз мафкурasi хал?ни хал?, миллатни миллат ?илишга хизмат этсин". — Т., "Ўзбекистон" журналы, 1998 йил, 14-бет.

Reja:

1. Siyosiy mafkura: tushunchasi va funksiyalari.
2. Siyosiy mafkuralarining asosiy kʻrinishlari.

1. Siyosiy mafkura: tushunchasi va funksiyalari

Siyosiy mafkura □a?idagi masala – siyosiy fanning eng mu□im va dolzarb masalalaridan biri □isoblanadi. Bu masala ilgari kishilar ?rtasida e□tiroqli, ?iz?in, ?arama – ?arshi fikr – mulo□azalar, ba□slar va munozaralarga sabab b?lib kelgan va bugungi kunda shundayligicha ?olmo?da. Biz mazkur mavzuda ana shu masalaning mazmun – mo□iyati va asosiy kʻrinishlari xa?ida t?xtalib ?tamiz.

1. X?sh, siyosiy mafkura nima? U ?anday vazifalarni bajaradi?

Siyosiy mafkura – siyosiy fanning eng murakkab masalalaridan biri □isoblanadi. Bu □a?da adabiyotlarda xilma – xil ?arashlar mavjud. “Mafkura” atamasi yunoncha ideya va logos s?zlarining birikmasidan tashkil topgan b?lib, ?oyalar □a?idagi ta’limot degan ma’noni anglatadi. Bu atama, ilk bor 1797 yildagi fransuz in?ilobi davrida Destut de Tressi tomonidan ilmiy muomalaga kiritilgan. Mana shundan boshlab bu murakkab ru□iy □odisa □a?ida xilma – xil ?arashlar ?aror topa boshladi. Xususan, i?tisodiy determinizm ta’limoti mafkuraviy o?imlar ijtimoiy guru□larning moddiy shart – sharoitlari bilan bo?li? ekanligidan kelib chi?adi. U bu o?imlarni umuman jamoa manfaatlarini □imoya ?iluvchi nazariy tasavvurlar sifatida tavsiflaydi. Ijtimoiy guru□ning jamiyatda tutgan ?rniga k?ra (agar sinf ijtimoiy tara?äiyotning yetakchi tendensiyalariga mos keladigan manfaatlarga ega b?lsa) i?tisodiy determinizm mafkuraning bir – tomonlamaligini e’tiborga olgan □olda uning nazariy bilim vazifasini bajarishi mumkinligini ilgari suradi.

Bugungi kunda □am ?arb politologiyasida mafkuraviy o?imlarning manbalari va ma?omi □a?idagi munozaralar t?xtagani y?ä. Neanarxizm tarafdorlari uchun mafkura – ommaviy ongning ma□suli b?lib kʻrinadi. Liberal – pozitivistik an’analarga k?ra, mafkura – ijtimoiy va siyosiy sharoitlarga bo?li? b?lmagan, tarixdan yu?ori turuvchi □odisa sifatida ta’riflanadi. Neomakiavillizm (R. Moska, R. Mixels, V. Pareto) ongning estetik yoki diniy shakllarini □am siyosiy mafkuraning ?ziga xos namoyon b?lish shakllari sifatida tal?in etadi. ?arbda mafkurani siyosatda biron – bir mu□im mav?e va a□amiyatga ega b?lmagan “□okimiyatning xizmatkori” sifatida tavsiflovchi ?arashlar □am keng tar?algandir.

Shu bilan birga ?arb politologiyasida mafkuraga nisbatan bir ?ator bar?aror b?lgan munosabatlar □am ?aror topdi. Jumladan, mafkura bilan fanni bir – biridan murosasiz ayirib ?’yish, mafkuraning bilish vazifalariga shub□a bilan ?arash, ularni inkor ?ilishdan iboratdir. XX asr boshlaridayo? M. Veber mafkurani va bosh?a ?oyaviy, diniy tuzilmalarni k?r – k?rona ishonish so□asiga kiritgan edi. Bu bilan u mafkuraning ilmiyligi masalasini ?yishni □am inkor etadi. Shu so□aning tani?li mutaxassisi K. Mangeym, M. Veberdan keyin □ar ?anday mafkurani vo?elikning neadekvat (not?Äri), bir tomonlama aks etishi sifatida, vo?ealarning □a?i?iy a□volini ongli ravishda yashiradigan ?oyalar yi?indisi sifatida olib ?araydi. Mafkuraning ijtimoiy – tarixiy manbalarini chetga surib ?’yib, uni jamoani birlashtiruvchi ?urol sifatida (O. Lemberg, T. Parsons) □addan tash?ari funksional tal?in ?ilishlar □am keng tar?algandir.

Mafkurani ayrim guru□lar va individlarning psixologiyasidan (R. Payps, D. Braun) iborat äilib kʻrsatish □ollari □am kam emas. Shu bilan birga ilmiy adabiyotlarda mafkurani – xal?ning, millatning dunyodagi ?rnini, manfaatlarini, orzu – intilishlarini ifodalaydigan ?oya, ?tmish va kelajakni bo?laydigan kʻprik (I.A. Karimov) sifatida ta’riflashlar □am mavjuddir¹⁹.

Yu?orida ?ayd etilgan xilma – xil yondashuvlardan kelib chi?ib siyosiy mafkuraga ?uyidagicha ta’rif berish mumkin.

Siyosiy mafkura – u yoki bu ijtimoiy guru□ning manfaatlarini ifodalovchi va □imoya ?iluvchi □amda kʻpro? mi?dordagi kishilarning individual ?y – fikrlari va □atti – □arakatlarini □okimiyatdan foydalanishning muayyan ma?sadlari va vazifalariga b?ysundirishni talab ?iluvchi sistemalashgan ?oyalar, ?arashlarning yi?indisidir. ?is?acha ?ilib aytganda, siyosiy mafkura – bu muayyan ijtimoiy guru□ning □okimiyatga intilishini yoki undan foydalanishini asoslovchi va siyosiy □arakatning u yoki bu strategiyasini kʻzda tutuvchi ?oyaviy tizimdir.

Siyosiy mafkura ijtimoiy □ayotda muayyan funksiyalarni bajaradi. Ulardan ?uyidagilarni ajratish mumkin:

1) m?ljallash. Bu funksiya shunda ifodalanadiki, mafkura jamiyat, ijtimoiy ravna?, shaxs, □okimiyat □a?idagi fundamental tasavvurlarni ?ziga ?amrab olib, u inson faoliyatining ma’no – mazmuni tizimini va m?ljalini kʻrsatib beradi;

2) safarbar etish. Fozil jamiyat idealini taklif ?ila turib siyosiy mafkura siyosiy faoliyatning bevosita motivi sifatida chi?adi va uni amalga oshirish uchun jamiyatni, ijtimoiy guru□larni safarbar ?iladi;

¹⁹ Қаранг. Каримов И. А. Жамиятимиз мафкураси хал?ни-хал?, миллатни-миллат ?илишга хизмат этсин. “Муло?от”, 1998, 5-сон, 5-бет.

3) birlashtirish. Taklif etilayotgan dunyoning fundamental kartinasi chegarasida siyosiy qararatga ma'no – mazmun bera turib, siyosiy mafkura unga shunday aqamiyat beradiki, u zining miyosi bilan qar anday individual yoki guruhiy manfaatdan ustun turadi. Siyosiy mafkura xususiy manfaatlarga arshi turadi va shu bilan birlashtiruvchi omil bolib yuzaga chiadi.

4) amortizatsiyalash. Siyosiy mafkura jamiyat, guruqlar, individ ehtiyojlari va ularni ondirishning real imkoniyatlari rtasida nomunofilik vujudga kelgan vaziyatdagi ijtimoiy keskinlikni yumshatishga xizmat iladi.

5) muayyan ijtimoiy guruq manfaatlarini ifoda etish va imoyalash. Buning ma'nosi shuki, siyosiy mafkura u yoki bu ijtimoiy guruq manfaatlari asosida vujudga keladi va ularni boshqa guruqlar manfaatlariga arama – arshi yishga chairilgan.

Mafkura zining funksiyalariga kora fandan farq iladi. Agar fanning funksiyasi – aqiatni izlash balsa, mafkuraning funksiyasi – aqolining ommaviy siyosiy ongini egallash, unga jamiyatning bugungi va kelgusidagi taraaiyotini baqlash, zining mezonlarini joriy ilish, siyosiy makonda kishilar mqljal iladigan masad va vazifalarni belgilashdir. Guruhiy xarakterga ega b'laturib mafkura amalga oshirmochi b'lgan y'lning o'ilona va xolisona obrazini yaratishga, uning u yoki bu sinf, millat, davlat manfaatiga mos kelishiga intiladi. Bu borada mafkura u yoki bu ideallar va adriyatlarni tar'ibot ilish bilan chegaralanib olmay, balki fu'arolar, partiyalar va boshqa siyosiy tuzilmalarning masadga muvofi faoliyatini rabatlantirish bilan am shu'ullanadi.

Mafkura zining siyosiy funksiyalarini bajarishi bilan jamiyatni yo andaydir ijtimoiy, milliy guruq manfaatlari asosida, yoki aqolining muayyan ijtimoiy – itisodiy guruqlariga tayanmaydigan ongli ravishda ishlab chi'ilgan masadlari negizida jipslashtirish, birlashtirishga intiladi. Aqolini real birlashtirish obiliyati mafkuraning oyasi va oidolari kishilarning yaxshi turmush tarzi a'idagi kundalik arashlari va tasavvurlariga anchalik mos kelishga bo'li'dir.

Bar anday mafkura o'ilona, nazariy asoslangan oidlardan tash'ari aqoliga fa'at ishonish uchun taklif ilinadigan masad va ideallarni am amrab oladi.

Siyosiy mafkuraning amal ilish darajalari bir xil emas. U nazariy – konseptual, dasturiy – direktivalik va xul – atvorlik darajalarida amal iladi. Nazariy – konseptual darajada u yoki bu sinf, ijtimoiy atlam, millat, davlatning manfaatlari va ideallarini ochib beruvchi asosiy oidalar aror toptiriladi; dasturiy – direktivalik darajada ijtimoiy – falsafiy prinsiplar va ideallar siyosiy elitaning ani dasturlari, shiorlari va talablariga aylantiriladi va bosh'aruv arorlarini abul ilish, ommaning siyosiy xul – atvorini rabatlantirish uchun oyaviy asos bolib xizmat iladi. Mafkura amal ilishning ushbu darajasi "siyosatning yaratuvchi elementi" deb am tal'in etiladi.

Xul – atvorlik darajada mazkur mafkura masadlari va prinsiplari fu'arolar tomonidan zlashtiriladi, amda ularning jamiyat siyosiy ayotida ishtirok etishining u yoki bu shakllarida z ifodasini topadi. Bu darajada mafkura kishilarning atti – arakatiga aylanib ularni jipslashtiradi, birlashtiradi, muayyan y'lga y'naltiradi, safarbar etadi.

2. Siyosiy mafkuralarning asosiy k'rinishlari

Siyosiy mafkura zamon va makondan tash'arida b'lgan mavum ruhiy odisa emas. U muayyan tarixiy sharoit bilan bo'li – ani ijtimoiy mazmunga ega b'lgan ma'naviy odisadir.

Bar bir tarixiy davr ziga xos va ziga mos mafkuraviy o'implarni ilgari suradi. Bundan ozirgi zamon am mustasno emas. U am k'plab mafkuraviy o'implarni ilgari surdi. Biz uyida ozirgi zamonning eng yirik mafkuraviy o'implarini: liberalizm, konservatizm, sotsial – demokratiyani va bosh'alarni k'rib chi'amiz.

Bozirgi zamonning eng yirik va k'p tar'algan mafkuraviy o'implaridan biri – liberalizmdir. Bu atama lotincha "liberalis" s'zidan olingan bolib "erkin" degan ma'noni anglatadi.

Liberalizm XVII – XVIII asrlarda ma'rifatparvarlik davri oyalari negizida tarix saqnasiga chi'ib kelayotgan burjuaziya sinfining mafkurasi sifatida shakllanadi. Bu mafkuraning asosiy oidolari J. Lokk, T. Gobbs, Sh. Monteske, A. Smit, T. Jefferson, D. Mill va bosh'alarning asarlarida asoslanib beriladi.

Liberalizmning poydevorini shaxs erkinligi, uning barcha jamiyat institutlariga nisbatan eng oliy adriyat ekanligi, shaxsning am z oldida, am jamiyat oldida mas'ulligi barcha kishillarning zini zi r'yobga chi'arish qu'u'ini tan olishligi kabi prinsiplar tashkil etadi. Bu mafkura parlament tuzumining, muim siyosiy muammolarni al etishda murosayu – madora, kelishuvning tarafdoridir. U davlatning sib ketgan itisodiy va sotsial funksiyalariga salbiy munosabatdadir.

Liberalizm okimiyatning ta'simlanishi, siyosiy plyuralizm, elitalar rabobati, onunning ustuvorligini e'tirof etadi. U fu'arolar qu'u'lari va erkinliklarini ta'minlashni zining asosiy masadi, deb biladi. Mazkur mafkuraning barcha k'rinishlarida inson shaxsining individual erkinligi, adr – immati, boshqa kishilarning arashlari va e'ti'odlariga sabr – chidamli b'lishlik talablari doimo imoya ilinib kelinadi. Shaxs erkinligini qurmat ilish bilan bo'lab liberalizm zining oyaviy k'rsatmalarida individualizm va insonparvarlik prinsiplarini uy'un ravishda mujassamlashtiradi.

Erkinlik prinsipi liberalizm tarafdorlari tomonidan davlat cheklashlaridan erkin b'lishlik sifatida tal'in etiladi. Bu oyani angliyalik mutafakkirlar J. Lokk va D. Mill yaxshi ifoda etadilar. Jumladan,

D. Mill esa bu ?oyani ?uyidagicha izo□laydi: "Inson ?ziga nima kerakligini □ar ?anday □ukumatdan k?ra ?zi yaxshi biladi".

Liberalizm tarafdorlari uchun erkinlik uchun kurash insonning i?tisodiy, jismoniy va intellektual erkinligi y?lidagi barcha t?si?larni, cheklashlarni tugatish uchun kurashni anglatadi. Ular □okimiyatni meros ?ilib ?oldirishning barcha shakllariga va taba?aviy imtiyozlarga ?arshi chi?adilar. Bu k?rsatmalar negizida "davlat—tunggi ?orovul" degan ?oya ?aror topadi. Ushbu ?oyaning ma'nosi shuki, davlat fa?at ijtimoiy tartibni ?ri?lash va mamlakatni tash?aridan b?ladigan ta□diddan □imoya ?ilishni ta'minlaydigan, kamro? b?lgan, eng kerakli vazifalar bilan ta'minlanishi kerak. Shuning uchun aynan liberalizmda fu?arolik jamiyatining davlat ustidan ustivorligi ?oyasi ?aror topdi va amalga oshirilm?da. Angliyalik mutafakkir J. Lokk fu?arolik jamiyati bu doimiy kattalik, davlat esa undan kelib chi?uvchidir, deb e'tirof etgan edi.

Liberalizm mafkurasi uchun shaxsning erkin rivojlanishi va ?zini ?zi tasdi?lash ?oyasi xarakterli b?libgina ?olmay, balki erkinlikning bozor tal?inini xususiy tadbirkorlik erkinligi sifatida xarakterlash xosdir. Bu mafkura erkinlik va xususiy mulkning ?xshashligiga asoslanadi. Unda xususiy mulk inson erkinligining kafolati va ?lchovi sifatida ?araladi. I?tisodiy erkinlikdan siyosiy va fu?arolik erkinligi keltirib chi?ariladi.

I?tisodiy nazariyada liberalizm tadbirkorlik, bozor va ra?obat erkinligini tar?ibot va tashvi?ot ?iladi. Shu bilan birga bu mafkuraning tarafdorlari shaxsni bozor tizimiga amal ?ilishning salbiy o?ibatlaridan sa?lashni — □ukumatning vazifasi deb biladilar.

Mumtoz liberalizmning ?oyalari anglo—sakson mamlakatlarida, avvalo A?Shning siyosiy va i?tisodiy amaliyotida ?zining t?laro? gavdalanishini topdi. A?Shda individualizm jamiyat tuzilishining bosh prinsipi sifatida ?araladi. Musta?illik va ?zining kuchiga tayanish, ra?obat erkinligi amerika turmush tarzining asosiy ?oyaviy ustunlaridir.

Mafkuraning □ar ?anday k?rinishi ?zgarmasdan ?ola olmasligi kabi liberalizm □am ?zgarmasdan ?olmadi. U ijtimoiy—i?tisodiy ?zgarishlarning ta'siri ostida XX asrning 30—yillarida neoliberalizmga ?sib ?tadi. Bu yangi mafkuraviy o?imning paydo b?linishini tad?i?otchilar A?Sh Prezidenti Franklin Ruzveltning "Yangi yuli" bilan bo?laydilar. A?Sh Prezidenti liberalizm mafkurasiga asoslangan siyosatga ?ator mu□im tuzatishlar kiritadi. Bu tuzatishlar davlatning i?tisodiy va sotsial rolini ?aytadan k?rib chi?ish bilan bo?li?dir. Neoliberallar davlatning i?tisodiy munosabatlarni tartibga solishi, faol ijtimoiy siyosatni olib borishi zarurligini tan oladilar. Ular ijtimoiy adolatni ?rnatishni, monopoliyalarning □okimiyatini cheklashni, moddiy boyliklarni soli? tizimi va davlatning ijtimoiy dasturlari or?ali jamiyatning ?uyi ?atamlari foydasiga ?ayta ta?simlashni yo?lab chi?adilar. Neoliberallar siyosiy dasturining negizini bosh?aruvchi va bosh?arilayotganlarning ?zaro kelishuvi, siyosiy jarayonda ommaning ishtirok etishi zarurligi, siyosiy ?arorlarni ?abul ?ilish amaliyotini demokratiyalashtirish tashkil etadi.

Liberalizm ?arb demokratiyasining ?oyaviy asosidir. Bu mafkura bayro?i ostida A?Shda "o?ilona davlat", "Yalpi farovonlik davlati" deb ataladigan model yaratilgan. Bugungi kunda neoliberalizm A?Sh Demokratik partiyasi va bosh?a demokratik mamlakatlardagi siyosiy partiyalar faoliyatining ?oyaviy—nazariy negizi b?lib ?olmo?da.

Bozorgi zamonning eng yirik mafkuraviy o?imlaridan yana biri— konservatizmdir. Bu atama lotincha "konservare" s?zidan kelib chi?aan b?lib, u sa?lash, ?ri?lash degan ma'noni anglatadi. Konservatizm XVIII asrda dunyoviy va cherkov feodallari, kelajak oldida □adiksiragan turli ijtimoiy ?atamlar manfaatlarining ifodachisi, liberalizmning ?oralovchisi, xudo tomonidan ?rnatilgan tartiblarning buzilmasligi ?oyasining ilgari suruvchisi sifatida paydo b?ldi. Uning asosiy ?oidalari angliyalik mutafakkir va siyosatchi E. Berk, Fransiyaning jamoat arboblari J. de Mestr va L. de Bonald tomonidan asoslab beriladi. Bu ?oidalarning negizida tabiiy ravishda ?aror topgan narsalar tartibining buzilmasligi, oila, millat, din, taba?aviy b?linishi bilan bo?li? b?lgan an'anaviy ?adriyatlarni sa?lab ?olish ?oyasi yotadi. Ana shundan kelib chi?ib, konservatorlar ijtimoiy tara?äiyotda yangiliklarga nisbatan vorislikning ustivorligini yo?lab chi?adilar. Ularning fikricha, siyosiy prinsiplarni urf odatlarga, milliy an'analarga, ?aror topgan ijtimoiy—i?tisodiy va siyosiy institutlarga moslashtirish lozim. Ularda zinapoya tarzidagi ijtimoiy tuzilishning yu?oridan ?rnatilganligiga □ech ?anday shub□a y?ä va shuning uchun uni inson tomonidan ?zboshimchalik bilan ?zgartirib b?lmaydi. Bundan kelib chi?adiki, tenglik prinsipi inson tabiatiga zid keladi va uni jamiyat tuzilishining negiziga ?yib b?lmaydi. Konservatorlar □ar doim egalitarizm bilan bo?li? b?lgan "□addan tash?ari demokratizm"ga ?arshi chi?adilar.

Tarixiy tara?äiyot natijasida konservatizm □am liberalizm singari mu□im ?zgarishlarga yuz tutdi. U burjua munosabatlari ?aror topishi bilan yirik kapital manfaatlarini □imoya ?iluvchi ?oyaga aylandi. Konservatorlar □am liberallar singari bozor, ra?obat erkinligini ta'minlashini, i?tisodiyotga davlatning aralashishini cheklashni talab ?ildilar.

XX asrning 70—yillarida konservatizmning tarixida yangi faza — neokonservatizm (D. Bell, Z. Bjezinski, N. Podgores, N. Kristoll, A. Xayek) boshlanadi. Bu yangi o?imning paydo b?lishini tad?i?otchilar A?Shda Ronald Reygan boshchiligidagi respublikachilar, Buyuk Britaniyada Margaret Tetcher boshchiligidagi konservatorlar, FRGda Gelmut Kol boshchiligidagi XDS—XSS blokining □okimiyatga kelishi bilan bo?laydilar.

Neokonservatizmning qaror topishi tasodifiy emas. U neoliberalizm va sotsializmga qarshi turish maqsadida shakllandi. Neoliberalizm davlatning iqtisodiy faoliyatga aralashishi zarurligini tan oladi va davlat ijtimoiy dasturlarining rivojlantirishini qllab quvvatlaydi. Neokonservatizm esa davlatning iqtisodiyotga aralashishini cheklashni talab qiladi.

Antietatizm, davlatning ijtimoiy vazifalarini cheklash — neokonservatizm o'yaviy—siyosiy kurساتmalarining belgilovchi alomatidir. Neokonservatorlar qarashlariga kora "eng yaxshi hukumat shuki, u kamroq boshqaradi".

Neokonservatorlar aqlining kam ta'minlangan atamlari foydasiga resurslarni qayta taqsimlash maqsadida yirik kapitalga solinayotgan soliqlarga qarshi chiqadilar. Ular teng taqsimlashning ashaddiy dushmani sifatida davlatning ijtimoiy dasturlarini qisqartirishni talab etadilar. Neokonservatorlarning fikricha, hozirgi davlat kishilar uchun natijalar tengligini emas, balki imkoniyatlar tengligini yaratib berishi zarur. Davlatning "soqiladigan sigir"ga aylanishi insonni buzadi, ishdan chiqaradi. Har bir kishi qz faoliyatida davlatga emas, balki qzining kuchiga qamda qzining yaqinlari va qam fuqarolariga tayanishi zarur.

Shunday qilib, konservatizm mafkurasida oila, din, axloq ayrim ijtimoiy guruqlarning imtiyozli rni qalidagi eski davrning qadriyatlari yangi, burjua munosobatlari davrining qadriyatlari — individualizm, bozor erkinligi bilan chambarchas boqlanib ketadi. Bu mafkura liberalizm bilan qarama qarshi turib qarab mamlakatlarining ommaviy ongiga katta ta'sir qtkazadi.

Bozorgi zamonning eng ta'sirli mafkuraviy oqimlaridan biri — sotsial—demokratiyadir. Bu mafkura markazda turuvchi kuchlarning siyosiy doktrinasini isoblanadi.

Sotsial—demokratiya mafkurasini XIX asrning oxirida nemis mutafakkirlari va jamoat arboblari K. Kautskiy va E. Bernshteyn tomonidan asoslab berildi. Bu mafkuraga binoan yangi jamiyatga sinfiy kurash orqali, inqilobiy yql bilan emas, balki tinch, evolyusion yql bilan — burjua jamiyatni asta sekin isloql qilish bilan qtiladi. Sotsial—demokratlar bu kurساتmalarni amalga oshirishni davlatning jamiyat iqtisodiy qayotiga faol aralashishni, daromadlarni yqasillar foydasiga qayta taqsimlash, iqtisodiyotning davlat sektorini va kqplab davlat ijtimoiy dasturlarini rivojlantirish bilan boqlaydilar.

Jaqlonda sotsial—demokratiya mafkurasini negizida turli—tuman "sotsializm modellari" shakllandi. Bular ichida shved va german modeli eng obrq ozondi. Germaniya va Shveysyada sotsial—demokratik partiyalar boshqaruvi davrida qayotning yuqori darajasi va sifatiga erishildi.

Ammo, 80—yillarning oxirida bu mamlakatlarning iqtisodiyotida davlat monopoliyasi va byurokratizm, xususiyl tadbirkorlik uchun raqbatlantirishning pasayishi bilan boqli bqlgan negativ tendensiyalar kuchaydi. Bu tendensiyalar ushbu mamlakatlarning taraqqiyot sur'atlarini pasaytirishga olib keldi. Natijada, sotsial—demokratlar kqpchilik saylovchilar tomonidan qllab—quvvatlanmadi va qokimiyatni konservativ mafkura vakillariga berishga majbur boqlidilar. 90—yillarning oxiriga kelib sotsial—demokratlar saylovlarda qalaba qozonib yana qokimiyatni konservatorlardan qytarib oldilar.

Shunday qilib, sotsial—demokratiya — hozirgi zamonning eng ta'sirli mafkuralaridan biri isoblanadi. U ijtimoiy isloqlotlarni amalga oshirish yqli bilan jamiyatni rivojlantirishni va xalqning farovonligiga erishishni kqzda tutadi.

Bozorgi zamonning mafkuralari qatorida milliy mafkuralar muqim qrinni egallaydi. Ular kelib chiqishiga, mazmun—moqiyatiga kora boshqa mafkuralardan farq qiladi.

Birinchidan, milliy mafkuralar dunyo mustamlakachilik sistemasining yemirilishi, yosh mustaqil milliy davlatlarning tashkil topishi va ularni qaramlik doirasidan chiqarish, rivojlantirish zaruriyati bilan maydonga keldi. XIX asrning oxiri XX asrning boshlarida qarbiy Yevropa milliy qayotning uyqonishini va milliy mafkuralarning gurkirab rivojlanishini qz boshidan kechirgan edi. qozirgi kunga kelib bu tendensiyalar sobiq SSSR va boshqa sotsialistik mamlakatlar qrnida tashkil topgan respublikalarda yuz bermoqda.

Ikkinchidan, milliy mafkuralar faqat ayrim ijtimoiy, irqiy, etnik guruqlning, xalqning manfaatigina emas, balki mustaqillik uchun, milliy qayotni rivojlantirish uchun kurash olib borayotgan xalqlarning dunyoda tutgan qrnini, turmush tarzini, orzu—umidlarini, intilishlarini, manfaatlarini aks ettiradi.

Uchinchidan, milliy mafkuralar u yoki bu xalqlar qaramligining ob'ektiv negizlarini, ularni bartaraf etish va qalqiy mustaqillikka erishish yqlarini ochib beradi.

Tqrtinchidan, milliy mafkuralar yosh, mustaqil davlatlar xalqlarining qzligini anglashga, qaramlik doirasidan chiqishga, ularning chinakamiga erkin boqlishiga, jaqlon qamjamiyatida munosib qrnini topishga yordam beradi.

Albatta, milliy mafkuralarning barchasi bir xil emas. Ularning ichida u yoki bu xalq uchun aloqlida sharoit yaratishga da'vo qiladigan mafkuralar qam uchrab turadi.

Biroq, milliy mafkuralarning aksariyati xalqlarning qalqiy orzu—umidlarini, intilishlarini aks ettiradi. Ular yosh davlatlar xalqlariga qaramlik asoratlarini bartaraf etish va mustaqillikni mustaqamlash yqlarini kqrsatib o'yaviy bayroq boqlib xizmat — qiladi.

Milliy istiqlol qoyasi va milliy mafkura Ozbekistonni qam chetlab qtgani yqa. Bu qoya va mafkura Ozbekistonda qam qzining munosib qrnini topmoqda.

Ozbekistonda sharoit tuzumining inqirozga yuz tutishi jamiyatning barcha soqlalarini tubdan isloql qilish va yangi jamiyatni qurish masalalarini ishlab chiqishni taqozo qiladi. Bu masalalar Ozbekiston

Respublikasining Prezidenti I.A. Karimovning "O'zbekistonning 'z istiqbol va taraqqiyot y'li" va boshqa asarlarida asoslab berilgan konsepsiyada 'z yechimini topdi.

Mazkur konsepsiyada O'zbekiston Respublikasining Prezidenti I.A. Karimov milliy istiqbol 'oyasini ishlab chi'ishga juda katta 'issa 'shdi, uni yangi, fundamental – nazariy 'oidalar, xulosalar bilan boyitdi.

O'zbekiston Respublikasining Prezidenti I. A. Karimov tomonidan asoslab berilgan demokratik jamiyat 'urish konsepsiyasining asosiy 'oidalariga 'uyidagilar kiradi:

1) O'zbekistonda demokratik jamiyat 'urish – eng dolzarb va kechiktirib b'lmaydigan vazifa ekanligi; bu vazifani amalga oshirmay turib undagi tang 'olatni bartaraf etish, yakka'okimlik tizimining illatlarini tugatish va rivojlangan mamlakatlar darajasiga chi'ib olishning mumkin emasligi;

2) O'zbekistonda demokratik jamiyatni 'urish – 'oyat murakkab va k'p 'irrali kompleks vazifa ekanligi; bu vazifa jamiyatning barcha so'qalarini islo'q 'ilishni va yangilashni talab 'ilishligi;

3) siyosiy so'qani islo'q 'ilish va yangilash – O'zbekistonda demokratik jamiyat 'urishning asosiy so'qalaridan biri ekanligi; bu so'qani islo'q 'ilmay va yangilamay turib murakkab ijtimoiy – i'tisodiy va ma'naviy – ma'rifiy muammolarni 'al etib b'lmasligi;

– siyosiy so'qani islo'q 'ilish davlat organlari, partiya va jamoat tashkilotlari tizimini demokratlashtirishni talab 'ilishligi; bu jarayonda davlat organlarining byurokratlashuviga, fu'arolar 'ayotiga asossiz, no'zonuniy aralashuviga bar'am berish va ularni ijtimoiy tartibni 'ri'lashi 'amda a'olini 'am ichkaridan, 'am tash'aridan b'ladigan ta'diddan 'imoya 'ilishi uchun keskin kuchaytirish;

– siyosiy partiyani tubdan islo'q 'ilish va yangilash; bu jarayonda uning yakka 'okimligiga uzil – kesil bar'am berish va 'a'i'y k'p partiyaviylik mu'iti, siyosiy ra'obat maydonini 'aror toptirish;

– nodavlat va jamoat tashkilotlari faoliyatini tubdan 'ayta 'urish; ularning davlat organlariga 'aramlik, mutelik 'olatiga bar'am berish va siyosiy 'ayotda munosib mav'eini egallashiga erishish;

4) O'zbekistonda demokratik jamiyatni 'urish i'tisodiy so'qani tubdan islo'q 'ilish va yangilash bilan bo'li'ligi; bu so'qada davlat mulkining yakka 'okimligidan t'la – t'kis voz kechish va mulkning xilma – xilligiga erishish; fa'at bozor munosabatlarigina jamiyat va insonning real rivojlanishiga olib borishi mumkinligi;

5) O'zbekistonda demokratik jamiyatni 'urish ma'naviy va madaniy so'qani 'am tubdan islo'q 'ilishni talab 'ilishligi; bu so'qada bir mafkura yakka 'okimligidan at'yan voz kechish va fikrlarning erkinligi, xilma – xilligiga erishish;

6) O'zbekistonda demokratik jamiyatni 'urish – "in'ilobiy sakrash"larsiz, evolyusion, ya'ni islo'otlar y'li bilan bos'ichma – bos'ich amalga oshiriladigan vazifa ekanligi; uni in'ilobiy y'l bilan amalga oshirishga urinish o'ir o'ibatilarga olib kelishligi;

7) O'zbekistonda demokratik jamiyatni 'urish – tarixiy a'amiyatga molik vazifa ekanligi; bu vazifaning amalga oshirilishi natijasida Respublikaning tang 'olatdan chi'ishligi va O'zbekiston xal'iga munosib b'lgan ozod va obod Vatan, erkin va farovon 'ayotning barpo etilishligi.

O'zbekiston Respublikasining Prezidenti I.A. Karimov asarlarida asoslab berilgan O'zbekistonda demokratik jamiyat 'urish konsepsiyasining asosiy 'oidalari ana shulardan iborat. Bu 'oidalar mamlakatda amalga oshirilayotgan islo'otlar siyosatining 'oyaviy – mafkuraviy negizini tashkil etadi.

Bozorgi zamonda yu'orida e'tirof etilgan siyosiy mafkuralardan tash'ari 'z ta'sir kuchiga ega b'lgan boshqa mafkuralar 'am mavjud. Bularga: ekologosiyosiy, diniy – siyosiy mafkuralar kiradi.

Ekologik – siyosiy mafkuralar urushdan keyingi yillarda vujudga keldi va 70 – 80 – yillarda keng rivoj topdi. Bunga rivojlangan mamlakatlardagi o'ir ekologik vaziyat sabab b'ldi.

Ekologik – siyosiy mafkuralar inson yashaydigan atrof – mu'itni 'imoya 'ilishni, kerakli 'onunlar va 'arorlarni 'abul 'ilish uchun 'zlarining 'ukumat va 'onun chi'aruvchi organlariga ta'sir k'rsatish or'ali ekologiyani yaxshilashni 'z oldiga ma'sad 'ilib 'yadi. 'ozirgi va'tda bu o'imlar k'plab mamlakatlarning parlamentlari va 'ukumatlarida 'zlarining vakillariga ega.

Diniy – siyosiy mafkuralar yu'orida sanab 'tilganlardan far'i shundaki, ular bugun paydo b'lgan emas, balki azaldan mavjuddir. Mafkuraning bu k'rinishi diniy a'idalarga tayanadi. Ularning bosh ma'sadi nafa'at 'okimiyatga ta'sir k'rsatish, balki 'zlarining 'okimiyatini 'rnatishdan iboratdir. Buni ayrim mamlakatlarda, xususan Ya'in Shar' va Osiyoda (Eron, Pokiston, Af'oniston, Saudiya Arabistoni) misolida k'rish mumkin.

Keyingi yillarda diniy mafkuralarning ta'siri 'ator sobi' sovet respublikalarida, xususan Tojikiston, Shimoliy Kavkaz, Chechenistonda ancha ortdi. O'zbekistonga nisbatan 'am tash'i diniy ekstremistik o'imlarning (Va'obiylilik, Xizbut – ta'rir) ta'siri kuchaydi. Ularning ma'sadi – siyosiy vaziyatni be'arorlashtirish, 'okimiyatni egallash va undan shaxsiy 'arazli manfaatlar y'lida foydalanishdan iboratdir.

Shunday 'ilib, 'ozirgi zamonning mafkuraviy o'imlari rang – barangdir. Ular xilma – xil ijtimoiy guru'larning manfaatlarini ifoda etadi va jamiyatni tara'iy ettirishning turli – tuman y'llarini ilgari suradi.

Tayanch tushunchalar

Siyosiy mafkura, siyosiy mafkuraning funksiyalari, darajalari, kʻrinishlari, liberalizm, neoliberalizm, konservatizm, neokonservatizm, sotsial–demokratiya, milliy siyosiy mafkura, Oʻzbekistonning Milliy istiʼlol mafkurasini, ekologosiyosiy, diniy–siyosiy mafkuralar.

Mustaqil ish uchun topshiriqlar

1. Sizningcha, quyidagi tasdiqlardan qaysi biri qatʼiyan toʻgʻri?
 - a) mafkura — bu faktlar va qisqartirishlar aralashmasiga asoslangan qandaydir "qisqartirish aqidalar", mutloq qatʼiyan toʻgʻri, ijtimoiy qonunlarning qoldirlaridir (V. Pareto);
 - b) mafkura — bu "ixtiyoriy mistifikatsiya" dir (K. Manggeym);
 - v) "mafura — bu bilib bilmaydigan yoʻl" (B. A. Levi);
 - g) "ishonch kuch — qudratiga va katta mʼljalli potentsialga ega boʻlgan siyosiy dunyoqarash sifatida ifodalanadigan qadriyatlar tizimi mafkuralar qisqartiriladi" (E. Shilz). Qizingiz tanlagan javobni asoslang.
2. „qaysi siyosiy mafkuralaridan biri, Sizning fikringizcha, quyidagi qadriyatlarga tayanadi:
 - a) rivojlanishning vorisiyligi;
 - b) davlat manfaatlarining shaxs manfaatlaridan ustidan ustuvorligi;
 - v) anʼanalar, milliy madaniyat, vatanparvarlikka siʼinish;
 - g) cherkov, oila, maktab obrʼ — eʼtibor talab;
 - d) pragmatizm, soʻlom fikr;
 - ye) asta — sekinlik va ijtimoiy qzgarishlarning minimumligi;
 - j) aqlloqqa tayanish;
 - i) siyosiy faoliyatning diniy va maʼnaviy maqsadlari;
 - k) erkinlik va masʼuliyatlilik;
 - l) kechagi, bugungi va kelajakning tarixiy birligi?

ADABIYOTLAR

1. Karimov I. A. Oʻzbekiston buyuk kelajak sari. — T., "Oʻzbekiston", 1998.
2. Karimov I. A. Jamiyatning mafkurasini xalqni — xalq, millatni — millat qilishga xizmat etsin. "Muloqot", 1998, 5—son.
3. Karimov I. A. Donishmand xalqimizning mustaqil irodasiga ishonaman. "Fidokor", № 69 (168), 2000 yil, 8 iyun.
4. Karimov I. A. Ozod va obod Vatan, erkin va farovon qayot — pirovard maqsadimiz. — T., "Oʻzbekiston", 2000.
5. Berk E. Razmishleniya o revolyusii vo Fransii. "Sotsio — logicheskie issledovaniya", 1991, №6,7,9; 1992, №2; 1993, №4.
6. Vitte O. Sotsializm i liberalizm: vozmojen li sintez? "Svobodnaya misl", 1992, №4.
7. „irizboyev M. Fuqarolik jamiyati, Siyosiy partiyalar, mafkuralar, madaniyatlar, T., "Sharq", 1998.
8. Samuel G. Liberalizm: opit izlojeniya principov i programmi sovremennogo liberalizma, M.:1996.
9. Xayek F. Doroga k rabstvu. "Voprosi filosofii", 1992, №5.
10. Politologiya. Kratkiy ensiklopedicheskiy slovar — spravochnik. Rostov — na — Donu: "Feniks", 1997.
11. Pugachyov V. P., I. A. Solovyov. Vvedenie v politologiyu. M., 1999.

16 – mavzu. Xal?aro tizim va xal?aro siyosat

Reja:

1. Xal?aro tizim: mo?iyati, tuzulmasi va funksional ji?ati.
2. Xal?aro tizimda yaratuvchi va parchalovchi jarayonlar.
3. Xal?aro amkorlikdan xal?aro xavfsizlikka: o?ya va amaliyot.

1. Xal?aro tizim: mo?iyati, tuzulmasi va funksional ji?ati

Dunyo ba?rida kechayotgan jarayonlar, ba'zan kutilmaganda yuz berayotgan siljishlar, ular tufayli bir–biri bilan mulo?otga kirayotgan turli–tuman arakatlantiruvchi kuchlar rtasidagi murakkab munosabatlarning ?ziga xos y?nalishga ega ekanligi xal?aro ayotga ob'ektiv ravishda bir tomondan be?arorlik baxsh etsa, shuning bilan birgalikda ma'lum bir struktura va tartibotga moyil tizim shakliga ega b?lishni ta?ozo etadi. Unga nisbatan befar?lik va mas'uliyatsizlik insoniyatga katta zarar yetkazadi. Zotan, xal?aro amjamiyat va xal?aro siyosatning ar bir sub'ektining bar?arorligi va xavfsizligi nu?tai nazaridan k?plab zarar keltirgan totalitar tizimlarning dunyoni uning kelajagi t?Ärisida ?ylamay–netmay ?zaro dushman tomonlarga parchalash amaliyotida insoniyat bunday vaziyatni ya?äol kuzatish "imkoniyatiga ega" b?lgan edi.

Bugun ?sha samarasiz tortishuvlar va ?onli mojarolarning achchi? tajribasi bekorga ketmadi. Insoniyat, barcha siyosiy – intellektual doiralar, turli–tuman xal?aro amda minta?aviy institutlar xal?aro ayot va siyosatga endilikda batamom bosh?acha nu?tai nazardan yondoshuvga keldi. Xal?aro ayot bilan ynashuv bar?arorlik va oddiy insoniy manfaat uchun ulkan zarar ekanligi bugun barcha tomonidan anglab yetilmo?da. Albatta, unga nisbatan yondoshuvni tubdan ?zgartirishga b?lgan umumsayyoraviy intilish, xal?aro ayotning tizim sifatida ?ta murakkabligiga nisbatan tegishli mas'ul siyosiy va intellektual doiralarning i?ror b?lishi bugun yoki kecha sodir b?lgani y?ä. Undagi murakkabliklar yoki murakkablashuv jarayonining tobora chu?urlashib borishi unga nisbatan o?ilona yondashish, aks olda uni sezmaslik k?plab noxush o?ibatlariga olib kelishi oydinlashdi. Zotan xal?aro ayot, davlatlararo munosabatlar anchalik tabiiy b?lmasin, baribir inson amda tegishli javobgar tashkilotlar va guruqlarning aralashishi tufayli, ma'rifiy y?naltirishga mudom e?tiyoj sezadi.

Xal?aro ayotga nisbatan arashlarni dunyo xal?lari manfaatlaridan chi?aan olda ?zgartirish k?p va?tlardan buyon insoniyatni tashvishga solib kelayotganligi alla?achon ma'lum. Shakllangan yo?ud shakllanayotgan arashlar tizimi rang–barang va ularning ar biri alo?ida e'tiborga loyi?. Ular orasida bugungi kun nu?tai nazaridan ancha e'tiborlilaridan biri, individ, amda jamoalar, guruqlar xo?ish irodasi anday b?lishidan ?at'iy nazar xal?aro ayotga ?zaro mulo?otga ma?kum b?lgan minta?alar, davlatlar va guruqlar rtasidagi turli xil munosabatlardan iborat tizim sifatida yondashish bilan bo?li?.

Faoliyat yuritib umrguzaronlik ilayotgan barcha davlatlar, amjamiyatlar, ittifo?dosh davlatlar guruqi ?z ma?omi, nufuzi, ichki va tash?i imkoniyatlari olaversa, zamonaviy ?urol–aslaqlariga ega ekanligidan ?at'iy nazar ana shu yaxlit umumbashariy tizimga daxldorligi, aksincha unga darz ketsa, ar birining ?iyinchiliklari k?payishini chuäur is etgan b?lishligi zarur. Qylaymizki, xal?aro tizimni xuddi shunday olatda tasavvur ilish, amda unga yondashuv bugun va isti?bol nu?tai nazaridan eng ma?bul y?ldir. Bu masalaning bir tomoni.

Bayoni berilayotgan ob'ektga va, kerak b?lsa, xal?aro tizimdek ulkan siyosat sub'ektiga bosh?acha, ya'ni noma?bul arashlar am y?ä emas. ?izi?i shundaki, aynan shu tendensiya keyingi paytda atto kuchaymo?da. Bu asosan nufuzli xal?aro–politologlar amda siyosiy arboblardan, avalambor. Zbigne? Bjezinskio amda Genri Kissinjerlar mansub b?lgan "realistlar maktabi" vakillari arashlarida mavjudligi taassufga loyi?. Unga k?ra, xal?aro siyosat maydoni, ya'ni xal?aro ayot ulkan shaxmat taxtasi b?lib, u yerdagi figuralar, ya'ni ishtirokchilar andaydir kuchli ?yinchilar izmi va xo?ish irodasiga bo?li? b?lishadi.

Ikkinchi bir arashga binoan, xal?aro ayotga mo?iyatan bir–biriga dushman b?lgan davlatlar faoliyati makoni, deb aralib, xal?aro siyosat esa yaxlit tizim b?lmasdan bir–biriga azaliy muxolif b?lgan kuchlarning ?zaro munosabatidan shakllanadi. Ulardan tash?ari yana unchalik mu?im yoki mu?im b?lmagan bosh?a k?plab arashlar am borki, ular shartli ravishda pragmatiklar va idealistlar, fragmentarchilar va mondialistlar, bir?utbchilar va k?p?utbchilar isoblanadi. Xullas, turli–tuman maktablarga mansub b?lsada, lekin u yoki bu ma'noda ularning barchasi yu?orida nomi zikr etilgan ikki an'anaviy arashga mansub.

Dar?a?iat, k?z ?ngimizda sodir b?layotgan batamom yangi jarayonlar, amda ali yechimini topib ulgurmagan an'anaviy muammolarning tobora chu?urlashuvi o?ibatida dunyo ar doimgidek yaxlitlik va nisbatan bar?arorlikka mu?toj. Oz navbatida, uning yaxlitlik va tabiiylikka mu?tojligini sezmaslik, sezsa am ongli ravishda ziddiyatlar o?ibatiga siyosiy ba?o bera olmasligi bois xal?aro tizim borgan sari chigallashmo?da. Uning ba?rida mavjud b?lgan tabiiy tizim yaratuvchi jarayonlar ?z faoliyatlarida ancha z?ri?ishni sezishmo?dalar.

Jumladan, makrosiyosiy darajadagi okimiyat bilan bo?li? jarayon olib boraylik. Alo?ida bir sotsium, ya'ni mikrodarajada muammoning yechimiga taallu?li b?lgan jarayonlarga tayangan olda

aytish kerakki, xalqaro siyosatda iokimiyatga intilish boshqacha kechadi. Xalqaro tizim va uning strukturalarida munosabatlar, ularning iuuiy mezon va me'yorlarining noyobligi iokimiyat muammosiga am andaydir ziga xoslik, xususiylik ba'ishlaydi. Jumladan, xalqaro tizimda iokimiyat tashuvchi kuch ishlatish emas, balki ma'rifiy-siyosiy ta'sir tkazishga tayanib faoliyat krsatishi mumkin.

Kuzatishlar shuni krsatmoqdaki, xalqaro munosabatlar muammosining yilishi, amaliyoti, amalga oshirilishi, amda ma'rifiy xalqaro siyosatdan kutilayotgan samaralar va olaversa, ayrim davlatlarning konkret atti-arakati, xul'i-atvori masalalarga yondashishi rtasida ulkan jarlik vujudga kelmoqda. Bu z navbatida xalqaro siyosiy jarayonda iokimiyatga erishishning moiyati, amaliyoti va kerak b'lsa isti'boliga am sezilarli soya solmoqda. Ayrim davlatlar yoki guruqdash davlatlar tizimi z siyosiy amaliyotida kuchga tayanishni iokimiyatga erishish, manfaatlarini r'yobga chi'arishning birdan-bir eng ustivor va ulay vositasi deb arash iukmronlik ilib kelmoqda. Shu munosabat bilan, buyuk bobomiz so'ib'iron Amir Temurning xalqaro siyosatda am "Kuch adolatda" degan benazir prinsipini eslab tish ayni muddaodirki, bugun shuncha yillar tishiga aramasdan, xalqaro munosabatlar makoni va unda iokimiyat muammosi inson da'osi, imkoniyatlari va niyatlariga zidligicha olib kelayotganligiga beixtiyor ajablanmasdan iloj y'a.

Ma'lumki xalqaro ayotda nufuzni, mav'eni, ya'ni iokimiyatni lga kiritish jarayoni adolat tarozisi, davlatlarning bu y'lda xul'i atvori-yu, xatti-arakatining ma'rifiyligiga asoslanishi kerak. Shu ji'atdan davlatlarning xul'-atvorini xalqaro tizim moiyatining ma'lum ma'noda vo'elikda aks etishi yoxud funksiyasi deb arash t'Ar b'ladi. Xalqaro ayotda bugun k'zga tashlanayotgan adolatsizlik, mensimaslik, imperiyaviy tafakkur, siyosiy mutaassiblik, ya'ni z xayot tarzini s'nggi va eng ma'bul namuna deb e'lon ilish va aksincha, k'pgina zaif davlatlar tomonidan yuritilayotgan bi'i'lik, adiksirash, sarosimaga tushish, shub'a bilan arash, ishonmaslikka asoslangan amaliyotni bir-biriga mutlo' xshamaydigan zaro arama-arshi reaksiyaning natijasi deb aytishga asos yetarli.

2. Xalqaro tizimda yaratuvchi va parchalovchi jarayonlar

Yu'orida bayon etilgan ob'ektiv yoki sub'ektiv tendensiyalar, ongli va ongsiz ta'sir va reaksiyalar, bir tomondan xalqaro tizimda ziga xos immunitet shakllantirib, uning bar'ayotligini ta'minlasa, ikkinchi tomondan esa, ular uning mudom be'arorligiga sababchi b'ladi. Tajriba krsatadiki, be'arorlik va bar'arorlik keltirib chi'aruvchi sababu-o'ibatlar, omillar jarayonlarning muvozanatini sa'lab turish, ya'ni ularning balansiga erishish, bir-birini tiyish amda ijobiy tendensiyalariga shart-sharoitlar yaratish ustuvor darajada xalqaro tizimning ziga va, olaversa, uning ma'rifiylik darajasiga bo'li? b'lar ekan.

Xalqaro tizimda mavjud permanent nomutanosiblik vaziyati ilgari xalqaro munosabatlarga am asosan moddiylik, sinfiy arama-arshilikdan kelib chi'ish fa'at not'Ar b'lmasdan, balki siyosiy ji'atdan ta zararli ekanligi yana bir bor isbotlandi. Vo'ealarning borishi, muammolar yechimiga yondoshuvlar shundan dalolat beradiki, xalqaro tizimda yaratuvchi yoxud mustakamlovchi va aksincha, parchalovchi, vayron iluvchi jarayonlardan aysi birining ustunlikka erishishi andaydir tash'i, tizimning ichki resurs va xo'ish irodasiga bo'li? b'lmagan ta'sir va tazyi'lar yi'indisi emas, balki uning z ichki imkoniyatlarini ishga solish obiliyatiga bo'li? ekan. Xullas, xalqaro tizimning bar'aror yoki be'aror olatga kelishi, asosan uning z siyosiy va ma'naviy-intellektual kuchi va udratiga bo'li?.

Uni konkret misol doirasida k'rib chi'ishdan avval, ta'kidlash joizki, xalqaro tizimlar (xalqaro, minta'aviy, subminta'aviy va iududiy) k'lami yoki geografik-makoni (arbiy, shar'iy, janubiy, shimoliy okean va kontinental) far'idan at'iy nazar uning arakat mexanizmi deyarlik bir onuniyatga asoslanadi: ya'ni ar bir xalqaro tizim organik ravishda ikki xil arama-arshi jarayon va ularning zaro munosabatlari doirasida faoliyat krsatadi va mavjuddir. Bir xalqaro tizimga xos b'lgan tendensiya va ulardan chi'ib keladigan salbiy yoki ijobiy natijalar ikkinchi bir tizimga u yoki bu darajada xos b'ladi. Albatta, geografik, i'limiy, sivilizasion va adriyatlariga munosabat bilan bo'li? ji'atlar am bu jarayonda shunchaki passiv ishtirok etishmaydi.

Ushbu umumiy onuniyatning arakat mexanizmini kuzatish uchun mavjud xalqaro tizimning zamon va makon nu'tai nazaridan ozirgi olatini olib k'raylik. Albatta, bu uning bugungi olatiga nisbatan aytiladigan fikr va mulo'azalar oxirgi a'i'at degan fikrni bildirmaydi. Zotan, xalqaro tizim, birinchidan, muttasil takomillashib borsa, ikkinchidan, unga t'xtovsiz zgarish olati xosdir. Lekin ar olda uning bugungi olatiga munosabat bildirish, bugungi parametr va tendensiyalarning ayrimlarini kelajakda am nazarda tutish lozimligi alo'ida a'amiyatga ega.

Ilgari ta'kidlanganidek, xalqaro tartibot tizim sifatida bir-biriga arama-arshi ikki jarayon ta'siri ostida shakllanadi. Ulardan biri tizim parchalovchi rolini bajarsa, ikkinchi guru'i esa tizim yaratuvchilik, ya'ni mustakamlashga xizmat ilishga aratilganligi bilan xarakterlidir.

Bugungi xalqaro tizimning bar'arorligi olatiga zid b'lib, uni zaiflashtiruvchi, keyinchalik esa, butunlay parchalab tashlovchi ichki omillar uyidagilardan iborat b'lishi mumkin:

- ayrim siyosiy guruqlar, kuchlar va davlatlar tomonidan xalqaro tartibot ta'diriga, uning ba'rida sodir b'layotgan turli-tuman salbiy siljish jarayonlariga nisbatan befar'lik,

mensimaslikning qamda xavfsizligini xal?aro xavfsizlik manfaatlariga qarshi q'yish kayfiyatining kuchayib borishi;

- xal?aro siyosatning nufuzli ishtirokchilari tomonidan turli minta?alarda mavjud va tobora adovat olayotgan mojaroli qodisalarga nisbatan befarqlikka nisbatan ayrim mamlakatlar, millatlarning mu?obil reaksiyasi o?ibatida paydo b?layotgan salbiy jarayonlar;

- xal?aro terrorizm, diniy ekstremizm, millatchilik, separatizm va uyushgan jinoyatchilik singari xavfli jarayonlarning kuchayishi, ularni bartaraf etish chora tadbirlarining talab darajasida emasligi;

- xatarli qzgarishlar, jarayonlar va noinsoniy rejalarining oldini olishga qaratilgan xal?aro siyosiy institutlarning ta?chilligi, mavjudlarining qam uslubiy va qodisalarga zudlik bilan e'tibor qarataish zarurati nu?tai nazaridan davr talabidan or?ada qolib ketayotganligi;

- xal?aro tartibotda no?onuniy, nopok y?l bilan qlukmronlikni yakka yol?iz q'lga kiritishga intilish;

- uzo? yillar mobaynida dunyoda tinchlikni sa?lash ishiga samarali xizmat qilib kelayotgan xal?aro tashkilot va vositalarni ayrim qudratli davlatlar tomonidan qz izmiga b?ysidirishga b?lgan moyillikning z?rayishi;

- bir guruql davlatlar qaradriyatlarini sayyoramizda istiqomat qilayotgan boshqa xalqlarning yashash tarzi va mentalitetidan ustun deb qlisoblash va bu borada amaliy ishlarning kuchayib borishi;

- va, niqoyat, turli – tuman xal?aro, minta?aviy muammolarni r?kach qilgani qlolda, qz qarbiy saloqliyatini butun dunyo oldida namoyish qilishga b?lgan intilish k?lamining kengayib borishi.

Tajriba va kuzatishlar k?rsatib turganidek yu?orida qz aksini topgan asosiy salbiy jarayonlarga qlaro? mu?obil, ya'ni umidbaxsh jarayonlar qam chu?urlashib bormoqda. Umumiy ma'noda ular quyidagilardan iborat:

- nufuzli siyosiy va ilmiy amaliy doiralar qamda xal?aro jamoatchilikda dunyo xavfsizligi, bar?arorligi va tara?aiyoti manfaatlariga tubdan zid b?lgan jarayonlarning taqlidli tus olayotganligidan tashvishlanish, ya'ni ular t?Ärisida qa? s?zni aytishga b?lgan azmu – qarorning mustaqlamlanishi;

- xal?aro terrorizm, diniy ekstremizm va banditizm bilan kurashning dolzarb siyosiy va amaliy vazifa ekanligining deyarli dunyodagi barcha davlatlar tomonidan anglab yetilayotganligi;

- ayrim davlatlar tomonidan qz xususiy manfaatlarini ta'minlash maqsadida xususiy muqlofaza chora – tadbirlarini ishlab chi?ishga intilish, milliy xavfsizligini boshqa davlatlar, qolaversa sayyoramizning xavfsizligiga raqlna solish qlisobiga ta'minlanishiga erishishga intilish qamda konkret mu?obil chora – tadbirlar ishlab chi?ishdan voz kechish jarayonining boshlanishi;

- äurollanish poygasining qaytadan, yangi asosda y?lga q'yilish xavfining oshib borayotganligi, qamda xavfsizlik "riski"ning z?rayishiga nisbatan konkret chora – tadbirlar tizimini ishlab chi?ishga intilishning oshib borishi;

- minta?aviy xavfsizlikdan xal?aro xavfsizlik sari qtish zarurligini anglab yetish;

- va, niqoyat, xal?aro qlamkorlikning xavfsizlik, bar?arorlik, tara?aiyot va qzaro ishonchni mustaqlamlashning birdan – bir samarali y?li ekanligini tan olishga erishish, qamda bu borada ani? amaliy tadbirlarning k?rilayotganligi.

3. Xal?aro qlamkorlikdan xal?aro xavfsizlikka: Äoya va amaliyot

XXI asr b?sa?asiga kelib jamiyatning turli guruqlari qamda siyosiy va ilmiy – intellektual doiralarning qarashlarida xavfsizlikni ta'minlashning birdan – bir y?li xal?aro va davlatlararo qlamkorlik degan qoya ustivorlik kasb etmoqda. Uning tu?ilishi va keng quloch yoyish sabablaridan biri shundaki, bugungacha dunyoning xavf – xatarlardan zarurat darajasida qloli qilishning turli – tuman model va y?llari, uslub va vositalari ishlatilib kelindi.

Masalan, uch – t?rt asr mobaynida xal?aro xavfsizlikni ta'minlashning turli (jumladan, milliy manfaatlar ustivorligi, kuchlar balansi, mafkuraviy makonlar balansi, qzaro yadroviy tiyish, birinchi b?lib yadroviy qurolni ishlatmaslik, yadroviy t?änashuvda mutlo? Äalabaga erishish mumkin emasligi t?Ärisidagi qoya va boshqalar) uslublarga tayanilib xalqlarni ommaviy qir?indan sa?lashga erishildi.

Yu?orida keltirilgan qz davri uchun zarur uslub va vositalarni birma – bir taqlil qilib chi?ilsa, bugun XXI asr realliklariga ularning bir muncha mos kelmasligi va eskirib qlganligi k?zga tashlanadi. Shunday b?lishi qlam tabiiy. Jumladan, milliy manfaatlarni "mutloqlashtirishga" tayanib xal?aro siyosatda ish yuritish prinsipi ancha ustivor b?lgan XVII asrdan to bugungacha tarix soniyasi nu?tai nazaridan bir qancha davrlar qtib ketdi. Bugun, biz yashayotgan davrga kelib esa, qlatto u prinsip qlam bir muncha eskirdi va ayni paytda qz samarasini bermayotir. Gap shundaki, yu?orida keltirilgan xavfsizlik tayanch nu?talari asosan jaqlon urushlariga y?l q'yilishi mumkin b?lgan davr, ya'ni kechagi mu?obilliklar talablarini aks ettirgan.

Bugun shunday bir qaltis davrki, bunga mutaxassislar qlanuzgacha biron bir ma?bul belgilar tizimini yarata olganlari y?ä. Barqalay, dunyo tara?aiyoti, istiqbollari, manfaatlari bugungi kunda davlatlararo keng qamrovli, turli darajada qzaro qlamkorlikka tayanishdan xal?aro xavfsizlikni,

barʼarorlikni va taraʼaiyotni taʼminlashning boshʼa biron bir yʼli yʼaligi bugun barchaga ayon bʼlib ʼoldi.

Butun dunyoda bu ʼolatning tan olinayotganligining negizida esa, muammolarning yechimida ʼarbiy tazyiʼ uslubidan voz kechib siyosiy muzokara yʼliga ʼtish afzalligi yotadi. Ayni paytda xavfsizlik va siyosiy muzokaralar yʼli, boshʼacha ʼilib aytadigan bʼlsak, kuch ishlatish va zʼravonlikdan diplomatik vositalarga ʼtish uchun keng imkoniyat berish kʼzda tutilmoʼda.

Olam beʼarorligiga sababchi bʼlayotgan turli—tuman mojaroli muammolarning yechimini topish uchun siyosiy dialog—muzokara yʼli, tabiiyki, ancha mashaʼaatli. Lekin bu yʼl xayrli ekanligini kʼpchilik anglab yetdi. Gap shundaki, siyosiy konsensusga kelish jarayoni bir—birini tushunish yoʼud ʼar ikkala tomondan bir—biriga nisbatan ayrim masalalarda muloʼatga borishni taʼazo etadi. Tabiiyki, faʼat shu yʼl bilangina ʼamkorlik chuʼur ildiz otib barcha va, ʼolaversa xalʼaro ʼamjamiyat uchun ulkan samara keltirishi mumkin.

Bugungi kunda manfaatlar balansiga kelish va shu orʼali keng ʼamrovli xavfsizlikka ʼtishning birdan—bir yʼli ʼisoblanadi. Birlashgan Millatlar Tashkiloti esa bu borada davlatlararo ʼzaro ʼamkorlikni mustaʼkamlashga mʼljallangan yagona va shuning bilan bir ʼatorda noyob xalʼaro tashkilot ʼisoblanadi. Xavfsizlikni talab darajasida taʼminlashdan aynan shu tashkilotning ʼuʼuʼiy va siyosiy imkoniyatlari, ʼamda uning ulkan xalʼaro nufuzidan omilkorlik bilan foydalanish aloʼida aʼamiyat kasb etmoʼda. Binobarin, Birlashgan Millatlar Tashkilotigina barcha aʼzo davlatlar va kerak bʼlsa, bashariyat nomidan sʼz yuritish ʼuʼuʼiga ega bʼlgan tashkilotdir.

Afsuski, xalʼaro munosabatlarning subʼektlari bʼlmish davlatlarning tub manfaatlariga zid ʼolda, BMT yirik davlatlar va ʼarbiy—siyosiy guruʼlar tazyiʼi ostida ʼz siyosiy dasturi va ideallarini amalga oshirish imkoniyatidan borgan sari chetlashish ʼolati sodir bʼlmoʼda. Buning natijasida xalʼaro ʼamjamiyat tomonidan dunyoda xavfsizlikni kafolatlovchi, davlatlararo ʼamkorlikning samarali yʼllarini izlab topishga ʼodir bʼlgan noyob institut yordamidan foydalanish imkoniyatining kʼlami toraymoʼda. ʼandaydir bir kuchlarning befarʼligi tʼʼiroʼi mensimasligi tufayli, Yevropa Xavfsizlik va ʼamkorlik Tashkiloti (ruscha abriaviaturasi OBSE) ʼam mintaʼada va boshʼa joylarda kafolatlangan xavfsizlikni taʼminlash ishida kerakli darajada ishtirok eta olmayotir. Bunday xatti—ʼarakatlar kʼpʼutbli, totuvlik madaniyati va ʼzaro ishonchga asoslangan, shuning bilan birgalikda barcha muammolar yechimiga faʼat siyosiy yʼl, yaʼni serʼirra ʼamkorlikka tayangan barʼaror xalʼaro tizim shakllanish jarayonini zaiflashtirmoʼda.

Tayanch tushunchalar

Xalʼaro ʼayot, xalʼaro siyosat, xalʼaro tizim, tizim yaratuvchi, tizim parchalovchi, manfaatlar balansi, kuchlar balansi, xalʼaro siyosat ishtirokchisi.

Mustaʼil ish uchun topshiriʼlar

1. Xalʼaro munosabatlarga tizimiy yondoshuvining samarali jiʼati nimadaʼ?
2. Xalʼaro tartibotda tizim parchalovchi jarayonlar ʼamda tizim yaratuvchi tendensiyalarning ʼzaro taʼsir ʼilish natijalarini aniʼlang.
3. Xalʼaro ʼamkorlikdan xalʼaro xavfsizlikka ʼtishning moʼiyati nimadaʼ?

ADABIYOʻTLAR

1. Oʻzbekiston Respublikasi Konstitutsiyasi. T. "Oʻzbekiston", 1992 y.
2. Karimov I. A. — Oʻzbekiston Respublikasi Prezidentining Oʻzbekiston Milliy axborot agentligi muxbiriga intervyusi. — Bunyodkorlik yʼlidan. T. "Oʻzbekiston", 1996 y.
3. Karimov I. A. — Oʻzbekiston yʼli — jaʼon ʼamjamiyatiga ʼshilish yʼlidir. — Vatan sajdagoʼ kabi muʼaddasdir. T. "Oʻzbekiston", 1996 y, 3—jild.
4. Karimov I. A. — BMT bosh assambleyasining 48—sessiyasidagi maʼruza, 1993 y, 28 sentyabr. Bizdan ozod va obod Vatan ʼolsin. T. "Oʻzbekiston", 2 jild.
5. Karimov I. A. — Oʻzbekiston XXI asr bʼsaʼasida xavfsizlikka taʼdid, beʼarorlik shartlari va taraʼaiyot kafolotlari. T. "Oʻzbekiston", 1997 y.
6. Karimov I. A. — Oʻzbekiston XXI asrga intilmoʼda. T. "Oʻzbekiston", 1999 y.
7. Islom Karimov — Oʻzbekistonning birinchi prezidenti. T. "Oʻzbekiston", 1997 y.
8. Geopolitika i mirovye razvitiye. M, 1995 g.
9. Galkin A. Mir kak sistema. II Polis, 1998 g, №4.

Reja:

1. Tashqi siyosat va xokimiyat muammosi, ʻziga xosligi.
2. Tashqi siyosat strategiyasi va milliy manfaatlar tizimining ustivorligi.
3. Tashqi siyosat va davlat suvereniteti.

1. Tashqi siyosatda xokimiyat muammosi, ʻziga xosligi

Tashqi siyosat har bir zamonaviy davlatning bosh atributi, fundamental jihati, ajralmas ismi va funksiyasi hisoblanadi.

Davlat xayotida konstitusion tayanch, siyosiy tizim, siyosiy xokimiyat organlari, ramzlar, xudud, fuqaro, chegara va milliy manfaatlar tizimi singari tushunchalar bunday muhim qirin tutsa, siyosat sub'ekti bo'lgan davlatning barqarorligi va xavfsizligiga qanchalik daxldor bo'lsa, tashqi siyosat ham davlat uchun shunchalik ulkan qadriyat hisoblanadi. Tashqi siyosat orqali davlat geografik – makoniy jihati kasb qilish bilan birga, shuningdek, qzini noyob tarixiy, sotsiomadaniy, sivilizasion va niqoyat, geosiyosiy yaxlitlik sifatida ham namoyon etadi.

Funksional omil tariqasida tashqi siyosatning muayyan davrdan hamda goqo uni ijobiy va salbiy jarayonlardan kelib chi'ishi hamda aynan shu davr bilan hamnafas, hamjihat bo'lishi isbot talab qilinmaydigan aksiomadir. Davr moqiyatan makon va zamonga y'qarilgan bo'lib, tashqi siyosatga zamon va makonga monand qolda qa'qoniylilik va pragmatik jihati baxsh etadi. Davrdan ajralgan, t'qariroqi, uning muddaosiga befarq bo'lgan tashqi siyosat avvalambor bo'lmaydi. Yoxud bor bo'lsa ham undan biron bir samara kutish qz – qzini aldashdan iboratdir.

Ma'lumki, s'nggi yillarda jaqonda yuz bergan voqealar dunyoning geosiyosiy strukturasi va y'nalishini tubdan yangiladi, jaqon siyosatiga asta – sekin bir guruq yangi suveren davlatlar kirib kelishi natijasida davlatlararo siyosat va diplomatiya maydoni tubdan boshqa moqiyat va mazmun kasb etdi. "Dunyo siyosiy xaritasida – deb ta'kidlaydi I. A. Karimov – yangi davlatlar paydo bo'ldi. Ular, xozirgi til bilan aytganda, sotsialistik qtmishga ega bo'lgan, qz siyosiy mustaqilligini tinch y'li bilan q'lga kiritgan davlatlardir".

Ushbu davlatlar mustaqil rivojlanish va ijtimoiy munosabatlarni yangilash y'liga qadam q'ydi, dunyodagi boshqa mamlakatlar orasida qz mavqe'eyni mustaqamlashga intilmoqda. Tenglar orasida teng bo'lishga, jaqon maydonining tarkibiy qismiga aylanishga qarakat qilmoqda. Ozbekiston shulardan biri ekan, uning tashqi siyosiy doktrinasi va amaliyotiga xususan ana shu shart – sharoitlar qz ta'sirini qtkazmasdan qolmaydi.

Tashqi siyosat siyosiy jarayonlarning qziga xos y'nalishi va makoni sifatida, ichki siyosatdan ayrim muqim jihatlari bilan ajralib turadi. Jumladan, mamlakat ichkarisida xokimiyat, davlat xokimiyatining shakllanishi, vazifasi, xuquq va majburiyatlari, faoliyat prinsiplari, amaliyoti, ya'ni siyosiy jarayonlarga nisbatan yondoshuvi, munosabati va niqoyat qabul qilgan qarorlari va ularning bajarish usullari, hamda qatti – qarakati va xulqi – atvori Konstitutsiya, turli – tuman me'yoriy – ququqiy qujjatlar asosida olib boriladi. Bir s'z bilan ifodalaydigan bo'lsak, umumxalq, umumsiyosiy konsensus xokimiyatning ichki jarayonlarga nisbatan faoliyatini belgilab beradi. Mana shu konsensusdan kelib chiqaan qolda davlat xokimiyati qonun doirasida repressiv vositalardan ham foydalanish imkoniyatiga ega.

Tashqi siyosatda esa, xokimiyat bilan bo'liq jarayonlar rivojining qziga xos jihati kasb etishi, avvalambor, uning dunyo aqli aksariyat qismining xoqish – irodasini ifodalashga bo'lgan ququq va vakolatga ega emasligi, jaqon hamjamiyati uning zaminini tashkil etib turadigan turli – tuman munosabatlar, qz navbatida, xokimiyatning ham boshqacha me'yorlariga tayanib ish yuritishi va y'nalish kasb etishini keltirib chiqaradi.

Masalan, xalqaro siyosatda bundaydir bir sub'ekt yoki bir gurux sub'ektlar ta'sir qilish imkoniyatiga ega bo'lish uchun u yoki bu darajada intilishi va bu borada amaliy choralar tadbirlarni amalga oshirishi tabiiy. Ularning niyat, intilishi tashqi siyosiy doktrinasi, amaldagi qatti – qarakatida ya'qol namoyon bo'ladi. Jumladan, Amerika q'shma Shtatlarining qz milliy manfaatlariga doir konsepsiya yoki strategiyasida, "dunyoning barcha joylarida Amerika qadriyatlarini yoyish, hamda joriy qilishga qzining mas'ul ekanligi va bu y'lda tegishli vositalardan foydalanish ququqlari" qa'ida s'z yuritiladi.

S'z A'qshning jaqon siyosatida ustivorlikka erishish y'llari, boshqacha qilib aytadigan bo'lsak, uning xalqaro siyosat maydonida xokimiyatni egallashga bo'lgan qziga xos intilishi t'qarisida bormoqda. xokimiyatga intilish umuman deyarli barcha qalqaro qayotning ishtirokchilari tashqi siyosatiga xos xususiyatdir. Lekin davlatlarning xokimiyat k'lamini ularning ichki va tashqi resurslari bilan belgilanadi; ya'ni bir davlatning xalqaro siyosatga ta'siri geosiyosiy nuqtai nazardan global yoki minta'aviy darajaga ega bo'lishi mumkin. T'qariroqi, ayrim davlat tashqi siyosati qz ta'sir k'lamiga k'ra, ulkan geografik makonni qamrab olsa, ikkinchi bir davlatning ta'sir kuchi minta'aviy yoqud subminta'aviy chegaradan oshmasligi mumkin. Xalqaro siyosat maydonida xokimiyatni q'lga kiritish, qalqaro siyosiy jarayon tizimiga sezilarli ta'sir k'rsatishning birdan – bir y'li, uslubi ma'rifiy, ya'ni

kuch ishlatishni mutlaq inkor etgan tashqi siyosiy faoliyat birlishi mumkin. Alvaro maydonda amal qilayotgan dokimiyat rejimi ana shu jihat bilan ichki siyosat muhitidan ajralib turadi. Tashqi siyosat orqali jamon siyosati kalamiga ta'sir kuchiga kera, davlatlarni benioya ulkan va kichik davlatlarga toifalash bugungi kunda keng tarqalgan. Kpchilik ollarda ularni "jamoni davlat", "mintaaviy davlat", amda "odatdagi davlatlar" deb atashadi.

Birinchi toifaga ech ikkilanmasdan bugun Amerika 'shma Shtatlarini, undan sng Xitoy, indiston, Yaponiya, Germaniya, Fransiya, Rossiya, Buyuk Britaniya singari bir guru davlatlarni kiritish mumkin b'lsa, ikkinchi toifaga esa xarbiy-siyosiy ta'siri mintaaviylik darajasi bilan lchanadigan Pokiston, Italiya, Ispaniya, Braziliya, Argentina, Meksika, Indoneziya singari davlatlar taallu'li. Dunyo tara'iyoti shunday kechmo'daki, yu'orida nomlari zikr etilayotgan davlatlar xal'aro siyosatda z ustivorligini birdan - bir y'li fa'at oshkora ma'rifiy tashqi siyosat orqali sa'lab turishi va shunga yarasha legitimlikka erishishlari mumkin.

2. Tashqi siyosat strategiyasi va milliy manfaatlar tizimining ustivorligi

Ma'lumki, alvaro munosabatlar tarixi nu'tai nazaridan mana bir necha asr mobaynida tashqi siyosatda milliy manfaatlarni ta'minlashga b'lgan intilish asosiy mezon va bosh ma'sad vazifasini tamo'da. Unda milliy manfaatlar ustivorligining alvaro qu'uy jiatdan e'tirof etilishi, aynan ana shundan kelib chi'ib, tashqi siyosiy faoliyat olib borishga zaro kelishuv, ya'ni ana'naviy imperiyalar tashqi siyosatda kuchga asoslangan siyosatiga arama-arshi laro? xal'aro siyosatda barcha ishtirokchi davlatning milliy manfaatlar tizimiga ustivorlik berish ma'bul y'l deb topildi. Mana bir necha asrki, tashqi siyosatning ana shu prinsip asosida olib borilishi zining layotiyli amda xal'aro siyosat sub'ektlari b'lmish barcha davlatlarning ma'sadi-m'ljallarini aks ettira olishini isbotlab kelmo'da.

Tajriba k'rsatadiki, milliy manfaatlarning y'nalishlarni ani? ma'bul tarzda belgilash, unga doir konsepsiyani ishlab chi'ish ancha murakkab va mas'uliyatli jarayonlar b'lib, u ar bir davlatdan zarur darajada intellektual obiliyat va saloqiyat talab iladi. olbuki, milliy manfaatlarning ustivor y'nalishlarni belgilash ishi k'pgina omillar; shu jumladan, muayyan tarixiy davrning asosiy xususiyatlari, milliy xavfsizlikni ta'minlash nu'tai nazaridan mamlakat xal'iga ta'sir tkazish e'timoli b'lgan ijobiy va salbiy jarayonlarni chu'ur ta'ilil ilish; uzo?-ya'in davlatlar bilan tutash manfaatlar k'lamiga ani'lik kiritish; umummanfaat y'lida amkorlik ilishga tayyor siyosiy kuchlarni strategik nu'tai nazaridan jiddiy rganib chi'ish va niqoyat, milliy manfaatlar tizimida asosiy ustivorliklarni belgilashdan iborat. Dolzarblik darajasiga k'ra, mamlakat milliy manfaatlar uch xil k'rinishga, ya'ni a) layot-mamot aqamiyatiga ega, b) eng muqim, v) muqim va niqoyat, g) chekka manfaatlar tizimlarini amrab oladi. Shuningdek, ularning ar biriga taallu'li parametrlarni aloqida-aloida rinlarini belgilash am muqim jabqa isoblanadi.

Bar bir ma'rifiy davlat, z e'tiborini, birinchi navbatda layot-mamot manfaatlar guruqiga aaratishi zarurligi alla'achon isbotlangan. Ularni bosh?a toifaga mansub manfaatlardan ani? ajrata bilish, ar biriga aloqida rin ajratishlik, t'Äriro'i, milliy manfaatlar y'nalishlarini belgilashda uzo? muddatli vazifalarni bugungi kun vazifalari bilan chalkashtirish amaliyoti tashqi siyosat uchun mas'ul b'lgan muassasalar, milliy avfsizlik idoralari faoliyatini uzo? muddatga izdan chi'arishi mumkinligini yodda sa'lash zarur.

Bundan tashqari strategik noani'lik, utopiyaga y'l y'ilish ar aysi davlatning diplomatik vakolatxonalarining faoliyatini ancha murakkablashtirishi mumkin. Zero, keyingi paytda mutaxassislar va muammoga ya'in sub'ektlarning fikriga k'ra, dunyo mi'yosida sodir b'layotgan tamomila yangi jarayonlar diplomatik muassasalar faoliyatini usiz am sezilarli o'irlashtirmo'da. Yangi davrda yangicha ishlashning uslub va vositalarini ishlab chi'ish ular uchun muqim aqamiyat kasb ilmo'da.

Milliy manfaatlar ustivorliklarini ta'minlashda asosiy tayanch isoblangan diplomatik jabqa t'Ärisida s'z yuritar ekanmiz, tashqi siyosatning ar doim ustivorlik kasb etib kelingan geosiyosiy jiatiga aloqida e'tiborning aratilishi lozimligini ta'kidlash kerak. S'z tashqi siyosatga mumkin adar samaradorlik baxsh etuvchi muqim omil t'Ärisida bormo'da. Zero, geosiyosiy jiat milliy manfaatlarni ta'minlashning makoniy va zamoniylar omillari deb araladigan b'lsa, uning tashqi siyosat uchun anchalik dolzarb ekanligi ya'äol k'zga tashlanadi. Gap shundaki, makon va zamon ususiyatlaridan kelib chi'magan, ar tomonlama mulo'otga moyil muayyan davlatning ustivorliklar tizimi t'Ärisida ani? faktlar va jarayonlar ususiyatiga tayanib ish k'raolmagan yoki unga urbi yetmagan tashqi siyosat ech anday natijaga erishmaydi. Bu jamon tajribasi amda k'plab millatlar tashqi siyosiy amaliyoti nu'tai nazaridan son-sano'siz sinovdan tgan jiatdir.

Albatta, realistik y'nalishga ega b'lgan geosiyosat siyosatda umumiy alo? me'yorlariga tayanib ish olib borish, yoxud mavjud "pragmatik" va "idealistik" yondoshuvlarni muvofiqlashtirish ar doim am sill? b'lavermaydi. Zero, pragmatik tashqi siyosatga xos b'lgan fa'at samaraga y'naltirilganlik ar doim am umuminsoniy alo'iy prinsiplarga mos kelavermaydi. Ya'ni umuminsoniy adriyatlarni "mutlo? bayro?" äilib olgan progmatik tashqi siyosat bugungi kunning achchi? sinovlariga bardosh

berishi ancha ?iyin. Jumladan, Shar?aa xos parametrlar: ba?rikenglik, me?monnavozlik va k?ngil o?ritmaslik kabi xislatlar pragmatik tash?i siyosat ba?ridan ?iyinchilik bilan ?rin olmo?da.

Xal?aro munosabatlarda dunyo va ?ar bir mamlakat xavfsizligini ma?bul bir darajada ta?minlash manfaatlarini nu?tai nazaridan davlatlar tash?i siyosatida uchraydigan, shuningdek, manfaatdor kuchlar tomonidan ongli ravishda ra?batlantirilayotgan bu singari ziddiyatli vaziyatga birin – ketin chek ?yish mavrudi keldi. Endilikda, dunyo tara?aiyoti shunday bir davrga yetib keldiki, bundan buyon ?ar bir t?si? va ?ar bir ongli yoki ongsiz ravishda vujudga keltiradigan salbiy jarayonlar davlatlararo munosabatlarda oldini olish ?iyin b?lgan xavf – xatarlarga sababchi b?lib ?olishi ?am mumkin. Shunday ekan, ?ar bir davlat ?z tash?i siyosiy faoliyatini ?zaro ishonch munosabatlari va totuvlik madaniyatining ?aror topishi y?lida olib borishlari zarur b?ladi.

Ja?on tajribasi, davlatlararo munosabatlarning bugungi ?olatga yetib kelish jarayoni shuni k?rsatadiki, ?ozirgi bos?ichda ?ar bir mamlakat manfaatlar t?anashuvi, bir – biriga nisbatan kuch ishlatish pozitsiyasidan voz kechib, manfaatlar monandligi y?lida barcha imkoniyatlar sarflashlari kerak. Tash?i siyosatning aynan shunday keskin burilish kasb etishi, ya?ni barcha davlatlar bu yoru? dunyoda ?z milliy manfaatlarini ma?rifiy tarzda ta?minlash imkoniga ega b?lishi va ?olaversa, xuddi shu y?l bilan xal?aro xavfsizlikka ?z ?issasini ?shishga ?a? – ?u?u?ini borligining tan olishigina dunyoning va ?ar bir millatning vujudga kelayotgan ?avf – xatardan xalos b?lish ishiga ?izmat ?ilishi mumkin. Shu boisdan ?am, bugungi kunda turli siyosiy – ilmiy doiralarda ja?on ?al?larining kuchini birlashtirib turuvchi tashkilotlar faoliyatida kuchlar balansidan manfaatlar balansiga ?tish ?oyasi borgan sari musta?kam mav?eni ?lga kiritdi.

Bugun siyosatning barcha jab?alari va ayni?sa, uning tash?i siyosat kabi nozik xal?asi fa?at shu y?lda rivojlanishi lozimligi ta?kidlanmo?da. Bu esa ?z navbatida, bir tomondan ?ar bir ?al?aro siyosat ishtirokchisi, sub?ektining xal?aro obr? – e?tiborining oshish ishiga xizmat ?ilsa, ikkinchi tomondan esa, xal?aro jarayonlarni k?plab salbiy t?si?lar va besamar noani?likdan, ?olaversa, ?uru? safsatabozlikdan ?alos etgan b?lur edi. Vaziyatning ana shunday ijobiy kasb etishi avvalambor, ?zbekiston singari xal?aro munosabatlarning murakkab tizimidan endigina ?z ?rni va ?adrini topayotgan davlatlar uchun keng imkoniyat ochib beradi.

Afsuski, ?ozircha xal?aro jarayonlarning borishi ja?on ?amjamiyatining ishonchini o?lay olgan emas. Uning sababini aynan shu munosabatlarni ?zidan axtarish, demak xal?aro, davlatlararo munosabatlarni sifat ji?atdan yangi, ya?ni insoniyat uchun munosib kelajak yaratish ishiga xizmat ?iladigan asosga k?chirish bugungi kunning, barcha davlatlar tash?i siyosiy faoliyatining zudlik bilan ?al ?ilinadigan vazifasiga aylandi.

3. Tash?i siyosat va davlat suvereniteti

Ja?on ?amjamiyatining bar?arorligi, ?ar bir davlat tash?i siyosatining isti?boli nu?tai nazaridan xal?aro siyosatda “davlat suvereniteti” masalasi, uning darajasini ma?bul shaklda belgilash bilan bo?li? muammo borgan sari ?lkan a?amiyat kasb etadi. T?Äri bugun ?al?aro munosabatlarda shunchalik murakkablashib ser?iralik kasb etmo?daki, uning faol ishtirokchisi, sub?ekti va tashuvchisi b?lmish davlatlarning bir – biriga ?zaro bo?li?ligi borgan sari kuchaymo?da. Yagona umumbashariy i?tisodiyot makonining vujudga kelayotganligi i?tisodiy manfaatlar va m?ljallarning davlatlar tash?i siyosatiga ta?sirining ortib borishi yo?ud ularning xo?ish irodasidan ?at?iy nazar umumsayyoraviy moliya, bank tizimining shakllanayotganligi, turli – tuman nodavlat tashkilotlarning xal?aro siyosatga faol ta?siri kuchayib borishi ?amda u bilan bo?li? jarayonlarning ijobiy va salbiy chu?urlashishi va ni?oyat, dunyoni fa?at ?amji?atlik va ?amkorlik or?ali mavjud xavflardan xalos etish vazifalari ana shu jarayonlarni negizi tashkil etadi.

Xal?aro ?amjamiyat shunday tuzilganki, ja?on siyosati maydonida biron – bir davlat ustivor darajada ?z ?oxish irodasi va m?ljaliga tayanib, ya?ni bosh?alarga ?aram b?lmagan ?olda siyosat yuritish imkoniga ega emas. Manfaatlar t?anashuvi mu?iti va ana shunday murakkab vaziyatdan ?amji?atlik or?ali chi?ish, ya?ni siyosiy – i?tisodiy muammolarning yechimini birgalashib topish vazifasi oddiy bir k?nikmaga aylanmo?da.

Ilgari ta?kidlanganidek, tash?i siyosatda milliy manfaatlarini ta?minlash vazifasi bugun ?am shub?asiz ustivorlikni ?zida ushlab turibdi. Bosh?acha b?lishi ?am mumkin emas. Lekin bugungi bos?ichda bu muammoga ana?naviy tafakkur tarzi va k?nikmalaridan chi?ib yondashib b?lmaydi. Milliy manfaatlarini ta?minlashning bugungacha ishlatilib kelinayotgan uslublariga nisbatan ma?rifiyro?ini izlab topish ?ar bir xal?aro sub?ektining bosh vazifasiga aylanmo?da.

Vo?ea va ?odisalar dinamikasi k?rsatadiki, ushbu murakkab vaziyatni yumshatish, xal?aro jamiyatlarni boshi berk k?chadan chi?ishiga ?issa ?shishning birdan – bir y?li davlatning suverenligi, uning Konstitusion vazifasi bilan bo?li? k?pgina muammolarga, endilikda bosh?acha yondoshuvga kelish zarurligi ayon b?lmo?da. S?z xal?aro siyosatning suveren ishtirokchisi b?lgan davlat tomonidan ?z ma?omiga insoniyat oldidagi burchining ustivorligidan kelib chi?ishi va xuddi shu ikki bir – biriga bo?li? y?nalishlarni uy?unlashtirishga b?lgan xo?ish irodasi b?lgan kasb etayotganligi ?a?da bormo?da.

Bugungi tashqi siyosat qar doimdagidek qar bir davlatning xududiy yaxlitligi, chegaralarining daxlsizligiga bqlgan qar quqini shubqa ostiga olmaydi, aksincha davlatlararo munosabatlarda bu prinsipning bosh tamaltosh ekanligini e'tirof etishga asoslanadi.

Jumladan, globallashish jarayoni umuman olganda tashqi siyosiy faoliyat yuritishda davlat suverenitetiga biron – bir quqiy t'si'ni bildirmaydi. Yu'oridagi jarayon tenglik, ichki ishlarga aralashmaslik, qzaro qurmat tamoyillariga tayangan qolda rivojlansa, aksincha barcha davlatlar tashqi siyosiy faoliyatiga keng kqlam yaratishini ta'ozo etadi.

Tashqi siyosatda davlat suverenitetining yaxlit va bqlinmas ekanligidan chi'ib kelib, bugungi kunda unga ikki xil yondashuv shakllanmoqda. Bir toifa mutaxassislar (ular xalqaro siyosiy terminologiyada "idealistlar" deb ataladi) tashqi siyosatda global, umumbashariy manfaatlar va xavfsizlikni milliy davlat manfaatlaridan ustun q'yishsa, boshqa bir guruq mutaxassislar (ular "pragmatiklar" nomi bilan tanish) bugun va ya'in kelajakda tashqi siyosatda davlat suvereniteti ustivorlikni qzidan saqlab qolishi ma'ul va samarali ekanligi t'Ärisida fikr bildirishmoqda. Lekin bugungi murakkab bosqichda real jarayonlar, yechimini kutib turgan dolzarb muammolardan kelib chi'ib barcha davlatlar, kerak bqlsa, qzaro qamkorlikni murosayu – madora yqli bilan qzaro qamkorlikni tan olish, bu borada diplomatik rasmiyatchilikdan yiroqlashib konkret ishlarni amalga oshirishlari lozim bqladi.

Tayanch tushunchalar

Xalqaro siyosat Davlat suvereniteti. Geosiyosat. Tashqi siyosatda milliylik. Milliy manfaatlar.

Mustaqil ish uchun topshiriqlar

1. Tashqi siyosatda iqtisodiy muammosini qanday tushunasiz?
2. Milliy manfaatlar ustivorliklarining darajasini belgilashga iqtisodiy harakat qiling.
3. Tashqi siyosatda "mutloq suverenitet" siyosatining bir tomonligining sabablari nimada?

ADABIYOTLAR

1. O'zbekiston Respublikasining Konstitutsiyasi T. "O'zbekiston", 1992 y.
2. Karimov I. A. BMT. Bosh assambleyasining 48—sessiyasidagi ma'ruza 1993 y 28 sentyabr. Bizdan ozod va obod vatan äolsin "O'zbekiston", 1996 yil jild.
3. Karimov I. A. Iqtisodiy yulida taraqqiyot sari "Bizdan ozod va obod vatan qolsin. T. "O'zbekiston". 1996y. Jild.
4. Karimov I. A. O'zbekiston XXI asr boshlarida: xavfsizlikka ta'kid, barqarorlik shartlari va taraqqiyot kafolatlari. T. "O'zbekiston", 1997.
5. Karimov I. A. Ozod va Obod vatan, erkin va farovon iqtisodiyot pirovard maqsadimiz. T., "O'zbekiston", 2000 y.
6. Islom Karimovning Eronga safari tafsilotlari "Xalq s'zi" 2000 yil, 6 iyun.
7. Sherbilina N. S. " Politika i MNF " Polis 2000 y №4

Reja:

1. Xaläaro terrorizmning siyosiy □odisa ekanligi.
2. Terrorizm – insoniyat □ayotiga ta□did
3. Xaläaro terrorizmni bartaraf qilish amaliyotida "O'zbekiston omili".

1.Xaläaro terrorizmning siyosiy □odisa ekanligi

Terrorizm 'ta salbiy ijtimoiy □odisa sifatida u yoki bu k'rinishda äadim – äadimdan ma'lum. „iziÄi shundaki, 'z oldiga ä'ygän maäsadlariga erishish mumkin emasligini □isobga olgani □olda terroristlar tarixning barcha davrlarida äaysi mintaäa yoki mamlakat □ududida faoliyat k'rsatishidan äat'iy nazar □ar doim xalä ommasining ayrim äatlam va guru□larini "e'ldan urish", turli y'llar bilan ular äalbiga y'l topish taktikasiga amal äilib kelganlar. Mamlakat infrastrukturasiga ta'siri nuätai nazaridan 'ta salbiy oäibatlariga sababchi b'lgan 'rta asr äaroächilari va banditlari, yangi va eng yangi davrda r?y bergan "ta inäilobiy xalä □arakatlari" □am surbetlarcha oddiy me□natkash "nomidan" ish k'rishgan. Ayrim □ududlarda terrorchi guru□larning uzoä muddatga □okimiyat tepasiga kelganligi, □atto ularning xalä bilan ma'lum bir vaät davomida yakdil b'lganliklari t'Ärisida tarixda k'plab ma'lumotlarni uchratamiz.

Demak, terrorichilik 'ta salbiy ijtimoiy □odisa sifatida necha asrlar davomida faoliyat yuritib kelayotgan b'lsa, □ar doim xalä nomidan gapirish, uning manfaatlarini aks ettiruvchi "□aäoni y xaläparvar" □arakat deb 'zini ta'riflash amaliyoti oning barcha k'rinishlariga bosh xususiyat b'lib äolavergan. Terrorizm bugungi 'zining eng tashkiliy jipslashgan davrida □am yana 'sha eski, uning uchun asosiy niäob b'lib kelgan amaliyotga äat'iy sodiäligi namoyish äilmoäda. Uning asl maäsadi va sotsial bazasini ochish ishining murakkabligi, nozikligining sabablari □am äolaversa, unga tegishli siyosiy ba□o berish □amda bar□am berish bilan bo'Älä chora – tadbirlarni ishlab chiäish jarayonining äi yin kechishining tub sabablari □am shunga borib taäaladi.

Terrorizmning bugungi □olatiga keladigan b'lsak shuni alo□ida ta'kidlash lozimki, 'zining bir necha asrlar davomida sinovdan 'tgan a□olining ayrim äismining ongini za□arlash y'li bilan □okimiyatni ä'lga kiritish amaliyotiga sodiä äolgani □olda davrlar 'tishi bilan uning ?z eurash shakli, uslublari va vositalarini ustalik bilan 'zgartirib kelganligining guvo□i b'lamiz. Masalan, bir zamonlar terrorchilar planetamizning ourli joylarida alo□ida – alo□ida ya'ni biri biridan batamom ajralgan □olda □arakat äilgan b'salar, bugun XXI asr b'saÄasida ular 'z "faoliyatini" mintaäaviy va xatto umumsayyoraviy darajada muvofiälashtirish imkoniyatini ä'lga kiritayotganligini kuzatish mumkin. Gap, Prezidentimiz taläini bilan aytadigan b'lsak, bugun insoniyat terrorchilar misolida xaläaro miäyosda uyushgan, kerak b'lsa bir yoki birneçhta äudratli markazlar tomonidan boshäarilayotgan siyosiy lashgan xaläaro jinoiy guru□lar t'Ärisida b'lmoäda.

Terrorizmning 'ta xavfli xaläaro siyosiy □odisaga aylanayotganligi t'Ärisida s'z borar ekan, uning asosiy sabablari äuyidagi ob'ektiv umumsayyoraviy ejtimoiy siljishlar bilan belgilana yotganligining guvo□i b'lamiz: Birinchi asosiy sababalardan biri XX asrning oxirgi 'n yilligida deyarli butun dunyoda terror y'li bilan a□olini tutäunlikda saälash, uning ustidan □ukmronlik äilish amaliyotiga batamom zid b'lgan aemokratiyaning keng yoyilib borishi, y'ni aksariyat mamlakatlarda siyosiy □okimiyat xalä xo□ish – irodasining ifodasi degan tamoyilning ustuvorlik kasb etayotganligi bilan bo'li? b'lsa, ikkinchi asosiy sabab siyosat, iätisod, ijtimoiy so□a va madaniyatning turli jab□alarida odamlarning ongi, dunyoäarash va tafakkuri □amda m'ljal va rejalariga salbiy ta'sir äiluvchi, □atto uni ezdan chiäaruvchi jarayonlar kuchayishi 'z siyosiy maäsadlarini amalga oshirishning eng jirkanch y'llarini axtarib yurgan guru□lar, shuningdek, birinchi navbatda terrorchi guru□lar uchun noyob "siyosiy – ru□iy makon" yaratilishiga borib taäaladi.

Terrorizmning diniy ekstremizm bilan bugungi kunda chirmashib ketish jarayoni ayrim mutaxassislar, ta□ilchilarga, uning tarafdorlari ?rtaga tashlayotgan ijtimoiy – siyosiy loyi□a, ya'ni jamiyatni idora etish loyi□alari burungilardan mutla?o bishäa, misli k'rilmagan yangi asosga äaratilganligi a□olining chekka ?atlamlari e'äsillarga "jozibadorroä" tuyulishi burmuncha chalkashliklar, ziddiyatli vaziyatni vujudga keltirmoäda degan fikrni ilgari surishga imkon bermoäda.

Lekin, yuäorida zikr qilgan o äandaydir asosga ega b'lgan sub'ektiv oikr – mulo□azalar uning bugungi kunda ja□on □amjamiyati xavfsizligiga nisbatan ulkan sotsial – siyosiy ta□did ekanligini inkor eta olmaydi. Aksincha, oning diniy ekstremizm, diniy millatchilik, separatizm, davlat t'ntarilishi singari bosh?a alobal ijtimoiy illatlar bilan birlashib ketayotganligini keskin äoralash uchun asos b'lib xizmat äiladi. „aysi Äoyaga tayanmasin aa äaysi □ududda makon topmasin äugun xal?aro oe?rorizmni äaysi bir ma'noda oälashga urinish ulkan siyosiy xato b'lib, ertaga insoniyat boshiga ulkan falokatlar yoÄdirishiga sababchi b'lishi shak – shub□asiz.

Yuäorida äayd etilgan umumsayyoraviy falokatdan bizning Vatanimiz □am batamom kafolatlanganicha y'ä. "Bugungi kunda bizning mintaäamiz – deb ta'kidlaydi Prezidentimiz – shu □ududda joylashgan mamlakatlarni demokratik, □uäuäiy, dunyoviy taraääiyot y'lidan äaytarishga urinayotgan turli xil ekstremistik kuchlar va markazlarning bu yerdagi xavfsizlikka raxna solish uchun

k'z tikkan joyi b'lib äolmoäda. Bu yovuz kuchlar diniy ekstremizm va xaläaro terrorchilikni mintääamizga yoyishga urinayotgani shundan dalolat beradi"²⁰. Bu ji□atdan diniy ekstremizm va xaläaro terrorism bugungi kunda biri mafkura b'lsa, ikkinchisi mafkura va siyosiy m'ljallarni ruyobga chiäarish, amalga oshirishning shakli □amda vositasi sifatida bir – birini t'ldirmoäda. Zotan, terrorism oshkora noinsoniy k'rgazma, uslub, xulä – atvor, □atti – □arakat va faoliyatdan iborat jarayon – tizim sifatida diniy ekstremizmdan k'ra "yaxshiroä", yashirinroä ikkinchi bor oayanchga ega emas.

2. Terrorism – insoniyat □ayotiga ta□did.

Özbekiston Prezidenti I.Karimov bashariyat osoyishtaligiga xavf solib turgan "xaläaro terrorism" deb atalmish siyosiy va äolaversa olam beräarorligiga äaratilgan jinoiy □odisa t'Ärisida t'xtalib: "Özgalar äonini t'kish □isobiga m'may daromad olishni istovchilar batamom y'ä b'lib ketadigan zamonlar kelishiga □ali ancha borga 'xshaydi. Bu toifaga kiruvchi "bizneschilar" uchun äon va nopok siyosat äorishgan pul dunyoning turli burchaklarida xaläaro äotillarni yollash va sinab k'rish mumkin b'layotgan mojarolarni raÄbatlantirish borasida eng äulay vosita ekanligi"ni alo□ida ta'kidlab 'tgan edilar.²¹

Ötmishga murojaat äiladigan b'lsak, terrorism xavfli jinoyat sifatida ja□on jamoatchiligining diääät – e'tiborini 'ziga XX asrning 20 – 30 yillar torta boshlagan. Ayrim xususiy va xaläaro □ujatlarda terrorism u yoki bu davlat □ududida ijtimoiy tartibni buzishga, uni ichdan noäonuniy ä'porishga äaratilgan muayyan guru□ning yoki shaxsning □atti – □arakati deb ba□olangan. Ösha davr □amda yaäin 'tmishda terrorchilikning "faoliyat" uslubini kuzatadigan b'lsak, bugungi uning 'ta jirkanch äirrali k'zga tashlanmoäda. Ular, ayrim olingan □ududlarda lokal tarzda □arakat äilashib asosan, aynan shu joyda ish yurituvchi □okimiyat strukturalarining osoyishtaligini buzishga äaratilgan.

Ikkinchi ja□on urushi tugagandan s'ng, ijtimoiy □ayotda ayniäsa ilm – fan va texnologiya jab□alarida sezilarli 'zgarishlar, jumladan, yadro äuroliga asos solinishi, axborotdan foydalanish borasida erishilgan ulkan yutuälar □amda aavlatlararo munosabatlarning oobora chuäurlashib, k'ptomonlamalik kasb äilaboshlashi, natijada ja□on iätisodiyoti va madaniy □ayotida 'y bergan globallashuv singari k'plab yangi tendensiyalar sharoitida oerrorchilik □arakatining k'lami oshdi, aeb aytish mumkin. Mamlakatlar va xaläaro munosabatlarning jadallashuvi, masofalarning äisäarishidan terrorchi guru□lar 'z manfaatlarida foydalanishga kirishdilar. Terrorism asta – sekin xaläaro jarayonga aylana boshladiki, uni moliyaviy ta'minlovchi, Äoyaviy ra□namolik ma'suliyatini 'z ustiga olishga tayyor b'lgan butun boshli yashirin guru□lar va markazlar □am paydo b'la boshladi.

Bugungi kunda, dunyo taraääiyoti shunday kechmo'daki, uning 'aysi bir minta'asi va eoordinatasida u yoki bu □odisa sodir b'lmasin, uning ta'siri barcha uzoä va yaäin mamlakatlarga bir zumda sezilmo'da. Oerrorchilar ulkan jinoyatga ä'l urishi, insoniyat osoyishtaligiaa sezilarli raxna solishi uchun barcha vositalarni ä'lga kiritishi va undan foydalanishlari uchun äulay sharoitlar vujudga keldi. Insoniyat da□osi yaratgan eng zamonaviy vositalardan shu jumladan global kompyuter tarmoälar, □avo va äuruälikdagi aloäa vositalaridan insoniyatning 'ziga, xullas, ilam yaxlitligiga äaratilgan äabi□ niyatlari y'lida foydalanish bugun terrorchilar uchun äiyin bir amaliyot emas.

Ucoä va yaäinda sodir b'layotgan terrorchilik □arakatini k'zdan kechiradigan b'lsak, ularning xaläaro miäyosda 'z maäsad va manfaatlarini y'lida birlashayotganligini yaääol sezish mumkin. Oerrorizm va ekstremizm Prezidentimiz taläinidan kelib chiäadigan b'lsak, □adsiz – □ududsiz (eksterritorial) millat, Vatan aa, kerak b'lsa mafkura bilmaydigan yovuz guru□lar timsolida namoyon b'lmo'da.

Ayrimlar terrorism yaxlit dunyoäarash dastur va mafkuraga ega xaläaro □odisa sifatida taläin äiladi. T'Äri, dunyo bir zamonlar ikki äarama äarshi tizim kasb etgan, mafkuraviy siyosiy äutblarga ajralgan davrda terrorism uchun □am yagona mafkuraviy maydon mavjud b'lib unda konkret bir y'tiäodga tayanish va b'ysinish ochun sharoit b'lgan. Jumladan, 60 – 70 eillarda ayrim ijobiy global siljishlar ta'siri ostida turli mamlakatlarda stroukizm, eeyinchalik esa maoizm bayroÄi ostida birlashgan mintääaviy ayrim □ollarda 'z xaläaro markaziga ega ijtimoiy siyosiy 'ta in'illopparast oerrorchilik □arakatlar avjiga chiädi. U yoki bu darajada ularning safdoshlari va maslakdoshlarini augungi kunda □am ayrim □ududlarda kuzatish mumkin. Lekin, bu 'aytarilmas 'tmish.

Zamon 'zgarib umumbashariy, siyosiy va mafkuraviy kurashning an'anaviy oakllari esh bermay äolgandan s'ng, terrorism, endilikda, boshäa y'llarni axtarib topmoäda. Bugun dunyoda barcha terrorchilarni diniy äarashlari, iafkuraviy moyilligi va tafakkuridan äat'iy nazar ularni asosan ikki ji□at, u □am b'lsa be□isob pul va □okimiyatga intilish äiziätiradigan b'lib äoldi.

Mo□iyatan, amaliyotda aemokratiya va erkin iätisodiy munosabatlar tizimiga, 'aäobatga tubdan äarshilik xususiyati, vatanfurushlik oaläaro terrorchilar safiga turli batamom bir – biriga 'xshamaydigan diniy maslak, millat sivilizasion moyillikka mansub, ammo pul va □okimiyat y'lida intilgan kimsalarni

²⁰ Каримов И.А. Озод ва обод Ватан, эркин ва фаровон ҳаёт - пировард мақсадимиз. "Ўзбекистон", 2000 йил. 28-29-б.

²¹ И.А. Каримов. Ўзбекистон XXI аср бўсағасида: хавфсизликка таҳдиди, барқарорлик шартлари ва тараққиёт кафолатлари. Т.: "Ўзбекистон", 1997, 95-96-бетлар.

olib kirmo?da. Iasalan, umrguzaronligimiz kechayotgan Markaziy Osiyo miäyosiga, xususan, Özbekistonga real ta’didga aylangan terrorchilik qarakatlarini olib k’raylik.

Inkor etish mumkin b’lmaydigan faktlar va axborotlarga k’ra ayni shu kunlarda mamlakatimiz xavfsizligiga real xavf solayotgan va janubiy va oaräiy—janubiy chegaralarimiz yonginasida qarakat äilayotgan terrorchilar qarakatida Checheniston ududida uzoä vaätndan buyon olib borilayotgan separatistik jangchilarga xos b’lgan qarbiy—taktik ji’atlar k’zga tashlanib äoldi. Bar ikkala qarakat ishtirokchilari bir markazdan moddiy va ma’naviy ta’minlanayotganligi va ularga äurul va “yangi kuchlar” yetkazib berish amalga oshirilayotganligi ayon b’lib äoldi. Radio, kompyuter or’ali uzatilayotgan axborot o’imining o’lili bu ikki ududdagi terrorchilik va ekstremistik qarakatlar yagona xaläaro markazdan boshäarilayotganligi ularning qar ikkalasiga am yagona ma’naviy ra’namo xosligini k’rsatmo?da.

Dunyoga real ta’did solib turgan terrorchilik qarakati Usama bin Laden va äolaversa, bizga ali ismi—sharifi va nasli—nasabi unchalik ma’lum b’lib ulgurmagan Äattab Basaev. Baraev, Gelaev, uma Namongoniy, To’ir Y’ldosh singari vatangadolar tomonidan moddiy siyosiy—qarbiy va ma’naviy ä’llab—äuvvatlanmoädalar. Nomlari zikr etilgan va etilmagan xaläaro terroristlarning bir birini shaxsan bilishlari, a’yon—a’yonda uchrashib turishlari ääida am ma’lumotlar borki, bu xaläaro amjamiyat va qar bir umidvor oila va inson uchun xavfli siyosiy—ma’naviy i’lim shakllanishidan aarak beradi.

Achinarli joyi shundaki, ular turli tuman jangarilar t’dasi k’rinishida, ba’zan cararsiz “gumanitar xarakter va y’nalish”ga ega b’lgan jam’armalar, alla?anday “ensonparvar” strukturalar va aslida esa, ani? bir maäsad asosida faoliyat yurituvchi tashkilotlar tomonidan ra’batlantirilmöda. Ommaviy axborot vositalarida ayrim yashirin va yarimyashirin oashkilotlar va markazlariing “Kosovo Ozodlik Armiyasi” deb ataluvchi terroristik qarbiy—siyosiy guru’ga amda Chechen jangarilariga yaäindan turib ioddiy va ma’naviy yordam berayotganligi, jangarilarni tayyorlash b’yicha k’rgazmalar va moddiy yordam uyushtirilayotganligi t’Ärisida ishonarli xabarlar borki, bu ‘z navbatida xal’aro oerrorizm äanchalik katta imkoniyatga ega ekanligidan dalolat beradi.

Lekin äanday va nima a’lishdan äat’iy nazar, bugun ja’onda xaläaro terrorizmga nisbatan jiddiy ogo’ b’lish darajasi ancha ‘sganligini ta’kidlash lozim b’ladi. Nufuzli xaläaro (Birlashgan Millatlar Tashkiloti, BMT Oavfsizlik Kengashi, Xaläaro tribunal, Interpol va boshäa nosiyosiy tashkilotlar) va mintaäaviy (Yevropa Xavfsizligi va Äamkorligi Tashkiloti, Mustaäil Davlatlar ‘amd’tligi amda k’pgina e’ptomonlama va ikkitomonlama shartnomalar tarafdoreari) tashkilotlar faoliyatida terrorizmni keskin ‘oralash amaliyoti ustivorlik kasb etmo?da.

Dunyoning turli mintaäa va ududlarida inson zoti va bugungi xaläaro xavfsizlikka ta’did solib turgan tashkilot va guru’larning r’yxati am qar yili e’lon äilinmöda. Diäaatga sazovor joyi shundaki, ularning äarash va isob—kitoblarida oxirgi yillarda Markaziy Osiyo davlatlari xavfsizligiga raxna solayotgan ayrim “tashkilotlar” am ‘rin olmöda. Bu, ‘z navbatida, mintaäamiz xavfsizligiga nisbatan ja’on amjamiyatining e’tibori oshib borayotganligidan dalolat beradi.

3. Xaläaro terrorizmni bartaraf äilish amaliyotida “Özbekiston omili”

Xaläaro amjamiyatda ‘zining munosib ‘rmini egallash uchun dadil qarakat äilayotgan Özbekiston Respublikasi oliy siyosiy ra’bariyati mustaäillikning birinchi soniyalaridan xaläaro terrorizmning insoniyat va, olaversa, yndigina mustaäillikni ‘lga kiritib aemokratik rivojlanish sari äadam ä’yan millat va davlatlarning auguni amda kelajagi ochun nechoÄlik xavfli ekanligini chuäur anglab yetdi. Keyingi paytda diniy ekstremizmga tayanib ish yuritayotgan xaläaro terrorizmga keskin zarba berish milliy xavfsizlik strategiyamizning ustuvor y’nalishi sifatida layot—mamot manfaatlari tizimidan alo’ida ‘rin egallaganligi am davlatimizning bu umumplanetar azmu—äarorda turgan ‘rning ‘ziga xosligining yääol isboti b’lib xizmat äiladi.

Prezident ‘zining 2000 yil 22 yanvar kuni Oliy Majlisning Ikkinchi chaäiriÄi birinchi sessiyasida s’zlagan ma’ruzasida davlatimiz oashäi siyosati va xavfsizlik strategiyasining ustuvorliklarini ta’kidlar ekan, “Bugungi kunda bizning barcha tashabbus va sa’y—qarakatlarimiz mintaäamizga tajovuzkorona atti—qarakatlar, diniy ekstremizm, ääidaparastlik va xaläaro terrorchilikning yoyilish xavfi kuchayib borayotganligini keng jamoatchilikka tushuntirishga äaratilmöda”— degan jiddiy fikrni ‘rtaga tashladi. Xaläaro terrorizmning tom ma’noda milliy mustaäillik, davlat suverenligi amda qar bir mamlakatning demokratik taraäiyot y’lidagi strategik maäsadlariga zid b’lgan davrning eng salbiy fenomenlaridan biri ekanligi davlatimiz ra’bariyati tomonidan bugun chuäur anglab yetilganligi qar bir mamlakat fuäarosining kelajakka b’lgan ishonchini yanada oshiradi. Öziga xos aeosiyosiy, geotarixiy maväega ega b’lgan Özbekistonda islom dinini bayroä äilib, aslida esa aizning ulkan ma’naviy tayanchimizni obr’sizlantirayotgan terrorchilar birgina biz uchun emas, balki dunyodagi barcha ilÄor, umidli xalälar uchun ‘ta xavfli o’did ekanligi tobora oydinlashib bormöda. Xaläaro terrorizmning mintaäamizda, kerak b’lsa sar’adlarimiz atrofida ana shu y’nalish kasb etayotganligini anglab yetish, unga nisbatan tarixiy—milliy va xududiy xususiyatlardan eelib chiäilio, unga nisbatan

olib borilayotgan safarbarlik, tayyorgarlik va konkret – chora – tadbirlarning naʼadar chuʼur ?yanganligining isbotidir.

Boshää mamlakatlarda □am terrorichilik xavfi mavjud. Undan biron bir mamlakat t'la eafolatlangan deb aytib b?lmaydi. Eekin, mintaämizda □arakatda b'lgan terrorchilar xaläimiz asrlar osha äalbida saälab kelayotgan, uning shuurida chuäur ma'rifiy iz äöldirgan islom dini, uning eng demokratik maz□abi b'lmish xanafiya maz□abiga z'r berib moslashishga intilishi ma'lum ?iyinchiliklarni keltirib chi?arishi mumkin. Shunday ekan, ?zbekistonliklar e'tiäod äilib kelayotgan ain va maz□ab terrorchilarning äädalaridan äanchalik uzoä b'lmasin, baribir a□oli orasida uning ta'siriga □ech kim berilmaydi degan fikr □am ilmiy va □am siyosiy ji□atidan sayozlikdir. Ioyob ijtimoiy siyosiy, madaniy, geosiyosiy vaziyatdan kelib chiäään Özbekiston Respublikasi siyosiy ra□bariyati, birinchi navbatda, davlat boshliÄi I.Karimov bu muammoning zudlik bilan yechimini aosh y'nalishlaridan biri sifatida belgilash bilan birga, bu borada ja□on □amjamiyati, nufuzli xaläaro tashkilotlar bilan faol □amkorlik äilish va ularning k'magini □isobga olgan □olda siyosat olib borishda alo□ida urÄu berib kelmoäda.

Özbekiston va ja□on xaläi osoyishtaligi va rivojlanishiga äarshi äaratilgan xaläaro terrorizmni bugun □aräachongidan k'ra euchayganligini e'tiborga olib siyosiy ra□bariyat iu□im taklif va chora – tadbirlar tizimini ishlab chiädi □amda bu borada barcha xayrixo□ kuchlar, siyosiy bloklar va davlatlar bilan □amkorlikka tayyor. Ular orasida yon ä'shni davlatlar bilan □amkorlikka alo□ida e'tibor äaratilayotganligi esa ?z – 'zidan ravshan. "Tinchlik va baräarorlikka, millatlararo totuvlik va mintaämiz xalälari □amda davlatlarining an'anaviy d'stligiga, □amji□atligiga ta□did soluvchi bu jiddiy xavfni bartaraf etish b'yicha ä'shni davlatlar bilan □amkorlikda zarur chora – tadbirlar k'rish – bugungi kunda eng dolzarb vazifamizdir" – deb ta'kidlanadi Prezidentimizning Oliy Majlisning Ikkinchi chaäariä birinchi sessiyasida s'zlagan nutäida. Shu munosabat bilan bir necha mu□im ?i□atlari alo□ida oa'kidlash 'rinliki; o □am b'lsa aynan yon ?'shni □ududiy tutash aavlatlar bilan □amkorlik masalasi bilan bo'Äliä.

T'Äri, boshää uzoä va yaäin davlatlar bilan □am □akmorlik albatta zarur. Ammo bir tomoni alo□ida e'tiborga sazovor. S'z niyosatda, tashäi siyosatda, xususan tashäi siyosiy va milliy manfaatlarni ta'minlashda zamon va makon zayli tufayli ob'ektiv □ududiy tutash b'lgan mamlakatlar bilan □amkorlik äilish, 'zaro ishonch asosida ish yuritish □ar doim katta samaralar berib kelgan.

Bu isbot talab äilmaydigan aksiomatik tomoni b'lsa, uning ikkinchi mu□im, kerak b'lsa siyosiy ji□ati azaldan äon – äardosh b'lib, olamga munosabat, siyosiy jarayonlarni □azm etish, 'zga xalälarga b'lgan munosabat va äolaversa, kundalik □ayot va tafakkur tarzida 'xshashlik, ya'ni sinxronlik k'proä b'lgan sub'ektlar (bu ayniäsa davlatlarga xos) u yoki bu muammoni bartaraf etishda birlashish, jiplashish nuätai nazaridan □ali muomalaga kiritilmagan cheksiz imkoniyatlar maydoni ekanligi t'Ärisida bormo?da. Au jarayonni o'arbiy Yevropa, Yevroatlantika, Isiyo va Tinch Okean va Arab dunyosi singari geotarixiy iintaälarda nafaäat siyosatda balki, iadaniy – ma'naviy äadriyatlarga nisbatan 'zaro yaäin b'lgan mamlakatlar siyosiy faoliyati, xuläi – atvori va kelajak rejalarida kuzatish imkoniga egamiz.

Va, ni□oyat, uchinchi, balki bugungi kun nuätai nazaridan eng mu□im ji□at, xal'aro oerrorizm endilikda, barcha Markaziy Osiyo davlatlariga barobar xavf solayotganligi □amda eng mu□imi oavfni faätgina bir jon va bir tan b'lib bartaraf etilishining rasmiy e'tirof etilayotganligi bilan bo'Äliä.

Davlatimiz tashäi siyosiy strategiyasini kuzatib borar ekanmiz, keyingi yillarda Prezidentimizning ana shu ji□atga ustuvor va jiddiy a□amiyat berayotganligining guvo□i b'lamiz. U, jomladan, 2000 yilning 'zida MDß davlatlari boshliälarining oliy darajadagi sammitlarida, Markaziy Osiyo davlatlari ra□barlarining Dushanbe va Bishkek uchrashuvlari "Shanxay Beshligi" davlatlari boshliäleri Dushanbe ochrashuvi cho?ida aa äolaversa, ja□on ommaviy axborot vositalari vakillari uchun uyushtirilgan matbuot – konferensiyalarda diniy ekstremizm va xaläaro terrorizm bir markazdan bosh?arilayotganligi, iintaäa davlatlari bu borada kerak b'lsa, oarixiy yakdillikka a□du – paymon äilishlari va, eng zaruri, bu ofatni birlashgan □olda daf etish borasida zudlik bilan aniä chora – tadbirlar ishlab chiäilishi lozimligini äayta – ?ayta oa'kidlaganear.

Özbekistonning janubiy □ududiga suäilib kirgan bir guru□ vatangado jangarilar t'dasiga äarshi kurash □amda „irÄiziston □ududiga yashirin y'llar bilan kirib kelib, nafaäat „irÄizistonga, balki Özbekistonga □am bevosita xavf solayotgan □arbiy t'änashuvlarga nisbatan ä'shni, ittifoädosh davlatlar va Özbekiston 'rtasida äaror topayotgan yakdillikning amaldagi k'rinishlari Prezident tomonidan olib borilayotgan siyosatning □artomonlama puxta 'yanganligining isboti b'lib xizmat äiladi. Agar fikr joiz b'lsa, bugun n'z mintaäa davlatlarining mustaäillik davriga nisbatan siyosiy – □arbiy □amkorlik, aynan shu y'l bilan 'z va mintaäada xavfsizlik mu□itini barpo etish borasida birinchi bor jiddiy siyosiy □amji□atligining amaliy natijalari t'Ärisida r?y – rost s'z yuritish mavrudi yetib keldi. Yndigi gap ana shu erishilgan marrani musta□kamlash va bu borada xo□ish – iroda va azmu – äarorning doimiyliги va ?at'iyligida ?olgan.

Shuningdek, Özbekiston ra□bariyati xaläaro terrorizmga äarshi kurashning boshää mu□im y'l va vositalaridan □am unumli foydalanishga intilmoäda. Jumladan, I. Karimov ja□on □amjamiyati (1999 y. Istanbul) va Mustaäil Davlatlar ßamd'stligi tashkilotiga a'zo b'lgan davlatlar ra□barlarining (2000 e. Moskva) e'tiborini xaläaro terrorizmga äarshi kurash b'yicha xaläaro markazga asos solish zarurligini alo□ida ta'kidladi. Ushbu tashabbus uning ?ossiya davlat boshliÄi □amda mintaäa davlatlari

raqamlari bilan b'lgan oliy darajadagi iuzokarlarda ma'ullanib, bu borada aniä ishlar amalga oshirilmoäda.

K'rib turganimizdek, xaläaro terrorizmga Özbekiston raqbariyati tomonidan berilayotgan keskin siyosiy baqo, maydonga surilayotgan aniä siyosiy tashabbus va niqoyat, davlatimiz namoyish etayotgan qat'iyat terrorizmga äarshi boshlangan kurash keskin, doimiy, uzoä muddatli va qal äiluvchi bosäichga qayotganligidan dalolat beradi. Aemark, bir tomondan – adolat va ezgulik timsoli b'lgan demokratik kuchlar va, ikkinchi tomondan, yovuzlik va jaqlolat rtasida kuchayayotgan qayot – mamot kurashi demokratiya va mustaäillikning uzil – kesil Äalabasi bilan yakunlanishi uchun zarur siyosiy iqim va shart – sharoit vujudga kelmoqdaki, bu barchamizda buyuk kelajagimizga b'lgan ishonch tuyqusini yanada mustaqamlaydi.

Tayanch tushunchalar

Xalqaro terrorizm, chora – tadbirlar tizimi, geosiyosiy makon, mintaqa, xalqaro qamjamiyat.

ADABIYOTLAR

1. Özbekiston Respublikasi Konstitutsiyasi. T., "Özbekiston", 1992.
2. Karimov I.A. Özbekiston XXI asr bqsasida: qavfsizlikka taqdid va barqarorlik shartlari va taraäiyot kafolatlari, T., Özbekiston, 1997.
3. Karimov I.A. Ozod va obod Vatan va farovon qayot – pirovard masadimiz, T., Özbekiston, 2000.
4. Karimov I.A. Milliy istiqlol mafkurasi – xalq e'tiqodi va buyuk kelajakka ishonchdir. T., Özbekiston, 2000.
5. Madedov S.A. Informacionnoe protivoborstvo kak faktor geopoliticheskoy konkurensii. M., 1999.

Reja:

1. Mintaʼaviy mojarolarni obʼektiv va subʼektiv manbalari.
2. Mintaʼaviy mojarolarning kʼrinishlari.
3. Mintaʼaviy mojarolarning siyosiy yechimi.

1. Mintaʼaviy mojarolarning obʼektiv va subʼektiv manbalari

Bugun ijtimoiy makrojarayonlar orasida eng muhim jabhalardan biri bʼlmish xalʼaro munosabatlarga turli – tuman ʼarashlar shakllangan va bu jarayon ʼamon davom etmoʻda. Moʻhiyatan va strukturaviy jiʼlatdan ʼarama – ʼarshiliklar, ziddiyatlar ʼamda ayrim paytlarda tʼānashuvlarga boy bʼlgan xalʼaro munosabatlarga asosan ikki xil ʼarash shakllangan. Ularni shartli ravishda falsafiy va siyosiy ʼarashlar deb atash mumkin. Falsafiy ʼarash tarafdorlari xalʼaro munosabatlarning negizi sotsial munosabatlar tizimidan tarkib topganligidan kelib chiʼib, unga muttasil ʼech ʼachon barʼam topmaydigan mojaroli ʼolat xosligini taʼkidlashsa, siyosiy ʼarash vakillari, ʼz navbatida, mojaroli ʼolatni obʼektiv reallik sifatida eʼtirof etish bilan birga uning oldini olish, nazorat ostida ushlab turish va niʼoyat, bartaraf ʼilish mumkinligi tʼĀrisida fikr bildiradilar.

Yuʼorida keltirilgan ʼarashlarning ʼar biriga xos bʼlgan ijobiy jiʼlatlarni olib undan amaliyotga oid xulosalar chiʼarsak, xalʼaro munosabatlar mexanizmi va faoliyatiga yanada maʼbulroʻ yʼl topgan bʼlamiz. Bundan chiʼadigan asosiy xulosa shundan iboratki: ʼozirgi bosʼichda dunyoni tashvishga solib turgan turli daraja va taʼsirga ega mojarolarga nisbatan, birinchidan, ularning obʼektiv xususiyatga ega ekanligi va, ikkinchidan, baribir ularning oldini olish ustivor darajada inson intellektual va moddiy saloʻhiyati bilan boʻliʼligini eʼtirof etish. Yaʼni mojarolar, tʼānashuvlar ularning yechimiga nisbatan konsensus yoxud u yoki bu daraja yʼnaltirilgan ʼamjiʼatlik tizim sifatida ʼozirgi zamon xalʼaro munosabatlariga xosdir.

Xalʼaro munosabatlar, davlatlar, madaniyatlar, sivilizatsiyalar, ʼadriyatlar tizimlari, ijtimoiy guruʼlar, nodavlat tashkilotlar ʼrtasidagi ʼzaro kʼpʼirrali munosabatlar yʼindisi asosiga ʼurilganligi bois, unga barʼarorlik va beʼarorlikka moyillikni taʼkidlagan edik. Mavjud obʼektiv manba va turtkilarni tʼliʼicha eʼtirof etgan ʼolda, shuni taʼkidlash joizki, xalʼaro munosabatlar tizimida beʼarorlashishning shakllanishi ʼamda keyinchalik uning zʼrayib oshkora taʼdid darajasiga kʼtarilishi, xususan bugungi kunda asosan ushbu munosabatlar va jarayonlarning bosh tamal toshi va faol ishtirokchilari bʼlgan individlar va shaxslarning tafakkuri, xulʼ – atvori, niyati, maʼsadi, mʼljallari, ʼarashlari ʼaysi ʼadriyatlarga mansubligi bilan birinchi navbatda boʻliʼ?

Shu nuʼtai nazardan ayrim xalʼaro – politolog, faylasuf va sotsiologlarning ziddiyatli ʼolatning subʼektiv xususiyatga ega ekanligi, uning bosh sababchisi ʼam allaʼanday obʼektiv sabablarni rʼkach ʼilib aslida ʼz siyosiy maʼsadlarini ʼlga kiritish bilan boʻliʼ? rejalarini oldinga suruvchi shaxslar, guruʼlar ekanligi tʼĀrisida fikrlari aynan ʼaʼiʼatni aks ettiradi.

Xalʼaro munosabatlar tizimini bugungi kunda beʼarorlashtirayotgan mintaʼaviy mojarolar ʼaʼida sʼz borar ekan, ularni birinchi navbatda insoniyat umrguzaronlik ʼilib turgan ijtimoiy muʼitda sodir bʼlayotgan chuʼur krizis ʼolatining ʼziga xos kʼrinishi ekanligini unutmaslik lozim. Anʼanaviy iboradan foydalangan ʼolda mintaʼaviy mojarolarni XXI asr bʼsaʼasiga kelib, global ijtimoiy va siyosiy tuzulmalarga nisbatan ʼziga xos lakmus ʼoʻoziga ʼxshatish mumkin. Shuningdek, bu majoziy ʼxshatish mintaʼaviy mojarolarni ʼandaydir oʻlash yoki tanʼidiy fikrni asosan uning ʼziga emas, balki uni keltirib chiʼarayotgan ijtimoiy shart – sharoitlar va sabablarga ʼaratishdan yiroʻmiz. Zero, bugun insoniyat xalʼaro ʼamjamiyat kelajagi nuʼtai nazaridan mintaʼaviy mojarolarning xususiy jiʼatlari bilan birlikda uni keltirib chiʼargan, unga samarali ozuʼa bʼlib xizmat ʼilayotgan turli – tuman salbiy ijtimoiy, siyosiy jarayonlarning moʻhiyati, manbalari va yʼnalishini chuʼur taʼlil ʼilish, yaʼni ularning ʼar birini jiddiy eʼtiborga olish bosh vazifa darajasiga kʼtarilmoʻda.

Mintaʼaviy mojarolarni keltirib chiʼargan ijtimoiy, ʼaysidir maʼnoda maʼnaviy omillar tizimi ʼaʼida sʼz borar ekan, birinchi navbatda, uning zamirida XXI asr bʼsaʼasiga kelib, ʼzini turli jabhalarda yaʼāol namoyon etayotgan: bir tomondan, insoniyatning boshʼacha, bugungidan maʼrifiyroʻ ijtimoiy tartibotga moyilligining zʼrayishi ʼamda ʼozirgacha yechimini topmagan anʼanaviy sotsial, diniy, sivilizasion ʼamda etnik – milliy muammolar zamiradagi kuchli ʼarama – ʼarshiliklarni aloʻida kʼrsatib ʼtish maʼsadga muvofiʼ?

Dunyo taraʼāiyoti, xalʼaro munosabatlar va ʼolaversa ʼozirgi zamon falsafasida sodir bʼlgan krizisli vaziyatning tub sababini aynan yuʼorida zikr etilgan ziddiyat bilan boʻlash ʼamda unga nisbatan ilmiy va siyosiy tafakkurni yʼnaltirish bugun aloʻida aʼamiyat kasb etmoʻda. Tajriba kʼrsatadiki, krizisning ʼzini kʼrish, unga u yoki bu munosabat bildirish bilan birga, uning manbalari tʼĀrisida mumkin ʼadar aniʼ tasavvur va tafakkurni shakllantirish, jaʼon ʼamjamiyatining mavjudligini taʼminlash, insoniyatning yashashga bʼlgan ʼaʼ – ʼuʼuāiga nisbatan tʼĀridan – tʼĀri

ta'kid solayotgan xavf – xatarlarni bartaraf etishga qaratilgan chora – tadbirlar tizimini ishlab chi'ish samarali yordam beradi. Ular k?p ji'atdan ana shu yu?orida zikr etilgan global ziddiyat mexanizmiga borib ta'aladi.

Dar'ga'i'at, XXI asrga kelib bir necha ming yilliklarni qzida qamrab olgan davr mobaynida odamlarni ma'lum ma'noda qanoatlantirgan va, qolaversa ularning farovonligiga xizmat qilgan mavjud ijtimoiy tartibot eskirdi. Eng yu?ori umumbashariy, umumsayyoraviy makrodarajasidan tortib to oddiy bir oilaviy tuzulmaga qadar uning barcha qavatlarida zamon talablariga mos tushmaslik alomatlari k?zga tashlanmoqda.

Nigo'imizni uzoq 'tmishga qaratmasdan, k?z qngimizda ma'lum bir qu?u'iy, siyosiy me'yorlar doirasida shakllanib faoliyat k?rsatayotgan xalqaro xavfsizlikni ta'minlashga qaratilgan institutlar, shu jumladan Birlashgan Millatlar Tashkiloti, uning strukturaviy va fundamental elementlaridan biri qisoblangan Xavfsizlik Kengashining ish uslubi, faoliyatidan keladigan samarlarni chamalab beradigan b'lsak, undan qanoat qosil qilish qiyin. Aynan shu umumbashariy reallik, ya'ni insoniyat xavfsizligi va osoyishtaligini saqlab turish vazifasini qz ustiga olgan, k?pgina an'anaviy institutlar, strukturalar va ularning faoliyat rejimi zamon talabidan orqada qoldi. Bu, qz navbatida, zudlik bilan yordamga muqtoj, niqoyatda nochor millionlab kishilar va, qolaversa butun boshliq mintaqa qamda davlatlarni tashvishga solmoqda. Yoruq dunyoda ularning bugungi qayoti, yashashga b'lgan tabiiy qu?u'lari kafolatlanishdan ancha yiroqlashganligi k?zga tashlanmoqda. Bu, qz navbatida, avvalambor kishilarning qz befarqligi tufayli va undan t'Äridan – t'Äri qz siyosiy manfaatlar y'lida foydalanishga shay turgan siyosiy guruqlarni qarakatga keltirishi turgan gap.

Ongli ravishda u yoki bu mintaqa avval beqarorlikni vujudga keltirish, keyinchalik esa, minglab, qn minglab gunoqsiz odamlarning qayotiga zomin b'ladigan mojarolar chi'arishda, dunyo tara'qiyoti va xalqaro qamjamiyat faoliyatida r'y berayotgan nu'sonlar ular uchun qziga xos baqona va tayanch nu'tasiga aylanmoqda. Shu nu'tai – nazardan, mintaaviy mojarolarni turli – tuman noinsoniy y'llar bilan xalqaro siyosiy jarayonlarga ta'sirini qtkazishda foydalanishi mumkin b'lgan qziga xos vosita deb baqolasak qa'i'atga ya'qinlashgan b'lamiz.

2. Mintaaviy mojarolarning k?rinishlari

Mintaaviy mojarolar turli shakl, y'nalish, m'ljal va tuzulmalar kasb etmoqda. Bugungi kun nu'tai nazaridan eng keng tarqalgan shakl va k?rinishlari: asosan, vatandoshlararo ya'ni fuqaroviy urushlar, diniy millatchilikka asoslangan t'änashuvlar va niqoyat, separatizmdan iborat.

Ilgari ta'kidlab qtanimizdek, mintaaviy mojarolar ishtirokchilarning dunyoqarashi, mafkura, rejalar va ra'ib tomonlarning m'ljallariga qarab qanday y'nalish kasb etmasin baribir ularning negizida bir tomondan, u yoki bu darajada sotsial nomutanosiblik, va ikkinchi tomondan esa, muayyan davlatlarning shu mintaqa olib borayotgan noma'rifiy xatti – qarakatlarining yi'indisi yotadi. Qaysi mintaqa mojarolar kelib chi'adigan b'lsa, uning zaminida ishtirokchi siyosiy guruqlarning manfaat va maqsadlaridan tashqari, avvalambor ichki va tashqi sabablar ta'siri ostida shu mintaqa vujudga kelgan ijtimoiy – tashkiliy krizis, diniy va etnik ziddiyatlar qamda ana shu ziddiyatlardan qz maqsadlarida foydalanishni istaydigan tashqi, milliy va transmilliy siyosiy va moliyaviy kuchlarning manfaatlarini yotganligi ayon b'lib bormoqda. Shu bois, davlatimizning janubiy va janubiy – sharqiy sarqadlariga bevosita ya'in qududlarida r'y berayotgan mojarolari jarayonlar qam ana shu umumiy qonuniyatlar, tendensiyalarning bevosita ta'siri ostida kechayotganligi Prezidentimiz tomonidan takror – takror ta'kidlanayotganligi bejiz emas.

K?rinib turganidek, keyinchalik mojarolarning bevosita ishtirokchilariga aylangan kuchlarning maqsad m'ljallaridan tashqari, qar bir mojaroning zamirida z'ravonlikning barcha turlari yotadi ekan. Bu fikr Norvegiyada faoliyat k?rsatayotgan Tinchlik Institutining professori Y. Galtung qarashlarida qrtaga tashlangan. Qiziqi shundaki, z'ravonlik, noqalik va siyosiy noaniqlikni boshidan kechirayotgan aqolining aksariyat qismi uchun ma'lum bir vaqt kesimida voqealar qaysi y'nalish kasb etadi, bu ularni qiziqtirmay qyadi. Mamlakatda yoki mintaqa xavfsizlik, oddiy inson sifatida yashash qu?u'iy nu'tai nazaridan noinsoniy xususiyatga ega mojarolari davr boshlanadiki, undan na ushbu mintaqa va na jaqon qamjamiyati qech qanday manfaatdor emas.

Fuqarolik urushi. Mintaaviy mojarolar orasida siyosiy ji'atdan eng samarasiz shakli qisoblanadi. Yaxlit bir milliy makonda r'y berishiga qaramasdan, fuqaroviy urushning ijtimoiy tayanchlari bir millatga mansub turli – tuman uruq – aymoqlardan shakllanadi. Uruq – aymoqchilik psixologiyasining milliy yaxlitlik manfaatlaridan vaqtincha ustun kelishi bois, dastlab, ma'lum bir siyosiy makonda vujudga kelgan mojaroning chegaradan qtib q'shni davlatlarning qududlariga qam yoyilib ketish va keyinchalik mintaaviy darajaga k?tarilish xavfi niqoyatda katta b'ladi.

Mintaaviy mojarolarning bu k?rinishi qozirgi paytda k?plab mamlakatlarda uchrasa qam, ammo qzining barcha aksilinsoniy ji'atlari bugungi kunda jumladan, Afqonistonda namoyish qilinmoqda. Afqoniston mojarosi shunchalik chuqurlashib, aqoli uchun oddiy bir kunikmaga aylanib ketganki,

endilikda ?anday siyosiy kuchlar □okimiyatga ega yoki aksincha ega emasligi a□olini xatto ?izi?tirmaydi □am. Ya'ni dastlabki siyosiylikdan siyosiy apatiya, siyosiy beparvolik fazasiga ?tish jarayoni kechmo?da. □z navbatida bu siyosiy □okimiyatning bir guru□ jinoyatchi siyosiy lashgan guru□ning ?liga ?tishi uchun ?ulay imkon yaratib beradi.

Jumladan, Af?onistonda □okimiyat tepasiga davlat va jamiyatni bosh?arish, idora etish ?obiliyatiga mutla?o ega b?lmagan, ammo ongida siyosiy mutaassiblik ?oyasi chu?ur ?nashgan bir guru□ siyosatparast shaxslar kelishi tufayli a□olida uru? aymo?chilik, tarixiy xotiraning zaiflashishi asosida ?ziga xos ijtimoiy—siyosiy adovat kayfiyati shakllandi. Natijada a□olida □udud, Vatan, chegara, davlat ramzlariga nisbatan □urmat e'tibor □issi pasayib, mamlakat turli—tuman jinoyatchi guru□lar uchun m?may daromad va kayfu—safo maydoniga aylandi. Narkobiznes, terrorchilik, diniy ekstremizm singari aksilinsoniy unsurlar uchun xal?aro alo?a nu?tasi vujudga keldi. Bunday □olat fa?atgina muayyan makonga emas, balki butun dunyo, xal?aro □amjamiyat xavfsizligiga ulkan □avf—xatar keltirib chi?aradi. Zero, bu singari kuchlar kuni kelib butun dunyo a□liga ?arshi chi?masligiga bugun □ech kim kafolot bera olmaydi.

Millatlararo □arbiy—siyosiy t?ānashuv. Minta?aviy—mojarolarning bu xakli □a?ida s?z yuritsak shuni aytish kerakka u eng k?p ?on t?kilishi, millionlab ?ocho?larning ?z yurtini tark etishiga sababchi b?layotgan □odisa ekanligini ta'kidlash lozim. Bu singari noxush jarayonning ?ziga xos ji□ati shundaki, vo?ealar shunchalik chigallashib ketadiki, unda ?aysi tomon yutadi va aksincha yut?izadi degan savolga eng tajribali amaliyotchilar va ta□ilchilarning □am ?urbi ba'zan yetmay ?olishi mumkin.

Bunga ya?āol misol sifatida 90—yillar ?rtalarida permanent ravishda bir necha marotaba ?aytarilgan Buyuk K'llar so□illarida (Tropik Afrika) asrlar davomida isti?omat ?ilib kelayotgan ikki xal?: ya'ni tutsi va xutu etnoslariga mansub xal?lar ?rtasida davom etayotgan ?onli t?ānashuvlarda □ar ikkala tomondan ikki millionga ya?in tinch a□oli ?z ona yurtlarini tark etishga majbur b?lishdi. ?izi?i shundaki, ulardan k?pchiligi ?ocho? ma?omiga ega b?lolmasdan, ozi?—ov?at, boshpana, tegishli tibbiy xizmat bilan minimal mi?dorda ta'minlanish □u?u?idan ma□rum b?lgani □olda beguno□ och—yalon?och □olda dunyodan k?z yumishgan.

„ocho? ma?omini ?lga kiritish y?lida ular ayrim rasmiyatchiliklarga duch keladiki, natijada kupchilik keksalar, nogironlar va kasalmand kishilar barcha instansiyalardan ?tish imkoniyatiga jismonan ega emaslar. Bu ?onli fojeaning siyosiy ji□atiga kelsak, shuni ta'kidlash lozimki, ani? ma'lumotlarga k?ra uning a□yon—a□yonda alangalanib turishidan bir nechta yirik, yetakchi davlatlar va undan tash?ari ayrim ?'shni mamlakatlarning ba'zi birlari bevosita manfaatdor ekan. Xullas, tutsi va xutu mojarosi sodir b?lgan makonda juda k?plab davlatlar, mintaāaviy siyosiy guru□lar □amda ?udratli transmilliy korporatsiyalarning manfaatlari tutash va t?ānash kelib ?oldi. Ularning barchasi bu mojaroning ?chib—yonib turishidan manfaatdor b?lgani □olda, turli y?llar bilan uni ?ziga xos uzo?dan turib bosh?ariladigan mojaroga aylantirish niyatida ekanligi k?rinib ?oldi.

Xuddi shunday vaziyatni Bol?on minta?asida joylashgan Kosovo atrofida davom etayotgan mojaroda □am kuzatish mumkin. ?izi?i shundaki, bevosita talofat k?rayotgan Yugoslaviya, Serbiya va Kosovodan tash?ari, undan ?'shni davlatlar jumladan, Makedoniya, Bolgariya va ma'lum darajada Albaniya singari bir muncha zaif davlatlar □am ancha zarar k?rdi. Masalan, 1999 yil 76 kun davom etgan Yugoslaviyaga berilgan □avo raketa zarbasi tufayli Serbiyadan ?'shni Makedoniya □ududiga yarim milliondan ortiā tinch a□oli va oilalar z?r?a ot—ulov va uy—r?z?or buyumlari bilan ?ochib ?tishdi. Mojaro bir davlat □ududi chegarasidan chi?ib bosh?a davlatlarni □am ?amrab oldi. ?ar ikkala tomon (serblar va albanlar) tomonidan k?plab ?urbonlar sodir b?ldi. Nufuzli ommaviy axborot vositalari esa □a?i?atni buzgani □olda bu mojaroning siyosiy ji□atini xasp?shlab, uning diniy—sivilizasion ji□atini k?pirtirishga urunishganligi taassufga loyi?.

Natijada □ar ikkala tomon ?olaversa barcha Yevropa mamlakatlari fu?arolarida besamar diniy vasvasaning kuchayishiga sababchi b?lishdi. Ekspertlarning fikriga k?ra, Kosovo mojarosi va uning atrofida sodir b?lgan xatti—□arakatlar barcha yevropaliklar ong va tafakkurining y?nalishiga salbiy ta'sir k?rsatib, ular ?rtasida ?zaro shub□a kayfiyatini shakllantirishga xizmat ?ildi. „?amkorlikdan xavfsizlikka" shiorini ?rtaga tashlagan Yevropa ?albiga yana ?zaro shub□alanish tuy?usi kirib keldi. Yevropaning ma'rifiy rivojlanishiga jiddiy zarba berildi.

Separatizm. Separatizm — ichki konstitutsiyaviy me'yorlar □amda xal?aro—□u?u?iy □ujatlarga tamomila zid □olda bir guru□ siyosiy lashgan shaxslar tomonidan tarixan bir millat isti?omat ?ilib kelgan □ududni alo□ida davlat deb e'lon ?ilinishi natijasida milliy suvereniteti xal?aro □amjamiyat tomonidan e'tirof etilgan davlat chegaralari ichkarisida □arbiy siyosiy t?ānashuvlarga sabab b?luvchi siyosiy ?oya va doktrinaning amaldagi k?rinishi □isoblanadi. Uning tez orada globallashish, ya'ni ?'shni □ududlarga tar?alib ketish uchun XX asrning ikkinchi yarmida vujudga kelgan ayrim shart—sharoitlar, □al ?ilinmagan muammolar ?'shimcha imkoniyat yaratdi.

Separatizmga asoslangan no?onuniy va legitimlikka ega b?lmagan □atti—□arakatlar, uning siyosiy tashkiliy natijalarini biz jumladan Efiopiya, Rossiya va ?aysi bir ma'noda Ispaniya va

Indoneziya davvlatlari misolida kuzatish imkoniga egamiz. Efiopiyaning sobiq provinsiyasi bo'lgan Eritreya uzoq davom etgan urush harakatlaridan so'ng mustaqil deb e'lon qilingan bo'lsa, aqoli aksariyat qismining xo'rosh-irodasiga zid qolida Sharqiy Timor Indoneziya tasarrufidan chiqqan mustaqil davlat deb e'lon qilinishi qamda separatist kuchlar tomonidan Chechenistonning "Ichkeriya respublikasi" nomi ostida mustaqil davlat deb e'lon qilinganligi bunga yaqqol misol bo'la oladi.

Vaqolanki, xalqaro – xalqaro qurultaylar, jumladan, Birlashgan Millatlar Tashkiloti tomonidan 50–yillarning oxirida qabul qilingan "Dekolonizatsiya qatida tarixiy Deklaratsiyasi"da mustaqil davlatning e'lon qilinishi faqat qar ikki tomonning roziligi qamda xalqaro qamjamiyatning ma'qullashi asosida sodir bo'lishi qayd etilgan. Ana shunday nufuzli protseduralarga zid bo'lgan xatti–harakat, ayni paytda separatizm ulkan va uzoq davomli qarbiy–siyosiy tqqanashuvlarni keltirib chiqarishi qamda butun boshliq mintaqa va qolaversa butun dunyoni beqarorlashtirish xavfini keltirib chiqarishi tabiiy.

Mutassaddi tashkilotlar va siyosiy qomiyalar qanday fikrda bo'lishdan qat'iy nazar, ustivor albanlardan tarkib topgan Kosovoni suveren Yugoslaviyadan ajratib aloqida alban milliy davlatiga qaratilgan urinishlar qatida tarqalayotgan axborot qam jamoatchiligini tashvishga solmasligi mumkin emas. Bordiyu, bu niyat rqqoyobga chiqadigan bo'lsa, usiz qam qar doim beqaror Bolqon mintaqasida permanent mojarolar qzining eng yuqori chqqaisiga chiqishi va mintaqa yangi toifa mojarolar qurshovida batamom qolib ketishi turgan gap.

3. Mintaqaviy mojarolarning siyosiy yechimi

Jamqon tajribasi kqqsatadiki, mintaqaviy mojarolar siyosiy yechimi eng murakkab jarayonlar toifasiga kiradi. Ma'lumki, sarf–harajat va xavfsizlikni ta'minlash nuqtai–nazaridan eng qulay va samarali yql siyosiy ya'ni muzokaralar yql bilan yechimga borishdir. Undan qam afzalroqqi mojaroli vaziyatning bevosita taqqidga aylanishidan ilgari uning oldini olish, uzoq muddatga tinchlantirishga doir tegishli choralarning ishlab chiqilishi va amalga oshirilishi bilan bo'liq. Afsuski, Prezidentimiz aytganlaridek bu singari noxush jarayonlarning kutilmaganda sodir bo'gan xavfli voqealar mojarolarning oldini olish iloji qar doim bo'lmayotir. Ob'ektiv va sub'ektiv sabablar tufayli alanga olib ketayotgan mintaqaviy mojarolar qam shu toifaga kiradi.

„anday miqqyos kasb etmasin mojarolarga nisbatan befarq qarash, ularning yechimi tqarisida barcha davlatlar bosh qotirishmaslik amaliyoti keyinchalik insoniyatga, ayniqsa, endigina taraqqiy etayotgan davlatlar uchun niqqoyatda qqimmatga tushish eqqtimoli oshib bormoqda. Usiz qam bugun turli–tuman mojarolar xavfsizlik, taraqqiyot va barqarorlik nuqtai–nazaridan ulkan zarardan boshqa narsa emas.

Bundan birmuncha vaqt burun dunyo ikki qarama–qarshi tizimga ajratilib qaralgan paytlarda sinfiy ziddiyat va kurash qamda tqqanashuvlardan boshqa mojarolar ikkinchi darajali qqisoblanib, ayrim qqollarda umuman qqisobga qam olinmas edi. Diniy va etnik tqqanashuvlar, qamma partizan urushlarini taqqilil qilish amaliyotida qam ularning tub negizlaridan ongli ravishda yiroqlashish, sabablarini esa, ana shu sinfiylik, sinfiy kurash baqqridan axtarish va niqqoyat mojarolarni ikki global tizim qrtasida davom etayotgan "tarixiy tqqanashuvning" qqziga xos kqqrinishi sifatida talqin qilingan edi. Sinfiylik chegaralaridan tashqarida bo'lgan mojarolarning yechimi bo'yicha zarur chora–tadbirlarni rejalashtirish, tizimlashtirish amaliyot doirasidan chetga surib qqyilgan edi. Mojarolarga mafkuraviy dogmatlardan chiqib yondashilib, ularga mafkura manfaatlarini nuqtai–nazaridan baqqolash amaliyoti mutlaq ustivorlik kasb etganligi bois, ularning siyosiy yechimi qatida qylab qam kqqrilgan emas edi.

90–yillarning boshlarida dunyo taraqqiyotida demokratiya tomon keskin burilish, uning totalitar davlatlardan meros qolgan makonlarda qam keng quloch yoyishi xalqaro mojarolar, ayniqsa, mintaqaviy tqqanashuvlarga yondashuvni keskin qqzgartirdi. Ularning qar biriga qqz qarakat mexanizmi qamda negiziga ega ijtimoiy–siyosiy fenomen deb qarash aloqida aqqamiyat kasb eta boshladi. Mintaqaviy mojarolarning tabiati, yqqnalishi ishtirokchilarining siyosiy mqqllallari, xulq–atvor tarzi va niqqoyat mojaroga bosh sababchi bo'lgan kuchlarga milliy va tarixiy qadriyatlar tizimidan kelib chiqib yondashuvning roli osha boshladi.

Ilgari ta'kidlanganidek, mintaqaviy mojarolar yechimiga kuch omilidan kelib chiqish amaliyotidan voz kechish, unga siyosiy yondashuvning afzalligini aloqida ta'kidlash maqsadga muvofiqqdir. Lekin, siyosiy yechim yechimlar orasida eng mushkul bo'lganligi bois, betinim variantlarni izlash, topilgan variantlarni esa torozu pallasiga birma–bir qqyish orqali amalga oshirilishi mumkin.

Kuchga tayangan bir marotabalik amaliyotdan farq qqilib siyosiy yechim muddati, faoliyat evolyusiyasi va ierorxiyasiga juda kqqp bosqqichlar xosligi bilan ajralib turadi. Kuchga tayangan yechim nisbatan qqisqa vaqt ichida sodir bo'lsa, aksincha, siyosiy yechim ishtirokchilardan siyosiy vazminlik, realizm qamda qta chidamlilik singari fazilatlarni taqqazo etadi. Afsuski, ish siyosiy yechimning afzalligini oqqizda tan olish, amalda esa yana qsha takror–takror sinovdan qtib, zamon talabidan ancha orqada qolib ketgan an'anaviy va shu bilan birga nisbatan jqqn uslublarga murojaat qilish qqolatlari qanuzgacha uchrab turadi.

Ma'lumki, NATO tomonidan Qavodan turib zarba berishga kelishilgandan ancha ilgari Yugoslaviyada mojaroli Qolat mavjud bo'lib, unga jaQon Qamjamiyati bir necha bor tashvishlanayotganligini Qammaga ma'lum qilgan edi. Dastavval, Yevropada, NATO doirasida Qam BolQondagi tanglikning yechimini tinch, ya'ni muzokaraga tayangan yo'l bilan Qal qilishga qiziQish katta bo'lgan edi. Jumladan, bu borada nufuzli tashkilot Yevropa Xavfsizlik va Qamkorlik Tashkiloti Qam Qz vakolatli guruqlari orQali mojaroning yechimiga doir umumiy konsensusga kelishga yo'naltirilgan jiddiy ishlarni amalga oshirdi.

Lekin Yevroatlantika IttifoQiga a'zo davlatlar Q'shma Shtatlarning bevosita boshchiligida kutilmaganda Yugoslaviyaga nisbatan keskin ultimatum xususiyatiga ega qarorga kelishdi. Bunga kQra, agar Yugoslaviya ular tomonidan Q'yilgan shuningdek, manmanlikka asoslangan talablar ma'lum muddat ichida Qabul Qilinmagan taQdirda Belgradga Qavodan turib zarba berishni boshlash shart ekanligini butun dunyo aQliga ma'lum qilishadi. Natijasi Qammaga ma'lum.

Bugungi kunda birgina jaQon Qamjamiyati emas xatto NATOga a'zo bo'lgan davlatlarning kQplab nufuzli Qarbiy va siyosiy arboblari Kosovo atrofida sodir bo'lgan mojaroni kuchga tayanib yechishga qaratilgan qaror shoshilinch Qylamasdan, ya'ni Qis-Qayajon doirasida Qabul Qilinganligini e'tirof etayotganligiga Qaramasdan, muammoga nisbatan bugungi kungacha ma'lum bir yechim taklif Qilinmaganligi, mojaroli jarayonlar yanada murakkablashib Yevropa va jaQon xalqlari xavfsizligi nuQtai nazaridan noxush yo'nalish kasb etayotganligini sezgir siyosatchilar, olimlar ta'kidlashmoQda.

Qz bayonimizni yakunlar ekanmiz, Q'shni AfQonistonni 20 yildan ortiQ aynab kelayotgan mojaroyechiminiq payсалga solinishi "ikkinchi BolQonga "sababchi va baQona bo'lib Qolishidan Qzbekiston Qam niQoyatda tashvishlanayotganligini ta'kidlash niQoyatda joiz deb Qylaymiz. Zero, Prezident ta'kidlaganidek, AfQoniston mojarosi mintaQa, ayniQsa Markaziy Osiyoda xavfsizlik tizimiga va Qolaversa, insoniyat xavfsizligiga salbiy ta'siri bo'yicha Kosovo atrofida rQy berayotgan va Qali Qam maQbul yechimga ega bo'lmagan mojaroviy jarayonlardan farQ ailmaydi. Demak, barcha AfQon muxolif siyosiy kuchlari, ishtirokchilar jaQon Qamjamiyatining kQmagiga tayangan Qolda, bu mojaroning oldini olishlari zarur. Oldini olish va keyinchalik uni bartaraf qilishning birdan bir uslubi siyosiy muloQot va muzokara shakli ekanligini bugun Qech kim shubQa ostiga ola olmaydi.

Tayanch tushunchalar

MintaQaviy mojaroye, siyosiy yechim, siyosiy muzokara, separatizm, terrorizm, banditizm, mintaQaviy barQarorlik.

Mustaqil ish uchun topshiriqlar

1. MintaQaviy mojarolar yechiminiq murakkablik sabablari nimada?
2. MintaQaviy mojarolarning bartaraf qilinishida Qanday yangi siyosiy uslublarni taklif Qila olasiz?
3. MintaQaviy barQarorlikka salbiy ta'sir etuvchi omillarni bartaraf qilishning yana Q'shimcha Qanday siyosiy yo'llarini aniqlang.

ADABIYOTLAR

1. Karimov I. A. Qzbekistonning ijtimoiy-siyosiy va iqtisodiy istiqbolining asosiy tamoyillari. T. "Qzbekiston", 1995 y.
2. Karimov I. A. MintaQada xavfsizlik va Qamkorlik uchun. Bunyodkorlik yo'lidan. T. "Qzbekiston". 1996 y — 4 jild.
3. Karimov I. A. MintaQada xavfsizlikdan yalpi xavfsizlik sari. Bunyodkorlik yo'lidan. T. "Qzbekiston". 1996 y — 4 jild.
4. Karimov I. A. Qzbekiston XXI asr bo'saQasida xavfsizlikka taQdid barQarorlik shartlari va taraQaiyot kafolatlari.
5. Karimov I. A. Qzbekiston XXI asrga intilmoQda. T. "Qzbekiston", 1999 y.
6. Mirskiy T. Islamizatsiya. II Polis, № 2, 1998 y.

Reja:

1. Xal?aro xavfsizlik: tizim, tartibot.
2. Xal?aro xavfsizlikning dunyo bar?arorligi va tara?aiyotining fundamental omiliga aylanishi.
3. O'zbekiston Respublikasi milliy xavfsizlik strategiyasi: ishlab chi?ish jarayoni, amaliyoti.

1. Xal?aro xavfsizlik: tizim va tartibot

XX asrning oxirgi ?n yilligida Yer sharida shu ?adar ulkan siljishlar sodir b?ldiki, u xal?aro ?amjamiyatning siyosiy, sotsial va kerak b?lsa, ma'naviy asoslarini keskin ?zgartirdi. Batamom yangi davlatlar ja?on siyosati maydoniga kirib keldi, yer yuzi xal?alarining yashash tarzi va uslubi va sotsial m?ljallarida yangilanish sodir b?ldi va ni?oyat, millionlab odamlar ongi, olam mo?iyatiga b?lgan ?arashlarida chu?ur ?zgarishlar yuz berish jarayoni boshlandi.

Insonda bu yoru? dunyoda kimligi va ne siru – sinoat ekanligi, vazifa, burchi nimadan iborat ekanligi bilan bo?li? muammoni ?ayta k?rib chi?ishga b?lgan ulkan istak va intilish ?zini baralla namoyon ?ilmo?da. Uning ongi va faoliyatini y?lga solib, "bosh?arib" turgan ?adriyatlar tizimi ?ayta k?rib chi?ilmo?da. Eskirib, bugun insonlar manfaatlariga ijobiy ta'siri bir ?adar pasaygan ?adriyatlar yangi ?adriyatlar tizimiga ?z ?rnini b?shatib bermo?da. Ob'ektiv va sub'ektiv sabablar, ?zgarishlar ta'sirida individda yangicha uni ?anoatlantirish nu?tai nazaridan ?andaydir bir ?adar yuksak, shuning bilan birga, yangi yashash uslubi darajasiga intilish kuchaydi. Ong va tafakkurda r?y bergan ?zgarishlar tabiiy ?olda ijtimoiy, siyosiy jarayonlarda ?am keskin burilish, yangiliklarni keltirib chi?ardi.

Tabiiyki, bunday sharoitda k?pgina an'anaviy ijtimoiy va siyosiy ?adriyatlar, shu jumladan, xavfsizlik, uning mo?iyati va funksiyasiga batamom bosh?acha yondashuv va munosabatlar shakllanmo?da. Zotan, ?ar ?anday eng ulkan ?adriyat ?am davr muddaosiga ?ulo? solsa, uning bilan ?amnafaslikda, ?am?arakatda b?lish ?obiliyati kuchaytirilsagina bar?ayotlikka y??rilishi mumkin. Uning k?plab, kerak b?lsa, son – sano?siz sabablardan biri an'anaviy xal?aro xavfsizlik institutlari tizimining bugungi kun talabiga javob berish yoki bera olmasligi bilan bo?liä. Zero, makon tubdan ?zgarsayu, ularning vazifalari ierarxiyasiga keskin ?zgarishlar kirib kelsayu, ammo tizim eskiligicha ?olib ketaversa – bu na xal?aro ?amjamiyatlar va na ?ar bir davlat manfaatlariga mos tushmaydi.

Jamiyat xavfsizligiga yangicha yondoshilar ekan, birinchi navbatda, s?z an'anaviy xavfsizlik tizimini ?andaydir "ta'mirlash" t?Ärisida bormasdan, balki uning ?rnida batamom tizimini barpo etish t?Ärisida borish kerak. Albatta, bu eski tizim t?plagan tajriba va sabablarni mutlo? inkor etilishi emas, balki b?lajak yangi xal?aro xavfsizlik tizimining ilgari tajribaga tayangan ?olda yanada samaraliro? faoliyat yuritishini ta'azo etadi.

Xal?aro xavfsizlik makoni bugungi kunda, uning ?arakatida zarur darajada sinxronlikka erishish manfaatlarini nu?tai nazaridan ?araydigan b?lsak, ulkan bir tizim shaklida namoyon b?lmo?da. Zero, dunyodagi barcha katta kichik davlatlar, bordiyu ularda ?zlarini asrab ?olish istagi va xo?ish irodasi b?lsa, bir – biri bilan turli – tuman ?zaro munosabatlar doirasida, ya'ni ?amji?atlikda yashashga ma?kumdirlar. Shunday ekan, xal?aro xavfsizlik tizimiga kirgan ?ar bir davlatning bar?arorligi va takomillashishidan tub manfaatdordir. Ularning ?ar biri ana shu tizimning musta?amlanishiga xizmat ?iladi va umumiy ma?sad ?amda manfaat oldida va ?olaversa, bir – birining oldida mas'uldirlar. Demak, tizim sifatida xal?aro xavfsizlik unga daxldor b?lgan barcha sub'ektlarni xo?ish irodasi, xul? – atvori va m?ljallariga bo?li?.

Shu nu?tai nazardan, xal?aro tizimning isti?boli ?ar bir davlat tomonidan yu?orida zikr etilgan ?a?i?atni ani? tushunishi, unga nisbatan samimiy munosabatning shakllanishiga borib ta'aladi. Tabiiyki, tizimda barcha sub'ektlarning u yoki bu global muammoga nisbatan fikrlari, ?arashlari ?ech ?achon bir xillik kasb etmaydi. Gap ?arashlar, yondoshuvlar, ba?olashlarning, turli xilligi ?a?ida bormo?da. Mana shu turli – tumanlik ?z navbatida umumtizimiy ma?sad va vazifalardan chi?äan ?olda ?zaro kelishuvni ta?ozo etadi. Aks ?olda, xal?aro xavfsizlik tizimini faoliyatdagi ma'lum bir ma?sadga y?naltirilgan siyosiy jarayonlarga ta'sir etish instrumenti sifatida asrab ?olish ishi xavf ostida ?oladi. Umumiy konsensus prinsipi, amaliy ?amkorlikka ?tish xal?aro xavfsizlik tizimiga ?ayot baxsh etuvchi bosh omilligicha ?oladi. Ana shu asosdagina bugungi xavfsizlik tizimiga daxldor b?lgan katta – kichik elementlarning, ?ismlarning ?zaro ?arakatida sinxronlikka erishish mumkin.

Yagona xal?aro xavfsizlikka insoniyat uchun munosib isti?bol yaratish y?lida turli – tuman manfaatlar yaxlitligi deb ?arar ekanmiz, yana bir mu?im ji?atni ?isobga olmaslik mumkin emas. S?z ana shu tizimda immanent ravishda mavjud b?lgan teskari ta'sir etuvchi destruktiv jarayonlar borki, ular bilan ?isoblashmaslik ulkan siyosiy xato ekanligi t?Ärisida bormo?da. Binobarin ?ar ?anday, jumladan, xal?aro xavfsizlik tizimida ?am yu?orida keltirilgan ijobiy tendensiya va jarayonlarga zid b?lgan omillar mavjud. Mu?im ji?ati shundaki bu ?tkinchi bir tendensiya b?lmasdan unga doimiylik xos b?lib, tizimning ichki manti?i va yaxlitligini ishdan chi?arishga ?aratilgandir. Ular ?andaydir bosh?a mu?itga mansub b?lmasdan, balki ana shu ichki munosabatlar tizimida shakllanadi.

Xalqaro xavfsizlik tizimining manfaatlari va xo'isha irodasidan qat'iy nazar, kuchlar va guruqlararo munosabatlardan kelib chiqadigan tizimbuzar omillar mavjudki, ular jumlasiga qz milliy manfaatlarini boshqalarning milliy manfaatlariga qarshi q'yish amaliyoti qzgalarni mensimaslik kayfiyati, gegemanizm, imperiyaviy tafakkur, qz sotsial tizimini barchadan ustun qisoblab, boshqalarni esa uni qabul qilishga turli-tuman y'llar bilan majburlash singari sub'ektiv omillar bilan birgalikda, eskidan insoniyatga meros qolib, bugungi kunda yanada daqshatliroq tus olayotgan dunyoning moddiy, qarbiy, siyosiy saloqiyatiga kqra qutblarga ajratilish amaliyoti, diniy, milliy etnik va sivilizasion ziddiyatlar, qta badavlat va nochor mamlakatlarga ajratilish va yadroviy vasvasa singari ob'ektiv taqdidlar qam kiradi. Ular xalqaro xavfsizlik tizimini zaiflashtirib qolmasdan, balki umuman jaqon barqarorligi va taraqqiyotiga ochiqdan-ochiq xavf-xatar va taqdid sifatida qzini namoyon etmoqda.

2. Xal'aro xavfsizlikning dunyo tara'äiyoti va bar'arorligining bosh omiliga aylanishi

Bugungi kunda insoniyat, turli—tuman rasmiy va norasmiy ilmiy markazlar va guruqlar bundan keyin bexatar, bar'aror va rivojlanishda davom etish uchun xavfsizlikning umumbashariy tizimga aylanishi zarurligi aida fikr bildirishmoqda. Xal'aro amjamiyat bugun zida shu adar ulkan yaratuvchilik, kuch—udrat va salohiyatga egaki, uni r'yobga chi'arish uchun butun dunyoda xavfsizlik ta'minlanishi lozim.

Shu munosabat bilan ushbu muammoga oid turli—tuman fikrlar am aytilmoqda. Masalan, ayrimlarning fikriga k'ra, bar'arorlik va tara'äiyot b'lsa xavfsizlik am z—zidan ta'minlanadi deyishadi. Ikkinchi bir toifa mutaxassislar, siyosatchilar bugungi kunda bar'arorlik va taar'äiyotning fundamental omillar sifatida mavjudligi birinchi navbatda xavfsizlikka bo'li?, deyishmoqda. ar ikkala fikrga 'shilgan olda shuni ta'kidlamoqchimizki, xususan bugungi kunda insoniyat uchun shu adar ulkan xavf—xatar va ta'didlar paydo b'ldiki, mustakam va eng muqimi uzo'aa m'ljallangan xal'aro xavfsizlikka asos solinmas ekan, na bar'arorlik va na tara'äiyot t'Ärisida jiddiy s'z yuritish iyyin va bir tomonlamalikdir.

E'tiborga loyi? j'lati shundaki, bugungi kunda xavfsizlikni fa'at xarbiy—siyosiy so'aga oid deb tushunmasdan shuningdek, uni inson mavjudligi va z—zini ayta ishlab chi'arish uchun kerak b'lgan barcha jab'alarga taalluqli deb arash barcha mamlakatlarda shakllanmoqda. Zero, prezidentimiz ayta—ayta ta'kidlaganlaridek, xavfsizlik tom ma'noda adsiz—ududsizdir. Xal'aro xavfsizlik strategiyasiga keladigan b'lsa aytish joizki, uni ishlab chi'ish ar doimgidek bugun am mushkulligicha olmoqda. Agar uni ayrim olingan milliy davlat xavfsizlik strategiyasiga iyosan oladigan b'lsak, shuni aytish kerakki, ozircha xal'aro xavfsizlik strategiyasini ishlab chi'ishni rasman z zimmasiga olgan biron bir xal'aro tashkilot yoki muassasa y'ä. T'Äri, xal'aro xavfsizlik ta'minlanishini kuzatib, unga aratilgan u yoki bu fikrni shakllantirish, ogo'lantirish nu'tai nazaridan Birlashgan Millatlar Tashkiloti ba'zi bir ishlarni amalga oshirish mumkin va shunday am. Lekin milliy davlatlarda faoliyat k'rsatayotgan tegishli institutlardan far' äilib, Birlashgan Millatlar Tashkilotining abul ilgan ujjatlari majburlash u'u'ga ega emas.

Shu bois, keyingi murakkab davrda uning tavsiya va k'rgazmalari ayrim udratli davlatlar va arbiy—siyosiy bloklar tomonidan k'r—k'rona mensimaslik, atto uning fundamental funksiyalarini z zimmasiga olib, Birlashgan Millatlar Tashkiloti nomidan, uning faoliyatini oshkora buzgan olda ish tutish olatlari k'plab uchramoqda.

Lekin, bunday olatdan butun dunyoda xavfsizlikni kafolatlash y'lida biron—bir real faoliyat olib borish shart emas va besamar degan xulosa kelib chi'maslik kerak. Aksincha, bu y'lda barcha davlatlar xal'aro u'u' yaratgan imkoniyatlardan foydalanib betinim ishlashlari kerak. U yoki bu ta'didni oldindan k'ra bilish, uning o'ibatlaridan xal'aro amjamiyatni ogo' ilish, mavjud ta'didlarni bartaraf etish b'yicha ani? taklif tavsiyalarni ishlab chi'ishni z zimmasiga oladigan nufuzli tashkilotlarning soni ancha k'paysa, shuncha ma'sadga muvofi?. Afsuski, yu'orida ta'kidlanganidek, bu borada ilinayotgan jonbozlik, rtaga tashlanayotgan tashabbuslar dunyoning ba'zi bir minta'alarda faoliyat k'rsatib kelayotgan badavlat lobbist guruqlarning keskin arshiligiga duch kelib, z ta'sir kuchini y'äotish ollari r'y bermoqda.

Xavfsizlikning xal'aro tizim va shuning bilan birgalikda, jarayon ekanligi tan olinar amda bu borada ilinadigan ar bir sa'y—arakatga ijobiy ba'o berilar ekan, uning samarasi va isti'boli nu'tai nazaridan muqim bir j'latni e'tiborga olish kerak b'ladi. S'zda xal'aro xavfsizlik bugungi kunning eng dolzarb ishi ekanligi, amda z tash'i siyosatida shu oidadan kelib chi'ayotganligini ar adamda ta'kidlagani olda, ayrim guruqlar amalda unga batamom zid ish tutishayotganligini nazarda tutayotirmiz.

Jumladan, milliy xavfsizlikning ustivor y'nalishini belgilash yoki ishlab chi'ish bilan bo'li? muammoni oladigan b'lsak, aytish kerakki, bir tomondan ar bir davlatning milliy manfaatlari va ikkinchi tomondan esa, xal'aro amjamiyat manfaatlari tizimini butunlay uy'unlashtirish yoki aynanlikka olib kelish mumkin emas. Zero, ularning sotsial, siyosiy asoslari, motivlari turlicha.

Milliy xavfsizlik strategiyasi, milliy k'rgazmalar, manfaatlar amda konkret sharoitdan kelib chi'än olda ishlab chi'ilsa, xal'aro xavfsizlik strategiyasida esa, aysi bir ma'noda umumsayyoraviy konsensus ustivorlik kasb etishi lozim. Ya'ni mustakam xal'aro xavfsizlikni ta'minlashda bosh mezon ilib dunyo bar'arorligi va tara'äiyoti manfaatlari asos ilib olinadi. Demak, aysi bir mamlakat milliy manfaatlarining barcha parametrlari asosiy xal'aro ujjatda bir tekis va ar tomonlama aks ettirilmasligi e'timoli paydo b'ladiki, bu tabiiy. Shuningdek unda e'tiborga olinadigan makoniy—geografik omillar barcha davlatlar uchun, tabiiyki, bir xil emas. Xal'aro xavfsizlikka asosiy ta'didlardan biri minta'aviy mojarolar deb olaylik. Bir tomondan, Af'onistonda davom etayotgan mojarolar, uning atrofida r'y berayotgan noxush siljishlar butun dunyoga xavf—xatar b'lib turganligi ech kimga sir emas. Shu tufayli, uning yechimidan ja'on amjamiyatining barcha a'zolari bir xil manfaatdordir. Ikkinchi tomondan araydigan b'lsak, geografik makoniy parametrlari nu'tai nazaridan uning yechimidan, birinchi navbatda Markaziy Osiyo, Ya'in Shar?, amda Kaspiy Dengizi davlatlari asosiy manfaatdor isoblanadi. Aks olda, vo'ea va odisalarning noxush y'nalish kasb etishi aynan shu minta'alarning siyosiy kayfiyatiga sezilarli salbiy ta'sir ilishi turgan gap.

Mojarodan eng k?p tashvishlanayotgan va talofat k?rayotgan davlatlar □am ana shu yu?orida nomlari keltirilgan minta?alarda joylashgan. Bu masalaning geografik makoniy ji□ati. Ammo dunyoning ?aysi minta?asida joylashganligidan ?at'iy nazar, i?tisodiy, axborot – kommunikativ nu?tai nazaridan alla?achon globallashtirilgan bugungi bos?ichda yer yuzining biron bir joyida yuz bergan noxush jarayonlar Prezident tomonidan ta'kidlanganidek, bir zumda barcha davlatlar xavfsizligiga ta□didga aylanishidan na xal?aro □amjamiyat, va na alo□ida olingan biron bir milliy davlat t?la kafolotlangan emas.

Xuddi shunday vaziyatni yadroviy ?urolning yer yuzining biron bir joyida joylashgan terrorchi guru□ning ?liga tushib ?olishi e□timoli bilan bo?li? k?z oldimizga keltirishimiz ?iyn emas. Zero, yadroviy ?urolni yer yuzida tar?atmaslik, undan birinchi b?lib foydalanmaslikka ?aratilgan k?plab xal?aro kelishuvlar bugungi noani? dunyoda ish bermay ?olish □olati □am kuzatilmo?da. Yadroviy ?urolning yoyilishini e□timol nazorat ?ilish mumkindir, biro? undan birinchi b?lib foydalanishga b?lgan intilishlar, □amda bu borada k?rilayotgan tayyorgarlik bilan bo?li? tendensiya yangi asosda davom etmo?da. U jarayonning oldini ola oladigan yoki bartaraf ?ila oladigan biron bir vositaga xal?aro □amjamiyat bugun ega emas.

Shu munosabat bilan, nazoratsiz, □adsiz – □ududsiz, lekin ?ta yashirin y?llar bilan ?zaro bo?langan xal?aro terrorchilik va diniy ekstremizmni e'tibordan chetda ?oldirish ulkan xatodir. Dunyoning deyarli barcha ?it'alaridagi ?tish ?iyn b?lgan joylarda ularning ?arorgo□lari mavjudki, unga tayanib ?z siyosiy manfaatlarini amalga oshirish niyatida yurgan guru□lar □am y?ä emas.

Demak, bugungi kunda xal?aro xavfsizlikni ?andaydir "minta?alashtirish amaliyoti" pragmatik nu?tai nazardan jozibador va bir muncha samarali k?rinsada, aslida □ar bir alo□ida minta?a xavfsizligi birinchi navbatda xal?aro xavfsizlik tizimining ajralmas ?ismi □isoblanadi. Demak □ar bir mamlakat xal?ining bar?arorligi ravna?i va isti?boli ustivor darajada sayyoraning barcha joyida xavfsizlikning ishonarli tizimi shakllanishiga borib ta'aladi.

3. O'zbekiston Respublikasi milliy xavfsizlik strategiyasi: ishlab chi?ish jarayoni va amaliyoti

Dunyoning turli joylarida joylashgan davlatlar uchun milliy xavfsizlik strategiyasining ishlanganlik darajasi va y?nalishlari mu□im a□amiyatga ega. Zero bugun biron bir davlatning milliy xavfsizlik strategiyasi shunday bir y?nalishga ega b?lishi kerakki, u ikkinchi bir davlat xavfsizligi tizimiga zid kelmasligi, balki uni musta□amlashi XXI asrning asosiy talablaridan biridir. Shu nu?tai nazardan xavfsizlik strategiyasining, birinchi navbatda, mamlakat a□olisi aksariyat ?ismi tomonidan ma'?ullanishi, □amda butun dunyo xal?lari orasida ?z obr?siga ega b?lishi uning ma'rifiylik darajasiga bo?li?.

Milliy xavfsizlik strategiyasining k?lami, xarakteri va uni yaratishda ?atnashgan guru□lar salmo?iga barcha mamlakatlarda tobora chu?urlashib siyosiy tizim, □okimiyat, uning faoliyat rejimining barcha jab□alariga kirib borayotgan demokratik jarayonning ta'siri ya?äol sezilmo?da. Endilikda xavfsizlik strategiyasini ishlab chi?ishda tegishli □okimiyat organlari bilan bir ?atorda keng jamoatchilik □amda ilmiy doiralarning ?rni, ishtiroki alo□ida a□amiyatga ega. Barcha ma'rifiy davlatlarda aynan shu muammo bilan bevosita shu?ullanuvchi mutaxassislarning, so□a b?yicha davlat □okimiyatiga masla□at va tavsiyalari bugungi kunda alo□ida e'tiborga olinmo?da. Xavfsizlik umummilliy, umumxal? vatanparvarlik ishiga aylandiki, bizning O'zbekistonimizda □am bu tendensiya ya?äol k?zga tashlanmo?da.

"Asosiy strategiya" yoki "Milliy xavfsizlik strategiyasi" nomi bilan butun dunyoda ?abul ?ilingan bu nufuzli □ujjatni ishlab chi?ish jarayoni barcha mamlakatlarda deyarli bir xil andozalarga ega b?lib, uning asosiy elementlari ?uyidagilardan iborat:

– strategiyani amalga oshirish uchun zarur b?lgan vositalar, resurslar tizimining bayonini berish;

- uni amalga oshirish borasida □isobga olinishi kerak b?lgan "risk"ni □isoblab chi?ish;
- pirovard ma?sadni belgilash.

Bundan tash?ari, milliy xavfsizlik strategiyasining funksional □olati □amda amalga oshirilishiga bevosita daxldor b?lgan ikki mu□im omil, u □am b?lsa: bir tomondan, resurslarning ob'ektiv chegaraga ega ekanligi b?lsa, ikkinchi tomondan xavfsizlik mu□itining asosiy parametrlari va darajasini inobatga olish lozim b?ladi.

Barcha mamlakatlar tomonidan ma'?ullanib e'tirof etilgan yu?orida keltirilgan tizim amerikalik strategiya nazariyotchisi Genri Bartlett tomonidan muomalaga kiritilgan b?lib "Bartlett modeli" nomi bilan mash□ur.

Davlatlar tomonidan milliy xavfsizlik strategiyasini ishlab chi?ish b?yicha ja□on tajribasi □amda yu?orida keltirilgan modelga tayangan □olda, jumladan, O'zbekiston Respublikasining milliy xavfsizlik strategiyasining □am asosiy konturlarini belgilash uchun ?uyidagi izchillikda ish olib borish ma'?ul. Birinchidan, "xavfsizlik mu□iti"ni belgilash. Shuningdek taklif ?ilinayotgan model doimiylikka da'vo ?ilmasligini □amda be?aror dunyoda r?y bergan keskin ?zgarishlar xavfsizlik strategiyasiga keskin ta'sir ?ilishligini □am nazarda tutish lozim.

Ўzbekiston Respublikasiga tadbir?an yu?oridagi modelni olib k?radigan b?lsak dunyodagi kuchlar markazining bir nu?tadan ikkinchi bir nu?taga ?tishi, ya'ni xal?aro ?ayotning ?zgaruvchanligi, unda doimiylikni inkor etishini ?isobga olgan ?olda xavfsizlik strategiyamizning asosiy, shuningdek ta?mini konturlari ?uyidagicha k?rinishga ega b?lishi mumkin.

Birinchidan, bugungi kunda milliy xavfsizligimizda u yoki bu darajada ?isobga olinishi lozim b?lgan kuch markazlarining joylanishi: Amerika ?shma Shtatlari liderligida faoliyat yuritayotgan Shimoliy Atlantika davlatlari ittifo?i b?lib, uning rejasi, xatti — ?arakatida r?y bergan biron — bir keskin ?zgarish Ўzbekistonga nisbatan xavfsizlik makonida u yoki bu manfiy yoki musbat tomonga ?zgarish yasashi mu?arrar. Lekin bu NATO va Amerika ?shma Shtatlari Ўzbekistonga nisbatan xavfsizlik makonida ustivor, shuning bilan birlikda yakkayu yagona omil emas. Ўzbekiston milliy xavfsizlik strategiyasi nu?tai nazaridan Xitoy, ?arbiy Yevropa, Rossiya, ?indiston, Yaponiya undan keyingi ?atorda Pokiston, Eron va Turkiya singari minta?aviy kuch markazlarida sodir b?lgan salbiy va ijobiy jarayonlar ?am ?isobga olinmo?i kerak.

Ikkinchi ?isobga olinishi zarur b?lgan omil: butun ja?on tara?äiyotini u yoki bu darajada belgilab turuvchi tendensiyalar b?lib, ularning orasida eng mu?imi ikki bir — biriga ?arama — ?arshi, shuning bilan birlikda doimo ?shalo? tarzda namoyon b?luvchi, bir tomondan munosib xavfsizlikni ta'minlashga b?lgan barcha xal?lar xo?ish — irodasining kuchayganligi va ikkinchi tomondan esa, ?urollanish poygasining jonlanishi uchun beixtiyor shart — sharoit yaratilayotganligi bilan belgilanadi.

Uchinchi omil asosan "sovu? urush" davridagi keskin ?arama — ?arshiliklarning ?rni global noani?lik egallayotganligi bilan belgilanadi. Gap shundaki, kim — kimning ta'sir doirasida degan savol b?lishi mumkin emas.

T?rtinchi omil dunyoning turli joylarida r?y berayotgan vo?ealarga yangicha ?arash diniy va demografik tendensiyalarning xavfsizligimizga u yoki bu darajada ta'sir ?tkazishi bilan bo?li?. chunki, mamlakat xavfsizligi, isti?boli nu?tai nazaridan dunyoning barcha joylarida r?y berayotgan noxush mafkuraviy, diniy va demografik jarayonlarni ?isobga olish bilan birga pragmatik tash?i siyosat va faoliyat yuritish mu?imdir.

Beshinchi omil sub'ektiv tash?i ta'sir ostida minta?amizda paydo b?layotgan ayrim muammolarning milliy xavfsizligimizga ta'siri bilan belgilanadi.

„is?asi, yu?orida keltirilgan omillar va tendensiyalar u yoki bu darajada milliy xavfsizlik strategiyaga ta'sir ?ilishi xatto uni ?zgartirishini ?am ?isobga olish ma?sadga muvofi?. Binobarin, milliy xavfsizlik strategiyasini ishlab chi?ish mamlakat za?iralari cheksiz emasligini ?isobga olishni ta?azo etadi.

Ўzbekiston Respublikasining milliy xavfsizlik strategiyasining ishlab chi?ilishi t?Ärisida s?z borar ekan unda bugungi kunda milliy ?oya bilan bo?li? ji?latning kuchayganligini alo?ida ta'kidlash zarur. Zero, Ўzbekiston bosh?a mamlakatlarga ?xshash k?p millatli, rang — barang milliy madaniyatlar majmuasidan tashkil topgan b?lishi bilan birga, unda yashaydigan barcha xal?lar va elatlarning "Ўzbekiston ?oyasi" atrofida jipslashayotganligining guvo?i b?lmo?damiz. Ayni paytda milliy ?oya Ўzbekiston uchun xavfsizlik strategiyasining funksiyasi, faoliyat rejimi nu?tai nazaridan tayanchi sifatida ?aysi millat va diniy e'ti?odga mansubligidan ?at'iy nazar fu?arolarda ?avodek zarur ?oyaviy immunitetning shakllanishiga olib keldi.

T?Äri, demokratiya bir tomondan bir xillikni inkor etadi. Barchaning yuz foiz milliy ?oya va milliy mafkurani shakllantirishga nisbatan tarbiyalash ?iyn. Lekin bugun davlatimiz tara?äiyoti ?zining ?ayot — mamot bos?ichiga kirgan bir davrda umumxal? jipslik, milliy mafkura atrofida birlashishga b?lgan xo?ish — iroda ?z kuchi va äudrati ?amda ma'naviy — psixologik salo?iyatini namoyon etishi lozim.

Milliy xavfsizlik strategiyasini ishlab chi?ish ancha mashak?atli k?p me?nat talab ?iladigan jarayon b?lganligi bois, uning takomillashuvida prezident shaxsi bilan bo?li? omilni alo?ida ta'kidlash lozim. Demokratik jamiyatda ?oyaviy, siyosiy rang — ranglik fikrlar xilma — xilligi kuchaygan bir davrda, barcha ?zbekistonliklarni yagona milliy bayro? ostida birlashtiruvchi millat kuch — ?udratining ramzi sifatida prezident I. Karimovning fazilatlari alo?ida a?amiyat kasb etmo?da.

Albatta Prezident barcha muammolarni zudlik bilan yechishi lozim degan fikrda b?lmaslik kerak. Amaliyotda ?ech ?achon unday b?lmagan. Lekin bugungi murakkab bos?ichda Prezidentning milliy xavfsizlikni ta'minlash va musta?amlash manfaatlari nu?tai nazaridan ?uyidagi fazilatlariga e'tiborni ?aratish zarur: Birinchidan mamlakat prezidenti eng yu?ori davlat lavozimini egallagan ?olda, boy milliy merosimizning mo?iyatini chu?ur anglab yetish, xal?imizning ideallari va kerak b?lsa, achchi? ?ayot ?a?i?atini ?zida aks ettiruvchi birdan — bir milliy lider sifatida ?zini namoyon etmo?da. Ikkinchidan xal?imizning bir necha ming yillar mobaynida e'zozlab, ardo?lab kelayotgan ulkan ?adriyatlaridan kelib chi?ib, Prezident jamiyat oldida turgan birinchi darajali ustivorliklar timsoli b?lmo?daki, ular orasida, birinchi navbatda, millatga xos b?lgan demokratizm, ?zgalariga nisbatan muruvvat va ra?ibga nisbatan mardlik kabi xislatlari alo?ida a?amiyat kasb etmo?da.

Va ni?oyat, uchinchidan milliy ?adriyatlarimiz prezident tal?inida ani? va obrazli ifodalanishi bois, ular ?zbekistonliklarga ulkan shijoat va kelajakka nisbatan s?nmas ishonch va safarbarlik tuy?usini baxsh etmo?da. Jamiyat xavfsizligi, bar?arorligi va tara?äiyotining tayanch va kafolati ?am shunda.

Tayanch tushunchalar

Xavfsizlik muqiti, xavfsizlik resurslari, asosiy strategiya, milliy xavfsizlik strategiyasi, risk.

Mustaqil ish uchun topshiriqlar

1. Mamlakat xavfsizligini ta'minlashda Prezidentimizning rolini qanday taqilil qilasiz?
2. Xavfsizlikning umumbashariylashuvining ob'ektiv va sub'ektlar qamda undan keladigan samarani nimada kqrasiz?
3. Taraqaiyot bilan barqarorlik qrtasida qanday mutanosiblik mavjud?
4. Qzbekistonning xavfsizligiga salbiy ta'sir etayotgan jarayon va tendensiyalarni nimada kqrasiz, ularni bartaraf etishni qanday yqllarini tavsiya eta olasiz?

ADABIYOTLAR

1. Qzbekiston Respublikasining Konstitutsiyasi. "Qzbekiston", 1992 y.
2. Karimov I. A. Mintaqada xavfsizlik va qamkorlik uchun. "Qzbekiston", 1996 y, 4 – jild.
3. Karimov I. A. Mintaqaviy xavfsizlikdan yalpi xavfsizlik sari. – Bunyodkorlik yqolidan. "Qzbekiston", 1996 y, 4 – jild.
4. Karimov I. A. Mintaqaviy xavfsizlikdan jaqonshumul muammolarga. – Vatan sajdagoq kabi muqaddasdir. "Qzbekiston", 1996 y.
5. Karimov I. A. Diyorimiz tinch, osmonimiz doimo musaffo bqlsin. – Vatan sajdagoq kabi muqaddasdir. "Qzbekiston", 1996 y.
6. Karimov I. A. Qzbekiston XXI asr bqsasida. – Xavfsizlikka taqidid, barqarorlik shartlari va taraqaiyot kafolotlari. "Qzbekiston", 1997 y.
7. Karimov I. A. Qzbekiston XXI asrga intilmoqda. "Qzbekiston", 1999 y.
8. Karimov I. A. qushyorlikka da'vat. "Qzbekiston", 1999 y.
9. Karimov I. A. Milliy istiqlol mafkurasi – xalq e'tiqodi va buyuk kelajakka ishonchdir. T., Qzbekiston, 2000.
10. Pleshakov K. Geopolitika v sfere globalnix peremen. FF Mejdunarodnaya jizn. 1996 g, №10.
11. Karimov I.A. Egali yurt erkini bermas. Prezident I. Karimovning ikkinchi chaqiriq Qzbekiston Respublikasi Oliy Majlisining uchinchi sessiyasida sqzlagan nutqi. Xalq sqzi, 2000 yil, sentyabr.

Xulosa qrnida shuni aytish mumkin, birinchidan, politologiya fani ijtimoiy – siyosiy fanlar tizimida qziga xos qrniga ega. Uning paydo bqlishi va shakllanishi siyosiy qarashlar va ta'limotlarning vujudga kelishi va rivojlanishi bilan boqli.

Ikkinchidan, mamlakatlar va xalqlar tarixida mustaqillik demokratik jamiyatga qtish jarayoni bilan bevosita boqli. Mavjud qtish jarayoni Qzbekiston xalqlari qayotida qam yangi davrni boshlab berganligi bilan xarakterlanadi. Politologiya fani anashu yangi davrning, mustaqillikning mevasidir.

Uchinchidan, politologiya fani mavjud siyosiy institutlar va siyosiy jarayonlarni taqilil etishda va uning qtmishi, qozirgi zamon va kelajakda rivojlanish istiqlollarini, muammoning yechimini kqrsatib berishda muqim qrin tutadi;

Tqrtinchidan, mamlakatdagi siyosiy jarayonlar, uning siyosiy tizimi, demokratiya va saylov, siyosiy qokimiyat va unga bqlgan munosabatga xos bqlgan xususiyatlarni qiyosiy–siyosiy taqilil etgan qolda xulosalar berish rivojlanish istiqlolini belgilashda muqim qrin tutadi;

Beshinchidan, siyosiy qayotni qrganish unda ishtirok etayotgan sub'ektlar faoliyatiga tayanishni taqozo etadi. Shunda siyosiy madaniyat va mafkura masalalarining siyosat bilan munosabati xalqlarning siyosiy ongi, siyosiy madaniyatining qokimiyatga bqlgan munosabati orqali yaqol namoyon bqladi. Xalqlarning qziga xosligi, siyosiy jarayonni idrok etishda qziga mos tarzda kqzga tashlanadi;

Oltinchidan, Politologiya xalqaro tizimlar va umumbashariy taraqaiyotning siyosiy muammolarini qrganish mustaqillik munosabati bilan Qzbekistonning xalqaro munosabatlarning sub'ektiga aylanganligi bilan boqli. U politologik taqillarga, siyosiy fikr va bashoratga eqtijojni ortib borayotganligini kqrsatmoqda.

Politologiya fani qz istiqloliga ega. Mustaqillik esa bunga yangi – yangi imkoniyatlarni ochib bermoqda. Bu siyosiy fan sifatida Politologiya fanini chuqur qrganishni, siyosiy taqilil, yangi siyosiy qoya, fikr va qarashlarni qrtaga tashlash, siyosiy jarayonlarning yutuqlarini, ayni payotda uning murakkabliklarining yechimini siyosiy kqra olish orqali, mamlakatimizda va dunyoda umumbashariy barqarorlikni ta'minlashga, siyosiy fanlar rivojiga qz qissasini qshib boraveradi.

MUNDARIJA

КИРИШ.....	4
ПОЛИТОЛОГИЯ ФАНИ. СИЁСИЙ ТАЪЛИМОТЛАРИНИНГ ШАКЛЛАНИШИ ВА РИВОЖИ	5
1 – мавзу. Политология фани. Сиёсий фанлар тизимида тутган ўрни ва роли	5
2 – мавзу. Сиёсий ўрашлар ва таълимотлар: вужудга келиш ва ривожланиш	11
СИЁСИЙ ИНСТИТУТЛАР ВА СИЁСИЙ ЖАРАЁНЛАР	22
3 – мавзу. Сиёсий жараёнлар.....	22
4 – мавзу. Сиёсий тизим.....	27
5 – мавзу. Демократия. Демократиянинг асосий концепциялари	32
6 – мавзу. Мустақиллик ва Ўзбекистонда демократик жамиятга ўтиш жараёни	36
7 – мавзу. Сиёсий Ўқимият.....	41
8 – мавзу. Сиёсий Ўаёт ва кўппартиялик.....	47
9 – мавзу. ОАВ ва демократия	52
10 – мавзу. Сиёсий етакчилик.....	55
11 – мавзу. Сиёсат ва миллатлараро муносабатлар	61
12 – мавзу. Сиёсат субъекти: гуруҳлар ва ағатламлар.....	64
СИЁСИЙ ОНГ, МАДАНИЯТ ВА МАФКУРА	67
13 – мавзу. Сиёсий онг.....	67
14 – мавзу: Сиёсий маданият	72
15 – мавзу. Сиёсий мафкуралар.....	78
ХАЛҚАРО ТИЗИМЛАР ВА УМУМБАШАРИЙ ТАРАФ, ИЁТНИНГ СИЁСИЙ МУАММОЛАРИ	
.....	84
16 – мавзу. Халқаро тизим ва халқаро сиёсат.....	84
17 – мавзу. Ташқи сиёсат	88
18 – мавзу. Халқаро терроризм	93
19 – мавзу. Минтақавий можаролар ва сиёсий ечимлар	98
20 – мавзу. Халқаро хавфсизлик: барқарорлик ва тарафийёт ..	103
ХУЛОСА	Ошибка! Закладка не определена.